

08

Львівсько-Архієпархіяльний
ВѢДОМОСТИ

Р. 1898.

1073

ЛЬВОВЪ.

Ізъ типографії Ставронігійского Інститута подъ упр. О. Данилюка.

1898.

СОДЕРЖАНИЕ.

	Сторона
Ч. пор. 1. — Ч. 766. Інструкція взглядомъ фасій до податку особисто-доходового	" 1
Ч. пор. 2. — Ч. 9534/97. О наданю стипендій зъ фундації бл. п. Григорія Шашкевича	" 7
Ч. пор. 3. — Ч. 264. Дотычно выкасьвъ залагаючихъ съ вкладками до фонда вдов.-сир.	" 8
Ч. пор. 4. — ЧЧ. 54, 55, 56, 167. Объщення конкурсовой	" 8
Ч. пор. 5. — Ч. 64/орд. Отповѣдь Св. Отца Льва III на адресу Австрійского Епископату по поводу Юзилея Его 60-лѣтнаго Священства	9
Ч. пор. 6. — Ч 1240. Взысає ся Всія Духовенство до зложеня пред-платы на Львівско-Арх. Вѣдомости на р. 1898	10
Ч. пор. 7. — Ч. 78/орд. Остережене „Дѣла“ и передъ „Дѣломъ“	11
Ч. пор. 8. — Ч. 39/орд. Препоручають ся „Ісалыми“ О. Ивана Любовича	12
Ч. пор. 9. — Ч. 1362. Вѣ справѣ розсыпки шематизму на р. 1898	13
Ч. пор. 10. — Ч. 1397. О розѣдкахъ „Placa i praca“ и „Stwórcia i stwo-rzenie“	14
Ч. пор. 11. — ЧЧ. 729, 1599, 17/пр., 1710 Объщення конкурсовой	14
Ч. пор. 12. — Ч. 1387. Вѣ справѣ замѣни грунтѣвъ ерекціональныхъ	17
Ч. пор. 13. — Ч. 1360. Інструкція і Планы до науки релігії	18
Ч. пор. 14. — Ч. 2363. Вѣ дѣлъ нового мура св.	41
Ч. пор. 15. — Ч. Поручас „Псалтирь“ О. Алексія Слюсарчука	42
Ч. пор. 16. — Ч. 9081/97. Вѣ справѣ доходовъ епітрахильныхъ	42
Ч. пор. 17. — Ч. 1960. Розпоряджене ц. к. Рады шк. краевою що-до по-борбѣ тымчасовихъ катихитовъ въ школахъ народныхъ и видловыхъ	44
Ч. пор. 18. — Ч. 75/орд. О дѣлѣ „Die katholische Kirche unserer Zeit und ihre Diener in Wort und Bild“	45
Ч. пор. 19. — Ч. 2325. О реколекціяхъ духовныхъ	45
Ч. пор. 20. — Ч. 2096. Взглядомъ предкладаня вытяговъ метр. заключе-вихъ супружествъ угор. підданыхъ	46
Ч. пор. 21. — Ч. 2732. Вѣ справѣ мисій духовныхъ	46
Ч. пор. 22. — ЧЧ. 2358, 2454, 2591, 2497. Объщення конкурсовой	47
Ч. пор. 23. — Ч. 225/орд. Отповѣдь Св. Отца на желаніи по поводу Юзи-лея Его 60-лѣтнаго Священства	53
Ч. пор. 24. — Ч. 240/орд. Поручас ся богословскую бібліотеку органу кат. духовенства Австрії	54
Ч. пор. 25. — Ч. 247/орд. Поручас ся: „Пріютъ для вдовъ и сиротъ по гр. кат. священикахъ въ Самборѣ“	55
Ч. пор. 26. — Ч. 3107. Препоручас ся „Богословскую Бібліотеку“ О. Празл. Бачинського	55

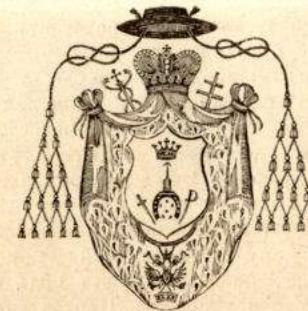
ЛЬВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА
АН УРСР
№ 18 821 ПИ

Страница	
Ч. пор. 27. — Ч. 3087. О продовженні привилея престола на даль- шихъ 7 лѣтъ	56
Ч. пор. 28. — Ч. 316/орд. Отпусти надавай на двѣ молитовки и на „Христосъ воскресе — Воистину воскресе“	56
Ч. пор. 29. — Ч. 3223. О поступованію ОО. Катихитовъ при поручанію ду- ховъ вправъ вишому священникови	57
Ч. пор. 30. — Ч. 3275. О надбсланію жертвъ на асиль Ветерановъ войск	58
Ч. пор. 31. — Ч. 3403. Делаткова виструнція въ справѣ Соборниковъ дек	59
Ч. пор. 32. — ЧЧ. 2771, 2998, 2999, 3343. Обвѣщенія конкурсовій	61
Ч. пор. 33. — Ч. 452/орд. Архієр. Посланіе въ справѣ 50-тихъ роковинъ дніонъ свободы	65
Ч. пор. 34. — Ч. 3699. Обвѣщенія речинца испыту квал. на катихитовъ	73
Ч. пор. 35. — Ч. 3642. О освободѣ предкладанію табель бтиуетбъ и брацтвъ	74
Ч. пор. 36. — Ч. 3756. Прігадує ся розпорядженіе моленій передъ Сош. Св. Духа	74
Ч. пор. 37. — Ч. 3548. О загаль Зборѣ Отпоручниковъ въ справѣ здов- сирот. фонда	74
Ч. пор. 38. — Ч. 3866. Обвѣщенія речинца испыту конкур. парох	75
Ч. пор. 39. — ЧЧ. 3507, 3837. Обвѣщенія конкурсовій	75
Ч. пор. 40. — Ч. 462/орд. Въ справѣ рускимъ буресъ въ Новомъ Санчи	77
Ч. пор. 41. — Ч. 2512. Въ справѣ СС. Служебниць П. Д	79
Ч. пор. 42. — Ч. 3921. Обвѣщенія речинца загаль Зборбъ Тов. им. св. Петра	81
Ч. пор. 43. — Ч. 4003. О додаванію до витенції Літургії фонда рел. „чесля обовязку фундації“	81
Ч. пор. 44. — Ч. 5826. Въ справѣ рекуреу противъ податку особ. дохо- дового	89
Ч. пор. 45. — Ч. 2144. Принисъ взглядомъ метрівъ и коній метр	90
Ч. пор. 46. — Ч. 4772. Препорученіе Товар. взаимныхъ убезпечень и кре- диту „Дѣттер“	92
Ч. пор. 47. — Ч. 4830. Въ справѣ будови и реставраціи памятниковъ и церквей	92
Ч. пор. 48. — Ч. 5410. Въ справѣ подана назвискъ судовъ поїзд	93
Ч. пор. 49. — Ч. 4165. Въ справѣ введенія душнастыря на нову посаду	94
Ч. пор. 50. — Ч. 5796. О бтиошнію пароховъ до комитетовъ церков	94
Ч. пор. 51. — ЧЧ. 5021, 5147, 5435, 5436, 5643, 5253, 5821. Обвѣщенія конкурсовій	95
Ч. пор. 52. — Ч. 2125. Планы науки рел. въ школахъ промысловыхъ	101
Ч. пор. 53. — Ч. 5884. О постѣ на другій день приключочимъ ся О смерти Г. Ем. Кардинала Сильвестра Сембраторовича	105
Ч. пор. 54. — Ч. 75/кал. Обвѣщеніе конкур. на 5 мѣсяцъ въ дівочомъ Во- спітальніи	113
Ч. пор. 55. — Ч. 7219. Взглядомъ приватія до Львовской дух. Семінарії	113
Ч. пор. 56. — Ч. 5831. О успѣванію брацтвъ найсв. Тайнъ	117
Ч. пор. 57. — Ч. 6547. Въ справѣ друковъ рускихъ на выказы умершихъ	118
Ч. пор. 58. — Ч. 6540. О складакахъ на церкви въ Липникахъ	119
Ч. пор. 59. — Ч. 7032. Въ справѣ Агентуръ Товариства взаимной помочи дяківъ АЕпархія Львовской	120
Ч. пор. 60. — Ч. 7220. Обвѣщеніе речинца испыту конкур. парох	120
Ч. пор. 61. — Ч. 7595. Обвѣщеніе реколекцій для Веч. Духовенства	121
Ч. пор. 62. — ЧЧ. 6652, 7040. Обвѣщенія конкурсовій	121
Ч. пор. 63. — Ч. 7320. Вѣзваніе до исправленія вѣтниковъ Шематизма	129
Ч. пор. 64. — Ч. 4166. О поступленію съ угорск. поддаными при вѣвчанію на ложу смерти	129

Страница		
Ч. пор. 65. — Ч.	Обвѣщеніе конкурсове	130
Ч. пор. 66. — Ч. 998/орд. О смерти Є. Величества Цѣсаревої Елісаветы	133	
Ч. пор. 67. — Ч. 941/орд. О пбдышенію давніхъ въ наданію новыхъ да- робвъ для вѣдѣтъ и сирбтъ свящ.	237	
Ч. пор. 68. — В. 8422. Взглядомъ приватія до колегія греко-рускон въ Римѣ	138	
Ч. пор. 69. — Ч.	Обвѣщеніе конкурсове	139
Ч. пор. 70. — Ч. 8508. О набоженьствѣ Жовтневомъ	139	
Ч. пор. 71. — Ч. 6780. Поновне вѣзваніе до поданія назвискъ судївъ по- вѣтовыхъ	139	
Ч. пор. 72. — ЧЧ. 7730, 7933, 8410, 8597, 8290. Обвѣщенія конкурсовій	140	
Ч. пор. 73. — Ч. 1106/орд. Въ дѣлѣ 50-лѣтного Ювілея Єго ц. к. Апо- стольского Величества	145	
Ч. пор. 74. — Ч. 8376. О Літургіяхъ фонда рел. рестанційныхъ на р. 1899	145	
Ч. пор. 75. 75. Ч. 8838. Переходбъ Апостоломъ и Евангелій зъ р. 1898 на р. 1899	146	
Ч. пор. 76. — Ч. 8789. Въ справѣ проповѣдей прад. и страст. Вс. О. Д-ра І. Бартошевскаго	147	
Ч. пор. 77. — Ч. 8375. О виказахъ отправленихъ Літургії фонда рел.	147	
Ч. пор. 78. — Ч. 8839. О виказахъ вѣдѣвъ и сирбтъ свящ. и залягакичъ съ даткамъ до фонда здов	149	
Ч. пор. 79. — Ч. 8708. О сяятахъ маючихъ ся переносити на Недѣлю	149	
Ч. пор. 80. — Ч. 8576. Взглядомъ ремунації за Службы фонда рел. вѣдчасть завѣдательства	150	
Ч. пор. 81. — Ч. 9209. О виказахъ метр. австр. подданыхъ зъ заграницѣ	151	
Ч. пор. 82. — ЧЧ. 8768, 8991, 8801, 9129, 9130, 9131, 9486. Обвѣщенія кон- курсовій	154	
Ч. пор. 83. — Ч. 1130/орд. Паstryрске посланіе въ справѣ 50-лѣтного Ювілея Єго Величества Цѣсаря Францъ-Іосифа I	161	
Ч. пор. 84. — Ч. 1105/орд. Апостольска диспенса бти посту на день 2. Грудня	171	
Ч. пор. 85. — Ч. 8625. О щороцій отправѣ Службы Б. за бл. п. Цѣса- реву Елісавету	173	
Ч. пор. 86. — Ч. 1111/орд. О продовженнію власти означування престолбъ управил. на дальшихъ 7 лѣтъ	173	
Ч. пор. 87. — Ч. 1115/орд. О щоденіймъ отчитуваню Правила церков- ного	174	
Ч. пор. 88. — Ч. 9764. О виказахъ вѣдѣвъ и сирбтъ свящ. до Всесв. Кон- систорія въ Станиславовѣ	175	
Ч. пор. 89. — Ч. 10123. О брошурѣ „Наміти пок. Кардинала Сильвестра Сембраторовича“	175	
Ч. пор. 90. — Ч. 1170/орд. Обвѣщеніе речинца къ рукополаганю въ пре- свитери	175	
Ч. пор. 91. — Ч. 10112. Обвѣщеніе конкурсове	176	
Ч. пор. 92. — Ч. 9293. Вѣзваніе до стягненія всѣхъ датковъ къ фонду здов.-сирот	177	
Ч. пор. 93. — Ч. 10419. О продовженнію речинца предкладанія фасій до 1. Марта 1899	178	

Типографія Славиродзіївського Інститута.

Львівско-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

Рокъ 1898.

Выдано дні 25. Сєчня.

Ч. I.

Ч. 1.

Ч. 766. — Инструкція зважомъ спорядження фасію до податку особисто — доходового.

Посля уставы о податкахъ особыстыхъ зъ д. 25. Жовтня 1896 (В. з. д. Н. 220) увѣльнени суть отъ податку особыстно-доходового всѣ тіи особы, которыхъ рѣчный дохдъ не перевышеа квоты 600 зр. а. в. — всѣ иини але, т. е. тіи, которыхъ дохдъ перевышеа 600 зр. а. в. мають платити податокъ особыстно-доходовый. — Посля прописѣвъ выполнавшихъ зъ д. 24. Цвѣтня 1897 (В. з. д. Н. 108) мусять всѣ тіи, котрій мають больше рѣчного доходу якъ 1000 зр. а. в. предкладати щороку фасію въ означеномъ податковою властю речинци, хотя бы до предложenia тои же фасію изъ стороны податковои власти и не були вызваній; — всѣ прочї же, т. е. тіи, котрій мають больше доходу якъ 600 зр. а. в., але не больше якъ 1000 зр. а. в., обовязаній предложить ту фасію только тогды, коли до предложenia тои же изъ стороны власти податковои або предсѣдателя комисіи выразно завѣзвани зстануть. — Що до речинца предложenia фасію на р. 1898, то речинецъ той вызначений ц. к. краевою скарбовою Дирекцію до включно 31. Сєчня и. ст. с. р., а протое мають въ томъ речинци свою фасію предложить всѣ тіи, котрій рѣчного доходу мають надъ 1000 зр. а. в., а тымъ самимъ обовязаній суть безъусловно до предложenia тои фасію; — всѣ прочї же, котрій только на завѣзване фасію тую предложить обовязаній суть, мають тую фасію предложить въ томъ речинци, який въ завѣзванию буде вызначений.

До доходу контрибуента, который предстоит господарству домовому має ся въ фасіі дочислити и дохдь его домашнхъ (съ выняткомъ слугъ), або сказавши иными словами: оподаткованю підлягає цѣла сума доходдь головы родини, его жены и домашнхъ (съ выняткомъ слугъ). Яко домаший але т. е. належачій до одного господарства домового, уважають ся: жена, дальше отъ контрибуента удержаній родичѣ, дѣти и внуки, якъ такожъ пасербы, выхованцѣ, родичѣ жены, мужѣ доньокъ и жены сыновъ, а им. малолѣтній дѣти, або внуки, даже и тогда, коли въ цѣли выховання, побираяя наукъ, або въ іннхъ подобнхъ причинъ часово поза домомъ суть умѣщенній. — Яко отъ головы дому заошмотрувани мають вказани тутъ члены родини уважати ся тогда, коли поздастуютъ підъ отцѣвскою властію тои головы, або побираютъ отъ неї удержане. Протое участіе повнолѣтнхъ дѣтей, внуокъ, зятѣвъ, якъ такожъ родичѣвъ, дѣдовства и тестѣвъ въ мешканю и столѣ господарства домового не уважає ся за заошмотруване черезъ голову дому тогда, коли за ту платить ся головъ дому отповѣдне вынагороджене.

Такъ примѣромъ, коли Священникъ має доходу въ грунту ерекціонального 300 зп. а. в., зъ каси побирає 200 зп. а. в. додатку конгруального, зъ доходдь епітрахильныхъ має 15 зп., а жена его мала зъ 20 моргбвъ власногу чистого доходу 80 зп., донька же есть учителькою и яко така побирала въ послѣдніомъ роцѣ 210 зп. а. в. пенсії, але мешкає въ домѣ родичѣвъ и есть на ихъ удержанію, а малолѣтній сынъ учащаючій до школы побирає стипендію въ квотѣ 100 зп. а. в., — то має би въ тіі доходы въ свої фасії воказати и буде платити особисто-доходовий податокъ отъ суми тихъ всѣхъ доходдь т. е. отъ доходу 905 зп. а. в., — если (якъ дальше скаже ся) не має більше дѣтей, не асекурує ся на жите, не має довгбвъ, отъ котрьхъ плативъ бы проценты и т. п. —

Такъ отже платить ся податокъ особисто-доходовий отъ всякого доходу, безъ взгляду на тое, чи той дохдь оподаткований уже якимъ податкомъ чи нѣ, — платить ся отже отъ доходу въ грунту, зъ дому, зъ промыслу и ремесла, зъ капиталбвъ, зъ побираюної плати, зарбку и зъ всякого інного жерела.

Устава дѣлить доходы на сталій и несталій; — до сталыхъ доходдь зачисляє: платню (конгруу), чиншь за выаренданій грунть, купоны отъ паперовъ вартостнхъ и т. д., — до несталыхъ доходдь зачисляє: дохдь зъ грунту, зъ ремесла, торговлї, дохдь лѣкаря и т. п.

Сталі доходы мають фасіоновати ся (и підлягають податкови) въ той висотѣ, яку осягнули въ послѣдніомъ роцѣ, — а несталій доходы зъ грунту и дому мають фасіоновати ся на р. 1898 після пересѣчнаго стану зъ лѣта 1896 и 1897, а на будуче після пересѣчнаго стану зъ трехъ послѣднхъ лѣтъ — несталій же доходы зъ іннхъ жерелъ мають фасіоновати ся на р. 1898 після стану зъ року 1897, — на р. 1899 після пересѣчнаго стану зъ лѣта 1897 и 1898, — а на будуче після пересѣчнаго стану зъ трехъ послѣднхъ лѣтъ.

Отъ доходу можна оттягнути:

1) На уплачуване премії асекур аційныхъ за убезпечене контрибуента на случай смерти або дожита що найбільше квоту 100 зп. а. в., а коли та-жже жена и дѣти контрибуента суть убезпечений, то можна на уплату тихъ всѣхъ премії оттягнути отъ доходу що найбільше 200 зп. а. в. рѣчно; — такожъ можна оттягнути отъ доходу всѣ оплачуваній премії асекураційній за убезнечене отъ всякихъ шкодъ; а премії тіі асекураційній належить обчислюти після вимѣру зъ року попереджаючого рбкъ податковый але съ потрученемъ зворотовъ убезнеченному выплаченыхъ або дописаныхъ. Въ фасії але належить подати окрмъ квоты премії асекураційної такожъ и товариство асекураційне и н-ръ полѣцы, а на жадане має контрибуентъ зложити полѣцу и послѣдній квитъ на уплаченої премії,

2) до потрученя зъ доходу квалифікують ся такожъ вплаты до каси вдбвъ и сиротъ,

3) отсотки отъ затягненыхъ а вѣродостойно доказанихъ довгбвъ, можна оттягнути отъ доходу (но толькъ отсотки а не сплаты капиталу), но треба при тбмъ въ фасії вимѣнити вѣрителя и подати мѣсце его замешкання, а на жадане показати и довжній документа,

4) если голова господарства домового, котрои дохдь не перевышає квоты 2000 зп. а. в., має до заошмотруваня окрмъ свои жены більше якъ двохъ членовъ родини не побираючихъ особного власного доходу, въ такомъ случаю зъ доходу головы господарства домового потручує ся одну двайцяту часті на кожного того рода члена родини понадъ число виспѣ означене. — Притомъ безъ взгляду на високобсть потручення, стопа податкова повинна всегда бути обніженою що найменше о одинъ степень.

То суть головній приписы взглядомъ особисто-доходового податку обов'язуючі всѣхъ.

Спеціальна же інструкція для ВЧ. Духовенства мѣстить ся въ слѣдущемъ:

1. Збізначене доходу (фасію) до податку особисто-доходового можна внести на письмѣ на приписаномъ формуларѣ А. або подати устно до протоколу.

2. Формулар печатаный А. до спорядженя фасії податку особисто-доходового можна дбстати безплатно (въ рускому языцѣ) въ кождомъ ц. к. Староствѣ, а въ Львовѣ въ ц. к. Администрації податковой.

3. Фасію тую має ся внести до дотычнаго ц. к. Староства, а въ Львовѣ до ц. к. Администрації податковой; при чомъ примѣчає ся, що вносячай особисто фасію мають право жадати потвердженя внесения тої же, — для посылаючихъ же тую фасію почтою (а послити можна толькъ яко приватну посылку) пожеланымъ будобъ, післати тую же для всякої певности за рецепцію зворотнимъ.

4. Що до речинця вношения фасії то якъ виспѣ сказано, мають тіі, котрій до предложеня тої фасії безъусловно суть обов'язаний, т. е. котрьхъ дохдь перевышає квоту 1000 зп. — внести фасію найдальше до включно 31. Свіння с. р.; — прочай же, котрій толькъ на завбзване обов'язаний фасію предложити можуть вправдѣ фасію такожъ до 31. Свіння е. р. включно пред-

ложити, въ котрѣмъ то слушаю, мали бы право бути выбранными до комисіи податкової, — однакъ обовязаны суть предложить тую фасію доперва на выражане завѣзване дотычної власти и въ речинці въ тѣмъ вѣзванию означенному; — вправдѣ приписаного речинца повиненъ кождый строго держати ся однакъ наложене кары за недодержане речинца завѣзванныхъ выразно до предложения фасіи, може наступити доперва по попереднѣмъ загроженю тони кары.

5. Фасія и залучники суть вѣльній бѣ всякої належитости стемповои.

6. Доходъ зъ грунту має ся подати фактичный, а не катаstralный (якъ въ фасіи конгруальнѣй). Доходъ фактичный зъ грунту на р. 1898 має ся фасіоновать въ высотѣ пересѣчної квоты чистого доходу зъ двохъ послѣдніхъ лѣтъ; отже въ поперечній рубрицѣ несталыхъ доходовъ, назначеннѣй числомъ 2, має ся подати сумаричну квоту чистого доходу зъ р. 1896, а въ рубрицѣ ч. 3 таку же квоту доходу зъ року 1897, — въ рубрицѣ же ч. 4 квоту пересѣчного доходу зъ тыхъ двохъ послѣдніхъ лѣтъ; — пояснень же, въ якій способѣ выражовано сумаричній квоты чистого доходу зъ лѣтъ 1896 и 1897 або наведене доходовъ зъ господарства рѣльного и выдатковъ того же можна умѣстити на вѣльнѣмъ мѣсци стороны 3-ои и 4-ои фасіи.

Щобы знати, якъ выражовать квоту чистого доходу зъ кождого року, подають ся тутъ приписы, що має ся вчисляти до доходовъ, а що до выдатковъ господарскихъ, а имъ:

До доходовъ має ся вчисляти:

а) цѣну одержану за всѣ плоды спроданій зъ всѣхъ галузей господарства,

б) вартость грошеву всѣхъ плодовъ съпотребованихъ на потребы домовій посѣдателя (уживаючо грунтъ), на утримане членовъ его родини, якъ такожъ слугъ удержаніванихъ до особистої услуги (а не до господарства рѣльного) и на утримане коней уживанихъ виключно до вѣзду, а не и до господарки; вартость плодовъ спротребованихъ въ предпріемствѣ рѣльничомъ, а не въ господствѣ домовомъ, примѣромъ спротребованої паши власної продукції, не треба зачисляти ани до приходу, ани до выдатку.

До выдатковъ можна зачислити:

а) утримане інвентара господарского живого и мертвого,

б) уbezпечене інвентара живого и мертвого, запасовъ плодовъ господарскихъ, якъ такожъ плодовъ полевихъ и огородowychъ еще не зборанихъ, бѣ огню, градобитя и інныхъ елементарныхъ нещастъ, (знарядовъ господарства домового обезпечена можна такожъ почислити до выдатковъ, але не господарчихъ, а толькъ особно вычисленыхъ),

в) опалюване и освѣтлюване льокальностей господарскихъ, но не льокальностей въ господствѣ домовомъ уживаныхъ,

г) насѣне, щепы, пашу, плоды сировѣ, котрѣ докупленій збстали на потребы предпріемства господарчого,

д) пенсій и платы для слугъ держаныхъ до працѣ въ предпріемствѣ господарчомъ (не до господарства домового, або до услуги особистовъ) и кошта ихъ виживленя.

е) податокъ грунтовый если Правительство не асигнує его священнику то въ, не враховує ему въ фасіи до выдатковъ, а толькъ оплачувати зъ надважки доходовъ.

Въ разѣ винаймленя грунту має ся подати квота побираного за той грунтъ рѣчнаго чину.

7. Вартость льокальну помешканя (съ потрученемъ льокалю канцелярійного, потребного до урядования) має ся такожъ умѣстити въ фасіи при рубрицѣ Б. зъ будынковъ.

8. Дальше належить умѣстити въ фасіи при рубрицѣ: „Доходъ зъ платы службовыхъ...“ квоту додатку конгруального, побираного зъ касы, особистъ додатокъ, если побирає ся, и свякій ремунераций побираючи то за катехитуру, чи за справование уряду деканального и пр.

9. Въ той самой рубрицѣ, що конгруа має ся вставити доходъ зъ правъ стулы (епитрахильный) и доходъ зъ фундації мішальнихъ, при чомъ наводить ся, що доходы епітрахильній и доходы зъ фундації мішальнихъ мають ся умѣщати (фасіоновать) въ той высотѣ, въ якій ті же в. ц. к. Намѣстництво въ адістований фасіи приняло, т. є. доходы епітрахильній фасіонують ся після патенту Іосифинського въ той высотѣ, въ якій фасіоновано тіи же до послѣднії фасії, доходы же зъ Службъ Б. фундаційнихъ не врахованыхъ въ конгруу, мають фасіоновать ся въ той высотѣ, въ якій побираються ся. — Тутъ примѣчає ся, що після установы не можуть власти податковий, въ цѣли оцѣнки доходовъ священика зъ его функції духовныхъ и службовыхъ, уживати до звѣдування и провѣрування поодинокихъ осбѣй, но мають въ тѣмъ взгляду засягнути гадки ц. к. краевої власнії политичної въ порозумію съ властю церковною.

10. Въ рубрицѣ фасіи написано: „Зъ маєтку въ капіталахъ“ належить умѣстити бтсotки побираючи зъ ефектовъ богослужебныхъ фундацій, выкупна права сервитутовихъ, якъ и зъ іншихъ такъ до парохії належачихъ якъ и власніхъ приватнихъ ефектовъ и капиталовъ.

11. Що до побраної въ послѣднѣмъ роцѣ одноразової запомоги, то не треба тои же квоты запомогової въ рубрицѣ доходовъ умѣщати, однакъ для якої певности, належить тую квоту навести въ увазъ на вѣльнѣмъ мѣсци третої або четвертої стороны фасіи съ примѣчаніемъ, що квоты тои не враховано въ рубрику доходовъ, понеже після §. 159 уст. зъ 25|10 1896 (В. з. д. Ч. 220) тая квота не повинна бы враховувати ся въ доходъ.

12. Такы номинацій за получений посады душпастирскї, заплаченій въ послѣднѣмъ роцѣ, якъ такожъ выдатки на штемплѣ до квитовъ пенсійныхъ, можна оттягнути бѣ доходу, а тое оттягнене на вѣльній сторонѣ фасіи пояснити.

Тутъ примѣчає ся такожъ, що при оподаткованю контрибуентовъ, котрьхъ доходъ не перевишає квоты 5000 зр. а. в., єсть дозволенеувзгляднене особиннихъ відношень утрудняючихъ плаченіе податковъ и що вѣльно имъ знижити стопу податкову о 3 степені, а за утрудняючі причини уважаютъ ся: 1) надмѣрний тягарѣ зъ поводу удержаня и виховування дѣтей, примѣ-

ромъ глухихъ, слѣпыхъ, калѣкъ, выховуючихъ ся поза домомъ; 2) обовязокъ удержанія бѣдныхъ крѣвныхъ; 3) тягарѣ зъ поводу довгои хоробы; 4) задовженія; 5) особенній елементарній нещастія... Где бы отже находила котра зъ тыхъ причинъ, можетъ контрибуунть навестию въ фасіи на вольномъ мѣсци и просити изъ взгляду на тую причину о зниженіе стопы податковой.

Въ фасіи належить дохѣдъ совѣтно и правдиво подати а то тымъ больше, що податокъ особисто-доходовыи не высокий и буде увѣльненій бѣть всякихъ додаткобъ, а кары за затаене або неправдиве вѣзнане доходу суть великий, такъ якъ доходятъ до высоты 6—9 разовои квоты, на страту которой скарбъ зѣставъ нараженый.

Полатокъ особысто-доходовый выносить рѣчно отъ доходу:

1 степень отъ больше якъ

	600	зр.	до	включено	625	зр.	3·60	зр.
2.	бть	625	"	"	650	"	4·00	"
3.	"	650	"	"	675	"	4·40	"
4.	"	675	"	"	700	"	4·80	"
5.	"	700	"	"	750	"	5·40	"
6.	"	750	"	"	800	"	6·00	"
7.	"	800	"	"	850	"	6·80	"
8.	"	850	"	"	900	"	7·60	"
9.	"	900	"	"	950	"	8·40	"
10.	"	950	"	"	1000	"	9·20	"
11.	"	1000	"	"	1100	"	10·00	"
12.	"	1100	"	"	1200	"	12·00	"

И. Т. II.

Податокъ особисто-доходовый вымѣрює комисія шацункова зложена въ половины членовъ выбранныхъ Министерствомъ а половины членовъ выбранныхъ контрибуентами.

Противъ вырахованія податку особисто-доходового вѣлько внести рекурсъ въ речини 30-ти дній отъ дня получения наказу платничаго на руки той власти, отъ которои наказъ получено, до краевої комисіи апеляційной, но рекурсъ не встримує стягненія податку. — а противъ вымѣрена кары грошевої вѣльчайшій есть рекурсъ въ притягу 8 дній посредствомъ кару вымѣривши власти до высочайшей инстанціи.

Податокъ особенно доходовый оплачуе ся въ ратахъ подврѣчныхъ д. 1
Червия и 1. Студня.

Тоз подав ся до вѣдомости ВЧ. Священъства.

Ôть Митрополитальної Консисторії.

Львовъ, дна 25. Сѣчня 1898.

Ч. 2

Ч. 9534/97. — О наданні богослужбовихъ стипендій зъ фундації бл. п. Григорія Шашкевича.

Управляющій Собѣтъ Института: „Народный Домъ“ въ 23. Жовтня 1897
Ч. 625 переславъ слѣдующе завѣдомленіе:

Отиносительно до многоуважаемої боззы Всесвѣтлѣйшої греко-кат. Митрополитальної Консисторії отъ 2-го Вересня 1897 р. Ч. 7379 маєть честь отвѣтити, що каса Інститута „Народный Домъ“ въ Львовѣ, согласно съ предложенемъ Всесвѣтлѣйшої Консисторії, выплатить съ концемъ 1898 р. богослужебній стипендій по 50 зр. а. в. изъ стипендійно богослужебної фундації бл. и. Григорія Шашкевича за отнісительними, належито остатмпльованими розписками, предложенными Всесвѣтлѣйшою гр. кат. Митрополитальною Консисторією пяти священникамъ, а именно:

- 1) о. Дякову Никитѣ, пароху зъ Лопушанъ;
 - 2) о. Юрику Александру, пароху въ Стольску;
 - 3) о. Іоанну Крыжановскому, пароху въ Берлогахъ;
 - 4) о. Петру Чекалюку, сотруднику въ Зборѣ.
 - 5) о. Онуфрію Даниловичу, пароху въ Палгородицѣ.

При тόмъ маємъ честь просити, щобы Всесвѣтлїйша Консисторія изволила благосклонно повѣдомити о тόмъ выше наведеныхъ стипендистовъ, съ порученемъ, щобы таковій съ початкомъ 1898 р. зачали совершати Службы Божїе за упокой души бл. п. Григорія Шашкевича и сыва его Михаила, а то кждого мѣсяця одну Службу Божу, и при тόмъ примѣтити, що стипендисты могутъ уже по совершению шести Службъ Божихъ, т. е. съ днемъ 30-го Червня 1898 р. голосити ся въ каѳ „Народного Дома“ въ Львовѣ о піднятїї 25-ти зр. а. в. — при тόмъ довжній они, кромѣ оstemпльованої розписки, предложити каѳ „Народного Дома“ относительный декретъ Всесвѣтлїйшої Консисторії якоже и выказъ совершеныхъ ними Службъ Божихъ, потвержденій урядомъ деканальными, съ приложенемъ пачати того деканата, которому стипендистъ есть подчиненный.

Вѣдніи примѣчаемъ, что одну Службу Божју, изъ наведенныхъ 12-ти Службъ Божихъ, довженъ стипендистъ совершити въ день смерти фундатора, то есть 6. (18) Серпня, — а понеже той день есть днемъ праздничнымъ то богослужене тое должно совершиться въ день слѣдующій.

Подачи о тόмъ до вѣдомства такъ ВЧ. ОО. интересованныхъ якъ и про-
чаго ВЧ. Священства съ покликомъ на тутейше оголошено въ АЕпарх.
Вѣдомостяхъ Ч. 120 о богослужебныхъ отлучныхъ фундаціяхъ б. п. Григорія
Шашкевича Н. 64. поручас ся поступати посля покликаного оголошена.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Дъвовъ дни 10 Сѣчня 1898

Ч. 3.

Ч. 264. — Дотычно предложения выказаць залагаючихъ съ вкладками до фонда вд. сир.

Митрополит. Консисторія поручас ВЧ. Урядамъ декан. предложити табельный выказъ поименно залагаючихъ съ обовязанными вкладками до фонду вдов. сир.—подающи заразомъ выказъ сумаричный уплатившихъ—до 20. Лютого 1898 р.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дия 19. Свіння 1898.

Ч. 4.

Обвѣщенія конкурсовій.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ підъ днемъ 4. Свіння 1898 съ речинцемъ до дня 1. Марта 1898 слѣдуючі парохі:

Ч. 54. Дмитрій, деканата Холоевскаго, надана Цесарскаго:

Ч. 55. Чепелѣ, деканата Залозецкаго, надана приватного;

Ч. 56. Заланбѣ съ прилученою Руда, декан. Рогатинського, надана приватного.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

II.

Ч. 167 — Розписує ся на конкурсъ посада гр. кат. катихиты при выдвѣловой школѣ женьской въ Бродахъ.

Ц. к. окружна Рада школынъ въ Бродахъ розписала підъ д. 30. Студня 1897 Ч. 1687 конкурсъ въ цѣли стального замѣщеня посады гр. кат. катихиты при выдвѣловой школѣ женьской въ Бродахъ съ рбочною платою 700 зр. и 10% податкомъ на помешканя. Убѣгаючий ся о тую посаду священники мають свои належито удокументованій поданія посредствомъ своимъ безпосередно на стоятельной власти внести до ц. к окружной Рады школынъ.

Тов подав ся Веч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дия 20. Свіння 1897.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

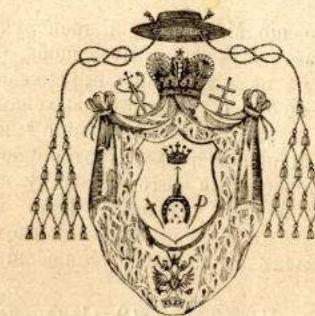
Львовъ, дия 25. Свіння 1898.

КАРДИНАЛЪ СЕМБРАТОВИЧЪ

Митрополитъ.

Накладомъ Митрополитальнаго Ординаріята

Типографія Ставропігійская.

Львівсько-Архієпархіальний ВІДОМОСТИ

Грекъ 1898.

Выдано дия 19. Лютого

Ч. II.

Ч. 5.

Ч. 64/орд. — Отповѣдь Святѣшшаго Отца Льва XIII. ХІІІ. на адресу Австрійскаго Епископату по поводу Ювілея 60 лѣтнаго Священства.

На Адресу Австрійскаго Преосв. Епископату до Святѣшшаго Отца Папы Льва XIII. выслану по поводу Ювілея 60-лѣтнаго Священства Гро Святости, зволивъ Святѣшшій Отецъ удѣлити отповѣдь, котра въ переводѣ рускѣмъ звучить:

Левъ IIIІ. XIIIІ.

Возлюбленый Сыну Нашъ, поздоровлене и Апостольске благословеніе. — То есть оздобою и окрасою Церкви католицкои, на котру споглядаючихъ духъ переймає ся удивленіемъ и приятностію, що Епископы, а чересть нихъ цѣла громада вѣрныхъ, съ Престоломъ Апостольскимъ такъ тѣсно суть звязаній, що все тое, що есть для ужитку головы, всѣ члены яко свою власність уважаютъ и отчуждаютъ. — Солучене товъ въ Вашои стороны явно доказали Вы тымъ, що не далисъ проминути 60-лѣтнїй Рѣчицѣ священства Нашого, щоби не подѣлити Нашои радости и вдячности къ Богу. Письмо, котре зъ того поводу Ты Возлюбленый Нашъ Сыне и прочій Архієпископы и Епископы Австрійскови державы переслалисъ, було Намъ дуже міле, оно же було Намъ еще о много пріятнѣше тому, понеже представило Вась такъ

успосбленыхъ, що Вы тото, що Ми учимо и препоручаемо, виконати усильно стараєте ся. Богато бо залежить на томъ, щоби ревіботь до молитви въ народѣ християнськмъ чимъ разъ живѣйше ввбуджала ся и підтримувала ся. Не меншої ваги єсть, щоби о релігійне виховане молодежи ревно станово ся після Посланія: „Militantis Ecclesiae,” котре въ мѣсяці Серпні минувшого року до Васъ написалисмо. Протоє постановы Вашій радо похвалимо и заразомъ за пересланий датокъ подику высказуемо. Для посвѣдчення же Нашої благосклонности удѣляємъ Тобѣ и другимъ Епископамъ держави Австрійской а такожь и вѣрнимъ — кождому зъ Васъ повѣренимъ — яко задатокъ божихъ ласкъ съ найбольшою любовию о Господѣ Апостольске благословеніє.

Дано въ Римѣ при св. Петрѣ, дня 12. Свячия 1898, въ ХХ. роцѣ Нашого Понтифікату.

ЛЕВЪ III. XIII. в. р.

Тое письмо Святѣшшого Отца повне горячои любви и отцѣвской печаливости для Вч. Священства и вѣрныхъ подає ся Вч. Священству до вѣдомости.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовъ, дня 3. Лютого 1898.

Ч. 6.

Ч. 1240. — Взыває ся Вч. Духовенство до зложени въ дотичнѣхъ Урядѣ декан. а то въ речинці до 1. Цвѣтн. с. р. — предплаты на „Львівско-Аепарх. Вѣдомості“ на р. 1898 въ квотѣ 1 злр. 20 кр. а. в., и поручає ся Вч. Урядамъ деканальнимъ точно допильноване токже уплаты.

Установляє ся предплата на „Львівско-Аепарх. Вѣдомості“ на рѣкъ 1898 въ квотѣ 1 злр. 20 кр. а. в. и взывають ся всѣ Вч. ОО. Парохи, Завѣдатель парохій и Сотрудники експонованій, съ покликомъ на розпоряджене Митроп. Ординаріята зъ дня 20. Свячия 1889 — Ч. 47 орд. (Львівско-Аепарх. Вѣдомості зъ р. 1889 — Ч. I.), що тую цѣлорочну предплату въ квотѣ 1 злр. 20 кр. а. в. найдальше до 1. Цвѣтн. с. р. дотичному Урядови деканальному надбслали; а Всї. Настоятелямъ деканатовъ поручає ся, що уплачена въ речинци той предплаты допильнували и самі стягненемъ той належитості заняли ся, зборані же гроши переказомъ почтовымъ, разомъ съ поименнымъ выказомъ уплатившихъ, въ непереступнѣмъ речинци до 15. Цвѣтн. с. р. Митрополитной Консисторії надбслали, — а неуплатившихъ, въ цѣлі при неволеніи ихъ до уплаты, въ томъ самбімъ речинци тутъ выказали.

При томъ поручає ся Вч. Настоятелямъ деканатовъ при осмотрахъ дек. якъ и при увѣльненю поодинокихъ Душпастирей строго перестерѣгти, що — якъ тое уже давнѣйше приказано — Львівско-Аепарх. Вѣдомости оправнѣ въ актахъ парохіальнихъ застали захованій. —

Въ кѣнці примѣчаетъ ся, що неполученії Числа „Львівско-Аепарх. Вѣдомостей“ найдальше до 6 мѣсяцівъ отъ дня ихъ видання зарекламовати належить и що рекламиючій позиційше за кожде поодиноке число 10 кр. а. в. уплатити мусять. — Повні роцники „Львівско-Архієпарх. Вѣдомостей“, почавши отъ року 1894, достати можна по цѣнѣ 1 злр. 20 кр. а. в. — о скілько запасъ выстарчить.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.
Львовъ, дня 9. Лютого 1898.

Ч. 7.

Ч. 78/орд. Остереженіе „Дѣла“ и передъ „Дѣломъ.“

Кому не знане есть вторе соборне посланіе св. Ап. Петра? *И въ зас будуть — повѣда би въ томъ же посланію — якожи учители, иже внесуть ереси погибели, и искупльшаго ихъ Владыки отмитающеся приводяще себѣ скору погибель. И илюзи посыществуютъ ихъ нечистотамъ, ихжес ради путь истиинный погулятися. И въ преумноженіи листивыхъ словесъ васъ уловятъ, ихжес судъ искони не коснитъ, и погибель ихъ не дремлетъ.* (П. Петр. 2. 1).

Тѣ пророчі слова верховного Апостола здають ся спроваджати нынѣ навѣть на нашѣй Руси, славій вѣрою и боязнию Божою.

Редакторы „Дѣла“ нарушають святости, торгають честь, и підкопують повагу власти духовнои.

И такъ въ ч. 5. видає собѣ „Дѣло“ зъ св. Унії, кажучи, що св. Унія триста лѣтъ тому вѣхала на нашу Русь на конику шумного, але и пустого фразеса.

Въ ч. 3. пише „Дѣло“, що тоблько особистымъ заходамъ пароха удаляло ся выклопотати, щоци ц. к. фабрика тютюну въ Винникахъ въ рускій Свята не робила, а Львівска Консисторія не задала собѣ зовсімъ труду, щоби сю справу належнаго поперти. Тымъ часомъ фактъ есть, що лише интервенціи власти духовнои у в. ц. к. Министерства, а не Дирекції, якъ пише „Дѣло“, завдачти належить тую польгу, якъ о томъ свѣдчатъ акты Ординаріатскій до Ч. 50. зъ с. р.

Въ ч. 9. видає „Дѣло“ власти духовної непотизмъ, навѣть політичній, випитъ собѣ зъ товариства св. Павла, а навѣть зъ рѣшень Синодальнихъ, хотій въ томъ разѣ выпадало держати ся засады: *Roma locuta — causa finita;* а въ кѣнці повѣдає такъ само безъ доказувъ и безъ всякої підставы, що за цѣлый чась намѣстникованія и министерства гр. Баденію, начальникомъ рускої Церкви и духовенства була властию не власть духовна а гр. Баденій. Въ томъ самбімъ ч. дивує ся такожъ „Дѣло“, що рускій Ординаріатъ Львівскій оголошує въ Аепарх. Вѣдомостяхъ знятіе екскомунику зъ О. Стояловскаго, хотій тое заряджене власти духовнои попинте есть и у справедливлене для кождого, кто трохи лише обзнакомлений съ канонами и цензурами церковными. О. Стояловскій, яко nominatim екскомуниконый мусъ бы и для кождого католика-Русина бути *vitan-*

дус такъ довго, доки бы того Русина не завѣдомила официально преложена власть духовна о зиятию екскомунику въ екскомуникоаного. Въ прочомъ и тутъ належитъ держати ся засады: *Roma locuta. Такъ зарядивъ Ап. Престолъ и такъ оно стало ся.*

Но не конецъ на тѣмѣ. Еще передъ тымъ, бо въ ч. 8. въ с. р. доно сить „Дѣло“, якобы въ Цуцилѣ въ цяхъ тамошній лат. викарій окрестивъ безправно двое дѣтей рускихъ родичей, а поставивши пытане, що на то (скаже) власть духовна, давъ само таку отповѣдь: «Менѣ казавъ однѣ знакомый, що кс. викарій дѣстане пелеринку за ревнѣсть а рускій священникъ, коли схоже доходити своихъ правъ, удостонѣтъ ся вселаскавѣйши наганы. Кто має уши чути, най чує!»

Тутъ приходять мимо волѣ на гадку слова того О. Святого, що то скажавъ: „*Tantillus рueг et tantus реssator!*“ Духовна власть поступить такъ, якъ велить законъ, совѣсть и обовязокъ и якъ она завѣдѣ въ такихъ разахъ поступає. Духовна власть зарядить строге слѣдство, а коли покаже ся, що фактъ „Дѣломъ“ поданий есть правдивий, стане въ оборонѣ руского обряду и ужіе всякихъ законныхъ средствъ, щобы усунути кривду рускому обрядови нанесену, але и потягне до отвѣчательности того, кто обовязанымъ бувъ донести сейчасъ о тѣмъ сумніомъ выпадку не „Дѣлу“ а Митрополитальному Ординаріатови.

Надъ то видить ся власть духовна споводованою пригадати, кому треба, разъ слова св. Апостола Павла: „*отложиши лжеу глаголите истину*“ (Еф. 4. 25.), а друге — слова тогоже Апостола св.: „*кое причастіе правдъ къ беззаконію; или кое общеніе свѣту къ тмы, кое же согласіе Христови съ велиаромъ; или какая часть върну зъ невѣрными*“ (П. Кор. 6, 15); и такимъчиномъ остеречи изъ одної сторони „Дѣло“ same, а въ другої стороны тыхъ, що то „*jugant in verba magistris*“ — передъ „Дѣломъ“.

Колибы однакъ се остережене остало ся безъуспѣшнимъ, именно, колибы „Дѣло“ и дальше хотѣло нарушити и поневѣряти святости, а торгати честь и підкупувати легкомысно и неслушно повагу власти духовної, тогды власть духовна буде зъ зеволеною застосовати до „Дѣла“ найновшу конституцію Св. Ап. Престола, оголошену въ VIII. ч. АЕпарх. Вѣдомостій въ р. 1897., и то съ всѣми, досить грозными консеквенціями той конституції.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовъ, дня 2. Лютого 1898.

Ч. 8.

Ч. 39/орд. — Препоручають ся Всеч. Духовенству „Псалмы съ поясненіями и парадразою въ прозѣ и стихахъ О. Ивана Любовича.“

Повѣдають знатоки, що литература духовна — то образъ а заразомъ и движня духовної жизни народа. Есть про то нашимъ обовязкомъ,

вспірати нашу литературу духовну, а то тымъ больше, що теперѣшина наша литература духовна дає несогодріше свѣдоцтво о нашій жизни духовній.

На Руси католицкій выходять кілька періодичныхъ письмъ, педагогованихъ старанно и въ дусѣ католицкому; выходить и письмо фахове, котре смѣло мѣрятися може съ подобными письмами іншихъ народовъ; печатаються ся книги церковній; публикуються ся хороший проповѣди; выдаються ся популярній книжочки содержанія религійного, а що еще важнѣйше — появляються ся Ѷль часу до часу письменній творы, котрій мають на цѣли популяризовати отвѣчний правды и здѣлати ихъ достояніемъ цѣлого нашего загалу.

До сего рода публікацій зачислити належить найновшу довголѣтну працю пароха въ Острова, О. Ивана Любовича підъ т. „*Псалмы съ поясненіями и парадразою въ прозѣ и стихахъ*,“ котрои першій выпускъ появивъ ся съ початкомъ минувшого року.

Авторъ, перенятый самъ духомъ Божимъ, старавъ ся зглубити отвѣчний правды, зложений въ псальмахъ въ Божого нащенія великимъ псаломникомъ Божимъ, а зглубивши, перенести ихъ до головы, въ головы до сердца, а въ сердца въ жизнь своихъ родимцівъ.

Прекрасна цѣль и великанська задача, зъ котрои вивязавъ ся авторъ якъ рѣдко кто другій передъ нимъ, и то въ способѣ популярно науковий, для кожного приступній.

На самъ передъ подає авторъ пояснене псальма на підставѣ науки Церкви; оттакъ слѣдує парадраза, по парадразѣ текстъ оригиналній съ перекладомъ въ стихахъ, а въ концѣ пѣсни, уложеній тоже въ стихахъ на тему дотичного такъ поясненого псальма.

Пояснене same — ясне и зрозуміле; парадраза удачна; перекладъ вѣрний; стихъ досить гладкій и плавній; языкъ чистонародный а бесѣда поважна, до сердца и ума промавляюча. Однимъ словомъ — праця Всеch. О. Любовича заслугує на всієи поперте и якъ найширше розпросторонене.

Препоручаючи прото згадане видавництво нашему Всеch. Духовенству якъ найгорячайше и выражаюти надѣю, що за его стараніемъ знайдеться оно въ рукахъ кожного грамотного Русина, примѣчаю що того видавництва выйде до 100 книжочекъ, зъ котрихъ кожда обѣмати буде що найменше одинъ псаломъ и выходити буде правильно одна по другої. Цѣна кождої книжочки вноситься 5. центовъ а предплату и замовленія на тѣ книжочки, зъ котрихъ чистий дохдь призначений на Інститутъ св. Іосафата, присылати належить до канцелярії Митрополитальнї Консисторії.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовъ, дня 8. Лютого 1898.

Ч. 9.

Ч. 1362. — Въ справѣ розсылки шематизму на р. 1898.

Розсылають ся шематизмы на 1898 р. съ препорученiemъ, щобы ВЧ. Уряды декан. належитъ за шематизмъ за кожный примѣрникъ 1 зр. а. в.

отъ поодинокихъ гр. к. урядовъ парохіальнихъ и експонованихъ сотрудниковъ стянули.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дня 10. Лютого 1898.

Ч. 10.

Ч. 1397. — О розвѣдкахъ: „Placa i Praca,” и „Stwórcza i stworzenie“.

О. Д-ръ Антоній Тржнадель професоръ Університета Ягайлонського въ Краковѣ выдавъ съдѣючій двѣ розвѣдки підъ тит.: „Placa i Praca” и „Stwórcza i stworzenie ze stanowiska goszczu i wiary“ обѣ въ Краковѣ. Цѣна першої виносить 1 злр. а съ пересыпкою 1 злр. 10 цнт., цѣна другої съ пересылкою 1 злр. 75 цнт. Священикамъ не маючимъ стипендій служебныхъ може авторъ прислати переказомъ missalia, за котрѣй потомъ могутъ набути тѣй розвѣдки. Удавати ся належить до автора підъ адресою: X. D-r. Trznadel prof. Univ. Jagiell, Kraków ulica Gołębia N. 5.

Тѣ розвѣдки поручають ВЧ. Духовенству до набуття, позаякъ они оговорюють вопросы стоячій теперъ на часѣ.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 10. Лютого 1898.

Ч. 11.

Обвѣщенія конкурсовія.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ съдѣючій парохіі:

а) підъ днемъ 27. Свіння 1898 съ речицемъ до дня 24. Марта 1898:

Ч. 729. Ратище съ прилученою Чистопады, деканата Залозецкого, надана приватного.

Получившій сказану парохію має выдати декларацію, що не буде противити ся отдѣленю прилученої Чистопады бѣ парохії Ратища.

б) підъ днемъ 17. Лютого 1898 съ речицемъ до дня 14. Цвітня 1898:

Ч. 1599. Гозѣевъ, деканата Болехівскаго, надана цѣсарскаго.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

II.

Розписуєся на конкурсъ посада катихита обряда гр. к. при V. гим. у Львовѣ.

Ц. к. Рада школъна краєва розпорядженемъ зъ дня 31. січня 1898. Ч. 17/пр. оповѣщує конкурсъ на посаду катихита гр. к. обряда для ц. к. V.

гимназії у Львовѣ; — термінъ до вношення подань кончицься дnia 28. Лютого 1898.

Поданія належито удокументованій належити вносити черезъ предложену власті до выс. ц. к. Рады школъної краєвої.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ дnia 10. Лютого 1898.

III.

Ч. 1710. — Розписуєся на конкурсъ посада гр. кат. катихита при школѣ женській въ Теребовлі.

Ц. к. окружна Рада школъна въ Теребовлі розписала підъ д. 25. Свіння 1898 Ч. 66. конкурсъ въ цѣлі сталого замѣщення посады гр. кат. катихита при 6-класовій школѣ женській въ Теребовлі съ робчиною платою 600 зл. и 10% додаткомъ на помешкане. Обовязкомъ катихита буде удѣляти науки релігії такожъ въ школѣ на передмѣстю „Сады“ въ Теребовлі. Убѣгаючій ся о ту посаду священики мають свои дотичній належито удокументованій поданія въ речинції до д. 23. Марта с. р. внести до ц. к. окружной Рады шк. въ Теребовлі посредствомъ своєї настоятельної власти, т. є. поставлений въ душпастирствѣ посредствомъ дотичного уряда деканального, окремий же катихиты посредствомъ своеї дирекції школъної.

Тое подає ся ВЧ. Клиру Архіепархіальному до вѣдомості.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дня 17. Лютого 1898.

ХРОНИКА.

Іменованія:

Ч. 11.152/97 — II. Віцепедеканомъ для Стрыйскаго деканата, по принятю резигнacji попередового, іменованаго; О. Амвросій Полянський, парохъ въ Любвицяхъ.

Умѣщенія.

а) Засвѣдательства получили ОО.:

Ч. 268. Ярославъ Гургула въ Шумлянахъ, дек. Рогатинського.
Ч. 683. Іллярій Медицький въ Ратищу, дек. Залозецкого.

б) Сотрудничество получили ОО.:

Ч. 11.139/97 Ігнатій Косакъ Іеромонахъ, яко II. сотрудникъ въ Золочевѣ.
Ч. 225. Константинъ Петрушевичъ въ Раковѣ, дек. Перегинського.
Ч. 928. Теодоръ Дзьоба въ Монастырці, дек. Журавенського.

Введеній 00.:

- Ч. 11270/97. Іоаннъ Дорожинський въ завѣдат. Бѣбщанъ.
 Ч. 11409/97. Іосифъ Терлецкій яко парохъ въ Лѣсовичахъ.
 Ч. 120. Филипъ Свергунъ въ сотр. въ Боркахъ.
 Ч. 344. Володимиръ Соневицкій въ сотр. Нараєва.
 Ч. 687. Ярославъ Гургула въ зав. Шумлянъ.
 Ч. 318. Ігнатій Косакъ яко П. сотр. въ Золочевѣ.
 Ч. 872. Константинъ Петрушевичъ въ сотр. Ракова

Увѣльненій 00.:

- Ч. 11407/97. Теодоръ Даюба отъ зав. Лѣсовичъ.
 Ч. 120. Филипъ Свергунъ отъ сотр. Денисова.
 Ч. 687. Константинъ Петрушевичъ отъ сотр. Тейсарова.

Въ пропозиції умѣщений 00.:

- Ч. 10947/97. на Зарубинцѣ въ тернѣ: 1. Кмицикевичъ Михаїлъ, 2. Кузьма Еміліянъ, 3. Кошметянський Теофіль — а въ списѣ: Романюкъ Николай и Була Володимиръ.
 Ч. 10949/97. на Черче въ тернѣ: 1. Высочанський Степанъ, 2. Рудницкій Еміліянъ, 3. Король Еміліянъ. — а въ списѣ: Сабать Володимиръ. Созанський Іоаннъ, Луцикъ Теофіль.
 Ч. 11174/97. на Опорець: Присташевскій Володимиръ и Гавришъ Еміліянъ.
 Ч. 10948/97. на Балшовець въ тернѣ: 1. Ваню Еміліянъ, 2. Высочанський Степанъ 3. Янкевичъ Ярославъ — а въ списѣ: Форись Михаїлъ, Сабать Володимиръ, Барановскій Іоаннъ, Семковъ Герасимъ, Садовскій Николай, Колертьинскій Ісидоръ, Базилевичъ Климентій, Винницкій Николай, Свистунъ Евгеній.
 Ч. 11428/97. на Качанівку въ тернѣ: 1. Чубатый Онуфрій, 2. Іосифовичъ Дмитрій 3. Нижанковскій Евстахій. — а въ списѣ: Яворскій Алексей, Луцикъ Теофіль и Алиськевичъ Іоаннъ.

Презенту получивъ 0.:

- Ч. 316. Теофіль Копистянський на Зарубинцѣ.

Митроп. Консисторія вставила до В. Президії ц. к. Намѣстництва дотычно удѣлення канон. інституції для 0.:

- Ч. 316. Теофіля Копистянського на Зарубинцѣ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львівъ, дня 19. Лютого 1898.

КАРДИНАЛЪ СЕМБРАТОВИЧЪ,
Митрополитъ.

Накладомъ Митрополитального Ординаріята.

Типографія Ставроцітійська.

Львівско-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

Рокъ 1898.

Выдано дня 10. Марта

Ч. III.

Ч. 12.

Ч. 1387 — Въ справѣ замѣни грунтобѣ ереціональныхъ.

Высоке ц. к. Намѣстництво надіслало сюди підь днемъ 29. Свіння 1898. Ч. 6245. Обѣжникъ зъ дня 13. Марта 1890. Ч. 10.608. въ справѣ замѣни грунтобѣ ереціональныхъ, котрий постановляє, що слѣдує:

Anlässlich specieller Fälle, in denen um einen Tausch der pfarrlichen Erectional-gründe gegen Privatgrundstücke zu thun war, hat die Lemberger k. k. Finanzprokuratur die Wahrnehmung gemacht, dass jene Fälle immer häufiger werden, in welchen der seitens der Pfarrer in Antrag, gebrachte Grundtausch in keinem entsprechenden Verhältnisse zu der Mühewaltung steht, mit welcher die Durchführung eines solchen Tausches verbunden ist, zumal gegenwärtig, wo nach Einführung der Grundbücher die verschiedenartigsten Schwierigkeiten und Anstände zu Tage treten, die nicht immer leicht zu beseitigen sind und die beim Grundtausche besonders in Betracht gezogen werden müssen. Der Werth des aus einem solchen Grundtausche gewärtigten Nutzens soll aber naturgemäß zu dem hiezu erforderlichen Aufwande an Zeit und Mühe, sowie zu den kostspieligen Erhebungen seitens der politischen Behörden und der Finanzprokuratur in einem richtigen Verhältnisse stehen.

ЛІВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА
АН УРСР
№ 18821 ПИ

24.). Тожь Апостолы, сповняючи приказ Господа, розйшли ся по цвітому світами и голосили слово Боже *всей твари*, и позакладали церкви християнські по ріжнихъ краяхъ трхъ тогдъ знаныхъ частій світа. Се дѣлали и ихъ наслѣдники, дѣлають до нинѣ и дѣлати будуть до вѣка. Одий идуть въ краї невѣрнихъ и непросвѣченимъ ще народамъ, голосять слово Боже, другі же застають мѣжъ наверненими вже до християнства народами, не перестаючи имъ то же слово Боже голосити, щоби ихъ утвердити въ вѣрѣ и чеснотѣ, та охоронити бѣ злыхъ впливовъ невѣрства, ложнихъ наукъ, безбожності и злыхъ примѣрівъ и намовъ до злого — бо безъ вѣры и добрыхъ дѣлъ никто не може осагнути спасеня. „*Безъ вѣры не возможно угодити Богу*“ (Гвр. 11, 6). „*Иже не имеетъ вѣры осужденъ будетъ*“ (Марк. 16, 16.) и зновъ: „*Кая польза человѣку аще... дѣло не иматъ... вѣра безъ дѣла мертвъ есть.*“ (Як. 2, 14, 20.) Ale св. Апостоль Павель говорить: „*Како уєвруютъ, вгоже не слышаша; како же услышатъ безъ проповѣдающаго?*“ (Рим. 10, 14.). Тожь видно зъ того, якъ важнимъ обовязкомъ священника єсть голосити слово Боже, а голосити то же не только въ проповѣдяхъ, але и въ катихизаціяхъ и катихисовихъ наукахъ.

Звѣстно то, що враженя и засады впослідокъ въ молодечї душъ, найглубіше закореняють ся въ умы и сердця и перетривають до пізної старости. Задля того то єсть великої ваги, щоби вже въ дѣтинїй сердця и умы вкоренити засады вѣры и моральности, бо тѣ перетривають смѣло бурї житейскї и напоръ похітїй и пристрастій, злыхъ примѣрівъ и переворотнихъ наукъ, ширеныхъ безбожними людьми,—а хотіть і дадуть ся притлумити на якійсь часъ, то добрі сѣмена вѣри и чесноти, укриты въ глубинѣ душъ, обвзутъ ся по якому часу, бодай въ старшомъ вѣцѣ и перемогутъ зловъ. Тожь Церковь св., та печалива мати о спасенії людей, вже зъ первыхъ вѣковъ християнства завладала школы низшій и вищій, въ которыхъ релігійно виховувала молодежь. И такъ находимо школы при церквахъ катедральнихъ, монастирскихъ и іншихъ. Наука релігії и вправы релігійній були головнимъ предметомъ виховання въ тихъ школахъ. Коли познѣйше въ наслѣдокъ либеральнихъ прудобъ, що пронеслись по Європѣ, школы удержаніено, Церковь ихъ не опускала, лише старала ся науку релігії въ тихже якъ найлучше забезпечити, зазываючи духовенство до ревного удѣлювання тони науки въ школахъ и по даючи имъ отвѣтній до того наставленія.

И у насъ Архипастырѣ при ріжнихъ случаяхъ выдавали до духовенства бдозви, завимываючи ихъ до совѣтного виконування того обовязку и старали ся о отповѣдній до науки релігії підручники. Згадаємо лише про пастырське посланіе преосв. Митрополита Іосифа до духовенства архієпархії Львівської зъ дня 15 грудня 1876, въ котрому дають ся свѣтлій наставленія и розпорядженія що-до катихизації и удѣлювання науки релігії въ школахъ людовихъ.*). Найновѣйшежъ Синодъ Львівський зъ р. 1891. таке дав наставлене (Тит. I. глава VIII) „*О катихисѣ.*“

*.) Додатокъ XVI. до Чинностей и Рѣшень львівського провинц. Собору зъ 1891 р. (вид. у Львовѣ 1897 стр. 326.)

Überdies kommt öfters vor, dass die Pfarrer noch vor dem Zustandekommen und vor der Bestätigung des bezüglichen Vertrages seitens der k. k. Statthalterei des Besitzes der erectionellen Grundstücke sich eigenmächtig entäussern und dieselben im Tauschwege dritten Personen in den Besitz übergeben, wodurch in der Regel verschiedenartige Verwicklungen hervorgerufen werden.

Um in Hinkunft diesen Schwierigkeiten und Missständen wirksam hinzuhalten, biehrt sich die k. k. Statthalterei das hochwürdige Ordinariat zuersuchen, sämmlichen unterstehenden Pfarrern und selbstständigen Seelsorgern die gemessene Weisung ertheilen zu wollen, jeden factischen Tausch, sei es von pfarrlichen Errectional, sei es von Kirchengrundstücken gegen Privatgrundstücke, vor Abschluss des bezüglichen schriftlichen Vertrages und vor dessen Bestätigung durch das hochwürdige Ordinariat und die k. k. Statthalterei unbedingt zu unterlassen.

Се въ розпорядженіи подає ся Всеч. Духовенству до вѣдомости и до дальшого точного поступленія після нормъ въ тѣмже поданихъ съ тымъ примѣченіемъ, що до поданія о замѣнѣ а такъ само и о купнѣ або продажѣ грунтівъ ерекціональныхъ долути належить: 1.) Начеркъ контракту, заключити ся маючого; 2) Вытагъ Ипотечный, черезъ ц. к. Урядъ книгъ грунтовыхъ дотичного ц. к. Суду выданый; 3) Аркушъ посѣлости грунтовой, выданый черезъ ц. к. Урядъ свидѣційний (геометра); 4) Евентуально т. є. где лишь часть парцелъ замѣнити ся мала бы — Планъ ситуаційный, изготовленный черезъ геометра евиденційного; 5) Евентуально т. є. где ходило бы о комасацію або арондацію — Посвѣдчене ц. к. Уряду евиденційного, що проектована замѣна має на цѣли комасацію взгядно арондацію грунтівъ ерекціональныхъ. Въ тѣмъ послѣднѣмъ выпадку суть контракти и подане до интабулациії вѣльшъ бѣ стемиля и належитиїи переносної, однакъ треба передъ тымъ донести о тѣмъ до ц. к. Уряду податкового, а б) Рѣшениe ц. к. Уряду податкового залучити тоже до прошенія о замѣнѣ, Митрополитальнай Консисторії въ дорозѣ Уряду Декан предложити ся маючого.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дни 12. Лютого. 1898.

Ч. 13.

Ч. 1.360—Інструкція и Планы до науки релігії

Інструкції и Планы до науки релігії въ школахъ народныхъ и вищіхъ.

Д..

Інструкції загальні.

I. Значеніе науки релігії въ школахъ народныхъ.

„Шелше убо научите вся языки... учаще ихъ блести вся, вітика заповѣдахъ вамъ.“ (Марк. 28, 20.) рекъ Іисусъ Христосъ до Апостолівъ а и до всѣхъ тихъ, котрій по нихъ приняли жеребій служенія Бго и апостольства (Діян. 1,

„Понеже Катихисмъ стремить особенно къ обучению молодѣжи въ науцѣ спасенія, и понеже вѣкъ сей есть якъ наиболѣше склонный такъ до доброго, якъ и до злого и якъ найдовше задержуя першій науки, котрый отъ дитинства принялъ, такъ что наставлена въ тѣмъ вѣдѣ есть основою религійного способу житя, прото Синодъ уважає своимъ обовязкомъ, звернути якъ наиболѣше увагу пастырей на той найголовнѣйшій обовязокъ, щобы якъ найточнѣйше прикладали ся до него, яко до дуже могучого средства, котримъ вѣрій, порученій ихъ печаливости, найупрѣшнѣйше направаджують ся до честного житя. Найжеproto знаютъ душпастырѣ, що суть въ совѣсти обовязаній и то подъ тяжкою отвѣчальностю передъ Богомъ, преподавати и выкладати начала науки христіянської не лише въ церквѣ каждого дня недѣльного и праздничного заразъ по Вечернѣ и въ Церквахъ дочерніхъ заразъ по тѣмъ богослуженію, яке въ нѣй совершили, но такожъ въ школахъ послія выданыхъ бѣ Ординарію розпорядженій и то передовсѣмъ въ поводу теперѣшніго систему, принятого въ новочасныхъ школахъ.¹⁾“

Важність религійно-моральнаго выхованія молодежи школьнаго не запознае вже въ новѣйшихъ часахъ такожъ и законодательство наше, понеже школьнаго устава краевъ о устрою школъ народныхъ въ д. 1. Лютого 1885²⁾ такъ означає задача школъ народныхъ:

„Школы людовій (народній) звичайний, подаючи вѣдомості людямъ всякою стану найпотребнѣйшій, будуть такъ устроеній, щобы дѣти въ науки черпали освѣченіе о засадахъ религійныхъ и моральнихъ, о обовязкахъ горожанськихъ, такожъ о задачахъ и условіяхъ заводу, якому послія обставинъ, мѣстця и стану вѣроятно посвятять ся.“ — Въ інструкціяхъ же до плянівъ науковыхъ, выданыхъ ц. к. Радою школьнью краевою³⁾ читаємо: „Удѣлене дѣтемъ вѣдомості хочбы найпозитичнѣйшихъ, безъ защѣпленія въ нихъ умы засадъ религійныхъ було бы рѣчию школьню и для суспольности небезпечною. Задля того устава школьнаго именно поручаете освѣчувати дѣти о засадахъ религійныхъ и моральнихъ.“

До осагненія той цѣлі має прямувати вся наука и выхованіе школьнаго,— однакожъ головнимъ чинникомъ до осагненія єи есть наука религії и сполученій съ нею вправы религійній. Зъ того видно, якъ важне становиско має наука религії въ школахъ, якъ високу задачу мають спознити Всеч. О. О. катихиты, яка на нихъ почиває тяжка отвѣчальность и якъ ревно и совѣтно они той обовязокъ сповнити довжній.

Щобы proto улекшити духовенству, затрудненому въ душпастырствѣ, выполнене обовязковъ що до удѣлянія науки религії въ школахъ людовихъ, розпорядила выс. ц. к. Рада школьнаго въ днія 14. січня 1872. Ч. 85. слѣдуюче: „Наколи духовному, удѣляючому науки религії въ школѣ, обовязки парохіальни не позвалияютъ прибути на ту науку въ годинѣ, призначений на ту цѣль пляномъ лекційнымъ, тогды учитель повиненъ годину ту заповнити

¹⁾ Тит. I. Гл. VIII, 1. см. Чинности и рѣшения русского пров. Собора 1891. выд. у Львовѣ 1896. стр. 88. — ²⁾ Депн. Уст. краев. Ч. 28. — ³⁾ Planы naukowe dla szkôl ludowych wraz z instrukeyą. Lwów 1893 стр. 41 и 42.

наукою предметовъ свѣтскихъ, а натомѣсть отступити въ кождомъ случаю для религії ишту годину призначену для науки свѣтской⁴⁾“

2. Цѣль и Предметъ науки религії въ школахъ народныхъ.

Цѣлію науки религії въ школахъ народныхъ есть, щобы молодѣжь отвѣтно до степени своего образованія, придала себѣ такій засбѣ вѣдомостей религійныхъ (правъ вѣры и моральности, підщертью оповѣданіями въ історії біблійной и вѣдомостій літургічніхъ), щобы на нихъ могла оперти свое религійне и моральне житя, могла стъ пожиткомъ користати зъ богослуженія церковного и выоброзовала въ себѣ моральний характеръ такъ, що могла бы опирати ся въ ідзенѣйшомъ житю, всѣмъ покусамъ до злого.

Предметъ науки религії въ школахъ народныхъ такимъ способомъ означає Соборъ Львовскій:

„При выкладанію Катихисма мають послѣдовати порядкови того підручника, котрый бѣ Ординарію часово есть приписаный, яко правило маюче употребляти ся въ школахъ народныхъ, такъ, щобы въ протягу року укончить цѣлій предметъ Катихисма. До Катихисма най получають такожъ зъ Історії біблійной підѣлъ головнѣйшій, котрый мають особенну звязь съ догматами вѣры и обычаями. Въ часѣ же великомъ Четыридесятницѣ най выбирають до своихъ поучень науку о тайнахъ Покаянія и найсв. Евхаристії, щобы молодѣжь, особено тую, котра по першій разъ має принимати тії Тайны, до приняття тыхъ достойно приготовити и най стараються ся, щобы таїжъ выучила ся того всего, що для осагненія вѣчнаго спасенія має ся вyrазно вѣрити. Най звернуть свою увагу на то, щобы молодѣжь выучила ся правильно щоденнихъ молитвъ, щобы не вмѣшувала непотрѣбного, ани слівъ не перекручувала, ани не опускала²⁾“

Тими словами есть докладно означенный объемъ и предметъ науки религії въ школахъ народныхъ. Головнимъ предметомъ есть наука вѣры и моральности, а помочнimi средствами суть Історія біблійна, и найважнѣйшій вѣдомості літургічній а передовсѣмъ молитви (въ школахъ выдѣловихъ такожъ Історія церковна). Объемъ же той науки означає Катихисмъ приписаный Ординарію и іншій школьній книжки приписаній для науки религії въ школахъ народныхъ (Історія біблійна, Літургика, Історія церковна).

Понеже наука въ школахъ людовихъ треваз бѣ лѣтъ и дѣлить ся на степенії, и въ наслѣдокъ того, молодѣжь въ школѣ постепенно підрастас и розвиває ся, то слѣдує зъ того, що, ащобы наука религії отвѣтила цѣлі и принесла пожитокъ, мусить бути отповѣдно роздѣлена на поодинокі стеженії, на кождый стежень мусить бути приписаный и ограниченій мате-

¹⁾ Zbiór najważniejszych okólników i rozporządzeń zasadniczych c. k. Krajowej Rady Szkolnej. We Lwowie 1889 стр. 7.

²⁾ Тит. I. гл. VIII. 2.

ріяль, котрый має ся взяти, и мусить бути примѣнена ѻтвѣтна метода на-
учання. Предметъ на поодинокій отдѣли и степенѣ роздѣляють и ограничиваютъ
планы, котрый низше подають ся, и выполнане тыхъ плановъ вказує инструк-
ція до нихъ прилучена. До того треба примѣнити правила, котрый подає кати-
хитика, дидактика, и педагогика, и котрый прото кожный катихитъ повиненъ
себѣ ѻтсвѣтувати и въ практицѣ примѣнювати. Отсылаючи Всеч. ОО. Кати-
хитовъ до того, чого учить катихитика, дидактика и педагогика, згадає ся
тутъ лише за найважнѣйшій правила, котрый завсѣгды треба мати на тямцѣ.

3. Важнѣйшій методичній правила при науцѣ религії.

Суть три головній способы научання, а именно: 1) Способъ акроаматич-
ный, або выкладъ, — 2) способъ дейктичній або поглядовъ, — 3) способъ
роматичній або черезъ пытанія.

Способъ акроаматичній або такъ званый выкладъ, має при науцѣ религії
широке примѣнене, позаякъ правды религійнї не суть такій, котрый бы можна
пытаніями або черезъ поглядъ зъ дитини выдобути. Они мусить бути сло-
вомъ удѣленій, якъ говорить св. Апостолъ: „Вѣра отъ слуха, слухъ же гла-
голомъ Божіимъ“ (Рим. 10, 17.). Не отповѣсть свой задачи той катихитъ,
котрый бы не учивъ, лише эти книжки задававъ дѣтямъ до выученія ся, —
навѣть и тогда иѣ, колибы казавъ въ школѣ питане за питанемъ отчитувати
и пояснявати ихъ. Ойтъ повиненъ устроить, чи то катихисму, чи исторії
біблійної або молитовъ, бо зовсѣмъ инакше вилыває наука на умы и сердца
молодѣжи, коли устро преподавъ ся. По такой науцѣ устій и перепитаню
заданого, добре зробить катихитъ коли прикаже перечитати лекцію задану
и пояснитъ, що окаже ся потребнимъ, щобы дѣти знали, чого мають ся
научити дома и де то найти въ книжцѣ.

При выкладѣ довженъ катихитъ завсѣгды мати на тямцѣ, якихъ слуша-
тельвъ має передъ собою, що то суть ще дѣти, котрый на першомъ степеніи
ще ани мыслити, ани уваги скупити не умѣють и лише постепенно розвивають-
ся. И се треба мати на увазѣ, що дѣти сельскій менше суть розвиненій, нѣжъ мѣстской; — дѣти верствъ ремесличихъ, менше, нѣжъ такъ зва-
нныхъ інтелігентныхъ. Выкладъ повиненъ отже примѣнити ся до понятія учениківъ,
повиненъ бути ясный, зрозумілый и короткий. Задля того треба вы-
кладъ переплѣтати питаніями, щобы переконати ся, чи дѣти зрозуміли вы-
кладъ; тымъ способомъ удержитъ ся ихъ увагу и дастъ ся ихъ умови ѻтпо-
чинокъ. Чимъ низшій степень, тымъ коротший повиненъ бути выкладъ. Ви-
стерѣгати ся однакъ повиненъ катихитъ, щобы, хотічи бути яснимъ, не у-
живиъ неѣтвѣтнихъ выражень або не скажавъ щось такого, що моглибы зъ
становиска науки Церкви бути непевнимъ або підозрѣнімъ. Такожъ не бу-
де дѣнь предмету въ книжкахъ шкільныхъ мѣстичаго ся розширювати, бо
книжки мѣстать въ собѣ саме добре ѻтмѣреній матеріяль, ани тожъ не буде запускати ся въ поясніюванія и доказы правдъ релігійнихъ, для понятія дѣтей
неприступній; — дѣти на тѣмъ степеніи повинні вѣрити на слова отца ка-
тихита. —

Способъ поглядовий (дейктичній) научання, есть именно для дѣтинного
вѣку дуже ѻтповѣдній, позаякъ далеко глубше вбиває ся памяти и задер-
жує ся сильнѣйше то, що видѣло ся, нѣжъ то, що чуло ся. Для того, де ли-
ше того способу при науцѣ релігії ужити можь, не повинно ся его занед-
бувати. Именно же наука исторії біблійної довжна бути ілюстрована
оказами. На першомъ же степеніи, де дѣти ще не уживають книжокъ, по-
винна наука релігії опирати ся виключно на поглядѣ, — все, чого учитъ
катихитъ, що оповѣдає дѣтемъ, повиненъ се робити на підставѣ окazu
(образка). Такожъ и при літургії суть окazy потребній, — а добре зробить
катихитъ, коли зверне увагу дѣтей чито на уряджене церковне, чи на дѣй-
ства літургічній, и завбезе ихъ, щобы они при данай случайності и въ цер-
кви самбѣ бачили и примѣчали.

Способу ероматичніого (питанія) ужіє катихитъ до того, щобы перекона-
ти ся чи дѣти вивчили ся заданої лекції и не поступити дальше, доки впе-
редъ о тѣмъ не переконає ся. При задаваню нової лекції, часто зверне ся
катихитъ до той форми, щобы черезъ питанія довѣдати ся, чи дѣти єго розу-
млють, — се послужить такожъ до удержання уваги дѣтей. Скінчивши зада-
ване лекції, треба єз заразъ ѻтпѣтати, щобы дѣти въ школѣ вучили ся си
въ більшій часті, а дома потребували ю лише повторити. Се есть безъуслов-
но потребне на першомъ степеніи науки, де дѣти ще не мають книжокъ и
всего въ школѣ научити ся мусить; — а не належить сего залишати и на
вищихъ степеняхъ. — Питань уживає ся такожъ, щобы дѣтей навести на
знану имъ, але хвилево призабуту рѣчъ, або, щобы спростовати ихъ хибу
ѹтповѣдь, такожъ, щобы зъ вѣдомостей котрый вже посѣдають, впровадити
заключене и такъ впроваджувати дѣти до самостійного мыслення. Розумѣє ся,
що питанія треба ставити ѻтвѣтній до степенія розвитку дѣтей и до предмету.

Въ конці згадати ту належить за повторяненемъ вученого вже предмету, що
есть великои ваги такъ, що старинній педагоги вже сказали: *repetitio est
mater studiorum*. Задля того треба уряджувати дѣтъ часу до часу повторене
взятого матеріялу, — а при конці року шкільного, треба въ короткости по-
вторити весь переробленый въ роцѣ матеріяль, щобы ученики опустили
школу зо свѣдомостю того, чого учили ся черезъ рбъ и щобы по феріяхъ
вернули съ певомъ запасомъ науки, на котрому можь бы дальшу науку о-
перти. Выстерѣгати ся лише, щобы на рѣчи добре знаній не тратити безъ
потреби часу.

4. Вправы релігійній.

Щобы молодѣжъ релігійно виховати, то съ науковою релігії повинні лу-
чить ся вправы релігійній, якъ молитва передъ школою и по школѣ, слуха-
ніе Служби Божої що пайменше въ недѣлѣ и свята, принятіе святыхъ Тайнъ
и святковане дній святочныхъ. Близше они суть означений въ розпорядженню
в. ц. к. Рады шкільної краевої зъ днія 24. лютого 1896. Ч. 18.595, выда-
ніемъ въ порозумію съ всесв. Ординаріатами краевими, а оголошеніемъ въ
архієпархіальнихъ Вѣдомостяхъ зъ днія 30. мая 1896. Ч. VI, підѣлъ Ч. 35. до

Числа 2241 орд. Надъ вправами религійними повинна чувати школа, щоби они виконували ся точно и съ почестю, — найбільшежъ повиненъ чувати надъ ними о. катихитъ; — поученями, заохотою и примѣромъ повиненъ старати ся довести молодежъ до того, щоби она тѣ вправы виконувала не лише механично, поверховно и зъ приказу, але съ охотою, зъ внутрѣшнаго переконання и зъ почуття обовязку взглядомъ Бога, та съ отповѣднимъ побожнымъ розположенемъ духа. О. катихитъ повиненъ учити молодежъ, щоби такожъ дома не залишала щоденнихъ молитвъ рано и вечерь, передъ ъдженемъ и по ъдженю, щоби такожъ въ тѣ днѣ святочий, що суть вѣлкій отъ обовязку школьнаго, приходила до церкви слухати Службы Божои, старша молодежъ, щоби приходила такожъ на утреню и вечерью, брала участъ въ процесіяхъ, а поклонивши школу, вступала въ члены брацтва церковного и не залишала обовязкъ религійныхъ.

Катихитъ научить дѣтей, щоби витали ся взаимно, якъ и старшихъ осбѣ словами: „Слава Іисусу Христу“ (въ часѣ великордия: „Христосъ воскресе“), и даочи имъ добрый примѣръ, повиненъ завсѣгды входачи до кляси, въ той способѣ поздоровляти дѣти.

Катихитъ повиненъ дѣтей вучити звуклихъ, щоденнихъ молитвъ и повиненъ ихъ научити, якъ при молитвѣ заховати ся мають. Задля того буде добре, коли завсѣгды передъ науковою редигією и по наукѣ, хотбы тая выпала на середушу годину, дѣти разомъ съ о. катихитомъ помолять ся. При тѣмъ буде бнъ наглядати, щоби дѣти робили на себѣ знамя св. Креста правильно и съ принадлежною почестю, щоби руки складали набожно, стояли просто, очи мали зверненій на образъ святого и выголошуvalи слова поволи, выразно и добре. Молитвъ можна змѣнити. Молитвъ треба учити поволи, часто повторяючи тїже и съ терпеливостю поправляючи, коли они перекрутатъ, або опустятъ яке слово.

До вправъ религійныхъ належить такожъ спѣвъ церковный, задля того середъ науки разъ або два разы заспѣває ся съ учениками яку побожну пѣснь. Такою пѣсеню можна такожъ зачинати и єкспити науку. Де правитъ ся для молодежи школьнай окреме богослужене, тамъ повинній дѣти підчасъ богослуженя спѣвати; — де не правитъ ся окреме богослужене, лише дѣти ходять на спольне богослужене съ старшими, тамъ треба дѣтей до того приводити, щоби спѣвали въ церквѣ съ пѣвцями церковними, старші щоби читали „Апостола, Паремію, Вѣрую.“ Такожъ повинній служити до Службы Божои.

Старанностю катихита буде такожъ наставати на то, щоби дѣти мали молитвенники и ихъ уживали при молитвѣ и въ церкви. Тымъ способомъ найлучше забезпечити ся правильне выголошуване молитвъ и пѣсень церковныхъ, якъ и розумѣнне обрядовъ церковныхъ; при помочи молитвенника найлучше научати ся служити до Службы Божои.

Вѣдници згадати належить що о ексортахъ або наукахъ духовныхъ, о молодежи. Катихитъ повиненъ завсѣгды приготовити ся на тїи и списувати ихъ себѣ, щоби не повторявъ ся завсѣгды и не крутивъ ся въ одному кілку. За предметъ до ексортъ возьме себѣ о. Катихитъ завсѣгды дотичне

Евангеліе, пояснитъ то же, выпровадить отвѣтній для молодежи науки и наявже упоминанія до христіянськихъ чеснотъ, якій молодежъ и теперъ и въ познѣшомъ вѣцѣ виконувати повинна, и перестереже передъ пороками, въ якій попадає молодежъ, и якій стрѣчують ся въ окружению молодежи — та подастъ средства, якій уникати грѣха и покусъ до злого. Ексорты повинні бути примѣненій до понятія и вѣку молодежи. — Де ексорты не могутъ отбувати ся, тамъ буде вказанымъ, въ тыжніи молодежи пояснити Евангеліе слѣдуючи недѣлѣ або свята.

5. Карність школьнай.

Карність есть необходима въ кождомъ товариствѣ, безъ карністи нема ладу, а въ школѣ ани наука не може поступити, ани виховане не въ можливѣ. Для того школа мусить велику вагу класти на карність молодежи школьнай, и о. катихитъ такожъ на ю велику увагу звертати повиненъ, и до того належить прямувати, щоби молодежъ въ школѣ и поза школою була карна, именно щоби була уважна въ школѣ, послушна, щира, отверта, правдомовна, трудолюбива съ почутемъ обовязку, побожна, богообязана, щоби любила ближнього и шанувала старшихъ, була згѣдлива, мала почуте справедливости и сочуте съ нещасливымъ, бѣднимъ и покривдженімъ, щоби бридила ся ложю и несправедливостю, въ загалѣ, щоби любила добре, а мерзила ся злымъ.

До удержання карністи послужать рѣжній средства, якъ наука, рада, заохота, приказъ, похвала, нагорода, власний примѣръ, упоминанія и кары, передовсѣмъ же бачність на поведене молодежи въ школѣ и поза школою. Въ школѣ підчасъ науки повиненъ катихитъ таке мѣстце заняти, щоби мѣръ всѣхъ бачити, не повиненъ дивити ся въ книжку, лишь на дѣти, повиненъ говорити до всѣхъ, запытывать не лише лучшихъ але и слабшихъ, и тими послѣдними ще бѣльше займати ся інѣжъ першими, при питаню одного, довго не задержувати ся. Се въ найлучше средство до удержання уваги въ школѣ. На молодежъ треба бачити такожъ и поза школою, именно на павзахъ, при забавахъ и коли выходить звѣ школы. Катихитъ повиненъ зближати ся до молодежи, говорити съ нею, старати ся позыскати єи довѣріе и спростовати, коли бачить ся що злого.

Коли дитина провинить ся въ дечѣмъ, треба ю упомнити, а коли се не помагає, ужити строжшихъ мѣръ, якими суть: догана, завстиджене въ чотири очи, передъ клясию, бѣюкремлене бѣзъ другихъ, стоянє въ лавцѣ або передъ лавками, при столику. — Коли все се не помагає, треба прикладити родичевъ и ихъ возврати, щоби они вилучили на дѣтину або ю укарали, а коли се не помагає, тогды треба съ управителемъ школы обдумати средства поправы, або подати до вѣдомости Рады школьнай мѣсцевої.

Слобѣ обидливыхъ, ганьбячихъ, проклонювъ, клячаня и карь тѣлесныхъ, катихитъ най николи не уживає. Клячане есть ознакою найвищої почестії для Бога, тожъ не повинно бути средствомъ кары; — а кары тѣлеснї суть законами школьнайми забороненї, и зовсѣмъ не до лица священикови. Въ загалѣ кара повинна мати характеръ лѣку и поправы а не мести.

6. Деякі личній свойства Катихита.

Щоби катихит свою задачу належито мігъ сповнити, довженъ мати деякі личній свойства, а именно: 1. Повиненъ бути перепятій горячою любовю Бога, для котрого чести виховує молоде покоління, и любити то молоде покоління, котому черезъ релігійно-моральне виховане хоче забезпечити дочасне и в'ечне щастя.

2. Повиненъ полюбита и поважати свій завідъ, не повиненъ оцінити его після низкої заплати, яку побирає, але після того, якъ важна справа, бо щастя цілкомъ покоління, бо душа ихъ, лежать въ его рукахъ.

3. Катихит повиненъ на кожну лекцію приготувати ся, уложить собѣ и обдумати планъ науки и его перепроваджене въ обсяг у тутъ приписанихъ пляновъ.

4. Повиненъ заховати супокой духа, не уносити ся гневомъ, оказувати дѣтямъ жиличивостъ, говорити съ ними приязно, поздоровляти ихъ при встречі, мати сочуття для недужнихъ и убогихъ, старати ся о помочь для нихъ, не уживати слівъ обидливыхъ.

5. Повиненъ давати собою примѣръ побожності, ревности о славу Божу, любови Бога и близкого, точности въ выполнюваню обовязковъ, лагодности и іннихъ чеснотъ християнскихъ, та и въ житю домовомъ и поза школою уникати всего, що моглоби на него принести лиху тѣнь.

6. Повиненъ часто размисляти надъ важнотю слого званя, отчитувати собѣ то, чого учивъ ся на богословію, наслѣдувати примѣри добрихъ педагоговъ и просити Бога о благодать, памятаючи на слова Христові: „Яко безъ Мене не можете творити ничтоже.“ (Іоанн. XV. 5.)

7. Категорія школъ народныхъ.

Посля Уставы зъ днія 23 Мая 1895.,¹⁾ дѣлять ся школы народній на звичайний и видѣловий. Звичайній школы народній (людovій) суть двоєкі: низшого и вищого типу.

Школы народній низшого типу, призначений для сіль и малыхъ мѣсточокъ, мають отповѣдати потребамъ робітничої людности. Они суть 1, 2, 3, и 4 клясовий, кожный же зъ тыхъ родовъ школъ має 4 степеній, а 6 лѣтъ науки.

Школы народній вищого типу суть 5 и 6 клясовий, по мѣстахъ и огнискахъ промисловыхъ, примѣнений до потребъ людности ремесличої, промислови и торговельної. Они мають 6 степеней и 6 лѣтъ науки. Побочъ 5 и 6 клясовыхъ могутъ въ тихъ мѣщевостяхъ находити ся такожъ 4 клясовой школы съ пляномъ вищого типу. Чотири низшій кляси мають такожъ приспособити молодїжъ до школъ середніхъ и видѣловыхъ, 5. и 6. кляса мають мати більше практичній напрямъ.

¹⁾ Устава зъ д. 23 Мая 1895. (Д. з. кр. 1895. Ч. XII. Н. 57.)

По увічненю школы народної (людової) обовязана молодїжъ єще посѣщати курсы науки доповняючои черезъ 3 лѣта²⁾. По селахъ и малыхъ мѣсточкахъ мають ті курсы доповняючий характеръ робітничій,¹⁾ въ мѣстахъ же и більшихъ мѣсточкахъ, промислово-торговельный²⁾. На тихъ курсахъ не є приписана наука релігії, однакожъ ученики довжній брати участь въ вправахъ релігійнихъ, якій власть церковна для нихъ зарядитъ, и власть школы припише³⁾.

Народній школы выдѣловій зъ клясовій, сполучений съ 4 низшими клясами, по більшихъ мѣстахъ, мають задачу удѣляти науку сягаючу поза цѣль за значену науцѣ въ школѣ звичайдї а приспособити передовесімъ до заводу практичного въ промислѣ и торговлї, заразомъ до школъ заводовихъ, до которыхъ при вступѣ не вимагає ся увічненя школъ середніхъ. Заразомъ будуть они приготовляти до семинарій учительськихъ⁴⁾.

Жіноча школа выдѣлова може бути розширеня доданемъ двохъ або трохъ клясъ вищихъ. Ті вищі кляси довжній мати характеръ курсовъ спеціальнихъ.⁵⁾

Отповѣдно до той организаціи школъ народныхъ, довжній бути примѣненій пляни науки релігії въ тихъ школахъ.

В.

ІІІ. Пляни науки релігії

и Инструкції частній.

а) Для звичайнихъ школъ народныхъ.

а) Для школъ низшого типу.

I. Для школъ одноклясовыхъ.

Кляса	I.			
	I	II	III	IV
Степеній	1	2	3. 4.	5. 6.
Рокъ				
Число годинъ	1		2	

Цѣль науки релігії въ школѣ народній одноклясовой єсть, щоби дѣти:

1) придбали собѣ вѣdomости правдъ вѣры и моральности въ объемѣ Меньшого Катихисму,

¹⁾ Арт. 15. ²⁾ Арт. 19. ³⁾ Арт. 21. ⁴⁾ Арт. 18. ⁵⁾ Арт. 11. ⁶⁾ Арт. 14.

2) добре арозумѣли значѣніе Тайнѣ Покаянія и пресв. Евхаристіи, и були въ станѣ належито приготовити ся до принятія тыхъ св. Тайнѣ;

3) научили ся молитвѣ щоденіихъ и розумѣли головній части богослуженія и обрядовъ церковныхъ, котрій звыкло видять, щоби съ користю могли брати участіе въ богослуженію;

4) набули собѣ вѣдомості въ Исторії біблійної въ объемѣ „Короткої Исторії біблійної“;

5) щоби утвердили ся въ чеснотахъ христіанскихъ и вийшли зъ школы богословіями и чесными молодцями.

Наука религії удѣляє ся въ двохъ отдѣлахъ а трехъ годинахъ тижнево. Першій отдѣлъ, обнимаючій I. и II. степенѣ (1. и 2. рокъ) науки, має 1. годину на тиждень; другій отдѣлъ, обнимаючій III. и IV. степенѣ (3. 4. 5. и 6. рокъ) науки, має 2 години тижнево.

ОТДѢЛЬ I.

Степенѣ I. и II. разомъ (1. и 2. рокъ) 1 год. тижнево.

Предметъ науки: 1) Въученіе знамени св. креста и найважнѣйшихъ молитвъ, именно: „Молитви Господньои“, „Богородице Дѣво“, „Подъ Твою милость“, „Слава Отцу и Сыну и пр.“, „Боже милостиш буди менѣ грѣшному“, „Вѣрую“ (послѣ можности).

2. Исторія біблійна становить основу цѣлої науки. При помочи образківъ оповѣсть о. катихитъ дѣтей слѣдуючій уступы зъ исторії біблійної:

Зъ старого завѣта: О сотворенію свѣта, — о сотворенію чоловѣка, — о Ангелахъ, — о раю, — о грѣху першихъ людей и наслѣдахъ тогожъ, — о обѣтницѣ Спасителя, — о Кайнѣ и Авелѣ, — о потопѣ, — о вежѣ вавилонській, — о покликанію Авраама и обѣтницѣ, що зъ его роду выйде Спаситель, — о десяти заповѣдяхъ Божихъ.

Зъ нового завѣта: о Благовѣщенію Пр. Дѣвѣ, — о Рождествѣ Іисуса Хр., — о трехъ мудрецахъ, — о представленію Іисуса въ храмѣ, — о 12-лѣтніомъ Іисусѣ въ церквѣ, — о крещенію Іисуса Хр., — о апостолахъ (въ загалѣ), — о чудѣ въ Канѣ Гал., — о бурѣ на морі, — о умноженію хлѣбівъ, — о воскресенію молодця въ Найнѣ, — о послѣдніомъ судѣ, — о Тайной вечери и установлению пресв. Евхаристіи, — о пѣтманію, битю и засудженію Іисуса, — о розпятію на крестѣ, — о воскресенію Христа, — о установлению Петра головою Церкви, — о вознесенію Іисуса Хр. — о зѣсланію св. Духа, — о другомъ приходѣ Іисуса Христа и о послѣдніомъ судѣ.

3. До оповѣдань зъ исторії біблійної наваже о. катихитъ слѣдуючій правды вѣры:

1.) Що есть одинъ Богъ, Сотворитель свѣта и чоловѣка, всемогучій найдобротливій и найсвятѣйший, — 2.) що суть три особи Божії, — 3.) що Сынъ Божій ставъ ся чоловѣкомъ, щоби людей спасти, — 4.) що Іисусъ Христосъ умеръ за людей на крестѣ, — 5.) що Іисусъ Хр. воскресъ изъ мертвихъ, — 6.) що всѣ люди такоже воскреснуть. — 7.) що Богъ е справедливый

судія, — 8) що душа чоловѣка бессмертна, — 9) о небѣ и пеклѣ, — 10) що Господь Богъ отпушає грѣхи каючими ся; — 11) що въ св. Тайнѣ Крещенія и Покаянія отпушають ся грѣхи; — 12) кто есть присутній въ пресв. Евхаристіи, — 13) що то есть Церковь — 14) що Папа римскій есть головою Церкви, — 15) що благодать Божа до спасенія потребна, — 16) о потребѣ молитви.

Яко вислѣдокъ сеї науки мають дѣти знати: 1) Шѣсть правдъ вѣры — 2) десять заповѣдей Божихъ.

4) Оповѣданія зъ исторії біблійної належить такъ розложити, щоби въ трехъ першихъ мѣсяцяхъ покончити старий завѣтъ, а въ грудні розпочати новій завѣтъ и навязувати до припадаючихъ святы, причемъ належить пояснити значеніе тихъ святы и вказати на важнѣйшій церковній обряды въ тій святы, якъ н. п. свячене води на Богоявленіе, процесію и воскресну утреню на Великденъ, (однакожъ лише взагалѣ, не запускаючи ся въ ихъ поясненіе.)

Того тутъ въчисленного матеріалу учить ся дѣти черезъ два лѣта на I. и II. степени науки; дѣти II. степени повинні собѣ той матеріалъ вже добре присвоїти, а дѣти I. степени, що важнѣйшого и лекшого.

Науку належить переплѣтати спѣвомъ церковныхъ пѣсень: „Господи помилуй—Тебѣ Господи—Аминь—Подай Господи—Святый Боже,— Подъ Твою милость—Пречистая Дѣво“ а і деякіхъ больше знанихъ колядъ.

Науку заче о. катихитъ отъ знамени св. креста. Прійшовши до школы и поздоровивши дѣти словами: „Слава Іисусу Христу“, прикаже имъ зложити три перші пальцѣ разомъ и робити знамя св. креста за своїмъ проводомъ и говорити за собою: „Въ имя Отца“, апотомъ „Отче нашъ“. По скінченій молитвѣ поучить дѣти: для чого мы молимо ся? до кого молимо ся? Зъ того передѣ биць до науки о Божѣ, котрій завѣдѣ бувъ, коли ще ани свѣта, ани людей не було и до оповѣдання о сотворенію свѣта, зъ чого виснус та науку вѣры, що Богъ е вѣчный и всемогучій. Такъ поступити дальще. — Пѣзнейше пояснити дѣтимъ, для чого мы складаємо три пальцѣ разомъ, именно що въ одинъ Богъ, — а три особи Божії: Отець, Сынъ и Духъ св...

До науки не уживають дѣти жадної книжки, одинокимъ средствомъ до науки суть біблійній образки, котрій въ кождой школѣ повинні находити ся. Катихитъ возьмe отповѣдный образокъ и покаже его дѣтамъ такъ, щоби они въ него добре вдивили ся. Потомъ пояснити поодинокі особи и предметы представленій на образку и питаннями переконає ся, чи дѣти то поняли. Оттакъ стане оповѣданіе исторії біблійної, которую образокъ представліе, за кождымъ разомъ показуючи на ту особу и той предметъ, о котрьхъ бесѣда. Скінчивши оповѣдане, заразъ заче отпугувати дѣтей, а дѣти отповѣдаючи, мають все дивити ся на образокъ. Слѣдуючою лекцію, нѣмъ поступити дальше, довженъ о. Катихитъ напередъ ту лекцію отпугнати, але завѣдѣ при помочи образка, на котрій дѣти дивити ся мають. Зъ кождого оповѣдання біблійного виснус о. Катихитъ якусь правду вѣры або моральности, якъ то вище сказано. Недокладній отвѣти дѣтей треба терпеливо справити.

Першихъ годинъ съ початкомъ року шкôльного ужіє о. катихитъ, щоби зазнакомити ся съ дѣтьми, осмѣлити ихъ и привязати до себе. Для того наваже съ ними короткій разговоръ, поспытав ся о імя и назвишко, чи умѣють молити ся, чи молять ся дома, чи ходять до церкви, де мешкаютъ, чимъ дома занимаються ся, після обставинъ такожъ про родичей, про братівъ и сестеръ, котрій ходять до школы або ще недавно ходили и т. и. Съ дѣтьми другого степеніи звитає ся, яко ст знакомыми вже и такожъ скаже до нихъ яке приязне слово, одного похвалить за пильність въ минувшому роцѣ, другого напомнє до большої пильности и т. и.

ДРУГИЙ ОТДѢЛЪ.

III. и IV. степені (3. 4. 5. и 6. рокъ) науки — 2 години тижнево.

На вѣдомостяхъ принесеныхъ зъ первого отдѣлу має ся строити дальша будовля релігійно — морального образованія молодежі, щоби вище назначена цѣль науки була осягнена.

Ся цѣль не може бути осягнена въ однімъ роцѣ и се не в потрѣбне, позаякъ въ тѣмъ отдѣлу дѣти черезъ 4 лѣта побирають науку релігії. Головнимъ предметомъ науки есть: наука вѣры и моральности, котрій тутъ уже на подставѣ книжки т. в. Меншого Катихисму въ певибмъ порядку подають ся, приготовлене до сповѣда и до св. Причастія и дальши молитвищоденій. — Помочнімъ предметомъ есть: Исторія біблійна, котра тутъ розширює ся и пояснене найважнѣйшихъ обрядовъ церковныхъ.

Підручники суть: „Меншій Катихисмъ“ и „Коротка Исторія біблійна“.

Катихисмъ має ся въ двохъ лѣтахъ укочити въ той способъ що: Въ однімъ роцѣ учить ся: науки вѣры (на подставѣ Символа вѣры), — о десяти заповѣдяхъ Божихъ и о пяти заповѣдяхъ церковныхъ; — въ другомъ же роцѣ: о грѣсѣ, чеснотѣ, — о благодаті, св. Тайнахъ, — молитвѣ и благословеніяхъ церковныхъ; — и такъ заверїгды на переміну. А позаякъ въ тѣмъ отдѣлу сходать ся ученики двохъ степенівъ а чотирохъ лѣтъ науки, то слѣдує зъ того, що на кождомъ степеніи возьмє ся цѣлый катихисмъ и кождий ученикъ два разы буде побирати науку цѣлого катихисму. А понеже зновъ на ту науку сходять ся старшій и молодшій (І. и ІІ. степенія) ученики, прото належить до молодшихъ ставити меншій вимоги, опускаючи имъ труднійший пытання означеній звездкою, а старшій повинній вже учiti ся всего матеріалу, що умѣщений есть въ підручнику.

Исторія біблійна розкладає ся такожъ на два лѣта, именно, одного року бере ся старшій завѣтъ, другого, новий, не залишаючи однакожъ при науцѣ катихисму пригадати бѣзвѣтній уступы зъ Исторії біблійної, знаній дѣтемъ вже зъ науки побираної въ І. отдѣлу. При науцѣ Исторії біблійної належить рѣвножъ до дѣтей ІІ. степенія меншій ставити вимоги, нѣжъ до дѣтей ІV. степенія.

При науцѣ катихисму, якъ и исторії біблійної подастъ о. катихитъ дѣтимъ такожъ короткій поясненія обрядовъ церковныхъ, якъ именно

о важнѣйшихъ частяхъ церкви (притворъ, иконостасъ, олтаръ), о важнѣйшихъ обрядахъ при Службѣ Божій (входъ малый, тропарѣ, читаніе Апостола и Евангелія, входъ великий, освященіе св. Дарбовъ — причастіе), що то в Вечернія (пѣсні: *Свѣте тихій, Нынѣ отпушаєши*), Утреня (*Слава во вышнихъ Богу*), о важнѣйшихъ обрядахъ при Крещенію (бѣла одѣжь, свѣчка, кумы), о деяніяхъ обрядахъ при похоронѣ, що то в паастась, акафистъ, параклисъ, водосвяте, свячене зѣля, обходъ поля, посвященіе дому; — котрій то обряды звыколо приходить и котрій дѣти вже мають способність видѣти. Передъ надходящими святами належить пояснити значеніе святы, такожъ при бѣзпѣдныхъ частяхъ Катихисму и Исторії біблійної треба вказувати на свята, котрій суть тымъ же поддѣямъ посвяченій.

Въ тѣмъ отдѣлу поступає вучене дальшихъ молитовъ якъ именно: „Молитвами святыхъ Отца“, Царю небесному, Трісвятому, Ослаби остави, Достойно есть, Преславна присно Дѣво, Упованіе наше Отецъ, Помилуй насъ Господи помилуй насъ, Исповѣдане грѣховъ, Вѣрую Господи и исповѣду (передъ причастіемъ), и Помилуй мя Боже (Пс. 50). Вучене тихъ молитовъ має ити постепенно, дѣти ІV. степени повинній больше и лучше умѣти, нѣжъ ІІI степени, такъ що Пс. 50 Помилуй мя Боже може жадати ажъ бѣдъ послѣдніго року науки. Молитви треба часто повторяти, навѣть и тѣ, котріхъ учили ся въ першому отдѣлу, щоби все правляти хибы въ вигощенню.

Такожъ и наука си є въ церковного повинна дальше поступати, котримъ може перерывати науку предмету, чи то катихисму, чи исторії біблійної, що ученикамъ науку лише уприятнити и умъ ихъ бѣзвѣжити. Належить именно вучити слѣдувучихъ пѣсень: Антифонъ, Единородный Сынъ, Амилула, Іже Херувими, Свято, Тебе поемъ, Достойно есть, Отче нашъ, Причастіе, Да исполняется, Буди имя Господне, Свѣте тихій, Нынѣ отпушаєши, посвѣдніе Кондаковъ зъ Акафистовъ, Вѣчна память; коли може, такожъ Тропаровъ воскресніхъ, за всякое прошеніе и за упокой; — такожъ пѣсень, якъ: Всі Тя хоры, О всепѣтная Мати, до св. Николая, дальшихъ колядъ и ін.

Ученики 4-ого року науки мають около Великодня приступити до першої сповѣди, — а ученики 5-ого року до першого Причастія, (що вже въ першому півроцѣ стати ся може). — Такъ до сповѣди, якъ и до св. Причастія належить дѣти приготовити. Треба ихъ передъ тымъ поучити о грѣсѣ и его наслѣдкахъ, — що бѣ грѣха можемъ увѣльнити ся лише черезъ Тайну Покаянія, якъ суть вимоги до належитого приняття той Тайни; — треба съ дѣтьми зробити обрахунокъ совѣсти, забудити съ ними разомъ жаль и рѣшуче постановлене, поучити ихъ, якъ мають приступити до св. сповѣди, якъ визнавати грѣхи, що не повинні стыдати ся ихъ визнати, якъ слухати на науки священика и якъ отправляти надоложене за грѣхи.

Що до св. Причастія, треба поучити дѣтей о великомъ достоинствѣ пресв. Евхаристії, що они пріймуть самого Господа Іисуса Христа підъ видами хлѣба и вина, съ якою почестю прото повинні приступати до св. Причастія, и якого грѣха допускають ся тѣ, що недостойно пріймають св. Причастіе; — треба ихъ поучити, якъ они и що до душѣ и що до тѣла приготовити ся повинній, треба ихъ напомнити, щоби бѣдъ повночи нѣчого не їли,

ани не пили, щобы чисто убрали ся, и щобы по причастію не плюли, ажъ по спіданню, треба имъ вказати такожъ, якъ при св. Причастію мають зложити руки на крестъ на грудахъ, якъ отворити уста, якъ спожити св. Причастіє, и якъ Богу подякувати за тое, и въ кінці якъ заховати ся черезъ цѣлый той день.

Належить такожъ поучити дѣтей, якъ великихъ ласкъ они доступають въ обохъ сихъ св. Тайнахъ Покаянія и пресв. Евхаристії.

Першеименно св. Причастіє повинно бутти ся якъ найторжественнійше.

Пожаданімъ було бы, щобы для молодежі II. отдѣлу була окрема ек-
корта що тижня, а що найменше, щобы бтчитало ся тѣй припадаюче св. Еван-
геліє и пояснило ся.

ІІ. Для школъ двоклясовыхъ.

Кляса	І.		ІІ.	
Степень	I.	ІІ.	ІІІ.	ІV.
Рокъ	1.	2.	3. 4.	5. 6.
Годинъ	1.		2.	

Въ школахъ двоклясовыхъ удѣляє ся наука въ двохъ отдѣлахъ а трехъ годинахъ тижнево, зовсімъ такъ и посля того самого плану и способу, якъ въ школахъ одноклясовыхъ. Цѣль и предметъ науки суть тѣ самі, що въ школѣ одноклясовой.

ІІІ. Для школъ триклясовыхъ.

Кляса	І.		ІІ.		ІІІ.
Степень	I.	ІІ.	ІІІ.	ІV.	
Рокъ	1.	2.	3. 4.	5. 6.	
Годинъ	1.		2.		2.

Въ школахъ триклясовыхъ удѣляє ся наука релігії въ трехъ отдѣлахъ а 5. годинахъ тижнево, кождый отдѣл має по два лѣта науки. Цѣль нау-
ки есть та сама, що и въ школахъ одно и дво-клясовыхъ, лише що въ ІІІ.
отдѣл т. е. на IV. степени науки, наука вѣры и моральности має удѣля-
ти ся посля большого Катихисму.

Отдѣл I. Кляса I.

Степень I. и II.

Рокъ науки 1. и 2.

1. Година тижнево.

Наука удѣляє ся цѣлкомъ такъ, якъ въ I отдѣлѣ школъ одно- и дво-
клясовыхъ.

Отдѣл II. Кляса II.

Степень III.

Рокъ науки 3. и 4.

2. Годины тижнево.

Предметъ науки и піодручики:

Катихисмъ есть головнымъ предметомъ науки. Наука удѣляє ся посля малого катихисму. Матеріаль має ся розложити на два лѣта такъ, що въ однімъ роцѣ возьме ся наука вѣры (Символъ вѣры), — о заповѣдахъ Божихъ и церковныхъ; — въ другомъ роцѣ о грѣсѣ, чеснотѣ, благодаті, св. Тайнахъ и молитвѣ и благословеніяхъ церковныхъ.

Съ науковою катихисма належить сполучити оповѣданія зъ Исторіи бблійної, а именно въ однімъ роцѣ (коли бере ся наука вѣры и о заповѣдахъ) возьмутъ ся слѣдуючі уступы посля Короткої Исторії бблійної: а) зъ старого завѣта: 1. о сотворенію свѣта; — 2. чоловѣка; — 3. о заповѣді даній першимъ людемъ; — 4. о грѣсѣ першихъ людей; — 5. о карѣ за грѣхъ; — 6. о обѣтницѣ Спасителя; — 13. о Авраамѣ. — б) зъ нового завѣта: 2. о благовѣщенію; — 4. о св. Йосифѣ опѣкунѣ Йисуса Христа; — 6. о народженію Йисуса; — 7. о поклонѣ пастырївъ; — и 9. трехъ мудрївъ; — 15. о крещенію Йисуса; — 17. о покликанію учениківъ; — 18. о виступленію Йисуса и чудахъ его; — 23. о оздоровленію недужныхъ и калѣкъ; — 29. о воскресенію мертвыхъ; — 31. Йисусъ яко учитель; — 41. Йисусъ Хр. дає Петрови ключъ царства небесного; — 44. о преображенію Йисуса Христа; — 46. Свѣтлый вїздъ Йисуса Христа въ Грушалимъ; — 49 — 60. о страстяхъ Йисуса Христа; — 61. о воскресенію Йисуса Христа; — 63. Йисусъ дає Петрови найвишшу власть въ Церкви; — 64. о вознесенію Йисуса Христа; — 65. о звсланію св. Духа; — 71. О Церкви Христовї; — 72. Другій приходъ Йисуса Христа.

Въ другомъ роцѣ науки (коли бере ся зъ катихисму наука о грѣсѣ, чеснотѣ, благодаті и пр.) а) зъ старого завѣта: 7. и 8. О Каїнѣ и Авелю — 10. о потопѣ; — 20 — 30. о Йосифѣ; 32 — 33. о Мойсею; — 36. о переходѣ Израїльтянъ черезъ Червоне Море; — 38. о десяти заповѣдахъ Божихъ на Синаї. — б) зъ новогозавѣта: 8. О представленію Йисуса Христа въ церкви; — 10. Утеча до Египту; — 12. Поворотъ до Назарету; — 13. дванайцять лѣт-

ный Иисусъ въ церкви; — 19. Иисусъ Хр. перемѣнилъ воду въ Канѣ Галилейской; — 22. Насыщене 5000. людій пятьма хлѣбами; — 26. Иисусъ Хр. оздоровляє розслабленого жилемъ; — 28. о десяти прокаженныхъ; — 32. Наука Иисуса на горѣ; — 33. Притча о блуднѣмъ сину; — 36. о митарю и фарисею; — 47. о тайнѣ вечери. — Исторія біблійна не має ся учiti систематично, лишь такъ, щоби подіями зъ Исторіи біблійної пояснювати дотичній часті катихисму.

При тѣмъ належить дати дѣтямъ короткій поясненія обрядовъ церковныхъ, котрій дѣти мають нагоду частѣше бачити, а именно одного року: головні части церкви, що то въ притворѣ, що иконостасъ, що олтарь? о празникахъ рождества Христового, Обрѣзанія, Богоявленія и о святахъ? о постѣ, поклонахъ, Цвѣтній недѣлі, о Страстеніи въ великий Четвергъ, о великомъ Пятницѣ, о Воскресенію Христовомъ, обходѣ поля. — Другого року: О обрядахъ при св. Крещенію, о важайшихъ обрядахъ при Службѣ Божій (малдѣмъ входѣ, Евангелію, великдѣмъ входѣ, освяченію Св. Даровъ, причастію), о акафистѣ, о похоронѣ и парастасѣ.

Наука молитвъ поступає дальше, а именно слѣдуючихъ молитвъ: Царю небесному, — Святому Божію, — Ослаби остави, — Достойно ес蒂, — Преславна присно Дѣво, — Улованіе наше Отесь, — Исповѣданіе грѣховъ, — Вѣрую Господи и исповѣду (передъ причастіемъ).

Зъ пѣсней церковныхъ належить вивчити: Антифонъ, — Единородный Сыне, — Алилуя, — Святѣ, — Тебе поэмъ, — Отче нашъ, — Буди имѧ Господне, — Вѣчна память, — зъ пѣсніи: Всі тя хоры, — О всепѣтнѧ мати, — До св. Николая: Ой кто — кто Николай любите, — дальнихъ колядъ.

Ексорти, або поясненія припадаючого Евангелія.

Ученикѣвъ 4-ого року належить приготовити до першої сповѣди, якъ то було вище сказано; до св. Причастія не належить ихъ ще припушкати.

Отдѣль III. Кляса III.

Степень IV.

Рокъ науки 5. и 6.

2 Години тижнево.

Предметъ науки и Підручники: Наука вѣры и моральности після Великого Катихисму и Исторія біблійна після Короткої Исторіи біблійної.

Катихисмъ має ся взяти въ двохъ лѣтахъ съ пропущенемъ питань зазначеныхъ звѣздкою або хрестикомъ. Въ однѣмъ роцѣ має ся взяти: Наука вѣры після Символу вѣры, — о десяти заповѣдяхъ Божихъ и пяти церковныхъ. Въ другомъ роцѣ: О грѣхѣ и чеснотѣ, о благодаті, о св. Тайнахъ, о молитвѣ, о благословеніяхъ и освященіяхъ церковныхъ.

Исторія біблійна цѣла, одного року старий, другого новий завѣтъ не залишаючи попри тѣмъ пояснювати науки катихисмовї отвѣтними уступами зъ Исторіи біблійної, вже знаними зъ науки попередніхъ лѣтъ. —

Съ науковою Катихисму и Исторіи біблійної належить сполучити дальше поясненія обрядовъ церковныхъ, якъ именно: якъ одеждѣ бере священикъ до Служби Божої (не запускаючи ся въ ихъ значеніе)?, якихъ судовъ уживає (чаша, дискосъ, звѣзда, кадильница, не запускаючи ся въ ихъ значеніе символичне), — значеніе свѣтъ и лампъ, кадила, свяченой воды, — значеніе св. креста и хоруговъ церковныхъ, — загальне значеніе Вечернѣ, (и пѣсень Свѣте тихій, Нынѣ отпущаєши), Утренї (и пѣсни Слава во вищихъ Богу), о деяняхъ обрядахъ при похоронѣ, о параклісѣ; — поясненіе прочихъ празниківъ церковныхъ.

Молитви повторити тѣ, котріхъ учили ся вже попередніхъ лѣтъ и доповнити ихъ ще слѣдуючими: Пресвята Тройце, Прійтіе поклонімся такъ, щоби всѣ начальні молитви знали за порядкомъ. Помилуй мя Боже (пс. 50) и тропарѣ: Помилуй насъ Господи, помилуй насъ, такъ щоби дѣти на сїмъ степеніи науки, вивчили ся вже добре щоденнихъ молитвъ, котрій находять ся при кінці катихисму и ихъ щоденно рано и вечеръ отмавляли.

Ексорти або поясненія припадаючого Евангелія, на що могутъ сходити ся разомъ съ учениками II. класи.

Ученикѣвъ III. класи належить припустити вже до св. Причастія, що може стати ся вже въ першомъ півріцѣ. Именно перше причастіє повинно отбити ся торжественно. До св. Причастія якъ и до сповѣді треба молодѣжь приготовити такъ, якъ то було сказано вище при школахъ однокласовихъ.

IV. Для школъ четырекласовыхъ.

Кляса	I.	II.	III.	IV.
Степень	I.	II.	III.	IV.
Рокъ	1.	2.	3. 4.	5. 6.
Годинъ	2.	2.	2.	2.

Въ школахъ четырекласовыхъ низшого типу удѣляє ся наука релігії клясово, після одного і того самого пляну. Кожда кляса має по 2 години науки релігії тижнево. Кляси III. и IV., що суть такожъ III. и IV. степенемъ науки, мають по два лѣта науки.

Кляса I.

Степень I. Рокъ 1.

2 години тижнево.

Наука релігії удѣляє ся якъ въ I. отдѣль школъ одно-и дво-и три-клясовыхъ съ уваглядненемъ вѣку дѣтей.

Кляса II.

Степень II. Рѣкъ 2.

2 години тѣжнено

Въ той клясѣ есть головнымъ предметомъ Катихисмъ малый, ко-
трый має ся взяти цѣлый черезъ рѣкъ, однакожь съ пропущенемъ пытань
труднѣйшихъ. Головну вагу треба класти на то, щобы дѣти научили ся
добре: Символъ вѣры, Шесть правдъ вѣры, Десять заповѣдей
Божихъ, пять заповѣдей церковныхъ, сѣмъ св. Тайнъ,
граѣхъ головній. Щобы знали деякія свойства Божій, що Богъ есть
одинъ въ трехъ особахъ Божихъ, що Іисусъ Христосъ есть Богомъ и
чоловѣкомъ, що за насъ терпѣвъ и Богу надоложивъ за наші грѣхи, — що
до спасенія потрѣбна Божа благодать, котору намъ Іисусъ Христосъ
заслуживъ, а Духъ св. удаляе, що Іисусъ Христосъ засновавъ Церковь,
що давъ ѿбѣ видиму голову, а тою есть Папа римскій, — що есть одна
лише правдива церковь католицка, — о небѣ, пеклѣ и чистилищи въ загалѣ.

Науку катихисму поясниятъ о. катихитъ отвѣтными уступами зъ Исто-
ріи біблійно старого и нового завѣта, котори учать ся не систематично,
лишь принарадко зъ оповѣданія о. катихита.

Щодо молитвъ, и пѣсень церковныхъ, и обрядовъ цер-
ковныхъ, то тутъ належить повторити то, чого учили ся въ I. клясѣ и ту
науку дальше розширити о сколько поняте дѣтей дозволить.

Побідручикомъ школънимъ есть малый Катихисмъ.

Кляса III.

Степень III. Рѣкъ 3. и 4.

До сеи клясы и сего степени относить ся все то, що приписано для III
степени школъ триклясовыхъ.

Кляса IV.

Степень IV. Рѣкъ 5. и 6.

До сеи клясы и сего степени относить ся все то, що приписано для
IV. степени школъ триклясовыхъ.

Ексортъ або пояснене припадаючого Евангелія, якъ въ школахъ три-
клясовыхъ. Ученики III. клясы мають приступити до першої сповѣди,
а ученики IV. клясы такоже до першого св. Причастія (що може стати
ся вже въ I. поброцѣ). Перше причастіе має бѣти ся торжественно. До
сповѣди и св. Причастія треба молодежь приготувити, якъ то сказано выше.

8) Для школъ высшего типу.

I. Для школъ пятьклясовыхъ.

Кляса	I.	II.	III.	IV.	V.
Рѣкъ	1.	2.	3.	4.	5. 6.
Годинъ	2.	2.	2.	2	2.

I. Кляса.

Планъ той самий що для первого отдѣлу школъ одно и двоклясовыхъ
або для I клясы школъ три и четыреклясовыхъ. Наука бѣтиває ся на под-
ставѣ образкѣвъ, и въ той способѣ якъ тамже вказано.

II. Кляса.

Малый Катихисмъ однакъ лише що найважнѣйшого, съ пропущенемъ
труднѣйшихъ пытань якъ на II. степени (II. кл.) школъ четыреклясовыхъ.
Съ наукю Катихисму треба лучити науку Исторіи біблійної, котори
однакожь учать ся не систематично, лишь принарадко и зъ устного оповѣ-
данія о. Катихита (см. II. степ. [II. кл.] школъ четыреклясовыхъ).

Що до науки молитвъ, спѣву церковного и лутургичнихъ
вѣдомостей, то належить тутъ се, що сказано при клясѣ (степени) II
школъ четыреклясовыхъ низшого типу.

III. Кляса.

Малый Катихисмъ цѣлый съ доповиненемъ пытань пропущеныхъ
въ клясѣ II. — Коротка Исторія біблійна, старый завѣтъ, не за-
лишаючи дотичныхъ пытань зъ катихисму пояснювати бѣтовѣдними оповѣ-
даніями подѣлъ такоже зъ нового завѣта.

Що до молитвъ, спѣву церковного и лутургичнихъ вѣдомостей,
належить тутъ се, що сказано при степени III. (кл. III.) школъ три-
и четыреклясовыхъ.

IV. Кляса.

Великій Катихисмъ цѣлый съ пропущенемъ вазначеныхъ пытань
звѣздкою або хрестикомъ.

Коротка Исторія біблійна, новий завѣтъ, не залишаючи до-
тичныхъ пытань Катихисму пояснювати бѣтовѣдними біблійними
такоже зъ старого завѣта.

Щодо молитвъ, спѣву церковного и лутургичнихъ вѣдомостей
належить тутъ се, що сказано при степени IV. (кл. IV.) школъ три
и четыреклясовыхъ.

V. Кляса.

Наука отбыває ся въ двохъ лѣтахъ. Предметомъ науки є Большій Катихисмъ и бѣльша Исторія Біблійна, и то такъ, что одного року бере ся Исторію біблійну обохъ завѣтѣвъ, прилагдно же повторяє ся Катихисмъ (въ объемѣ матеріалу клясы IV.), другого же року бере ся Катихисмъ цѣлый разомъ съ пытаніями означеными звѣздкою, прилагдно же повторяє ся Исторія біблійна.

Зъ Литургики бере ся то, что находитъ ся при кончи большого Катихисму.

Щодо молитвъ належить повторяти съ учениками тѣ молитвы, которыхъ вже выучили ся, чтобы ихъ правильно отмавляли. Що же до пѣснѣ церковныхъ, то, коли молодѣжь умѣє вже тѣ пѣсни, о которыхъ вже була загадка вышне, можь учити ще тропарѣвъ воскресныхъ, прокименовъ, пѣсень похоронныхъ и иныхъ, которыи находять ся въ молитвенникахъ або спѣванику школынѣмъ.

II. Для школъ шестиклясовыхъ.

Кляса	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.
Рокъ	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Годинъ	2.	2.	2.	2.	2.	2.

Кляса I. II. III. IV.

Все такъ, якъ въ школахъ пятоклясовыхъ.

Кляса V.

Исторія біблійна бѣльша старого и нового завѣта. Катихисмъ повторяє ся прилагдно.

Щодо молитвъ и пѣснѣ церковныхъ см. то, что сказано при V. клясе школъ пятоклясовыхъ.

Кляса VI.

Катихисмъ бѣльшій цѣлый, такожь пытанія означены звѣздкою (по можности и хрестикомъ). Прилагдно повторяють ся дотычній уступы зъ Исторіи біблійної. — О церковныхъ обрядахъ пѣсля Катихисму.

Молитвы и пѣсни церковній, якъ въ кл. V.

Примѣтка. Въ 4. клясовыхъ школахъ съ пляномъ школъ высшого типу по мѣстахъ, має ся удѣляти наука религіи такъ, якъ въ четырохъ (I.—IV.) клясахъ школъ пято — и шестоклясовыхъ. — Ученикъ уkońчившій

четыри клясы школы людовон повиненъ быти приготовлены до зложеня вступного испыту до школъ середныхъ.

6. Для школъ выдѣловыхъ.

I. Для триклясовыхъ школъ выдѣловыхъ мужескихъ и женскихъ.

Кляса	I.	II.	III.	
Рокъ	5.	6.	7.	
Годинъ	2.	2.	2.	

Кляса I.

Исторія біблійна ст. и нов. завѣта бѣльша. Прилагдне повторене Катихисму.

Молитвы и пѣсни церковній, якъ въ клясѣ V. школъ пято- и шестоклясовыхъ.

Кляса II.

Бѣльшій Катихисмъ, такожь пытанія означены звѣздкою (по можности и хрестикомъ). Прилагдно повторяють ся отвѣтній уступы зъ Исторіи біблійної. О церковныхъ обрядахъ пѣсля Катихисму.

Молитвы и пѣсни якъ въ клясѣ VI. школъ шестоклясовыхъ.

Кляса III.

Въ першомъ пѣврощѣ Литургика, За пѣдручникъ може служити Литургика приписана для школъ середныхъ. Ходить тутъ о поглубленіи вѣдомостей набутыхъ вже въ II. класѣ. До того послужать слѣдуючѣ части загаданої Литургики: Часть I: О церкви и ея принадлежностяхъ §. 1—15. Часть II: О богослуженю Церковнѣмъ §. 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 29, 30, 32, 34, 35, 36. Служба Божа §. 41—56. Преждосвященныхъ §. 57. О св. Тайнахъ §. 59, 60, 61. Христіянський похоронъ §. 75, 76. — Часть III: О праздникахъ 77—79; 81—85, 87, 88, зъ 89. о Воздвиженю Ч. Креста. §. 91, 92.

Въ Другомъ пѣврощѣ Исторія Церкви пѣсля пѣдручника для школъ выдѣловыхъ съ пропущенемъ тажшихъ и для молодѣжи менше важныхъ параграфовъ.

Примѣтка. Въ четырохъ клясахъ народныхъ сполученныхъ съ выдѣловою школою удѣляє ся наука религіи пѣсля пляну приписаного для четырохъ клясъ школъ высшего типу.

Що недѣль и свята довжна отбувати ся ексорта для молодїжи школы выдѣлової разомъ съ молодїжю школы людової, сполученої съ выдѣловою.

II. Для пятокласовихъ школъ женськихъ.

Кляса	I.	II.	III.	IV.	V.	
Роць	5.	6.	7.	8.	9.	
Годинъ	2.	2.	3.	1. (2.)	1. (2.)	

Кляса I. и II. и III.

Той самъ плянь що для I. и II. и III. кляси школъ выдѣловыхъ трикласовихъ.

Кляса IV.

Наука вѣры посля Катихисму для I. кляси школъ середніхъ о. А. Тороньского.

Кляса V.

Наука моральности на подставѣ Катихисму для I. кляси школъ середніхъ о. А. Тороньского. — (Науку вѣры зъ попередного року въ короткости повторити.)

Ексорта, якъ въ школахъ трикласовихъ выдѣловыхъ.

Примѣтка. Для клясій III. IV. и V. приписує плянь для науки релігії по одній годинѣ тижнево, однакож за порозумѣніемъ Власти Церковної съ ц. к. Радою Шкѣльною Краевою може се число бути піднесене до двохъ.

III. Для шестокласовихъ школъ женськихъ.

Кляса	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.
Роць	5.	6.	7.	8.	9.	10
Годинъ	2.	2.	2.	1. (2.)	1. (2.)	1. (2.)

Кляса I. II. III. IV. и V.

Плянь той самий що въ пятокласовихъ школахъ выдѣловихъ.

Кляса VI.

Исторія церковна після підручника для школъ выдѣловыхъ съ дововненемъ пропущенихъ §§. въ клясѣ III.

Число годинъ може за порозумѣніемъ Власти церковної съ ц. к. Радою Шкѣльною Краевою бути піднесене зъ одною на двѣ.

Ексорта якъ въ школахъ выдѣловихъ три — и пятокласовихъ. —

Щоби управильнити науку релігії и впровадити одностойність щодо розкладу предмету и методичного поступовання въ цѣлій архіепархії, выдавъ Митрополитальний Ординаріятъ повышу нову „Інструкцію и Планы до науки релігії въ школахъ народныхъ звичайнихъ и выдѣловихъ“, съ увагленнемъ нової організації школъ народнихъ и приписаныхъ книжокъ шкѣльнихъ для науки релігії. Інструкція та і Планы тѣ мають обовязувати съ початкомъ слѣдуючого т. е. 1898. року шкѣльного въ цѣлій архіепархії, и до нихъ мають ся примѣнити всѣ Всч. оо. Душпастирѣ и Катихиты. Всѣхъже Всч. оо. Декановъ и Комісаріївъ ординаріятскихъ, которымъ поручений єсть надзір надъ науковою релігії, обовязуємъ, щоби наглядали надъ виконаньмъ цихъ пляновъ, и сеї інструкції.

Де бы задля мѣстцевыхъ обставинъ и. п. коли одинъ о. Душпастирь має больше школъ до заосмотреня и этъ причини обовязківъ душпастирськихъ не есть въ станѣ выполнити всего приписаного числа годинъ, або задля недуги, або коли, якъ прим. въ декотрихъ школахъ у Львовѣ, катихитъ приневоленій стягати дѣти робжныхъ степеній науки въ одинъ отдѣль разомъ, — виконаніе приписаныхъ пляновъ въ цѣлості не будо можливимъ, тамъ довжий они старати ся о скілько можъ, приближати ся до осягненїя тої цѣлі, яка тутъ поданими плянами вказначує ся.

Въ конці обовязуємъ всѣхъ Всч. оо. Душпастирївъ, Катихитовъ, Декановъ и Комісаріївъ ординаріятскихъ, щоби съ сею Інструкцію и сими Планами добре обзнакоили ся.¹⁾

Ôтъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 3. Марта 1898.

Ч. 14

Ч. 2363. — Въ дѣлѣ нового мура св.

Всч. Настоятель декан. взывають ся, щоби такъ сего року, якъ и въ будуще заховували взглядомъ нового мура св. и взглядомъ мирницѣ всѣ приписы, въ розпорядженю въ Вѣдомостяхъ 1895. Ч. 26. (стор. 43.) наведеній.

Ôтъ Митрополитального Ординаріята.
Львовъ, дня 9. Марта 1898.

¹⁾ Позаякъ теперїшній Малій Катихисъ не отповѣдає своїй цѣлі, прото постарає ся Митроп. Ординаріятъ о нове, цѣлі отвѣтне видане Малого Катихисму.

Ч. 15

Ч. 89 Орд — Поручає ся дѣло Вч. О. Алексія Слюсарчука: „Псалтирь розширене въ дусѣ христіанської молитви и богослуженія церковного.“

О. Алексій Слюсарчукъ, парохъ въ Ключовѣ великомъ епархіи Станиславівской, уложивъ: „Псалтирь розширену въ дусѣ христіанської молитви и богослуженія церковного“, подаючи кождый псаломъ въ розширеню, въ видѣ неперерывной христіанської молитви и додаючи до того мысль, въ якой поодинокій псаломъ въ кождомъ церковномъ богослуженію помѣщеный. Се дѣло збстало вельми прихильно удобрене бл. п. Преосв. Епіскопомъ Пелешомъ ще въ роцѣ 1889, однакожъ задля недостачъ фондовъ не могло бути до сего часу выдруковане. Отъ року однакожъ дяки епархіи Станиславівской заявили для того дѣла живійшій интересъ и есть надѣя, що дѣло се постуپить въ печатаню. Щобы се успѣшише наступити могло, поручає ся се дѣло такъ Вч. Духовенству якъ и пѣвцамъ церковнымъ, для которыхъ авторъ старавъ ся кожде слово тексту зробити зрозумѣльнимъ. Кто бы отже бажавъ посѣсти згадане дѣло, наїзголосить ся до Всч. Автора въ Ключевѣ вел. почта Печенижинъ.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ дня 17. Лютого 1898.

Ч. 16.

Ч. 9081/97. — Въ справѣ доходівъ епітрахильныхъ.

Комитетъ Впреосв. Австрійского Епіскопату займавъ ся на отбувшихъся конференціяхъ отъ 9.—15. Марта 1897. такожъ вопросомъ епітрахильныхъ поборовъ.

Въ цѣлі урегульовання той справы и введенія однообразности въ означено епітрахильныхъ поборовъ, переслано 10. формуларовъ табель до выполненія а именно: 1) для Оповѣдей, 2) Благословеній супружествъ, 3) можливыхъ вынадгородженій при удѣленію св. Тайни крещенія, 4) Похороновъ, 5), 6), 7), 8), 9) Данинъ при тихъже и 10.) Вытаягъ зъ фасіи, изъ которыхъ помѣщаються 3 формуляри:

1) О П О В Ъ Д И.

Д А Н И Н А	Дотеперь звичаєвій епітрах. поборы						На будучибість проектований епітрах. поборы	
	Высшиі станы		Мѣщанський станъ		Селянський станъ			
	класы		класы		класы			
	I. I. III.	I. I. III. IV. V.						
за оповѣды								
„ Свѣдоцтво оповѣдей .								
До того, а именно:								
На конецъ число вынадгородженыхъ оповѣдей писла класъ въ ост. 6. лѣтахъ .								

3) Можливій вынадгородженія при удѣленію Св. Тайни крещенія и за свѣдоцтва метричальни.

Д А Н И Н А	Дотеперь звичаєвій епітрах. поборы						На будучибість проектований епітрах. поборы	
	Высшиі станы		Мѣщанський станъ		Селянський станъ			
	класы		класы		класы			
	I. I. III.	I. I. III. IV. V.						
Священикovi при крещенію .								
Дакови .								
Церквѣ .								
При крещенію дома :								
Священикovi .								
Дакови .								
Особий датки .								
Предблагословеніе (молитване):								
Священикovi .								
Дакови .								
Церквѣ за співчку .								
Особий датки .								
Свѣдоцтво крещенія								
„ слобу .								
„ смerti .								
Выказы фамилійній для справъ войсковыхъ								
Особий датки .								

4) Похоронны:

ДАНИНА	Дотеперь звычавій епітрах поборы			
	Высшій станы	Мѣщанскій станъ	Седанскій станъ	На будучибство проектованій епітрах поборы
	клясы	клясы	клясы	клясы
	I. II. III.	I. II. III. IV. V.	I. II. III. IV. V.	I. II. III. IV. V.
Священникови за покроцленье и супроводъ				
Священникови, если умершого зъ дому, зъ дальшои або близшои "стаци" супроводить				
За покроцлене само				
За покроцлене въ дочерній церкви				
За прощальну проповѣдь				
Число вынадгородженьихъ похороновъ въ ост. 6. лѣтахъ				

Вытягъ зъ фасіи.

Загальныі епітрах. поборъ въ остатий адюстованій фасіи парох.

съ препорученіемъ до Всч. Настоятелѧ декан.. обговорити на скликаніомъ до того соборчику тууу спраzu, и предложити позяту ухвалу Всч. деканального Священства въ той спрavѣ съ добромиѣнемъ до дальнего урядования.

Ôтъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дня 19. Свіння 1898.

Ч. 17.

Ч. 1960. — Розпорядженіе в. ц. к. Рады школына краевои що—до поборовъ тымчасовыхъ катихъ тѣвъ въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ.

В. ц. к. Рада школына краева въ роспорядженю выданомъ підъ д. 9 Лютого 1898. Ч. 2935. до ц. к. Рады школыныхъ окружныхъ заявляе, що по мысли резолюціи краевого Сойма буде учителямъ религії занимаючимъ тымчасово посады системизованій въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ, призначати повні поборы прывязаній до тыхъ посадъ, однако підъ условіемъ, що тымчасовий учитель посѣдає університетскій студи и не занимає посады въ душпаstryствѣ.

Тое подав ся Всч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Ôтъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дня 24. Лютого 1898.

Ч. 18

Ч. 75. орд.— О дѣлѣ: „Die Katholische Kirche unserer Zeit und ihre Diener in Wort und Bild.“

Товариство „Leo—Gesellschaft“ въ Вѣдни выдає величаве и знамените дѣло підъ тит.: „Die Katholische Kirche und ihre Diener in Wort und Bild.“ Першій томт того величавого дѣла выходить підъ титуломъ: „Rom. Das Oberhaupt, die Einrichtung und die Verwaltung der Gesamtkirche“ въ 30. зшитахъ. Кождый зшитъ мѣстить въ собѣ 24, сторінъ тексту велик. 4-ї съ 2. образами картоновыми и многими, то бѣльшиими, то меншими образами въ текстѣ, такъ що цѣлый томъ сей буде обнимати около 720 сторінъ тексту, 60 образівъ картоновыхъ и около 1100 то бѣльшихъ (на цѣлу сторону), то меншіхъ образівъ въ текстѣ, до чого буде доданий портретъ Его Святости Папы Льва XIII. въ краскахъ. За тымъ томомъ послѣдуютъ еще два другій. Теперь разписує ся предплата на томъ першій по цѣнѣ 30 кр. за зшитъ (1 злр. 20 кр. мѣсячно); — предплатники першого тому, который творить для себе цѣлостъ, не суть обовязаній до предплаты другого и третього тому. До сего часу вийшло вже 9. зшитовъ и они отзначають ся хорошою зверхностю, краснымъ слогомъ, ясными и приступными представлениемъ предмету та дуже гарными илюстраціями. Въ цѣломъ дѣлѣ беруть участъ що знаменитій писатель и художники; задля того удостоило ся се дѣло многихъ похвалъ высокопоставленыхъ осбѣ и одобрения самого Святого Отца. Понеже то дѣло обнимаетъ такожь много цѣкавого и пожиточного, о чѣмъ не легко зъ іншихъ письмъ довѣдати ся, прото поручав ся го Всч. Духовенству. Набувати можъ се дѣло черезъ книгарій, або впростъ вѣдь Товариства Льва въ Вѣдни.

Ôтъ Митрополитальнаго Ординарята.

Львовъ, дня 24. Лютого 1898.

Ч. 19.

Ч. 2925. — О реколекціяхъ духовныхъ.

Митроп. Ординаріять подає на прошене Выдѣлу Товариства св. Апостола Павла до вѣдомости Всч. Духовенства, що реколекції духовній въ часъ великого посту отбудуться підъ проводомъ ОО. Василіянъ въ слѣдуючомъ порядку:

1) Въ дніяхъ 14, 15, 16 и 17, н. ст. Марта отбудуться въ монастыри въ Гошовѣ (стaciя колѣйна Болехівъ) реколекції духовній для Священства позялкъ въ Львовѣ ани въ семинарії духовнїй, ани въ домѣ пресвитеріяльномъ ани въ монастыри ОО. Василіянъ на теперъ нема мѣстца. —

Всч. Отцѣ хотячі взяти участъ въ тихъ упражненіяхъ духовныхъ зволять зголосити ся до Всч. О. Мелетія Тыбінки, игумена монастыря ОО. Ч. св. ВВ. въ Гошовѣ, де за умѣрковану цѣну получати мешкане и цѣле удержане, — только постѣль зволять зъ собою привезти.

2) Въ дніяхъ 21, 22, 23, 24, и 25, н. ст. Марта — кождый разъ о год. 4. по полудни — отбудуться въ монастыри СС. Василіянокъ на Стрыйскомъ реколекції духовній для панъ, а въ конці

3) въ дніахъ 28, 29, 30, 31, Марта и 1, и 2, Цвѣтня, — каждый разъ о годинѣ 7 вечеромъ — отбудутъ ся реколекціи въ каплиці духовної Семинаріи (при улиці Коперника Ч. 36). для пановъ.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 5. Марта 1898.

Ч. 20.

Ч. 2096 — Взглядомъ предкладанія политичной Власти вытяговъ метрикальныхъ заключенныхъ супружествъ угорскихъ подданыхъ.

В. ц. к. Намѣстництво зъ 12. Лютого 1898 Ч. 7.998 заудѣлио тутъ слѣдующе розпоряджене: „На пѣдставѣ реєскріту в. ц. к. Минист. справѣ внутрен. зъ 22. Сѣчня 1898 Ч. 37.532/97 съ покликомъ на тутейшій реєскріпъ зъ 2. Вересня 1896 Ч. 70.953. ц. к. Намѣстництво має честь звернути увагу Высокопреподобної Консисторії, на оголошене въ розблесланимъ 22. Сѣчня 1898 Дневн. Уст. Держ. (часть IV.) розпоряджене ц. к. Министерствъ справѣ внутрен. разомъ съ вѣроисповѣданій и просвѣты зъ 20. Сѣчня 1898 Дневн. Уст. Держ. Ч. 15 относячимъ ся до вимѣни метрикальныхъ вытяговъ, межи королествами и краями репрезентоваными въ Радѣ Державнїй зъ одного стороны, а краями короны Угорской съ изятемъ Кроаціи и Славоніи въ другои стороны, которымъ министерсьальне розпоряджене зъ 6. Серпня 1896 Дневн. Уст. Держ. Ч. 150 зостало о столько змѣнене, що парохіальнїй Уряды мають предкладати на будучибѣ ц. к. Намѣстництву посредствомъ политичныхъ Властей I. інстанції въ дотеперѣшнїхъ терминахъ метрикальній вытяги заключенныхъ супружествъ только въ тѣмъ случаю, если супругъ посѣдає на Уграхъ (включно съ мѣстомъ й округомъ Рѣка (Фіуме) а съ изятемъ Кроаціи и Славонії) громадску принадлежность, що протое єдинадає обовязокъ предкладати вытяги заключенныхъ супружествъ, коли только супруга есть принадежна до одної зъ громадъ на Уграхъ разомъ съ мѣстомъ й округомъ Рѣка (Фіуме) (съ изятемъ Кроаціи и Славонії), а сверхъ того, що на будучибѣ, що до заключенныхъ супружествъ, коли супругъ и супруга посѣдають угорске гражданство, не потреба предкладати вытяговъ заключенныхъ супружествъ въ двохъ примѣрникахъ, только въ одноМъ“ — Подаючи повышше розпоряджене съ покликомъ на министр. розпор. зъ 22. Сѣчня 1898 Дневн. Уст. Держ. Ч. 15 до вѣдомости ВЧ. Священства — поручас ся тогоже точне перестерѣгане.

Отъ Митрополитальной Консисторії.

Львовъ, дня 12. Марта. 1898.

Ч. 21.

Ч. 2732 — Въ справѣ мисії духовныхъ.

Въ послѣднїхъ рокахъ отбулися въ нашої церковнай провинції въ всѣхъ трохъ Епархіяхъ — численнїй мисії духовнїй. Якъ великий бтнесли

они успѣхъ признастъ кожный, кто лишь хоть разъ бувъ участникомъ такої мисії. Сотки — ба тысячъ вѣрныхъ порушеній до щирого жалю каяли ся своихъ грѣховъ и горнули ся до св. Спогїди и найса. Причастія. Мисії скажемо — потрясли не толькѡ цѣлї парохіи — але цѣлї окрестности. Що въ нынѣшнїхъ часахъ заходить потреба, мисії духовнїй — о сколько лишь можна — всюды устроювати, излыши доказувати. Якъ бо зъ одного стороны розбудженнїй духъ релігійно-моральнїй у нашего народа вимагає богатого и здорового корума духовнаго — такъ зъ другои стороны проявляючъ ся згубнїй стремлениј межи нашимъ дотеперь въ вѣрѣ св. такъ сильнымъ народомъ — борба противъ радикализму — вызывав донеусыпного труда „Жатва дѣйстїю велїка, дѣлателей мало.“ Тому препоручаемъ Вч. Духовенству якъ найгорячѣше и вкладаемъ на совѣсть, щобы не залишало того такъ великого и спасительного дѣла. Съ зближаючою ся весною надеждитъ уряджати всюды якъ найчисленнѣшѣ св. мисії, а особливо въ тыхъ деканатахъ, где мисії до теперъ задля робжнїхъ перешкодъ отбутия не могли. Завчасу треба дѣлать приготовленїя до мисії — а о Проповѣдникѣвъ чи то зъ Чина св. Василія В. чи зъ мѣрскаго Духовенства — проповѣдникѣвъ деканальнихъ — постарати ся скоро Програму отбутия маючихъ въ деканатѣ мисії поручас ся Вч. ОО. Деканамъ предкладати сюди безприволочно — а Митроп. Ординаріять маючи надѣю получить субвенцію на мисії и сего року, старати ся буде въ порозумѣнїю съ Товариствомъ св. Ап. Павла, до котого въ справѣ урядженїя мисії удавати ся належить, прйті Вч: Духовенству — о сколько буде можливымъ — съ помочию матеріальною.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 16. Марта 1898.

Ч. 22.

Обвѣщенія конкурсовій.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдуючї парохії:

а) підъ днемъ 10. Марта 1898 съ речинцемъ до дnia 5. Мая 1898:

Ч. 2358. Лѣсники, декан. Бережанського, надана приватного.

Ч. 2454. Должанка, съ прилученою Домаморичѣ, декан. Тернопольскаго, надана приватного. Прошена кандидатовъ при попереднѣмъ розписанію сен парохії на конкурсъ остають важними и на теперъ.

б) підъ днемъ 17. Марта 1898 съ речинцемъ до дnia 12. Мая 1898:

Ч. 2591 — Въ писки съ прилученою Пнатинъ, деканата Нараївскаго, надана приватного.

Отъ Митрополитальной Консисторії.

II.

Ч. 2497. — Розписує ся на конкурсъ посада гр. кат. катихита при выдѣловѣй школѣ мужескѣй въ Тернополи.

Ц. к. окружна Рада шкільна въ Тернополи оголошує підъ днемъ 8. Лютого 1898. Ч. 270. конкурсъ въ цѣли стального замѣщенія посады гр. кат. катихита при выдѣловѣй школѣ мужескѣй въ Тернополи съ рѣчною платою 800. злр. и 10% додаткомъ на помешканіе.

Убѣгаючій ся о тую посаду священники мають свои дотичній поданія внести до ц. к. окружной Рады шкільної въ Тернополи посредствомъ свои настоѧтельной власти, т. є. займаючій посады окремыхъ катихитовъ посредствомъ своєї дирекції, іншій же священники посредствомъ дотичнаго уряда деканальнаго, найдальше до дня 13. Цвѣтня (нов. ст.) сего року.

Тое подає ся Веч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Ось Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ дnia 10. Марта 1898.

ХРОНИКА.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон: институцію 00:

Ч. 11125/97. Димитрія Склепковича на Поморяны.
Ч. 254. Стефана Крыжановскаго на Либохору.

До канон. институції возваній 00.:

Ч. 11125/97. Димитрій Склепкович на Поморяны въ м. Мартъ.
Ч. 254. Стефанъ Крыжановскій на Либохору въ м. Мартъ.

Декретъ увѣльненія бѣ испыта конкурсного парохіального на протягъ шести лѣтъ полутили 00.:

Ч. 48. Григорій Лонкевичъ, парохъ въ Чехахъ.
Ч. 197. Іоаннъ Колянковскій, парохъ въ Ходачковѣ великому.

Митр. Консисторія вставила до Выс. ц. к. Намѣстництва:

а) о плату зъ Фонда релігійного для приват. сотрудниківъ:

Ч. 10512/97. въ Підгородю.
Ч. 10328/97. въ Денисовѣ.
Ч. 9845/97. въ Полюховѣ.
Ч. 10436/97. въ Стадчу.
Ч. 10708/97. въ Струтинѣ нижнімъ.

б) о дарѣ ласки для селянъ. вѣбовъ.

Ч. 7164/97. Юлій Застырець, вдовы по бл. п. пароху въ Мозолівцѣ.
Ч. 10474/97. Юлій Лисъ, вдовы по бл. п. пароху въ Ивачовѣ.

Ч. 10589/97. Іоанни Шашкевичъ, вдовы по бл. п. пароху въ Куропатникахъ.
Ч. 10769/97. Серафина Чемериньской, вдовы по бл. п. пароху Антонію Чемериньскому.

Митр. Консисторія вставила ся до В. ц. к. висшого Суду Краевого въ Львовѣ о платнію при ц. к. заведенію карнѣмъ въ Стрѣлю для О:
Ч. 9984/97. Алексея Бобикевича.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисп. и просв. асигновало плату зъ фонда реліг. для приват. сотрудниківъ:

Ч. 11088/97. въ Черниховѣ на 1 рѣкъ.
Ч. 11222/97. въ Козьовой на 1 рѣкъ.
Ч. 204. въ Доброводахъ на 1 рѣкъ.
Ч. 311. въ Раковѣ на 1 рѣкъ.
Ч. 592. въ Побужанахъ на 1 рѣкъ.
Ч. 835. въ Ивачовѣ горбщадомъ за часъ бѣ $\frac{1}{4}$. 1896. до $\frac{17}{1}$. 1897. для сотрудника О. Василія Пиличука.

Свѣдоцтво квалификаційне на пѣвца церковного получивъ:
Ч. 926. Іоаннъ Прыйма.

Власть bіnandi одержали 00.:
Ч. 1041. Парохъ въ Острожику до квітня Лютого 1899.

Грамоты на благословеніе церквей выдано:
Ч. 6. філ. Рождества Хр. въ Водникахъ

Вставлено ся до св. Апост. Престола о отпустѣ для церквей:
Ч. 34. пар. Воскресенія Г. въ Золочевцѣ,
філ. Покрова П. Б. въ Каплинцяхъ,
Ч. 276. пар. Рождества П. Б. въ Маркополії,
", філ. Вознесенія Г. въ Маркополії.

Отпусты на всегда получили церкви (посля календаря церковного):
Ч. орд. 56. пар. Воскресенія Г. въ Золочевцѣ 21 Лист.
", філ. Покрова П. Б. въ Каплинцяхъ 1. Жовт.
Ч. ", 76. пар. Рождества П. Б. въ Маркополії 8. Вер.
", філ. Вознесенія Г. въ Маркополії на Вознесенії.

Престоль упривилісований на 7. лѣтъ отримала Церковь.
Ч. 365. філ. св. І. Богослова въ Клекотовѣ.

Брацтва найсв. Таинъ зостали канонно установленій при церквахъ:
Ч. 11200/97. пар. св. Ап. и св. Луки въ Несторівцяхъ,
Ч. 11268/97. пар. Собора П. Б. въ Бортникахъ,
Ч. 595. пар. Вознесенія Ч. Кр. въ Щуровичахъ,

- Ч. 653. пар. Рождества Хр. въ Болшбцы,
 Ч. 1384. пар. св. Арх. Михаила въ Чесникахъ,
 Ч. 1495. пар. Преображенія Г. въ Бориничахъ,
 фил. пресв. Троїцѣ въ Дроговицахъ,
 Ч. 1496. пар. Преображенія Г. въ Молотовъ
 Ч. 1763. пар. Вознесенія Г. въ Витковѣ новомъ,
 " " фил. Преображенія въ Витковѣ старомъ.

Брацтва тверезости зостали канонно установленій при церквяхъ:

- Ч. 10365/97. пар. Рождества Хр. въ Болшбцы,
 Ч. 1442. пар. св. Арх. Михаила въ Чесникахъ.

Ч. 2419. — Выказъ всѣхъ жертвъ впливущихъ отъ 1. жовтня до 31. грудня
 1897. до канцеляріи Митр. Консисторії.

а) на потребы Святѣшаго Отца:

дня 25/12 Веч. урядъ парох. въ Долгомъ, Калуш. дек.	1 злр. — кр.
" 28/12 " " " Фраѣв	1 " — "
" 30/12 " " " Ладычинѣ	1 " 60 "

б) на институтъ св. Іосафата:

дня 12/11 Веч. Урядъ дек. Бродскій	5 злр. — кр.
" 28/11 Виросв. Станиславівскій ординаріатъ решту	148 " 30 "
" 20/12 Впр. Праздникъ Кобылянський.	— " 50 "

в) на обходѣ Унії Берестейской:

дня 4/10 Веч. О. Михаиль Яцковскій	1 злр. — кр.
" 8/10 " Урядъ дек. Нараївскій	6 " — "
" 9/10 % дочислено на КЧ. 73210. зъ 30/6 1897.	2 " 76 "
" 19/10 Веч. Урядъ дек. Болеховскій	5 " — "
" 20/10 % дочислено на КЧ. 52995. съ 30/6 1897.	— " 71 "
" 21/10 Всеев. Станиславівска Консисторія	70 " — "
" Веч. Урядъ дек. ІІзрецкій	21 " — "
" 28/10 Веч. Урядъ дек. Зборовскій	6 " — "
" 29/10 Хв. Дрогобицка каса щадності	10 " — "
" 28/11 Веч. Урядъ дек. Перегиньскій	24 " — "
" 30/11 " " " Городецкій	22 " — "
" 5/12 " " " Журавельскій	6 " — "
" 8/12 " " " Збаражскій	8 " — "
" " " " " Перегиньскій	2 " — "
" 14/12 " " " Золочевскій	27 " — "
" 16/12 " " " Львівско-городекій	1 " — "
" 25/12 Впр. Станиславівска Консисторія	44 " — "
" 27/12 Ч. Громаде Кальварія Зебржедовска	3 " — "
" 28/12 Веч. Ур. Дек. Калушскій	5 " — "
" 31/12 " " " Теребовельскій	25 " — "
" " " " " Сколіцький	3 " — "
" " " " " Болеховскій	2 " — "

г) на мисію и знесеніе іеволтъ въ Африцѣ:

дня 7/10 Веч. Урядъ парох. въ Тростяницѣ	1 злр. — кр.
--	--------------

д) на Товариство св. Апостола Павла:

дня 2/10 Впр. О. Праздникъ Кобылянський	— злр. 50 кр.
---	---------------

е) на Товариство св. Апостола Петра:

дня 8/10 Веч. Урядъ дек. Нараївскій	68 злр. 10 кр.
" 12/11 " " " Бродскій	15 " — "

ж) для Служебницъ пр. Д. Марії въ Жужелі и Уневѣ:

дня 1/10 Веч. Урядъ парох. въ Фраѣв	1 злр. 50 кр.
" 2/10 Впр. О. Праздникъ Кобылянський	— " 50 "
" 3/11 " " "	— " 50 "
" 20/12 " " "	— " 50 "
" 30/12 Впр. О. Миронъ Подолинський крилошаинъ въ Переяславі	5 " — "
" 14/12 Веч. Урядъ пар. въ Жуковѣ на служебницѣ въ Унії	3 " — "

з) на фондъ Неуфітобів:

дня 25/10 Веч. Урядъ парох. въ Долгомъ дек. калуш.	2 злр. 80 кр.
" 29/10 " " " Фраѣв	— " 88 "
" 4/11 " " " Вышевецъ великий	1 " — "
" 7/11 " " " Тростяницѣ	1 " — "

и) на мисію католицкій:

дня 17/ 9 Веч. Урядъ парох. въ Вишеницѣ великий	— злр. 79 кр.
" 7/11 " " " Тростяницѣ	1 " — "

и) на Церкви въ Патрасѣ:

дня 12/10 Веч. Урядъ парох. въ Стругинѣ вижайзъ	1 злр. 03 кр.
" 20/10 " " " Підднієстрянахъ	1 " 83 "
" 25/10 " " " Куриникахъ	1 " 35 "
" 28/10 " " " Чанижу	1 " 70 "
" 29/10 " " " Куриникахъ	1 " 35 "
" " " Кривомъ дек. Скалат	1 " 50 "
" " " Съльци	3 " 70 "
" 5/11 " " " Балучинѣ	1 " 37 "
" " " Долгомъ калуш. дек.	— " 50 "
" 6/11 " " " Свистельникихъ	1 " 36 "
" 7/11 " " " Тростяницѣ	1 " — "
" 9/11 " " " Студенцѣ	1 " — "
" 14/11 " " " Полянѣ	1 " 20 "
" 16/11 " " " Отynевичахъ	2 " 20 "
" 17/11 " " " Заболотцахъ	1 " 12 "
" 18/11 " " " Підсосновѣ	1 " — "
" 5/11 " " " Вибронбцѣ	1 " 10 "
" " " Страчи	— " 50 "
" " " Перегиньску	1 " 40 "
" " " Підгордю Рогат. дек.	2 " 20 "
" " " Плазю	2 " 30 "
" 30/11 " " " Залбзахъ новихъ	2 " 50 "
" 14/12 " " " Жуковъ дек. Золоч..	3 " — "

дня 27/12 Веч. Урядъ парох. въ Підгородю скольск. дек. 3 зр. 65 кр.
 , 31/12 , , , , Новосѣлцѣ Ленчъ 3 , — "

Некрольогія.

Ч. 268. О. Николай Рыбакъ, парохъ Шумланъ, померъ дня 5. Свячна 1898,
 Ч. 429. О. Дмитрій Жеребецкій, парохъ въ Ратищы, померъ дня 14. Свячна 1898,
 Ч. 650. О. Левъ Цегельскій, парохъ Голосковичъ, померъ дня 18. Свячна 1898.

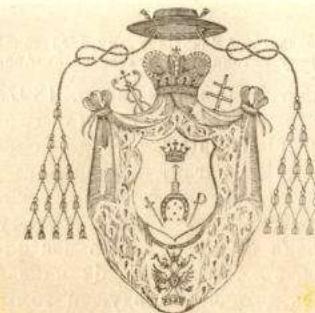
Души ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 10. Марта 1898.

КАРДИНАЛЬ СЕМБРАТОВИЧЪ,

Митрополитъ.

Львівсько-Архієпархіяльний ВѢДОМОСТИ

Рокъ 1898.

Выдано дня 13. Цвѣтня.

Ч. IV.

Ч. 23.

Ч. 225/орд. — Отповѣдь Святѣшшого Отца на пересланий Ему желания по поводу ювилея Его 60-лѣтнаго Священства.

На пересланий Святѣшшому Отцу въ имени тутейшаго Митроп. Ординаріята, Впр. Капитулы и Веч. Клири желания по поводу ювилея Его 60-лѣтнаго Священства, надславъ тутъ Его Еміненція Кардиналь Рамполля підъ днемъ 8. Марта с. р. Ч. 42.721 слѣдуюче письмо:

„Съ великою пріятностію передавъ я въ найдостойнѣйшіи руки Святѣшшаго Отца прислану миѣ каству 600 злр. и письмо, которое было залучене до почтенной дописы Вашої Еміненції въ дня 25. Лютого. Теперь же вывязуюсь зъ даного менѣ Его Святостию поручения, чтобы заудѣлiti Вамъ Его высоке вдоволене такъ за жертву, якъ такожъ за щирѣ желания Вами выражений. Его Святость сердечно Вамъ дякує и зъ глубини бѣдствіевскаго сердця удѣляє Вашѣй Еміненції, поодинокимъ зложившимъ загадну квоту, а такожъ Митрополитальній Капитулѣ, Клирови и всѣмъ вѣрнымъ той Архідієцезії Апостольского благословенія.”

Тое подає ся до вѣдомости Веч. Духовенства.

Отъ Митрополитального Ординаріята.
 Львовъ, дня 2. Цвѣтня 1898.

Ч. 24.

Ч. 240/орд. — Поручас ся Веч. Духовенству АЕпархіальному богословську бібліотеку видавану редакцію органу католицького духовенства Австрії.

Вже въ IV. ч. АЕпарх. Вѣдомостій зъ р. 1897. звернено увагу Веч. Духовенства АЕпархіального на тєольогичну бібліотеку, яку видає редакція часописи „Correspondenzblatt,” того для справи Божої, Церкви и духовенства вельми заслуженого органу католицкого духовенства Австрії, а яка має на цѣли, дати духовенству въ кождой богословской дисциплине короткий практичный подручникъ для испыту конкурсового и для информація та скорого орієнтування ся въ кождомъ поєдинчомъ душпастирськомъ выпадку. Зъ той бібліотеки, зъ котрої першій накладъ майже до року збставъ розхоплений, появились дотеперь слѣдуючіи томы:

I.) Compendium Theologiae Moralis a D-ge. I. Scheicher въ цѣнѣ 2 зр.

II.) Compendium Theologiae Dogmaticae a D-re C. Vidmar въ цѣнѣ 3. зр.

III.) Compendium Juris Ecclesiastici a D-ge C. Vidmar въ цѣнѣ 3 зр.; а яко нова серія

IV. и V.) Compendium der Pastoral und Katechetik von Prof. D-ge A. Skodderole, котра то нова серія давнійшої Серії (I—III.) нетолько въничомъ не уступає, но въ гдекотрыхъ взглядахъ си еще и перевысшає, особливо що въ справахъ метрикальныхъ уваглядяне найновій розпорядженія властій духовныхъ и свѣтскихъ.

VI. Окрімъ того видала ще згадана редакція въ формѣ лексикографичній обємисте и въ своїмъ родѣ неперестигнене дѣло: Practisches Geschäftsbuch für den kathol. Clerus — Clerus Oesterreichs, котре въ 1-їй своїй части подає въ азбучномъ порядку (A—Z) докладній інформації въ всѣхъ душпастирськихъ агентахъ, а въ 2-їй часті численній формулярѣ на всякий урядовий документы, поданія и реляції такъ до властій духовныхъ якъ и цивильныхъ. Въ кідиці находитъ ся вычерпуючій алфавітичній Index що до матерій и справъ въ книжцѣ обговорюемыхъ, що вартостъ того знаменитого дѣла єще ббліше підносиТЬ.

Зъ уваги на практичну цѣль той цѣнної бібліотеки, котрої она таки дѣйстно въ повнѣ отповѣдає, якъ неменше и на тое, що бібліотека та послужити може за добре и певне жерело до письменныхъ виробовъ и рефератовъ, якій після уставъ Синодальнихъ и найновішого тут. розпорядженія на Соборникахъ предкладати ся мають, поручас ся си якъ найгорачѣше нашему Духовенству АЕпархіальному.

Кто прото зъ Веч. ОО. Духовныхъ попри бібліотецѣ, яку ставъ видавати въ рускому языцѣ ВПреп. Пралатъ Бачинській, набути бы хотѣвъ и бібліотеку вище згадану, — має удати ся підъ адресою Hochw. Pr. R. Himmelbauer, Chefredacteur des Correspondenzblattes für den kathol. Clerus Oesterreichs in Kierling bei Wien.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 17. Марта 1898.

Ч. 25

Ч 247/орд. — Поручас ся Веч. Духовенству Інститутъ „Пріютъ для вдовъ и сиротъ по гр. кат. священикахъ“ въ Самборѣ.

Зарядъ Інститута „Пріютъ для вдовъ и сиротъ по гр. кат. священикахъ“ въ Самборѣ предложивъ Митропол. Ординаріяту Статутъ сего Товариства съ прошенемъ о препоручене того же Веч. Духовенству АЕпархії Львівскої. Митропол. Ординаріяти отчуваючи живо сумну долю вдовъ и сиротъ по руско-катол. священикахъ принявъ съ найбльшою радостю засноване Інститута маючого на цѣли улекшне незавидного положеня вдовъ и сиротъ священическихъ до вѣдомости и препоручас его Веч. Священству якъ найтеплѣйше и надіє ся, що вѣ Веч. ОО. тое богоугодне дѣло якъ найчисленикѣшъ приступленемъ до него якъ найревнѣйше вспірати будуть и для підвищеня всѣми такъ болестно отчуваної долгъ вдовъ по Собратіяхъ своихъ причинити ся поспѣшатьъ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ дня 19. Марта 1898.

Ч. 26.

Ч. 3107 — Препоручас ся Веч. Духовенству АЕпарх. „Богословску Бібліотеку“ О. Прл. Александра Бачинського.

Зъ давнія давна дозванавали бібліотеки особлившого старунку и сильного поперта зъ стороны Церкви. Бібліотеку уважано цѣннѣйшою за всѣ інші скарби. Монастиръ держали ся дівізи: „Claustrum sine agmario est castrum sine armis“.

Якъ важко єсть бібліотека для священика, въ томъ годять ся всѣ и въ теперїшніхъ часахъ. Бібліотека, кажуть, то може найважнѣйше земське майно священика. Зъ бібліотеки черпає священикъ много пожитку для себе и для другихъ. Бібліотека дає ему можність, въ трудныхъ вypadкахъ душпастирськихъ дати собѣ раду, отновити свои давні вѣдомости и набути новій, а такъ въ науцѣ та побожності все ббліше и ббліше поступати.

Слухно прото повѣдають учитель духовий, що священикъ безъ книгъ — то риба безъ води, то птиця безъ крилъ, то мысльний безъ стрѣльби, то воїкъ безъ зброї, то провѣдникъ безъ очій, то мошонка безъ гроший.

Однакъ не кождый священикъ есть въ можности набути собѣ отповѣдну бібліотеку. Що однакъ неможливе есть для одного, то дастъ ся легко осягнути соединенными силами. Для того препоручас Львівскій Синодъ зъ р. 1891 закладане бібліотекъ такъ парохіальнихъ якъ и деканальнихъ. Бібліотеки таїхъ причиняти ся не толькъ до „успѣха св. науки и до усовершення духа“, якъ повѣдає тойже Синодъ, но такожъ и до двигненя та вспоможеня нашої літератури духовної, котра, особливо въ новѣйшихъ часахъ, чимъ разъ

больше развиває ся и чимъ разъ красще дає свѣдоцтво о нашей жизни духовной, а тымъ самыи и на наше якъ найсильнѣйше поперте впоминъ заслугу.

На доказъ того може послужити найновшій дуже пожданый причинокъ до нашей литературы духовной, имевно Богословска Библіотека, яку съ новымъ рокомъ ставъ выдавати трудолюбивый о. прал. Александръ Бачинскій.

Яка есть програма и яка цѣль того выдавництва, знаютъ уже Всч. ОО. изъ проспекту, який разъславъ выдавецъ еще подъ днемъ 10. Грудня 1897. а оськолько выдавецъ отпovѣвъ и отпovѣсть той цѣли, могли Всч. ОО. осудити зъ тыхъ 4. первыхъ выпусковъ, який дотеперь появили ся. Якъбы судъ сей и не вышавъ, рѣчь певна, что Библіотека Богословска отдастъ немалі услуги нашему духовенству, особливо коли появить ся въ комплѣтѣ. А появить ся она въ комплѣтѣ тымъ скорше, чимъ бѣльше знайде предплатниковъ и отборцовъ, выдавецъ бо зъобовизує ся побольшити каждый слѣдуючій выпускъ, безъ подъышення преиумераты, о 1. а наѣть о 2. листы печати, коли только знайде ся достаточне число преиумерантовъ. Вже 4. выпускъ появивъ ся збѣльшениемъ о 1. аркушъ.

Богословску Библіотеку О. Пралата А. Бачинскаго препоручася прото Всч. Духовенству АЕпархіальному якъ найтеплѣйше до замовленя и закупна такъ до библіотекъ приватныхъ якъ и особливо до библіотекъ парохіальныхъ и деканальныхъ.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 28. Марта 1898.

Ч. 27.

Ч. 3087. — О продовженняхъ привилея престола на дальшихъ 7 лѣтъ.

При прошеніяхъ опродовженіе привилея престола на дальшихъ 7 лѣтъ належить навести число и рѣкъ первобытного наданія, титулъ Церкви и мѣсце вѣсты, титулъ престола, и день коли привилей наданий вѣнчить ся. Грамоты самоне треба присылати.

Поданія належить вносити 1—2 мѣсяцѣ передъ упливомъ термину черезъ Урядъ деканальный.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 29. Марта 1898.

Ч. 28.

Ч. 316/орд. — Отпусти наданій на дѣлъ молитовки постай, и на Христосъ воскресе — Всистину воскресе.

Рескриптомъ св. Конгрегаціи Пропаганды подъ ч. 7928. изъ 4. Лютого с. р. зволивъ Святѣйшій Отецъ отпустъ 300. днївъ разъ на день (но безъ дозволеного оффрованія за помершихъ) для тыхъ, котрій въ часѣ велико-

го посту звыкли отмавляти молитовку, котра у насъ по отправахъ церковныхъ додає ся: Претерпѣвый за насъ страсти, Иисусе Христе, Сыне Божій, помилуй насъ! а въ недѣлю крестопоклонную до пятка и такожъ въ свято Чест. Креста окрѣмъ великого посту, молитовку: Кресту твоему поклоняемъ ся Владыко, и святое воскресеніе твое славимъ.

Дальше зволивъ Его Святѣсть рескриптомъ то же св. Конгрегаціи подъ Ч. 8019. изъ 17. Марта с. р., на уживане у насъ бѣ Великодня до Вознесенія виключно, християнське поздоровлене:

Христосъ воскресе! — Всистину воскресе!

надати всѣ такѣ отпусты, якій до звыклого черезъ прозій часу року поздоровленія „Слава Іисусу Христу“ прилученій суть (Вѣдомости 1889 ч. 67. ст. 106) т. е.

1.) Отпустъ 50 дній (котрій и за помершихъ можна жертвувати) такжъ для поздоровляючого якъ и отповѣдаючого за каждый разъ, коли при взаимномъ поздоровленію одинъ каже: Христосъ воскресе! а другій отповѣсть: Всистину воскресе!

2.) Повинній отпустъ въ часъ смерти для всѣхъ, котрій въ житю наведенными християнскими поздоровленіями звыкли поздоровляти ся — если тогды хотъ въ серцю, сли устами не могутъ, имя Іисуса взываютъ.

Отпусти ті мають Всч. Душпаstryръ народови оголосити. А особливо взываємо всѣхъ Всч. Душпаstryрівъ, щобы отпусты на християнське поздоровлене: Слава Іисусу Христу! взглядно: Христосъ воскресе! наданій не лишь разъ оголосили, но и частѣйше въ память приводили: щобы побожный звычай нашего народа въ употребленію сего найкрасшого взаимного поздоровленія (котримъ славу отдаємо Богу и Спасителю нашему, возлюбившому насть и оффровавшому Себѣ за насть) удержувати и укрѣпiti; и щобы заразомъ дати Вѣрнимъ нашимъ способність до такъ легкого и частого позыскованія великихъ сокровищъ отпустовихъ собѣ або помершихъ.

При тѣмъ пригадує ся, що въ цѣли позысканія всякихъ отпустовъ достаточна есть на каждый день рання, хотъбы лишь въ мысли здѣлана інтенція: „Хочу въ нынѣшній день всѣ отпусти, котрій можу, позыскати для себе — або: для помершихъ.“ (зри Вѣдомости 1891. ч. 13. ст. 37.)

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ дня 30. Марта 1898.

Ч. 29.

Ч. 3228 — Якъ мають поступити ОО. Катихиты, коли хотати проводъ духовныхъ вправъ для молодежи шкільникъ повѣрити іншому священикови.

Понеже декотрій ОО. Катихиты, що намѣріють проводъ духовныхъ вправъ (такжъ зв. реколекцій) для молодежи шкільної повѣрити іншому священикови, не все выбирають бѣльшу дорогу до узысканія дозволу вищихъ Властей и прото такій дозволъ отримують позно, або зовсімъ его не отри-

мують,proto выдає ся имъ слѣдующе поучене, якъ въ такихъ случаихъ поступати мають.

1) Колибы якій зъ ОО. Катихитовъ намѣрявъ запросити іншого священика до проводу духовнымъ вправамъ молодежи шкльної, чи то передъ празникомъ Великодня, чи коли инде, повиненъ завчасно за такимъ священикомъ оглянути ся и съ нимъ порозумѣти ся щодо часу и способу вправъ духовныхъ;—повиненть такожъ о тѣмъ намѣрѣ своїмъ повѣдомити Дирекцію школы, и подати їй до вѣдомости имя запросити ся маючого священика.

2) Понеже въ школахъ могутъ преподавати науку релігії и проповѣдати лише священики, що мають миссію отъ дотичного Ординарія и за дозволомъ власти шкльної, задля того повиненъ о. катихитъ внести прошене до Митроп. Ординаріяту о миссію для дотичного священика до проводу вправамъ духовнымъ молодежи шкльної. Накоди Митроп. Ординаріяту благорозсудить удѣлiti таку миссію, то безпроверочно донесе о удѣленю миссії выс. ц. к. Радѣ шкльний, котра повѣдомити о тѣмъ дотичну дирекцію школы.

3. Наколиби вправамъ духовнымъ мавъ проводити катихитъ іншої школы рѣвнорядної або вискої категорії, маючій вже миссію ординаріяту въ сїй дієцезії, тогды вже не потреба удавати ся о миссію для него до Ординаріяту Митрополитального.

Поручає ся Веч. О. Комисарямъ Ординар. повѣдомити о тѣмъ розпорядженю ОО. Катихитовъ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 31. Марта 1898.

Ч. 30.

Ч. 3275.—Ваглядомъ надбсланія жерть и грошей за купоники на будову асилю для ц. к. Ветерановъ військовыхъ въ Львовѣ.

На прошенів комитета будовы асилю для ц. к. Ветерановъ військовыхъ въ Львовѣ, котрого вспирає Митроп. Консисторія підъ днемъ 30. Студня 1896 — Ч. 10.932. (АЕпар. Вѣдом. зъ р. 1897 — Ч. I. 4.) препоручила, — взывають ся всѣ Веч. Уряды парохіяльни, щоби збрани на туу цѣль жертвы якъ и гроши за пбланій имъ до розпродажи купоники якъ найскорше до тогоже Комитета (улиця Казимїровска ч. 35 — I. поверхъ) надбслали, а въ случаю нерозпродажи купониковъ — томуже Комитетови донесли, сколько купониковъ збстало вще нерозпроданихъ.

Отъ Митрополитальної Консисторії

Львовъ, дня 2. Цвѣтня 1898.

Ч. 31.

Ч. 3403 — Додаткова інструкція въ справѣ Соборчиковъ деканальнихъ.

Предложений сюда Справозданія о Соборчикахъ дек. отбувшихъ ся за 1-у чверть р. 1898. доводять, що такъ заряджене и перепроваджене Соборчиковъ якъ и Справозданіе о тихъже, не отповѣдає ще тымъ вимогамъ, якій поставленій суть що до Соборчиковъ въ тут. розпорядженю зъ дня 12. Студня 1897. Ч. 1353. АЕп. Вѣдом. 1897. Ч. XVIII.

И такъ — гдекотрій Веч. ОО. Деканы залишили зарядити отправлене чвертьрочное св. Спомѣди, хоть отправлене такон Спомѣди становить одну зъ головныхъ задачъ Соборчика и есть въ 4. уступѣ згаданого тут. розпорядженія строго приписане, каже бо ся тамъ вyrазъно: „Того дня довжній такожъ вѣ прибувши на Соборчикъ священики отправити св. Спомѣдь“.

Другїй зновъ не долучають до Справозданія приписанихъ прилогъ, а еще іншій допускають до ухвалъ съ покликанымъ тут. розпорядженемъ не конче згднныхъ, якъ на пр: що Соборчики мають отбувати ся всегда въ однімъ и тѣмъ самому мѣстці, хоть въ уступѣ 2-мъ тут. розпорядженія вyrазъно сказано, що Соборчики мають отбувати ся по черзѣ и азбучимъ порядку въ всѣхъ парохіяхъ деканату, не виключаючи (розумѣє ся що до черги) взаимного порозумѣння кондеканальнихъ, и т. п.

Въ кіони замѣчено еще бракъ одностайности и однообразності въ зарядженню и перепровадженню Соборчиковъ якъ и въ справозданію о тихъже.

При тѣмъ всѣмъ — и то підносить ся тутъ съ узианемъ и съ цохвалою — задають собѣ Веч. ОО. Деканы всякого труду, щоби Соборчики приносили якъ найбльше користи для духовенства, а многій зъ нихъ относились павѣтъ сюда съ прошенемъ о поясненї, коли яка точка згаданого вже тут. розпорядженія була имъ неясна, якъ на пр: чи о скликаню Соборчика завѣдомляти ся має Митр. Ординаріятъ, або: чи всѣ священики предкладати мають письменній еляборатъ?

Выходитъ отже зъ того, що вѣ тѣ недостатки, якій повыше виказано, походить зъ отсї, що новий законъ о Соборчикахъ ще не утеръ ся и що Веч. ОО. Деканы не всюда его еще добре вирозумѣли, а длятого и не всюда добре апликovalи и употребляли.

Шобы прото ухиilitи всѣ недорозумѣнія и усунути всѣ зъ нихъ походячай недостатки а запровадити однообразніе що до отбування Соборчиковъ подає ся нынїшнімъ до вѣдомости, що попередне завѣдомлене Ординаріяту о скликаню Соборчика вимагається лишь въ разѣ наступивши змѣни що до мѣстца и часу Соборчика, и що письменній вироби предкладати и реферовати мають на Соборчiku лишь тѣ священики, котрыхъ Деканъ до того призначивъ, всѣ іншій же мають лишь приготовити ся до дискусіи надъ дотичнимъ виробомъ.

Въ прочомъ поручає ся Веч. Настоятелямъ деканатовъ держати ся що до Соборчиковъ якъ найстислѣйше приписовъ, даныхъ тут. розпорядженемъ зъ дня 12. Студня 1897. до Ч. 1353, а именно:

I. подавати въ Обѣжнику духовенству кондеканальному докладну програму Соборчика, въ котру посля згаданого тут розпорядженя входити мають слѣдуючі точки:

- 1) Сповѣдь всѣхъ кондеканальныхъ священиковъ;
 - 2) Богослуженіе а именіо: а) Службы Б. читаній за помершихъ кондеканальныхъ, а одна (1) за благодѣтелей фонда вдовичого; а б)
- Служба Б. соборна спѣвана въ намѣреніе господаря дому съ діаконами, съ Проповѣдю, Сповѣдю и Причастіемъ вѣрныхъ, при чомъ сповѣдати будуть що найменше 4 священики, деканомъ до того призначений, а въ разѣ потреби, всѣ кондеканальний отъ іншого занятія свободний;
- 3) Молитва передъ нарадами;
 - 4) Еляборатъ письменный изъ богословія предложити и реферовати буде о. НН.
 - 5) Еляборатъ устный въ пастырскаго богословія або практики душпастырской реферовати буде о. НН.
 - 6) Важнѣйши розпорядженія властій за часъ отъ послѣднього Соборчика бтчитас и пояснити о. НН.
 - 7) Евентуальний внесенія членовъ Собора;
 - 8) Належитості, складки и датки;
 - 9) Означене мѣстца и дія слѣдуючого Соборчика а по можности и темативѣ до выробленія и предложенія на тѣмъже,
 - 10) Молитва на закінчене Собора.

УВАГА: въ разѣ реколекції (І. Соборчикъ) змѣнить ся повышена программа отповѣдно до тут припису (АЕп. Вѣдомості 1897. стор. 207., уступит 13.) о стѣлько, що точку першу (Сповѣдь) попередить 1-а наука реколекційна а на мѣстце точокъ 4-ой и 5-ої (рефераціи) прїде втора наука реколекційна; прой же точки остануть ся незмѣнній; подбіна змѣна въ програмѣ настуਪить и въ разѣ мисії духовної (ІІ. Соборчикъ).

Въ кінці кожного Обѣжника має находити ся слѣдуюча пригадка: Кто зъ Всч. ОО. кондеканальныхъ задля важної якои перешкоды не мбгъ бы взяти участія въ Соборчику, має предложить Урядови декан, еще передъ Соборчикомъ письменне оправданіе, въ котромъ навести має ту перешкоду а заразомъ и выразиво заявити, що приписану чверть рбочиу Сповѣдь отправить приватно.

ІІ. Соборчикъ самъ отбувається точно посля програми въ горѣ всказаний, а по Соборчику предкладає Деканъ Митроп. Ординаріитови точне

ІІІ. Справовданіе, до котрого долучити належить:

- 1) Обѣжникъ, на доказъ, що всѣхъ кондеканальныхъ о соборчику повѣдомлено и дано имъ докладну програму Соборчика;
- 2) Протоколъ, підписаний всѣми участниками;
- 3) Письменній выробы на Соборчику реферованій и обговореній; а
- 4) Письменній оправданія перешкодженихъ съ наведенемъ перешкоды и съ выразнимъ заявленемъ, що перешкоджений отправить приписану св. Сповѣдь приватно.

Повыспша інструкція подає ся Всч. настоятелямъ деканатовъ до

вѣдомости съ препорученемъ, туюже на найближшомъ Соборчику оголосити, всесторонно обговорити и посля неї на будучисть що до Соборчиковъ стисло поступати.

Отъ Митрополитального Ординаріята.
Львовъ, дня 7. Цвѣтня 1898.

Ч. 32

Обвѣщенія конкурсовій.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ:

а) підднімъ 24. Марта 1898 съ речинцемъ до 19. Мая 1898.

Ч. 2771. Протесы съ прил. Дуброва, деканата журавенського, надана приватного.

Ч. 2998. Ка барб вцѣ, деканата Зборовського, надана приватного.

Ч. 2999. Гологоры съ прил. Гологорка, деканата Унівського, надана конвента ОО. Домінікановъ въ Подкамени.

б) підднімъ 7. Цвѣтня 1898 съ речинцемъ до 9. Червня 1898.

Ч. 3343. Присобівцѣ съ прилучеными Коршилдовъ и Погребцѣ, деканата Зборовського, надана ОО. Домінікановъ въ Подкамени.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

II.

Розписує ся на конкурсъ посада гр. кат. катихита при школахъ въ Бобрцѣ.

Ц. к. окружна Рада школъна въ Бобрцѣ розписала підднімъ 8. Марта 1898. Ч. 366. поновно конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при школахъ народныхъ въ Бобрцѣ съ рбочою платою 450 злр. и додаткомъ на помешкане въ квотѣ 45 злр. рбочно. — Убѣгаючі ся о тую посаду священики мають свои належите удокументованій подали посередствомъ своєї настоятельної власти внести до вище сказаної ц. к. окружної Рады школъної до кінця Цвѣтня с. р.

Тої подає ся Всч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львовъ дня 31. Марта 1898.

Х Р О Н И К А .

Архієрейску грамоту похвальну съ правомъ употребленія экспозиторій крылошанськихъ получили ОО:

- Ч. 12/орд. Юліанъ Филиповичъ парохъ Дубы,
- Ч. 71/орд. Александръ Левицкій парохъ Олеска.

Архієрейску грамоту похвальну и новне узnanе за ревне трудолюбіe въ душпастирствѣ получили ОО:

- Ч. 68/орд. Володимиръ Коновалецъ парохъ Малехова,
- Ч. 71/орд. Василій Дубецкій сотрудникъ Олеска.
- Ч. 138/орд. Іосифъ Бабій парохъ Церковнов.

Повne узnanе за довголітну тактовну и успѣшну діятельність въ веденю справъ уряда деканального получивъ:

- Ч. 302/орд. О. Евстахій Клосевичъ б. деканъ Зборовскій.

Титулъ емеритованого декана и Архієрейсие благословеніе получивъ:

- Ч. 302/орд. О. Фабіянъ Жуковскій парохъ Оліева при ув'блненію бтъ уряду Мѣстодекана дек. Зборовскаго, задля приклонного вѣку.

Именованія.

- Ч. 166/орд. Завѣдателемъ деканата Збаражскаго именованый О. Изидоръ Рейтаровскій парохъ Любаникъ.
- Ч. 166/орд. Мѣстодеканомъ тогожъ деканата именованый: О. Густавъ Дроздовскій парохъ Кіїданцвъ.
- Ч. 167/орд. Мѣстодеканомъ деканата Підгасцкого именованый: О. Анастазій Лотоцкій парохъ Тростянца.
- Ч. 1370. Мѣстодеканомъ деканата Тернопольскаго именованый: О. Володимиръ Громницкій, парохъ Тернополя.

Умѣщеннія.

a) **Душпастирску посаду въ Канадѣ получивъ:**

- Ч. 90. О. Павло Тымкевичъ пресвитеръ Еп. Переm.

b) **Засѣдательства получили ОО:**

- Ч. 1908. Григорій Дычковскій въ Львінкахъ,
- Ч. 2136. Володимиръ Присташевскій въ Опорци,
- Ч. 1777. Іосифъ Дяквъ въ Выпискахъ,
- Ч. 1907. Евстахій Барткѣвъ въ Рѣвнѣ,
- Ч. 2131. Александръ Джулинскій въ Сланьквцахъ,
- Ч. 2186. Євгеній Тымкевичъ въ Ярославичахъ,
- Ч. 2418. Єміліянъ Билинкевичъ въ Фалишѣ,
- Ч. 2242. Теодоръ Сахно въ Кабарбіяхъ,
- Ч. 2158. Александръ Пристай въ Гологорахъ,

- Ч. 2271. Євстахій Барткѣвъ въ Приебвцахъ,
- Ч. 2478. Володимиръ Рудавскій въ Рѣвнѣ.

b) **Сотрудничество получили ОО:**

- Ч. 1950. Володимиръ Нижанковскій въ Семигиновѣ,
- Ч. 1780. Лука Побоярскій въ Тейсаровѣ,
- Ч. 2296. Лука Побоярскій въ Конюхахъ,
- Ч. 2710. Володимиръ Гургула въ Мишквцахъ,
- Ч. 2711. Людовикъ Савицкій въ Незлановѣ,
- Ч. 2716. Григорій Паньчишинъ въ Козовбій. дек. Скльского,
- Ч. 2717. Михаїлъ Левицкій въ Могильнице,
- Ч. 2722. Петро Кордуба, новопост. пресв. въ Боратинѣ,
- Ч. 2724. Єдуардъ Косановскій, новопост. пресв. въ Черніховѣ,
- Ч. 2713. Лука Захарієвичъ, новопост. пресв. въ Тепсаровѣ,
- Ч. 2718. Савинъ Дурбакъ, новопост. пресв. въ Бербовѣ,
- Ч. 2715. Іоаніз Брыковичъ, новопост. пресв. въ Боркахъ,
- Ч. 2734. Єміліянъ Целевичъ, новопост. пресв. въ Мизунї,
- Ч. 2735. Михаїлъ Горчинський, новопост. пресв. въ Болотнї,
- Ч. 2708. Іоаніз Потопникъ, новопост. пресв. въ Сасовѣ,
- Ч. 2720. Іосифъ Застырець, новопост. пресв. въ Бердинѣ,
- Ч. 2714. Вильгельмъ Белкотъ, новопост. пресв. въ Дараходовѣ.

Введеній ОО:

- Ч. 1272. Николай Цегельскій въ завѣд. Голосковичъ,
- Ч. 1275. Іларій Медыньскій въ завѣд. Ратица,
- Ч. 2409. Григорій Концевичъ яко парохъ Ценева,
- Ч. 2439. Григорій Дычковскій въ завѣд. Львінкѣ,
- Ч. 2613. Іоаніз Насальскій яко парохъ Ладанцѣвъ,
- Ч. 2811. Єміліянъ Билинкевичъ въ завѣд. Фалиша,
- Ч. 2864. Дмитрий Склепковичъ яко парохъ Поморянъ,
- Ч. 2865. Іосифъ Дяквъ въ завѣд. Выпискѣ,
- Ч. 2914. Ярославъ Тымкевичъ въ завѣд. Ярославичъ.

Ув'блненій ОО:

- Ч. 2379. Лука Побоярскій бтъ сотр. при Архикатедральному Храмѣ св. ВМ. Георгія
- Ч. 2559. Дмитрий Склепковичъ яко парохъ Выпискѣ,
- Ч. 2612. Єміліянъ Билинкевичъ бтъ завѣд. Ладанцѣвъ,
- Ч. 2677. Євгеній Тымкевичъ бтъ сотр. въ Конюхахъ,
- Ч. 2758. Іосифъ Дяквъ бтъ завѣд. въ Рѣвнѣ.

Въ пропозиції умѣщенній ОО:

- Ч. 1668. на Рудно: Володимиръ Ганицкій самъ одинъ;
- Ч. 1669. на Боршбѣ: 1. Єміліянъ Билинкевичъ, 2. Григорій Кармалита, 3. Володимиръ Була, — а въ списѣ: Павло Кульчицкій;
- Ч. 1670. на Переmyshляны: 1. Іоаніз Гургаль, 2. Григорій Кармалита, 3. Изидоръ, Копертинський;
- Ч. 1817. на Фалишѣ: 1. Єміліянъ Билинкевичъ, 2. Александръ Любинецкій 3. Александръ Джулинскій, — а въ списѣ Дмитрій Іосифовичъ.

Презенты получили ОО:

- Ч. 1485. Євстахій Нижанковскій на Качавбку,

- Ч. 1792. Петро Соловій на Покрбвцѣ,
 Ч. 1879. Єміліанъ Билинкевичъ на Фалишь,
 Ч. 1985. Іоанъ Созанський на Черче,
 Ч. 2072. Григорій Концевичъ на Ценевътъ,
 Ч. 2071. Володимиръ Присташевскій на Опорець,
 Ч. 2025. Єміліанъ Ваню на Болшовець,
 Ч. 2190. Євстахій Клоссанчъ на Пбіло,
 Ч. 2453. Володимиръ Ганицкій на Рудно.

Вставлено ся до В. Президії ц. к. Намѣсництва взглядомъ інституції 00:

- Ч. 1792. Петра Соловія на Покрбвцѣ,
 Ч. 1485. Євстахія Нижанковскаго на Качанбвку,
 Ч. 2071. Володимира Присташевскаго на Опорець,
 Ч. 2025. Єміліана Ваня на Болшовець,
 Ч. 1985. Іоана Созанськаго на Черче,
 Ч. 2457. Теофіля Конєстянськаго на Зарубинцѣ,
 Ч. 2453. Володимира Ганицкаго на Рудно,
 Ч. 1879. Єміліана Билинкевича на Фалишь.

Выс. Президія ц. к. Намѣсництва соглашає ся на канон. інституцію 00:

- Ч. 2680. Єміліана Билинкевича на Фалишь,
 Ч. 2726. Євстахія Нижанковскаго на Качанбвку,
 Ч. 2875. Теофіля Конєстянськаго на Зарубинцѣ,
 Ч. 2876. Петра Соловія на Покрбвцѣ,
 Ч. 2877. Володимира Присташевскаго на Опорець.

До канон. інституції возваній 00:

- Ч. 1440. Євгеній Шухевичъ на пар. св. Ап. Петра и Павла,
 Ч. 2190. Євстахій Клоссанчъ на Пбіло,
 Ч. 2680. Єміліанъ Билинкевичъ на Фалишь,
 Ч. 2726. Євстахій Нижанковскій на Качанбвку.

Некрольогія.

Ч. 2185. О. Іоанъ Сподарикъ, парохъ въ Ярославичахъ, померъ дня 21. Лютого 1898.

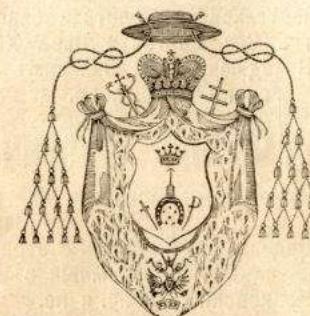
Душа его поручас ся молитвамъ Веч. Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 13. Цвѣтня 1898.

КАРДИНАЛЪ СЕМБРАТОВИЧЪ,

Митрополитъ.

Львівсько-Архієпархіяльний ВѢДОМОСТИ

Рокъ 1898.

Выдано дня 26. Цвѣтня.

Ч. V.

Ч. 452.орд.

Ч. 33.

СІЛЬВЕСТЕРЬ св. Р. Ц. титулу св. Стефана на холмѣ Целійскому Кардиналь **СЕМБРАТОВИЧЪ**,

Божою Милостію и св. Апостольского Престола благословеніемъ Митрополитъ Галицкій, Архіепископъ Львовский, Епископъ Каменця подольскаго, Єго ц. и к. Апост. Величества дѣйстивый тайный Совѣтникъ, Рыцарь Ордена желѣзной короны I кл., Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной, Членъ Сойма Королевства Галичини и Володимирии съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ, Д-ръ св. Богословія и пр. и пр.

ЮЛЯНЬ сасъ КУПЛОВСКІЙ,

Божою Милостію и св. Апостольского Престола благословеніемъ, Епископъ Станиславовский, Шамбелянъ Его Святости Льва XIII. П. Р., Членъ Сойма Королевства Галичина и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ и пр. и пр.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ,

Божою Милостію и св. Апостольского Престола благословеніемъ, Епископъ Перемышльский, Самборский и Саноцкий, Тайный Шамбелянъ Его Святости Папы Льва XIII., Рыцарь Ордена папского св. Петра, Членъ и Вице-маршалъ Сойма Королевства Галичина и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ и пр. и пр.

Всему Веч. Духовенству мірському и монашескому и всімъ Вѣрнимъ Нашої руско-католицкої Галицкої Провинції церковного міръ о Господѣ и Наше Архірейське благословеніє!

Вы бо на свободу звани бысте Братіе! точію да не свобода ваша въ вину плоти, но любовию работайте другъ для друга (Гал. 5. 13.)

Дня 3. (15.) Мая с. р. припадають 50.-лѣтній роковини тої вѣкопомної и для народа руского дуже важної події, що Милостію Великодушного Монарха, бл. п. Цѣсаря Фердинанда I., Добротливымъ званого, нашъ нардѣць сельський отримавъ свободу и всѣ горожанські права па рбнѣ съ другими горожанами великої Австрійської державы. — Коли приведемо собѣ въ память, якъ то сильно по всѣ часы народы добивали ся свободы и горожанськихъ правъ, то и познаємо, якъ великимъ добромъ була та свобода дарована нашему сельському народові Великодушнимъ Монархомъ. И нардѣць нашъ съ великою вдячностю принявъ сей даръ монаршій и на знакъ тої вдячності ставивъ всюди по селахъ и мѣсточкахъ кресты на памятку отриманої свободи, въ горячихъ молитвахъ и торжественныхъ богослуженіяхъ дякувавъ Господу Богу за ту благодать, моливъ ся за свого любленого Монарха и цѣлый пануючий Домъ цѣсарський и просивъ благословенія Божого для великої Австрійской Державы, ст. віткою воля Божа настъ сподутила, и по пынѣшньому часу що року день 3. Мая святкує яко народне свято. — Якъ же щасливий той нардѣць нинѣ, що въ той свободѣ въховавъ вже бóльше нѣжъ одно покоління и що дôждавъ ся обходити вже 50. лѣтній роковини тої свободы. Якъ же широ довжени би нынѣ зложити Господу Богу подяку!

Съ даною свободою народові сельському въ роцѣ 1848. вже ся такожъ бтроджене цѣлого народа руского и задля того до ювілею даної свободы прилучує ся такожъ ювілей бтродженя народа руского.

Черезъ невзгодини часу стративъ нардѣць рускій висший верстви суспільнї именино шляхту, станъ мѣщанський, такъ звану интелигенцію, и наро-

дність руска була ограничена майже виключно на сельскій нардѣць, маломѣщанъ и духовенство. Такъ званої интелигенції рускої було дуже мало, а и та, съ немногими вимками, цуралась рускої бесѣдъ и обряда и спроповѣдяла ся народности и Церкви рускїй. Зъ того и пішло, що нардѣць рускій ставъ убогій, темний и пригноблений, що церкви рускїй були малі, убогі и опущеній, не було въ нихъ величавыхъ ризъ, дорогихъ посудівъ и гарного спїву, — не було просвѣти въ нардѣць, не було рускої литератури ани науки, — не було народныхъ інституцій, кромъ Ставронігійского Інститута, школъ дяківськихъ и брацтвъ церковнихъ съ ограниченимъ дуже кругомъ дѣлання. Коли жъ нардѣць сельскій ставъ свободній, — станули наразъ сотки тисячъ свободніхъ горожанъ до працѣ на народній нивѣ, и нардѣць руска стала підносити ся.

Славновѣтній нашъ попередникъ на епископствѣ перемышльскомъ а потімъ на Митрополії галицькїй, великий народолюбець, бл. п. Григорій Яхимовичъ, взявши ще яко суфраганъ Митрополії, проводѣ въ розбудженю народа руского въ 1848. р., порівнявъ той нардѣць съ женьцемъ, который заспавъ на своїй нивѣ, хотя вже сонце високо підйшло, а другій женьцѣ на своїхъ загонахъ далеко его отбѣгли. Однакожъ пробудивши ся, не тратить той жнець надѣвъ, лише збирає всѣ свои силы, щобъ дбгнати другихъ женьцївъ. « Въ сихъ послѣдніхъ словахъ зазначивъ би якобы задачу, которую мавъ нардѣць рускій сповінні по отриманю свободи. —

Поглянемо жъ теперъ якъ взявъ ся сей жнець т. є. нардѣць рускій до працѣ и якій бувъ успѣхъ єго працї?

Нардѣць рускій підѣ проводомъ народолюбного духовенства взявъся жаво до працї. Онъ зрозумѣвъ, що передовсімъ потреба єму просвѣти, бо безъ тої онъ ани морально, ани політично, ани економично двигнути ся не може. Про то ставъ біль заводити школы и посыпрати свои дѣти на науку, — заложивъ такожъ заразъ въ 1848. р. науково-просвѣтнє Товариство „Галицько-руска Матиця“ и отъ бачимо, що вytворивъ онъ не мало значучу просвѣтну верстту, которая займає рбжній становиска и степенъ въ суспільноти людскїй, служить краєви и державѣ и вже съ малыми лише вимками, не цурає ся своєї народності, рбдного слова и обряда руского, но противно причинає ся до ихъ розвитку и розросту. — При помочи ще св. Престола Апостольского и Високого Правительства, а найбліжче Милости Найдобротливѣшого Цѣсаря Нашого Францъ Йосифа I. славно надъ нами пануючий, вже 50. рокъ т. є. бтъ часу бтродженя нашого народного, підкѣсъ ся нашъ обрядъ и прїйшовъ до чести и слави и до рбнїхъ правъ съ обрядомъ латинськимъ, церкви нашїй отновили ся, прикрасили ся, заосмотріли ся въ новій ризѣ и дорогї посуды, — а повстало много новихъ церквей, межи тими не мале число величавихъ зъ твердого матеріалу. Въ церквахъ заведено гармонійний спївъ и правильну бтправу богослугенія, позаважувано брацтва, который мають цѣль плекати побожнє и релігійне житї, удержувати порядокъ въ церкви, спомагати убогу молодїжъ школьну и ремесничу и наглядати надъ єї захованіемъ, та ширити тверезостъ въ нардѣць. Нашай церковнїй Провинції прибула одна Епархія нова т. є. Станиславовска, а обрядъ нашъ дбнавъ блеску черезъ

высокой отваченя, такъ Архіерейѣ, якъ и члены Капитула и Духовенства. Въ Львовѣ отбувъ ся Соборъ провинціальный, на котрому постановлено многій спасеній рѣшени для нашей Церкви и обряда. Нашъ Чинъ Василіанскій отновленный, ровниава вельми хосену дѣяльность для народа руского. Выховане молодого клира для добра св. Церкви и св. Обряда нашего забезпечено, а въ короткому часѣ сподѣло ся ввести въ жите Институтъ св. Іосафата для выхованія молодежи школьніо.

То суть въ короткости добутки нашіи на полі церковнѣмъ. Не менѣй они и на іншихъ свѣтскихъ поляхъ. Наша рѣдна бесѣда, що укрывала ся подъ сѣльскою стрѣхою та въ убогой церковцѣ, смѣло нынѣ лунаетъ всіды, и въ комнатахъ интелигенціи и на прилюдныхъ зборахъ и въ тѣлахъ законодатныхъ и въ школахъ, почавши отъ найнизшихъ ажъ до найвысшихъ; — масмо рускіи школы народніи и гимназіи съ рускимъ языкомъ выкладовъ, а на университетахъ рускіи катедры; — рускій бесѣдѣ суть законами забезпеченыи права въ судахъ, уридахъ и въ школѣ. —

Литература и наука руска розвинули ся такъ, що слово руске, а чрезъ то и народність руска стали ясно звѣстніи въ цѣломъ образованіи свѣтѣ. — Вже нынѣ никто не смѣє погорджати словомъ рускимъ.

Зъ дрѣбныхъ лептъ народныхъ повстали поважній Институціи рускій, котрый служать то розвивожити религійно-морального, то науцѣ и просвѣтѣ, то поднесеню добробуту руского народа, то выхованю и образованю дорастающаго поколѣнія.

Колиже то все разомъ зберемо, то мусимо признati, що той жнецъ т. е. нарбдъ рускій за тыхъ 50 лѣтъ добре потрудивъ ся на свой низѣ. И за то най буде честь и слава Богу Всемогучому, бо безъ Его ласки и волѣ се не стало ся.

Однакожъ коли поспытаемо, чи той жнецъ дѣгнавъ своихъ товаришевъ? чи не мѣгъ бы бувъ бѣльше зробити? то мусимо съ жалемъ признati, що бы не зробивъ ся съ своимъ товаришами. Мусимо съ жалемъ признати, що мы ще стоимо поза другими народами; — а найсумнѣніе то, що помимо 50-лѣтнои працѣ и шкѣль, якій перше самъ нарбдъ заводивъ, а теперъ зъ ураду заводять ся, нарбдъ нашъ въ просвѣтѣ еще низко стоить, а его экономичный бытъ представляє неѣтрадный образъ.

Причины тои сумнои праївъ суть по части не залежній отъ насъ, були то именно пошести, повени, неврожені, котрый мы хиба лише грѣхами своими завинили, що ихъ Господь Богъ допустивъ на настъ. Але суть ще и причини, котрій мы самій завинили. Отнимавши бо волю, непросвѣченій хлѣборобъ гадавъ, що вже сама воля єго ущасливить, що не буде потребувавъ тяжко працювати и ощаджати, а буде мѣгъ жити безжурно и выгѣдно, а навѣть отдати ся лѣниству та роскошамъ сего свѣта. Тожъ многій зробили собѣ польту въ праї, а натомѣсть отдали ся гидкому порокови піянству, не вмѣли добре числити ся съ своими выдатками, черезъ то попали въ довги, подѣлили свою батьківщину, а при своїй, зъ одної стороны недовѣрчивости до добрыхъ и спасеній радъ людей прихильныхъ и розумныхъ, а зъ другої стороны при своїй легковѣрности на намовы людей злонъ волѣ, — стали ся

жертвою лихварївъ — стратили свою батьківщину, збѣшили на нужду, и до того дойшло, що не мало зъ нихъ покинули легкодушно рѣдну землю, въ котрой свѣто Боже узрѣли и пойшли въ далекій чужій край, за море на ослѣпъ, безъ достаточныхъ засобовъ, на нехібну загладу; а були и такі, що легкодушно збували свое батьківське майно за безцѣнь, покидали тутъ якій такій, але все таки певній бытъ, и ишли на незнану будучибѣ. И жаль стискає сердце, коли згадаємо, що многій зъ нихъ погибли таки въ дорозѣ, другій згинули въ чужихъ земляхъ, то зъ нужди и голоду, то зъ великои працѣ и незвукого підсона и туги за родиною, то отъ дикихъ звѣрївъ и людій. А що найприkrѣпше — то, що навѣть не мали тои потѣхи, щоби по христіянски приготовили ся на смерть и по христіянски були похороненій. Лише одна часть запевнила собѣ якій такій бытъ въ чужихъ земляхъ. Але и зъ тыхъ деякій свою темнотою, нездарностю и бѣдотою не зробили честі рускому имени въ чужихъ земляхъ. Щоби они не пропадали безъ вѣry, безъ потѣхи релігійнои и не упали въ пороки, щоби мали широкихъ дорадниківъ и бачили отправы святій въ рѣдномъ обрядѣ, післали Мы имъ Отцѣвъ духовныхъ. И велики радості справило то сердцю Нашому, коли Мы почули, що они ихъ приняли во слезами радости. Лише намъ то прикро, що до сего часу ще такъ мало мають священиківъ и ихъ потребы релігійній только недостаточно могутъ бути заспокойній. Буде Нашою усильною старанностю довести до того, щоби мали достаточне число священиківъ.

Коли такъ сѣльский и маломѣстской нарбдъ підѣупавъ економично, — то интелигенція, замѣсть спільно працювати надъ поправою долѣ того бѣдного підѣупавшого народа и підносити его просвѣтѣ, розвела мѣжъ собою суперечки и на то часъ и силы тратила. Зъ того виробила ся непріязнь, нетерпимостъ чужої гадки и знеохочене до працѣ для народа. А одна часть тои интелигенціи рускої, именно же деякій зъ молодшого поколѣнія, загадали ущасливите нашъ нарбдъ засадами запожиченными зъ безбожної теоріи и наукъ знанихъ підъ іменемъ натурализму, раціонализму и соціализму, котрій однакожъ въ самомъ дѣлѣ не суть въ станѣ поправити долѣ людій, лише ввести заколотъ и переворотъ въ суспільнихъ относинахъ и выдерти ему найдорожній скарбъ т. е. вѣру, якъ то Святѣйшій Отецъ Папа Левъ XIII. въ своїй славній Енциклицѣ „Rerum novarum“ (Справѣ новихъ) зъ дня 15. Марта 1891 основно виказавъ. И на жаль стали вже въ декотрихъ сторонахъ люди переймати ся тими згубными засадами; розуміє ся — сподѣваного щастя они не осягнули, але втратили вѣру и стали сторонити отъ церкви и отъ священиківъ. Но чиже може бути чоловѣкъ щасливый безъ вѣry? Чи може устояти ся суспільностъ людска безъ релігії? Познали то тѣ самій обманеній люди скоро и стали по якімъ часті навертати ся зновъ до Бога. Не малу утѣху сердцю Нашому справляє, коли чуємо, якъ нарбдъ нашъ тысячами гориє ся на міссії и глядає въ нихъ потѣхи для зблѣдлого сердця, ободреня для свого духа до тяжкої борбы съ тымъ житемъ.

То суть отже причини въ настъ самыхъ лежачай, котрій не дозволили въ тоймъ протягу 50 лѣтъ нашему народови зробити бѣльшого успѣху и стануты

на высотѣ степени просвѣтнаго развитія, та близше зрѣвнати ся съ другими болѣе просвѣченными, щасливѣшими народами. Но воля есть великимъ добромъ, за которымъ тужить всяке жиное, наѣть и нерозумие сотворѣніе, а человѣкъ за ню готовъ жите посвятити; — воля, то даръ Божій, але съ треба умѣти ужити, щобы она принесла человѣкови пожитокъ, инакше она перейде въ сваволю и замѣнитъ ся въ неволю.

Якажь теперь передъ нами стоитъ задача? Очевидно не иша, якъ лишь щобы дальше ити, щобы напередъ поступати въ развитку церковно-религійнѣмъ и народнѣмъ. Але, щобы поступати напередъ, треба передовѣмъ познаніи стаць теперѣшній и его недостачѣ и хибы. Задля того то Мы вамъ такъ широ и отверто розлонили той стаць въ якомъ находить ся теперь нашъ народъ, его добутки и недостачѣ за часъ свободы и отродженія, — бо широ бажаемо єму добра, яко сыны и часть того народа. Зъ цѣлого сердца радѣемо добутками на якѣ спромогъ ся нашъ народъ за тыхъ 50 лѣтъ, а болѣемо надъ его недостачами.

Колиже нынѣ обходимо 50-ї роковины свободы и отродженія народнаго, тѣшимо ся дуже, що намъ Господь Богъ дозволивъ дѣждати ся сеи хвилѣ, и зъ цѣлои душѣ бажаемо нашему народови, щобы за другихъ 50 лѣтъ вже зрѣвнавъ ся съ другими побѣдъ наѣче жиочими народами, що находять ся въ лучшомъ положенію, нѣжъ нашъ народъ. Длятого отзываемъ ся до Васъ, възлюбленіи Брата, словами св. Павла: „Вы бо на свободу звали бысте Братья! точію да не свобода ваша въ виду плоти, но любоею работайте другъ для друга.“ (Гал. 5, 13.), то значить: „Братья! Вы покликаны на свободу, лише та свобода не повинна дати поводу до догодживанія похотямъ тѣла, и пристрастямъ духа, но вы трудѣтесь ся въ взаимной любви одинъ для другого.“ Се для наѣсъ важна наука, пбслия которои мы въ народнѣмъ отродженію дальше поступовати маємо. Не догаджувати похотямъ и пристрастямъ, але надъ ними заволодѣти духомъ, бо кто пбддае ся похотямъ тѣла, той стае ся ихъ рабомъ — невольникомъ, а нема тяжшонъ неволѣ, якъ неволя похотямъ тѣлеснымъ, неволя грѣху, — бо тогда не лише тѣло але и душа зѣстает въ неволи. Зъ такои же неволѣ вызволити може по словамъ Иисуса Христа лише правда — истинна свободите васъ, — Иоан. 3, 32. — та правда, которую Сынъ Божій самъ зъ неба принѣсъ, а которую намъ открывавъ вѣра наша свята а голосить св. Церковь католицка. Тожъ держѣтъ ся крѣпко св. вѣры Христовою бо „безъ вѣры не возможно угодити Богу“ (Марк. 16, 16.) и „взыскающіи Господа не лишатъ ся всякаго блага“ (Пс. 32, 10.) будьте вѣрными сынами св. Церкви католицкои, держѣтъ ся сильно нашего святого обряда, тои дорогой спадчини по предкахъ нашихъ, — и памятайте то добро, що безъ вѣры нема ани вѣчнаго, ани дочаснаго щастя, що Церковь католицку засновавъ самъ Господь Иисусъ Христосъ, щобы она наѣсъ довела певною дорогою до нашои вѣчнои отчины въ небѣ. Пбдъ покровомъ вѣры святои и проводомъ св. Церкви вправляйте ся въ честнотахъ християнскихъ, безъ которыхъ ани родинне жите ани супольный ладъ обйтися не могутъ. Вправляйте ся въ працьовитости, ощадности и тверезости, и до нихъ завчаше призвычаите молодое поколѣніе, котре выховуете. Вже бо

першому человѣкови вложивъ Господь Богъ працю яко обвязокъ. Въ потѣ лица твоего спѣши хлѣбъ твой, (Быт. 1.) а св. Апостолъ Павель говоритъ: „Аще кто не хощетъ дѣлать, нижѣ да лѣтъ“ (2 Сол. 3, 10.) А що до ощадности и тверезости каже св. письмо: „Дѣлатель піянівый не будетъ богатъ, и уничтожаій (маловажачай) малая по малѣ упадетъ“ (Сир. 19, 1.), св. Павло каже: піяніи царствія Божія не улучатъ (1. Кор. 6, 10.). На той отже основѣ стоячи трудѣтесь ся надъ движеніемъ народности своеи, надъ зростомъ сло-весности рѣднои, надъ своимъ экономичнѣмъ бытомъ, добувайте собѣ чим-разъ болѣше горожанъскихъ правъ дорогою законною, щобы народъ нашъ съ честю, поважаній отъ иныхъ, якъ то выразивъ нашъ поеть ще въ начатахъ нашего народного отродженія „певненкимъ ходомъ, оминающи островы, камѣни и колоды, тихо, смиро, безъ шуму, безъ горя, съ личкомъ чистымъ незмученнымъ“ дѣйшовъ до своей меты. Найбѣльшечъ заховуйте мѣжъ собою миръ, любовъ и згоду, ие ворогуйте на себе, лишь лучѣтъ ся всѣ разомъ до доброму цѣли. Справедливо бо каже мудрецъ Божій: „Ревніе и яростъ умаляютъ дни“ (Сир. 30, 26.) и „Братъ отъ брата помагаєтъ, яко градъ твердъ и высокъ“ (Еккл. 4, 10.) Щобы тымъ певнѣйше осягнути цѣль, то сполучайтесь ся въ товариства, заснованіи на пѣдставѣ св. вѣры а въ товариствахъ поводуйтесь ся вырозумѣлостю и розвагою, оминающи всего, що могло бы товариство въ крыве свѣтло поставить.

А позаякъ наѣсъ провѣдѣніе Боже сполучило съ великою держазою Австрійскою и поставило пбдъ отцѣвскій скіптиръ нашего Всемилостивѣшшаго Цѣсаря Францъ Іосифъ I., то причиняймо ся такожъ для загального добра державы и плекаймо въ сердцахъ нашихъ славнозвѣстну вѣриность для Го Величества Цѣсаря нашего и Го пресвѣтлой Династіи. Ихъ бо милости завдячуемо нашъ права горожанъской и многї ласки.

Наконецъ удержуймо такожъ добрій, згдоливій, сусѣдскій зносинъ съ тѣми народами, съ которыми наѣсъ провѣдѣніе Боже отъ таихъ многихъ лѣтъ въ однѣмъ краю пбдъ одною управою сполучило, — бо „згода домъ буде, незгода руйнуетъ“, якъ каже народна пословица. Коли добробытъ въ краю, тогды кождому добрѣ, а щобы зновъ добробытъ бувъ, треба спѣльнои працѣ всѣхъ горожанъ краю безъ рѣжнїхъ народности.

Найже Господь Богъ благословитъ нашъ народъ, наї хоронитъ ѿтъ всякаго зла, наї дасть ему отъ плѣдности земнои и отъ росы небеснои всякаго добра, щобы взмагавъ въ вѣрѣ, честнотѣ, силѣ, славѣ, поважаню у иныхъ и добробытѣ. Того ему бажаемо зъ цѣлого сердца, и молимо, „да будутъ милости великаго Бога и Спаса нашего Иисуса Христа со всѣми вами“ — Аминь.

Щобы 50-ї роковины данои свободы и народного отродженія отпразнувати отвѣтно важности тои подѣи, розпорядкуемо слѣдуюче:

1. Въ дни 3. (15.) Мая с. р. отправлять Всч. ОО. Душпастиры торжественне богослужене съ всякою можливою величавостю.
2. По заамвоний молитвѣ має ся отправити умилительне прошене (супликація) и благословене св. Тайнами, а коли буде спріяти погода, має ся отбути такожъ процесія около церкви съ найсв. Тайнами.

3. По Службѣ Божій належить выголосити Многолѣтство Гро Святости Папѣ Р. и Гро Величеству Цѣсарю Францъ Іосифу I.
4. Замѣсть проповѣди має ся отчитати народови се Наше архипастырске Посланіе.
5. Наколи бы въ якѣй парохії находили ся кресты поставленій на памятку даної свободы, або коли бы парохіяне новый такій крестъ поставили, то має отбути ся походъ процес. до такого памяткового креста по Вечерни, при спѣвѣ побожныхъ пѣсень, а при крестѣ отспѣвати зъ Параклиса до Пр. Дѣви: „За всѣхъ молиши сѧ Благаг“ и пр., и отправити мале Водосвятіе, посля обставинъ посвятити св. крестъ, а потомъ покропити людій свящ. водою.
6. Наколи бы въ якѣй мѣщевости уряджувано вечерки, фестины и подобий торжества въ честь загадныхъ ювилеевъ, то священники будуть дбати о то, чтобы тіи обходы ювилейнѣ выпали поважно и безъ замѣту.
7. Понеже але въ тѣмъ роцѣ припадає тоже 50. лѣтній ювилей славного панования Всемилостивѣшаго Цѣсара нашего Францъ Іосифа I., о ко-тромъ въ своемъ часѣ особне Пастирске Посланіе выдане зѣстане, то для увѣковѣчненія сего ювилея, якъ такожъ и 50 лѣтнаго ювилея даної свободы тревалымъ памятникомъ, которыи бы нашему народови принесъ хосеніе, поручаемо Веч.Духовенству, чтобы заняло ся збираніемъ складокъ, которыи послѣ ухвалы Нашаго комитету ювилейнаго мали бы для звеличенія тыхъ ювилеевъ ужити ся: 1) на утворене фонда для выкупна грунтовъ селянскихъ безъ провини задовженыхъ, 2) на запомогу для убогихъ громадъ на поставлене новыхъ Церквей, або старыхъ потребуючихъ перебудовы, або направы, 3) на засноване ремесличной Бурсы въ Львовѣ, въ котрой бы руска молодежь посвящающа ся науцѣ ремесла отrimала пріютъ и була выхована въ дuse религійно — моральнѣ и народнѣ. Зѣбрани складки, которыи на туу цѣль зѣстанутъ ужити, на яку дателѣ ихъ призначили, мають Веч.Душпастырѣ переслати до Митр.Консистории.

Дано въ Львовѣ дня 23. Цвѣтня 1898.

СИЛЬВЕСТЕРЪ КАРДИНАЛЪ СЕМБРАТОВИЧЪ

Митрополитъ.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ ЮЛІЯНЪ САСЬ КУИЛОВСКІЙ

Епископъ Перемышльскій.

Епископъ Станиславовскій.

Львівсько-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

Роць 1898.

Выдано днія 4. Мая.

Ч. VI.

Ч. 34.

Ч. 3699. — Обвѣщає ся речиць испытвъ квалификаційныхъ на Катихитовъ школъ середніхъ, учительськихъ семинарій и школъ народніхъ.

Испыти квалификаційній кандидатовъ на Катихитовъ школъ середніхъ и учительськихъ семинарій отбудуть ся сего року въ дніяхъ 31. Мая и 1. и 2. Червня нов. ст. — Священники намѣряючій поддати ся такому испыту, мають свои дотичній поданія заосмотреній въ свѣдоцтва крещенія, испыту зрѣlosti и окбиченыхъ университетскихъ наукъ богословскихъ, въ грамоту удѣленого Архіерейскаго рукоположенія а евентуально такожъ и въ іншій документы, внести до Митрополитальнаго Консисторіи найдальше до дня 18. Мая.

Въ высше реченихъ дніахъ отбудуть ся такожъ квалификаційній испыти на Катихитовъ школъ народніхъ и видѣловыхъ. Предметами такого испыту будуть: а) наука христ. катол. вѣры, б) наука христ. катол. обычаївъ, в) Літургика гр. кат. г) біблійна історія обохъ Завѣтівъ, д) Педагогія. Отъ кандидатовъ буде такожъ вимагати ся основне знане приписовъ дотичніхъ практикъ религійнихъ обовязуючихъ въ школахъ народніхъ и видѣловыхъ а обвѣщеныхъ въ АЕпарх. Вѣдомостяхъ зъ р. 1896. ч. VI, 35. — Кромѣ священниковъ можуть до того испыти виятково бути припущеній такожъ слушателѣ 4. року студій богословскихъ. Поданія о припущеніе до ис-

пыла належить внести до Митроп. Консисторії найдальше до дня
20. Мая.

Дня 31. Мая мають всѣ кандидаты збрести ся въ сали Консисторскихъ
засѣдань о 8. годинѣ рано.

Тоє подає ся Веч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львовъ дня 21. Цвѣтня 1898.

Ч. 35.

Ч. 3642 — Табель о отпустахъ и брацтвахъ мають осбѣнно предкладати ся. И належить додати
рѣкъ інституції парохій, взглядно рѣкъ введенія завѣдателівъ.

По причинѣ, що декотрій Веч. ОО. Деканы присыпали табель о отпустахъ
и брацтвахъ при іншихъ поданіяхъ, пригадує ся, що табель тій мають після
припису вправдѣ обѣ разомъ, однакоже осбѣнно отъ іншихъ подань, тутъ
предкладати ся.

И додає ся, що въ рубрицѣ 3. обохъ сихъ табель („Парохъ або Завѣ-
датель“) належить такоже зазначити рѣкъ інституції Пароха на дотичну
парохію, взглядно рѣкъ введенія тамже Завѣдателя.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 22. Цвѣтня 1898.

Ч. 36.

Ч. 3756. — Пригадує ся розпоряджене щорочинъ моленій съ отпустами передъ Сочествіемъ Св. Духа.

Всѣ Веч. Настоятель парохій взывають ся до оголошення народови въ
празникъ Вознесенія и отправлення въ своихъ церквахъ отъ пятницѣ по
Вознесенію, до суботы передъ Сочествіемъ включно, осбѣнныхъ моленій до
Св. Духа отпустами надѣленыхъ, після приказу въ Вѣдомостяхъ АЕпарх. зъ
р. 1897. ч. 47. (стор. 82.)

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 26. Цвѣтня 1898.

Ч. 37.

Ч. 3548. — О загальному Зборѣ Отпоручниківъ почт. Клира въ дѣлѣ вдов. сирот. фонда.

Отъ часу надзвичайно скликаного въ р. 1893. Збору Отпоручниківъ
почт. Клира АЕпархіальному въ дѣлѣ вдов. сирот. фонда, склади ся такъ не-
предвиджений трудности, що по послѣднімъ въ р. 1892. отбувшимъ ся, слѣ-
дуючій звичайний реченій Зборъ до тепер скликанимъ бути не мігъ.

Митропол. Ординарія узнає проте конечностю, вyzначити часъ того
Збору на дни 8-го и 9-го лат. Червня с. р. въ Львовѣ въ сали Консисторскихъ
Засѣдань, где по выслушанію въ церкви Архикатедральній о $\frac{1}{2}$, 8. год. отпра-
вiti ся маючого Богослуженія, зайдуть ся Отпоручники по одному изъ кожного

деканата на Соборчику деканальному попередно выбраній, и предложати пи-
семній посвѣдченія о выборѣ ихъ черезъ дотичный поcht. Кліръ деканальний.

Програма парадъ на тѣмъ загальному Зборѣ буде така сама, дословно
заподана въ завданію Митроп. Ординаріята въ д. 16. Марта 1892. Ч. 2390
(Вѣдом. АЕпарх. зъ р. 1892. Ч. III. розн. 28.), о сколько она доси не була
совершенно вычерпана, а кромѣ того свободно буде кождому Отпоручнику
ставити отвѣтній внесенія, котрій однакъ напередъ до дня 30. лат. Маї с. р.
письменно заподаній бути довжній до Комисії вдов. сирот. фондовъ управляючої.

Веч. Уряды деканальній взывають ся перевести справу попередніхъ
приготовленъ и выбору Отпоручника на безпроволочно скликати ся маючомъ
Соборчику деканальному.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 26. Цвѣтня 1898.

Ч. 38.

Ч. 3866. Въ справѣ отбути ся маючого на дніяхъ 14. и 15. лат. Червня с. р. испыту конкурсового
парохіального. —

Іспытъ конкурсовой парохіальний дотично наукъ отбуде ся на дніяхъ
14. и 15. н. ст. Червня 1898.

Получивши поволене приступити до того испыту, мають о $\frac{1}{2}$, 8. год.
рано дні 14. Червня въ церквѣ Ахрикатедральній въ цѣлі выслушання
Служби Божої „о призваннѣ помочи св. Духа“ явити ся, потімъ въ сали
засѣдань Консисторскихъ збрести ся, де на приготовленіи до того листѣ
выпишуть свои імена и вкажуть ся позволеніемъ до приступлення къ тому
іспыту. Далійшій порядокъ оголосить ся устно передъ іспытомъ. —

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львовъ, дня 29. Цвѣтня 1898.

Ч. 39.

Обвѣщення конкурсовій.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдуючій парохії:

а) підъ днемъ 21. Цвѣтня 1898 съ речинцемъ до 16. Червня 1898.

Ч. 3507. Іванівка. декан. Скалатского, наданя приватного.

б) підъ днемъ 28. Цвѣтня 1898 съ речинцемъ до 26. Червня 1898.

Ч. 3837. Ярославичъ, съ прилуч. Монилівка, декан. Зборовскаго, наданя
приватного.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

ХРОНИКА.

Канон. институції получили :

- Ч. 2077. Степанъ Крыжановскій на Либохору,
- Ч. 2129. Іоанъ Насальскій на Ладанцѣ,
- Ч. 2130. Дмитрій Склепковичъ на Помораны,
- Ч. 2873. Іоанъ Глодзинскій на Руду, дек. Буского,
- Ч. 2996. Евстахій Клосевичъ на Пбіло.

Зъ презенты резигнували 00 :

- Ч. 2454. Даміанъ Лопатинскій на Должанку,
- Ч. 2771. Николай Любвицкій на Протесы,
- Ч. 2725. Евгений Шухевичъ на пар. Св. Ап. Петра и Павла.

Декреть увольненя отъ испыта конкурсового парохіального получили 00 :

- Ч. 1438. Амвросій Рыбакъ парохъ Утѣховичъ,
- Ч. 2526. Станиславъ Бачинскій парохъ Васючини.

Отпустку зъ связи кан. Епархії Львівської до Епархії Перемишльской получивъ :

- Ч. 849. О. Юліанъ Гумецкій.

Принятій въ связь АЕпархії Львівської зъ Епархії Перемишльской :

- Ч. 2243. О. Павло Тымкевичъ, катихъ школы нар. въ Ярославѣ.

Ч. 1383. — Принятій до дому пресвитеріального и рукоположеній зостали слѣдуючі кандидаты стану духовного :

- 1) Гургула Володимиръ,
- 2) Коренецъ Александръ,
- 3) Брыковичъ Іоанъ,
- 4) Савицкій Людовикъ,
- 5) Рыцарь Николай,
- 6) Косановскій Едуардъ,
- 7) Паньчашинъ Григорій,
- 8) Белкотъ Вильгельмъ,
- 9) Грекоровичъ Александръ,
- 10) Кордуба Петро,
- 11) Захарасевичъ Лука,
- 12) Горчинський Михаилъ,
- 13) Заstryнецъ Йосифъ,
- 14) Потопникъ Іоанъ,
- 15) Возьнякъ Андрей,
- 16) Кушафъ Василій,
- 17) Дурбакъ Савацъ,
- 18) Котецкій Антонъ,
- 19) Целевичъ Ємиліянъ,
- 20) Левицкій Михаилъ.

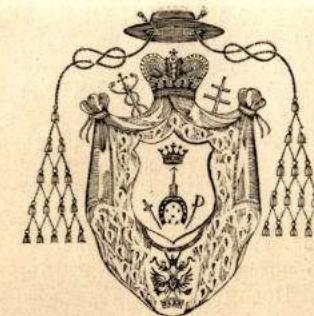
Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львівъ, дня 4. Мая 1898.

КАРДИНАЛЪ СЕМБРАТОВИЧЪ,
Митрополітъ.

Накладомъ Митрополитального Ординаріята

Типографія Старопідгірська

Львівско-Архієпархіяльний ВІДОМОСТИ

Рокъ 1898.

Выдано дня 31. Мая.

Ч. VII.

Ч. 40.

Ч. 462 орд. — Въ спрвѣ заснованія рускої бурсы въ Новомъ Санчи.

Комитетъ для заснованія рускої бурсы въ Новомъ Санчи переславъ до Митропол. Ординаріята, съ прошеніемъ о оголошеннѣ, слѣдуючу бдозву :

Родимцѣ!

Русинъ-патріотъ, если бажає піднести народъ морально и материально, мусить мати достаточне число інтелігентныхъ роботниковъ, котрій зняли бы всякий становиска та и умѣли и хотѣли подбати о долю народа. Порбувавши число нашої молодежі шкільної въ Галичинѣ съ числомъ молодежі польської и южнобуковинської, справдѣ морочить ся въ головѣ на саму гадку : що стане ся съ тымъ сердечнимъ народомъ нашимъ ? яка чекає будучність той міліоновий народъ безъ проводу ?! Зъ другоїжъ сторони рѣчь певна, що підъ стрѣхою нашою кроять ся тисячѣ талантівъ, котрій за-для браку засобовъ пропадають марно. Доки ще народъ нашъ не такъ дуже піддущавъ бувъ материально, то и молодежі рускої ходило бльше до школи. Нинѣ маємо щоразъ менше господарівъ, котрій могли бы о власныхъ силахъ удержати дитину въ школахъ.

Намъ не першина боротись о зествореніе наше. Ми не смѣмо съ заложенными руками придвигати ся байдужнимъ окомъ на упадокъ нашего народа.

Пригадаймо собѣ нашу пословицю народну: „дай Боже бѣду — на бѣду буде“ та и наложїмъ на себе податокъ народный, покличмо зъ-подъ стрѣхи сотки — тысячѣ дѣтей способныхъ до школы, а выховасмо велику силу правдивыхъ оборонцівъ народа, котрій покажутъ ему дорогу до лучшої будучности!

Судьба кинула настъ на Лемківщину. На тыхъ окраинахъ, въ повѣтахъ кроснянськомъ, горлицкому, грибовскому, сандецкому и новоторжскому проживавъ надъ 50.000 Русиновъ въ сущѣствѣ угорской Руси. Нарѣдъ той, оставленный собѣ самому, вызыскуваний проворными жидами, пересиджує по коршмахъ въ чорнѣй, подертой сорочцѣ — та и горку долю свою старає ся утопити въ чарцѣ „палюки“. По цѣлой Лемківщинѣ школы народній за-для браку учительѣвъ переважно позамыкають. Та и зѣ-ѣтки тыхъ учителѣвъ взятия, скоро до гимназіи въ Новомъ-Санчи ходить заледви 13 учениковъ-Русиновъ, ба навѣтъ тымъ школярамъ о катихитѣ рускому, о науцѣ руского языка ани приснитъ ся черезъ цѣлый часъ студій!

Такій образъ сумній представляє наша Лемківщина, тая найдальше на захѣдъ высунена крѣпость наша, цѣлкомъ подобна до нечастной Руси угорской!

Завязаний на дни 23. и. ст. Листопада 1897 Комитетъ постановивъ заложити „руску“ Бурсу въ Новомъ-Санчи“ и дотычній статуты предложить въ короткому часѣ Намѣсництву до затвердженя, а самъ въ имѧ Боже приступає до святого дѣла.

Хотя цѣла Лемківщина, якъ пчолы въ улію, заворушилась на саму вѣсть о Бурсѣ въ Новомъ-Санчи, та и въ надѣя що выполнить обовязки, якій тяжать на иѣ супротивъ сего заведенія, — то сподѣвана помочь самыхъ Лемківъ не выстарчить. Для того въ имѧ тыхъ изъячихъ братівъ звертавають ся подписаній за Комитетъ до Загалу Русиновъ съ покликомъ:

Родимцѣ!

Дивѣтъ, онъ Поляки заложили гимназію въ Тѣшинѣ спольними силами, а на Буковинѣ не пропаде жадна душа польска. Поможѣтъ же и Ви, кождый по можности, ввести въ жите гадку здорову. Не маємо міліонеровъ — нехай за те кожда душа руска скине по лептѣ на руску бурсу въ Новомъ-Санчи, а тогды зможемо удержати 30 хлопцівъ въ школахъ, постараємося о руску церковцю въ Новомъ Санчи, о руского священика-катихита, отрѣмо бѣдныхъ дѣтей тепломъ народного духа и любовию батьківщины!

Родимцѣ!

Въ кого не застигло сердце для рускої справы, кому не байдужне истиноване надъ 50.000 Лемківъ сердечныхъ, най подастъ намъ помоччу руку, бо „время люте“!

Всякій датки просимо присылати на руки подписаного скарбника п. Василя Яворского въ Новомъ-Санчи, а имена жертвовавцівъ будуть оголошени въ часописяхъ. Лишени не опѣзняйте ся, Родимцѣ, бо справа важна, пекуча!

За Комитетъ: Петро Лапильский предсѣдатель. Іоанъ Черкаскій заступникъ предсѣдателя. Василь Яворскій скарбникъ. О. Емиліанъ Венгриновичъ, парохъ новосандецкій, замешкаль въ Мацѣвѣ, членъ комитету.

Въ мысль наведеної бѣзы поручаемъ справу бурсы Всч. Духовенству якъ найтеплѣаше и надіємъ ся, що Всч. Священство АЕпархія Львовской и своимъ датками до здигненія сені полезної інституції причинити ся не залишить.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дні 22. Цвѣтня 1898.

Ч. 41.

Ч. 2512 — Въ справѣ СС.Служебницѣ П.Д.

Въ справѣ Сестръ Служебницѣ П.Д. предложивъ Всч. О. Іеремія Ломницкій Ч. С. В. В. и Комисарь ординаріатскій тыхже Сестръ, Митрополитальному Ординаріатови, съ прошенемъ о оголошеннѣ слѣдуючу свою бѣзу до Всч. Клира :

„Слава Іисусу Христу! Высокопреподобній и Всечестивійшій Отцы! — Ми нає доперва шѣсть лѣтъ бѣ основанія Чина Сестеръ Служебницѣ Преч. Дѣви Марії, а уже числить бѣ во всѣхъ трехъ Епархіяхъ 10 домовъ и 70 Сестеръ.

Чрезвычайный взрѣстъ и розвѣй того Чина якъ мало котрои подобної інституції, есть доказомъ великого его значенія и неоцѣненого пожитку морального, якій той Чинъ приносить для Церкви и народу. Съ якою пріклонностю, вдячностю а навѣтъ одушевленемъ приимає и относить ся нашъ нарѣдъ до тыхъ, котрій святостю и невинностю своего житя ему присвѣчуютъ и съ пожертвованемъ своего щастя родинного, своего здоровья, а навѣтъ житя, працюють для блага близкихъ, безкористно и безъ жадныхъ надѣй земскихъ, а лишь зъ любви для Христа и надѣї заплаты вѣчної — видимо зъ того, що той самъ нарѣдъ, котрого майже силою и карами приходить ся тягнути до школы и си удержанія, добровольно и цѣлымъ сердцемъ дѣлить ся съ ними, а навѣтъ жертвуетъ, все що має“ на тѣ, якъ ихъ называю, „Божій дѣти!“

„Записую все, що маю, на тѣ Божій дѣти, що ся называютъ Сестры Служебницѣ Преч. Дѣви Марії“ — то суть вѣрній слова тыхъ, що въ колькохъ мѣсцевостяхъ нашого краю записали на нихъ 16, 12, 3, 15, 7 морѣвъ поля! То признанье, можна сказать, найвище зъ стороны убогихъ для той св. Інституції, то си похвала, то заразомъ и доказъ, що жадає сердце меншого нашего брата, що бажає его душа. Пригнобленій морально нарѣдъ, жадає піднесенія духомъ, піднесенія, ублагородженія сердця. А то есть головною цѣлею, то есть задачею Сестръ Служебницѣ Преч. Дѣви Марії, которую то задачу они вѣрно и успішно сповняють черезъ выховане маленькихъ дѣточокъ, черезъ опіку и обслугу хорыхъ, черезъ вилывъ моральный на женську молодежь. Якимъ есть выховане дѣвчатъ, будучихъ женъ и матерей, такимъ есть нарѣдъ, такою есть его будучность. То аксіомъ надто ясный и правдивий, щобъ его доказувати и надъ нимъ спорити.

Якъ зновъ, великою и успѣшною помочею есть праця Сестеръ для Душпастирївъ, свѣдками того найдостовѣрнѣйшиими суть ти Впр. и Веч. Отцы, въ которыхъ парохіяхъ находять ся дому Сестеръ; свѣдками, позволю собѣ сказать, суть Высокопреосвященній нашій Архипастырѣ, котрій съ повинію Отцѣвскою-Апостольскою любовію опѣкуютъ ся тою Інституцією, ѿ щедро вспомагаютъ, а павѣтъ основують и вѣниуютъ дому Сестеръ.

Если старанемъ суспільности есть, щобы о сколько можна въ каждой мѣщевости була школа, то о сколько больше подобало бы намъ, котрій не такъ за просвѣту, якъ радше за сердце нашои паствы, за єи выховане и жите отповѣдати будемъ, — старатись о якъ найбѣльше розшируваннѣ того святого дѣла. Всюды где лишь суть сердца людскій, потреба и праць надъ ними, но суть мѣщевости одинь отъ другихъ зъ многихъ взгладовъ небезпечнѣйши, и на нихъ передовсѣмъ потреба намъ звернути нашу увагу. Такими суть мѣста и мѣсточки. Если где, то тутъ выховане молодыхъ сердець, и що за тымъ иде привязане до св. вѣры и Церви выставлене есть на велике небезпеченство.

Зѣ уваги на тое намѣривъ низше підписаный основати дому Сестеръ Служебниць Преч. Дѣви Маріи въ Жовквѣ и въ той цѣли набувъ уже дому за 1350 злр. Немаючи однакъ жадныхъ фондівъ на покрыте тои, для загалу въправдѣ незначної, но для тыхъ, що нѣчого не поѣдають, за великои сумы, — звертає ся підписаный съ повиннимъ довѣріемъ до всѣхъ Впр. и Веч. Отцѣвъ и Собратей въ виноградѣ Христовомъ, яко до природныхъ и єдинихъ опѣкунівъ всего, що добре, що святе и красне въ нашомъ народѣ, и просить о милостинію Христа ради на основаннѣ того дому. Если по покрытию сумы, потрѣбної на основаннѣ дому въ Жовквѣ, зостане яка надважка, буде она ужитою на удержаннѣ новиціату Сестеръ въ Кристинополі.

Всѣ Впр. и Веч. Отцы, що зволять ласкаво причинитись до того богоугодного дѣла, стають участниками заслугъ и молитовъ цѣлого Чина Сестеръ Служебниць Преч. Дѣви Марії. Ленты, хотіябы найменшій, навѣть въ маркахъ почтовыхъ, прошу присылати на руки підписаного. Еслибы Впр. и Веч. Отцы зволили на тую цѣль приняти до отправлення Служби Божї, просить підписаный о ласкаве его повѣдомленіе. Жовквѣ въ день Благовѣщення Божої Матери. 1898. Іеремія Ломницкій Ч. С. В. В. Комисаръ ординаріатскій СС. Служебниць П. Д. М.

Оголошуючи бдозуву сю Веч. Клирови нашои Архіепархії, Митр. Ординаріатъ попирає зъ своїхъ сторонахъ якъ найусерднѣйше туу єго просьбу для славы Божої и великого добра духовного нашого народа.

Отъ Митрополитального Ординаріата

Львовъ, дnia 26. Цвѣтня 1898.

Ч. 42.

Ч. 3921. — О маючихъ ся отбутти загальнихъ зборахъ Товариства імені св. Петра.

На просьбу Видѣлу „Товариства запомоги убогихъ руско-католицкихъ церквей імені св. Петра“ Митрои. Ординаріятъ подає до вѣдомості Веч. Духовенства Архіепархіального, що загальний збори тогожъ Товариства отбудуть ся дnia 9. нов. ст. Червня с. р. о годинѣ 4. по полудни въ гр. кат. духов. Семинарії въ Львовѣ, на котрій Видѣль всѣхъ Вчч. Членівъ по мысли §. 11. статута запрашає.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львовъ, дnia 3. Мая. 1898.

Ч. 43.

Ч. 4008.—Повтаряє ся приказъ, що до інтенції Літургії фонда релігійного всегда додавати: після обовязку фундації (або фундацій).

Понеже помимо розпорядженъ въ Вѣдомостяхъ зъ р. 1897 ч. 75 (ст. 145) и Ч. 100 (ст. 182) часто Священики отправляючі Служби фонда релігійного, якъ изъ предкладанихъ въказовъ видно, не долучають до інтенції додатокъ: „посля обовязку фундації“ — длятого єще разъ звертає ся увагу на тое, що, ѹбодуловити обовязкови свому, котрій несомнѣнно підъ тяжкимъ грѣхомъ обовязує, не лише мають ся совѣтно отправляти Літургії того фонда въ наданомъ числѣ, але такожъ и на тую інтенцію, котру фундаторы означили. Інтенцію отъ фундатора означену можна троїку розрѣжити: або 1) за фундатора самого, або 2) за фундатора и заразомъ ще за кого (або за щось) іншого, або 3) не за себе, але лише за когось (або щось) іншого. Но, якъ вже въ Вѣдомостяхъ зъ р. 1897 Ч. 75 (ст. 145) сказано, оказалось ся, що інтенції, отъ високого Правительства поданий, не суть съ певностю точній; именно видно було, що правительственный референты, завѣдуючі тою справою, держали ся часто того мыльного предложения, якобы належало всегда за фундаторовъ (т. є. за нихъ самихъ) правити — коли тимчасомъ воля фундаторовъ и обовязокъ правлення може бути після вище сказаного інакшій.

Длятого повтаряє ся приказъ, щобы всѣ Священики, котримъ наданій суть Літургії фонда релігійного, до інтенції всегда додавали: після обовязку фундації (або фундацій, если бѣльше ихъ есть скомплікованихъ, якъ и. пр. фундації Краківской Епархії). Додатокъ той належить всегда наводити и въ въказахъ, котрій тутъ предкладаються ся. — И въ формулѣ: „за Н. Н. (фундатора або фундаторомъ), після обовязку фундації“, поспѣдній додатокъ т. є. „посля обовязку фундації“ має бути въ інтенції Священика рѣшаючимъ, такъ що черезъ него може бути и попередній въразъ т. є. „за Н. Н. (фундатора або фундаторомъ)“ уничтожений въ разѣ, если фундаторъ призначивъ отправу не за себе, але на якусь іншу інтенцію. Но мимо то належить и той попередній въразъ задержати, понеже найчастѣйше фундаторы жадають отправи за себе, и кромѣ того черезъ той въразъ означає ся, чиа есть фундація.

Вынітокъ отъ того додаваня „посля обовязку фундації“ може бути лише тогды, если межи особами за котрій має ся правити, суть такі, котрі жаднимъ способомъ не могутъ бути фундаторами дотичної фундації (н. пр. „за душѣ въ чистилищи“); но и тогды повышшій додатокъ есть добрий и рѣчь цѣлкомъ певну творить. —

Всч. Настоятель деканатовъ обозлязуютъ ся, щобы розпоряджене сіє еще разъ на найближшому соборчику поднесли, и при визитахъ и іншихъ способностяхъ на заховане его увагу звертали.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.
Львовъ, дня 6. Мая. 1898.

ХРОНИКА.

Архієрейску грамоту похвальну съ правомъ уживаня експозиторій кирилошанськихъ получивъ:

Ч. 333/орд. О. Іеронимъ Алексеевичъ, мъстодеканъ и парохъ Зарудя, по поводу 25-лѣтньої діяльності священническої.

Іменованія.

Ч. 302/орд. — Завѣдателемъ деканата Зборівскаго іменованый: О. Михаїлъ Аздыковичъ, парохъ Бѣлоголовъ.

Ч. 302/орд. — І. Мъстодеканомъ тогожъ деканата іменованый: О. Петро Чумакъ, парохъ Озерянки.

Ч. 302/орд. — ІІ. Мъстодеканомъ тогожъ деканата іменованый: О. Дмитрій Бахталовскій, парохъ Перепельникъ.

УМѢЩЕННЯ.

а) Завѣдательство получивъ:

Ч. 3189. О. Володимиръ Андруховъ въ Журовѣ.

б) Сотрудничество получили ОО:

Ч. 2712. Николай Рыцарь новопост. пресв. въ Пустомытахъ,

Ч. 2797. Василій Кущибрь новопост. пресв. въ Лапшинѣ,

Ч. 3000. Казимиръ Савицкій въ Сильци-Бенківськѣ,

Ч. 3195. Александеръ Грегоровичъ въ Студїї.

Введеній ОО:

Ч. 3010. Стефанъ Крыжановскій, яко парохъ Лабохоры,

Ч. 3076. Петро Минко въ завѣд. Гребенова,

Ч. 3071. Лука Побоярскій въ сотруд. Конюхъ,

Ч. 3133. Іоанъ Брыковичъ въ сотруд. Борокъ,

Ч. 3134. Евардъ Косановскій въ сотруд. Чернихова,

Ч. 3173. Савинъ Дурбакъ въ сотруд. Вербова,

Ч. 3208. Василій Кущибрь въ сотруд. Лапшина,

Ч. 3238. Александеръ Джулинський въ завѣд. Станьковецъ,

Ч. 3239. Євгеній Бартбовъ въ завѣд. Присовецъ,

Ч. 3240. Григорій Павличинъ въ сотруд. Козловы,

Ч. 3271. Николай Рыцарь въ сотруд. Пустомыть,

Ч. 3272. Кароль Бутриньскій, яко парохъ Черепина,

- Ч. 3300. Лука Захарясевичъ въ сотруд. Тейсарова,
- Ч. 3301. Іоанъ Потоцанкъ въ сотруд. Сасова,
- Ч. 3336. Володимиръ Рудавскій въ завѣд. Рбнѣ,
- Ч. 3337. Емиліянъ Целевичъ въ сотруд. Мизуна,
- Ч. 3316. Михаїлъ Горчиньскій въ сотруд. Болотнѣ,
- Ч. 3317. Петро Кордуба въ сотруд. Боратина,
- Ч. 3318. Йосифъ Застырецъ въ сотруд. Берлина,
- Ч. 3396. Євстахій Клосевичъ, яко парохъ Пйла,
- Ч. 3425. Володимиръ Гургула въ сотруд. Мышковичъ,
- Ч. 3447. Людовикъ Савицкій въ сотруд. Незнанова.

Увільненій ОО:

- Ч. 3239. Євстахій Клосевичъ яко парохъ Присовецъ,
- Ч. 3276. Казимиръ Савицкій бѣ сотрудникъ въ Пустомытахъ,
- Ч. 3336. Володимиръ Рудавскій бѣ завѣд. въ Пйльтѣ.

Въ пропозиції умѣщений ОО:

- Ч. 2359. на Волю Гологорску: 1. Йосифъ Мѣльницкій, 2. Герасимъ Семківъ, 3. Климентій Базилевичъ.

Презенты получили ОО:

- Ч. 3227. Корнелій Лотоцкій на Рогачинъ,
- Ч. 3340. Іоанъ Яримовичъ на пар. св. Ап. Петра и Павла,
- Ч. 3419. Євгеній Свистунъ на Болшовецъ.

Вставлено ся до В. Президії ц. к. Намѣстництва взглядомъ інституції ОО:

- Ч. 3227. Корнелія Лотоцкого на Рогачинъ,
- Ч. 3340. Іоана Яримовича на пар. св. Ап. Петра и Павла.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон. інституцію ОО:

- Ч. 3111. Євгліана Ваня на Болшовецъ,
- Ч. 3186. Іоана Созаньского на Черче,
- Ч. 3330. Володимира Ганицкого на Рудно.

До канон. інституції возваний ОО:

- Ч. 2875. Теофіль Коштєнський на Зарубинцѣ,
- Ч. 2876. Петро Соловій на Покрвицѣ,
- Ч. 2877. Володимиръ Приеташевскій на Опорецъ,
- Ч. 3185. Іоанъ Созаньский на Черче,
- Ч. 3330. Володимиръ Ганицкій на Рудно.

Канон. інституції получили ОО:

- Ч. 3232. Іоанъ Созаньский на Черче,
- Ч. 3430. Володимиръ Ганицкій на Рудно,
- Ч. 3109. Емиліянъ Білинкевичъ на Фалишъ,
- Ч. 3080. Володимиръ Приеташевскій на Опорецъ,
- Ч. 3030. Теофіль Коштєнський на Зарубинцѣ.

Зъ презенты резигнували 00:

- Ч. 3114. Емиліянъ Ванъо на Болшовецъ.
Ч. 3165. Іоанъ Целевичъ на Солуковъ.

Декретъ на провизоричного катихита при 6. клясовой школѣ въ Теребовли получивъ:

- Ч. 2728. О. Александръ Коренецъ.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисл. и просв. асигновало плату зъ фонда религ. для приват. сотрудника:

- Ч. 3388. въ Лолинѣ на часъ отъ 27/2 1898 до 26/2 1899.

Архіерейскій грамоты похвальні за жертвовлю для храмовъ Божихъ получили:

- Ч. 9327. Максимъ Фуртастъ, господарь зъ Помонягъ,
Ч. 10308. Николай Лапчинський, господарь зъ Бурканова,
Ч. 10308. Стефанъ Фацанъ, господарь зъ Золотникъ,
Ч. 10308. Анна Мандрица зъ Золотникъ,
Ч. 11613. Романъ Махникъ, господарь зъ Долинянъ.

Ч. 4541.—Выказъ всѣхъ жертвъ впливущихъ отъ 1. Сѣчня до 31. Марта 1898 до канцеляріи Митр. Консисторіи.

a) на потребы Святѣйшаго Отца:

днѧ 1/1 Впр. О. Пралатъ Мѣльницкій	2 алр. —	кр.
" 1/1 Веч. Урядъ парох. въ Ниневѣ	1 " 50 "	
" 3/1 " архиатедральный св. ВМ. Георгія	17 " 50 "	
" 3/1 Впр. О. Пралатъ Кобylaнський	2 " — "	
" 5/1 Веч. Урядъ парох. въ Станківцяхъ	2 " — "	
" " " " " Залбаниахъ новыхъ	1 " 99 "	
" " " " " Пикуловичахъ	1 " 21 "	
" " " " " Гнѣздичовъ	1 " 22 "	
" " " " " Голгочахъ	2 " — "	
" " " " " Черници	2 " — "	
" " " " " Чотуторахъ	3 " 20 "	
" " " " " Топоровъ	2 " — "	
" " " " " Зарудицяхъ	1 " 80 "	
" " " " " Кошлякахъ	2 " 40 "	
К " " " " " Наварія	2 " 50 "	
" " " " " Устью	2 " — "	
" " " " " Лібохорѣ	1 " — "	
" " " " " Ольховица Береж. дек.	1 " 16 "	
" " " " " Глининахъ Заставю	2 " — "	
" " " " " Павловъ	2 " 20 "	
" " " " " Хмеліскахъ	5 " 20 "	
" " " " " Рѣпнєвъ	3 " — "	
" " " " " Галичикахъ	2 " — "	
" " " " " Иванівцѣ	2 " 50 "	
" " " " " Вишранівцѣ	1 " 54 "	
" " " " " Фирлѣвцѣ	3 " — "	
" " " " " Яачинѣ	5 " 50 "	
" " " " " Теребовли	4 " — "	
" " " " " Коресовъ	2 " 42 "	

днѧ 5/1 Веч. Урядъ парох. въ Волковѣ Щирец. дек.	6 алр. —	кр.
" " " " " Поморяніахъ	5 " — "	
" " " " " Стбліску	4 " 26 "	
" " " " " Бѣлявцяхъ	3 " — "	
" " " " " Маркополи	2 " — "	
" " " " " Сугровѣ	2 " — "	
" " " " " Томашвцяхъ	1 " 50 "	
" " " " " Раковѣ	— " 60 "	
" " " " " Чижиковѣ	3 " 05 "	
9/1 Впр. Веч. декан. Ходорбескій	7 " 97 "	
парох. въ Красовѣ	5 " 62 "	
" " " " " Баличахъ нафбрныхъ	1 " 52 "	
" " " " " Красибѣз Калуш. дек.	— " 70 "	
11/1 " " " " " Пуковѣ	— " 52 "	
" " " " " Бѣлбимъ	5 " — "	
" " " " " Щышкахъ	4 " — "	
" " " " " Хмѣльнѣ	3 " 92½ "	
" " " " " Кабарбівцяхъ	1 " — "	
" " " " " Заболотцяхъ	— " 50 "	
" " " " " Хмѣльвцѣ	6 " — "	
" " " " " Пасыковѣ	6 " — "	
" " " " " Струтинѣ нижнімъ	1 " 50 "	
" " " " " Перепелініахъ	2 " — "	
" " " " " Защковѣ	2 " 50 "	
" " " " " Соколовѣ, Теребов. дек.	2 " 50 "	
" " " " " Ратищу	3 " 22 "	
" " " " " Поповцяхъ	3 " 30 "	
" " " " " Олеську	5 " — "	
" " " " " Чанижи	1 " 38 "	
" " " " " Богутинѣ	1 " 20 "	
" " " " " Шышківцяхъ	2 " 50 "	
" " " " " Грибовичахъ	4 " 22 "	
" " " " " Малеховѣ	6 " — "	
" " " " " Бруховичахъ	4 " 19 "	
" " " " " Подусовѣ	2 " — "	
" " " " " Верешци	1 " — "	
" " " " " Желеховѣ	4 " 26 "	
" " " " " Підднѣстриянахъ	1 " 50 "	
" " " " " Лѣсничахъ	1 " — "	
12/1 Впр. Веч. декан. Тернопольскій	5 " 60 "	
парох. въ Калагарбцѣ	2 " — "	
" " " " " Бруховичахъ	2 " — "	
" " " " " Балучинѣ	2 " — "	
" " " " " Васючинѣ	2 " — "	
" " " " " Борыничахъ	2 " 24 "	
" " " " " Пустомитахъ	3 " 50 "	
" " " " " Зарудю ad Зборовѣ	4 " — "	
" " " " " Псарахъ	3 " — "	
" " " " " Фалаши	4 " 60 "	
" " " " " Перемышляніахъ	5 " 68 "	
" " " " " Долгбимъ Калуш. дек.	1 " — "	
" " " " " Каменецъ струмил.	7 " — "	
" " " " " Несторовцяхъ	3 " — "	
" " " " " Серетця	1 " — "	

дня 17/1	Веч.	Урядъ парох. въ	Ясени новомъ	1 злр. 43 кр.
"	"	"	Малковичахъ	1 " 65 "
"	"	"	Солонцѣ	2 " 35 "
"	"	"	Фирлеевъ	3 " 40 "
"	"	"	Ярославичахъ	5 " — "
"	"	"	Болшовъ	5 " 40 "
"	"	"	Струтинъ (ad Золочевъ)	1 " 40 "
"	"	"	Підгородю (ad Рогатинъ)	4 " 38 "
"	"	"	Тавровъ	1 " 87 "
"	"	"	Тухольцѣ	1 " — "
"	"	"	Опорци	3 " 66 "
"	"	"	Окнѣ	1 " — "
"	"	"	Яновъ (ad Теребовля)	3 " — "
"	"	"	Островъ (ad Терноп.)	2 " — "
18/1	"	"	Ланахъ	2 " — "
"	Впр.	парох.	деканальний Городецкій	3 " 46 "
"	Веч.	парох. въ Островѣ ходорб., дек.	1 " — "	
"	"	"	Лебовскій Успенський	10 " — "
"	"	"	Смаржовъ	2 " — "
"	"	"	Чехахъ	1 " 30 "
"	"	"	Івананцѣ гнилой	1 " — "
"	"	"	Брацтво церк. въ Бѣлдѣмъ	5 " — "
"	"	"	Веч. Урядъ парох. въ Витковѣ	5 " — "
"	"	"	Завадчу	1 " — "
25/1	"	"	Калуши	10 " — "
"	"	"	Галичи	6 " 20 "
"	"	"	Богдановцѣ	5 " 10 "
"	"	"	Студеницѣ	1 " 50 "
"	"	"	Залитовъ	1 " — "
"	"	"	Полянѣ	— 57 "
"	"	"	Глѣбовичахъ вел.	1 " — "
26/1	"	"	Завидовичахъ	5 " — "
"	"	"	Лукавицї вижнай	1 " — "
"	"	"	Городыщу Терноп. дек.	1 " — "
"	"	"	Дашавѣ	2 " 74 "
"	"	"	при Церк. св. Пятницѣ въ Львовѣ	11 " — "
28/1	"	"	Девятникахъ	2 " 90 "
"	"	"	Свистельникахъ	1 " 79 "
"	Впр.	парох.	декан. Бускій	6 " 20 "
"	"	"	Бobreцкій	2 " — "
31/1	Веч.	парох. въ Залановѣ	2 " — "	
1/2	Впр.	парох.	декан. Бродскій	2 " — "
"	"	"	Нараївскій	6 " 65 "
"	Веч.	парох. въ Маклашовѣ	3 " — "	
2/2	"	"	при Церк. Св. Петра и Павла	— 89 "
5/2	"	"	Стремильчу	3 " 40 "
"	"	"	Летовиску	2 " — "
"	"	"	Лопушанахъ	— 50 "
"	8/2	"	Выспѣ !	2 " — "
"	11/2	"	Черепинѣ	1 " — "
"	17/2	"	Вербаловцяхъ	2 " 60 "
"	%	ночн. на Кч. 27619 съ 31/19 897	3 " 61 "	
21/2	Веч.	Урядъ парох. въ Иловѣ	2 " 40 "	
"	Впр.	парох.	декан. Бускій	5 " 20 "

дня 25/2	Веч.	Урядъ парох. въ Знесінію	2 злр. — кр.	
"	1/3	"	Ходачковѣ великомъ	1 " 20 "
"	8/3	Свѣтла Дирекція Гімназіи Бережанської	17 " — "	
"	10/2	Веч. Урядъ парох. въ Полтвѣ	3 " 65 "	
"	12/3	"	Львовскій Успенський	11 " — "

б) на інститутъ св. Іосафата:

дня 3/1	Впр. О. Прапатъ Кобилянський	— злр. 50 кр.
"	9/1 Хвална Стрийска Рада повѣтова	50 " — "
"	22/1 Хвалне Брацтво церков. въ Бѣлдѣмъ	2 " — "
"	Веч. Урядъ парох. въ Витковѣ	2 " — "
"	25/1 Свѣтл. Магістратъ Стрийскій	50 " — "
"	29/1 Впр. Урядъ декан. Бобрецкій	4 " — "
"	2/2 Впр. О. Прапатъ Кобилянський	— " 50 "
"	8/3 Веч. О. Любовичъ парохъ зъ Острова	2 " — "

б) на обходѣ Інії Берестейской:

дня 5/1	Всесвѣтл. и Впр. Епіск. Консисторія Перешибльска	349 злр. — кр.
"	22/1 Впр. Урядъ декан Рогатинський	22 " — "
"	1/2 " " Нараївскій	6 " — "
"	8/2 " " Олеській	4 " — "
"	14/2 Веч. Урядъ парох. въ Бѣбшанахъ Золоч. дек.	1 " — "
"	Впр. " декан. Калушкій	2 " — "
"	21/2 " " Львовско-загородскій	1 " — "
"	9/3 Впр. Ректоратъ семинаріи дух. Львовской за 180 екземпляр. Исторія о Унії	90 " 32 "
"	11/3 Всесвѣтл. и Впр. Перешибльска Консисторія	94 " — "
"	25/3 Впр. Урядъ декан. Зборовскій	1 " — "
"	28/3 " " Збаражскій	1 " 95 "

г) на місії и внесенія певолѣ въ Африцѣ:

дня 1/1	Впр. О. пралатъ Мельницкій	1 злр. — кр.
"	3/1 " " Кобилянський	— " 50 "
"	21/1 Веч. Урядъ парох. въ Витковѣ	2 " — "
"	" " " " Фразѣ	— " 50 "
"	" " " " Долгомъ Калуш. дек.	1 " — "
"	3/2 " " " " Осташовцяхъ	— " 70 "
"	25/2 " " " " Вишенцѣ великий	— " 72 "

д) на Товариство св. Ап. Павла:

дня 5/1	Веч. О. Зарыхта парохъ зъ Чижикова	1 злр. — кр.
"	17/1 " " Любовичъ " Острова	1 " — "
"	9/3 " " Юзычинський парохъ зъ Борыничъ	10 " — "

е) на Товариство св. Ап. Петра:

дня 5/1	Церковь въ Чижиковѣ	2 злр. — кр.
"	7/2 Веч. О. Іоанъ Любовичъ парохъ въ Островѣ	3 " — "
"	9/3 " " Юзычинський " Борыничахъ	15 " — "

ж) для Служебницъ Пр. Д. Марії:

дня 1/1 Впр. О. пралатъ Мѣльницкій	1 злр. — кр.
2/1 " Кобылянський	— 50 "
" 17/1 " Урядъ парох. въ Островѣ	1 " 20 "
" 22/1 " " " Витковѣ	2 " — "
" 26/1 " " " Дашавѣ	2 " 50 "
" 2/2 Впр. О. пралатъ Кобылянський	— , 50 "

в) на місію и Гробъ Христовъ въ св. земли:

дня 3/1 Впр. О. Пралатъ Кобылянський	— злр. 50 кр.
" 22/1 Веч. Урядъ парох. въ Витковѣ	3 " 12 "
" 21/1 " " " Дашавѣ	2 " 13 "

г) на місію католицкій:

дня 3/1 Впр. О. Пралатъ Кобылянський	— злр. 50 кр.
" 22/1 Веч. Урядъ парох. въ Витковѣ	3 " 12 "
" 26/1 " " " Дашавѣ	2 " 13 "

д) на фондъ Неофитовъ:

дня 3/1 Впр. О. Пралатъ Кобылянський	— злр. 50 кр.
" 22/1 Веч. Урядъ парох. въ Витковѣ	2 " — "
" " " " " Дашавѣ	1 " — "

е) на церковь въ Патрасѣ:

дня 26/1 Впр. Урядъ декан. Бускій	6 злр. — кр.
---	--------------

ж) на церковь св. Іоакима въ Римѣ:

дня 1/1 Веч. Урядъ парох. въ Ниневѣ	1 злр. 50 кр.
" 11/1 " " " Шишківцахъ	2 " 50 "

з) на дмѣт приюта для ветерановъ-инвалидовъ:

дня 1/1 Впр. О. Пралатъ Мѣльницкій	2 злр. — кр.
--	--------------

и) на Leonipit въ Константинополі:

дня 1/1 Впр. О. Пралатъ Мѣльницкій	1 злр. — кр.
--	--------------

Выслано жертвы:

Ч. 4192. — для Служебницъ П. Д. на руки комиссаря орд. О. Ломницкого 32 злр. 66 кр.

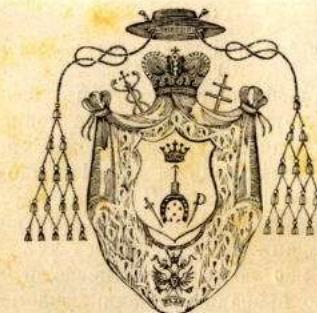
Отъ Митрополитальнаго Ординарія.

Львовъ, дня 31. Мая 1898.

КАРДИНАЛЪ СЕМБРАТОВИЧЪ,
Митрополитъ.

Накладомъ Митрополитальнаго Ординарія

Типографія Ставропігійская

Львівсько-Архієпархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рокъ 1898.

Выдано дnia 29. Червня

Ч. VIII.

Ч. 44.

Ч. 5.826. — Въ справѣ рекурсу противъ вымѣру податку особисто-доходового.

Выс. ц. к. Намѣстництво заудѣлило тутъ підъ днемъ 20. Червня 1898
Ч. 53.915 слѣдуюче розпоряджене:

„Дойшло до вѣдомости ц. к. Намѣстництва, що ц. к. власти податковой
вымѣряють священству побираючому цѣлу або частъ конгруи изъ фонда
релігійного податка особисто-доходовий отъ доходу большого інѣжъ фасій-
ний; относячи ся въ той справѣ до ц. к. краевон. Дирекціи Скарбу взглядомъ
зданія основательного рѣшенія, упрашає ся Высокопреподобну Консисторію
о безпроверочне препорученіе священству побираючому цѣлу або частъ кон-
груи зъ фонда релігійного, щоби противъ вымѣрови податку особисто-дохо-
дового вносило рекурса въ протягу 30 дній безъ стемпля до ц. к. власти
податкової І. інстанції.“

Повыше розпоряджене подає ся Веч. Священству до вѣдомости и точ-
ного застосованія ся, — при чомъ звертає ся поновно увагу Веч. Священства
на тутейшу інструкцію зъ дnia 25. Сѣчня 1898. — Ч. 766. (АЕпарх. Вѣдом.
зъ р. 1898. Ч. I, 1.)

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дня 25. Червня 1898.

Ч. 45.

Ч. 2144. — Републикуютъ ся важиѣшій принеси взглядомъ веденія метрикъ и спорядженія копій метрикальныхъ.

Въ цѣли усталенія однообразнаго высокимъ розпорядженіемъ и добру народа отповѣднаго веденія метрикъ и составленія копій метрикальныхъ въ гр. кат. Архіепархіи и для успѣшнаго ухиленія рѣжніхъ неправильностій подъ тымъ взглядомъ у насъ приключаючихъ ся, Митрополитальна Консисторія видѣтъ ся споводованою републиковать Всечестному Духовенству, которому повѣрене есть веденіе книгъ метрикальныхъ, слѣдуючій важиѣшій правній постановленія, съ препорученемъ найстислѣйшаго ихъ захованія а то:

1) Если Душпастырь має бѣльше мѣстцевостій подвладныхъ, то має метрики для каждой особно провадити, начинаячи каждого року вписаніе актівъ метрикальныхъ отъ числа порядочнаго 1.

2) Нема підставы до змѣненія истинуочаго звычаю, ведля котрого уряды приходскіхъ католицкихъ обрядовъ записи метрикальныи провадятъ въ латинскомъ языцѣ и вытаги метрикальныи выдають въ тѣмже языцѣ. Сторонамъ же вѣлько есть власноручно вписати свои имена, станъ и пр. въ метрику въ своемъ народномъ языцѣ и такожъ посвѣдчене певнаго въ реестрахъ записанаго факту въ рускомъ, польскомъ або нѣмецкомъ языцѣ жадати. (См. реєстр. минист. внутр. зъ дня 16. Вересня 1875. Ч. 1767.)

3) Декотрѣ акты метрикальныи довжніи вписовати ся безъ числа порядочнаго, и то:

а) при имматрикуляціяхъ слюбовъ прикліщаючихъ ся дорогою отпорученія въ парохії, до котрои жадна зъ особъ нареченыхъ не належить, отпоручаючій парохъ має се обстоятельство безъ числа порядкового въ своей книзѣ вѣнчаныхъ назначити при выраженію священика отпорученого, и скоро одержитъ завѣдомленіе о послѣдовавшомъ вѣнчанію, актъ вѣнчанія вписати. (См. Instr. quoad causas matrim. §. 77.)

б) если погребъ отбувъ ся не въ парохії, где смерть случила ся, то священикъ отправившій похоронъ довженъ въ 8. дніахъ увѣдомити о тѣмъ урядъ приходской мѣстцевости, где смерть случила ся, аби сей вписавъ въ свою книгу метрикальну умершихъ той актъ похорону подъ числомъ бѣгучимъ, а въ своей метрицѣ усопшихъ має вписати безъ числа порядкового только имя и назывыско погребанои особы при означенои дня похорону и парохії, до котрои той актъ належить.

в) при рождествахъ дѣтей, котрѣ пріимаютъ крещеніе отъ иного нѣжъ властивого пароха, крестячій чужій душпастырь має такій случай въ свою книгу рожденыхъ и крещеныхъ вписати только безъ порядкового числа при означенію властивого душтаровництва, у котрого треба шукати имматрикуляціи съ числомъ порядковымъ, и має вѣрный выпишъ сего запису своего въ 8. дніахъ тому душтаровництву урядово, а не черезъ непевній руки приватной особы, переслати за тогоже розпискою, которую хоронити буде. (См. Розпорядж. ц. к. минист. внутр. зъ 10. Серпня 1886. Ч. 7191.)

4) Вписаніе має збути ся власноручно отъ пароха або вправнаго сотрудника совершенно безъ такихъ скорочень, якъ слѣдують: *Idem (parochus)*,

eadem (obstetrix), *Obst. n. ex., Obstx., Bapt. et conf., bened., Corp., Sep., p. f. и пр.*

5) Кромѣ наведенія дѣйствовавшаго священика по кождомъ актѣ метрикальномъ, має парохъ на концѣ каждой стороны содержане удостовѣрити словами: „*Ita in fidem publicam testor N. N. Curatus*“, если кромѣ него инишій священикъ совершає дѣйствія метрикальныи. А кождый актъ метрикальныи мускть отъ слѣдующаго отдѣлити ся поперечною линію и то такъ, абы поздѣстало мѣстце на можливѣйшій потрѣбній примѣчанія.

6) Понеже кождаго року зъ всѣхъ метрикальныхъ записівъ має отпись до Консисторіи бѣослати ся, то треба попри книгахъ метрикальныхъ особній зошитъ потрѣбныхъ аркушовъ провадити, въ котрѣ кождый актъ метрикальныи треба втагнити, якъ только вписаный есть въ книгу метрикальну: зошитъ для рожденыхъ и крещеныхъ, зошитъ для вѣнчаныхъ, зошитъ для усопшихъ и то отдельно за кождый рокъ. Таѧ довжніость есть особиста и вразъ реальна. Если Душпастырь черезъ себе ю выполнити не може, то мускть на свой коштъ черезъ другого туюже выполнити. А наслѣдникъ въ душтаровництвѣ має обовязокъ уважати, чи попередникъ выполнивъ тую довжніость, і має право отшкодовати ся зъ доходовъ интеркалярныхъ за поздѣсталіи за леглости копій.

Кожда копія мускть мати отвѣтній надпись указуючій мѣстцевость, для котрои служить, и томъ книги метрикальной тай число сторѣнъ, изъ котрыхъ вынута есть. А на концѣ має бути удостовѣренна повнымъ підписомъ пароха и підписомъ настоятеля деканата, а если зѣстало провѣренна отъ отпорученого черезъ декана сусѣднаго священика, то такожъ підписомъ сего посѣдѣнаго. Настоятель деканата підписує: *Extractum hunc cum originali ad amissim concordare, addito dato, manus propriae subscriptione testatur rera positus decanatus*.

Що справа метрикъ и ихъ копій має велику важиѣсть для самого спасенія душъ христіянскихъ показує ся зъ того, що многій особы, котрѣ не могутъ предложити метрику рождества и крещенія, довгій лѣта жіютъ въ дикихъ супружествахъ.

7) Мертвa рожденa дитина (*mortuus natus, mortua edita!* а не *mortuo natus* — а), якъ декотрѣ ошибочно пишуть), має вписати ся якъ въ метрику рожденыхъ, такъ и въ метрику усопшихъ.

8) Въ книзѣ рожденыхъ въ рубрицѣ для родичей назначеной, кромѣ имени и прозвиска отца и его стану або способу заробкованія, треба подати имени его родичей, а если есть чужій, мѣстце его рождества; и такожъ само треба вписати и матерь дитини. Грѣшать тѣ, що залишають вписати родичей отца або навѣть и родичей матери.

9) Въ здѣшніхъ формуларахъ метрикальныхъ нѣть рубрикъ на запись акушерки и єї мешканя, на запись священика крестившого, вѣнчавшаго або похоронившаго и на примѣчаніе; длятого закимъ поперечною линію отдѣлить ся актъ метрикальныи отъ слѣдующаго, треба оба тѣ записи здѣлать и мѣстце на можливѣе примѣчаніе зѣставити.

10) Если при записѣ притомный отецъ дитинѣ мовить, что дитина законна есть, а въ парохії крещенія не бравъ слюбу, треба жадати отъ него свѣдѣцтва слюбу взятого, а не задоволять ся вопросомъ, где бравъ слюбу и голословнымъ его на сей вопросъ заявленемъ.

11) При записѣ жениховъ послѣ рубрикъ дотычныхъ формуляровъ належить выразити такожь имя и прозвище ихъ родичей и станъ тыхже, а при записѣ свѣдѣбъ такожь ихъ станъ, религію и мешкане. Если невѣсто есть вдова, то кромѣ еи и еи родичей имени та прозвища, має вписати ся имя и прозвище еи усопшаго супруга.

12) При записѣ усопшихъ замужніхъ и повдовѣвшихъ женщинъ треба вписати кромѣ походженія усопшои, такожь имя и станъ жіючаго або усопшаго супруга, а при дѣтяхъ, имя и станъ отца або имя незаконной матери. При записѣ хоробы або вида смерти треба навести и картку осмотра посмертнаго писла бѣгучаго еи числа.

Препоручає ся Всечестному Духовенству, щоби тіи и всѣ прочі приписы метрикальній неустанно въ память собѣ приводило, бо противій имъ ошибки и похиби не устають повторяти ся на печаль нашу и шкоду сторінъ интересованыхъ.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дня 2. Червня 1898.

Ч. 46.

Ч. 4772. — Препоручає ся Всеч. Духовенству Товариство взаимныхъ убеспеченъ и взаимного кредиту „Диѣстеръ“.

Ізъ предложеного сюда справодання и замкненія рахунковъ Товариства взаимныхъ убеспеченъ и взаимного кредиту „Диѣстеръ“ за р. 1897. пересвѣдчивъ ся Митроп. Ординаріятъ, що адміністрація того Товариства заслугує на всяку признателності, Товариство бо въявляє ся точно и со всѣстю зъ своихъ зъобовязань, а затруднюючи надто у себе цѣлій сотки людей народности рускої и въпосажаючи зъ зысковъ досить щедро поєдинчї інституції рускї — заслугує впновиь на якъ найбльме поперте изъ стороны публики рускої.

Товариство взаимныхъ убеспеченъ и взаимного кредиту „Диѣстеръ“ препоручає ся прото поновно Всечестному Духовенству а черезъ него и всѣмъ вѣрнимъ нашої церковної провинції.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовъ, дня 7. Червня 1898.

Ч. 47.

Ч. 4830. — Въ справѣ будовы и реставрації памятниковъ и церковныхъ будовлей.

Стала делегація техниковъ въ Львовѣ (Политехника) зъ 25. Мая 1898. Ч. 170. заудѣлила тутъ слѣдуючу бдозу: „Подписанна Президія сталої де-

легації III. зѣзду техниковъ має честь упрашати на подставѣ ухвалы о слѣдующемъ: Значный розвѣй архітектуры въ послѣднімъ десятилѣтію въ Австрійскихъ краяхъ причинивъ ся до розбудженія почуття смысла красы въ обрублехъ населенія, а опѣка консерваторовъ отъ недавна досить значно розвинена причиняє ся при всповѣдуваннѣ Всч. Священства до охорони старинної штуки, археології и стародавнаго писменности.

Въ тутейшомъ краю розпочато доперва недавно звертати бачнѣйшу увагу на минувшость, а то зъ браку фаховихъ силъ, и отповѣдної опѣки отъ державної власти.

Бракъ той усторонено передъ кѣлькома лѣтами по части черезъ утвореніе численнѣйшихъ консерваторськихъ округовъ, але не вказано отповѣднихъ способовъ Всч. Священству, щоби уможливити будову и реставрацію памятниковъ и церковныхъ будовлей на подставѣ, котрабы отповѣдала варгости и значну тыхже.

Застановляючи ся надъ тымъ бракомъ заховання тутейшокраївськихъ памятниковъ, прийшовъ III. зѣздъ техниковъ въ Галичинѣ до пересвѣдчення, що головна причина того зла лежить въ переважній часті въ тѣмъ, що до церковної будовы и реставрації памятниковъ, заразомъ внутренніхъ уряджень, употребляє ся звичайно неквалификованихъ людей а именно, мулярскихъ майстрівъ, або тесельскихъ безъ отповѣдного образованія, або такожь такъ званыхъ артистовъ и ремесниковъ, непосѣдаючихъ потрѣбного знанія штуки.

Наслѣдкомъ обрадъ надъ тими справами була ухвала III. зѣзду техниковъ, котру подписанна Президія має честь предложить симъ до ласкавого увізглядненія. Високопреподобна Митроп. Консисторія зволить препоручити Всч. Священству, щоби тоожь употребляло такъ до нової церковної будовы, якъ и до реставрації архітектовъ и будовничихъ посѣдаючихъ техничній студія, при реставрації памятниковъ або будованію новихъ и церковныхъ уряджень употребляло артистовъ, а підъ ихъ проводомъ ремесники посѣдаючихъ отповѣдне образованіе и вправу.

Въ случаїхъ, въ котрихъ дотычній консерваторы не могли бы бути помочными зъ уряду въ новихъ справахъ, буде служити охочо Товариство політехничнє въ Львовѣ (Рынокъ Ч. 30.) якъ и Товариство технічнє въ Краковѣ радио и помочію, вказуючи отповѣдній особи. — Проф. Скибинський в. р. предсѣдатель. Проф. Давслевскій в. р. секретарь.

Подаючи повыше завѣдомлене до вѣдомості Всч. Священства, поручає ся въ даныхъ случаяхъ относити ся до згаданого політехничнаго Товариства.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дня 7. Червня 1898.

Ч. 48.

Ч. 5410. — Въ справѣ поданія нависикъ судовъ повѣтовыхъ.

Ц. к. Статистична-Центральна Комисія въ Вѣдни зъ 8. Червня 1898. Ч. 8.515 переслала слѣдуюче прошеніе:

Über eine indirect anhergelangte Anfrage der röm.-kathol. Facultät der Universität in Prag, ersuche ich das hochwürdigste fürsterzbischöfliche Ordinariat, gefälligst die Namen jener Gerichtsbezirke anher bekanntgeben zu wollen, welche zu dem Jurisdictions-Gebiet des Erzbistums in seiner Eigenschaft als Diocese gehören, mithin nur jener Bezirke, die keinem unterstehenden Suffragan-Bistum zugewiesen sind. Sollte ein Gerichtsbezirk nicht vollständig in den Jurisdictions-Sprengel des Erzbistums bzw. der Diocese Lemberg fallen, so ersuche ich, jene Gemeinden, Gutsgebiete oder auch nur Gemeindeteile (Ortschaften) gültig mit Namen anzugeben, welche aus diesen Gerichtsbezirk dem Erzbistum bzw. der Diocese Lemberg einverleibt sind“.

Пересылаючи повыше до вѣдомости Всч. Урядовъ деканальнихъ поручася предложити запотребоване справоздане до 30. Липня 1898.

Отъ Митрополитальнои Консисторії.
Львовъ, дня 16. Червня 1898.

Ч. 49.

Ч. 4465. — Въ справѣ введенія душпаstryя на нову душпаstryску посаду.

По поводу спеціального выпадку, где введено пароха на нову посаду передъувольненемъ тогоже отъ давнійшои посады, пригадує ся Всч. Настоятеліамъ Деканатовъ, що не належить николи вводити душпаstryя на нову посаду безъ попередного увольненя отъ давнійшои его посады.

Отъ Митрополитальнои Консисторії.
Львовъ, дня 20. Червня 1898.

Ч. 50.

Ч. 5.796. — О отношенію пароховъ до комитетовъ церковныхъ.

Въ одній парохії нашої церковної Провинції возникло непорозумінні межи парохомъ а церковнымъ комитетомъ по тому поводу, що церковный комитет хотѣвъ вмѣщуватись въ зарядъ и рахунки церковного майна, а парохъ и церковній провизоры тому супротивили ся. Комитетъ церковный подавъ зъ того поводу жалобу до дотичного ц. к. Староства, котре заявило, що комитетъ церковный має право вглядати въ администрацію и рахунки майна церковного. Парохъ откликавъ ся до В. ц. к. Намѣстництва, котре знесло речень резолюцію ц. к. Староства; о чомъ повѣдомило ц. к. Старство дотичного пароха слѣдуюкою дописію:

„Ч... До Всечестного гр. кат. Уряду парохіального въ... Въ слѣдствіе зажаленя гр. кат. Комитету парохіального въ..., що тамошній гр. кат. Парохъ заперечивъ тому же комитетови право вмѣщування ся до заряду и рахунковъ въ фондѣ церковныхъ, выдало тутейше ц. к. Старство резолюцію зъ дня..., що комитетови церковному прислугує право вглядати въ станъ

доходовъ церковныхъ и переконати ся о администрації тыхъ доходовъ, взываючи заразомъ Урядъ парохіального, щобы на ждане того комитету приволивъ ему вглянути въ станъ касы и рахунки доходовъ и выдатокъ тои касы. Въ слѣдствіе внесеного рекуреу гр. кат. Уряду парохіального знесло В. ц. к. Намѣстництво рескриптомъ зъ дня... зарекурсовану резолюцію тутейшого ц. к. Староства зъ дня..., понеже вже въ анальгичнімъ случаю дотичнимъ комитету парохіального въ... высказане зостало рескриптомъ В. ц. к. Намѣстництва зъ дня 13. Свіння 1869. Ч. 1033, якъ такожъ зъ дня 24. Марта 1871. Ч. 12087., затвердженымъ Высокимъ ц. к. Министерствомъ вѣр. и просв. рескриптомъ зъ дня 20. Листопада 1872. Ч. 5172., що комитетъ парохіальный въ мыслѣ уставы зъ 15. Серпня 1866. (Ч. 25. Днев. уст. кр.) не есть управненій ани до заряду ани до контролѣ майна церковного и только уповажненій въ мыслѣ наведенои уставы жадати отъ заряду маєтку церковного тыхъ въясненъ, якихъ бы потребувавъ въ порученії ему тою уставою крузѣ дѣланя, а въ особенности, понеже постановлене §. 20. наведенои уставы о завѣданіи касою, по мысли и після виразного высказанія того параграфу, относитъ ся только до грошей конкуренційныхъ, збстающихъ въ перехованію комитету парохіального, но не относить ся до майна церковного. Зъ тыхъ самыхъ поводовъ не можна удержати въ силѣ жданія ц. к. Староства зъ дня..., дотичаго жданію комитету церковного въ..., а то тымъ менше, що постановленія пізньшои уставы, а именно §. 41. и 42. уставы зъ 7. Мая 1874. (Ч. 50. Днев. уст. кр.) комитетови парохіальному ингеренції въ зарядѣ майна церковного не признаютъ. — О тѣмъ повѣдомляю Всч. Урядъ парохіальный.“

Подаючи тое рѣшене В. ц. к. Намѣстництва до вѣдомости Всч. Святынства, має Митроп. Консисторія повну надію, що Всч. Святынство повѣреніемъ ему церковнимъ майномъ совѣтно и съ всякою точностю завѣдувати буде, а Всч. Уряды деканальни завѣдуване тое належито надзирати не залишать.

Отъ Митрополитальнои Консисторії.
Львовъ, дня 24. Червня 1898.

Ч. 51.

ОБВѢЩЕНІЯ КОНКУРСОВІЙ.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ:

- а) підъ днемъ 2. Червня 1898 съ речицемъ до 28. Липня 1898.
Ч. 5021. Станиславчикъ мѣсто съ прилуч. Монастирокъ, Бордуляки и Куты Троєцкій, деканата Олеского, надана ординаріятскаго.
б) підъ днемъ 11. Червня 1898 съ речицемъ до 6. Серпня 1898.
Ч. 5147. Борыничѣ съ прилуч. Дроговичѣ, деканата ходорівскаго, надана приватного.

- в) підъ днемъ 16. Чертвя 1898 съ речицемъ до 11. Серпня 1898.
- Ч. 5435. Гребенѣвъ, деканата Сколіскаго, надана приватного.
- Ч. 5436. Шумляны съ прилуч. Славутинъ, деканата Рогатинъскаго, надана приватного.
- г) підъ днемъ 23. Чертвя 1898 съ речицемъ до 18. Серпня 1898.
- Ч. 5643. — Вербовчикъ съ прилуч. Стиборовка и Орховчикъ, деканата Залозецкаго, надана приватного.

Отъ Митрополитальнои Консисторіи.

II.

Ч. 5253. — Розписує ся на конкурсъ посада учителя гр. кат. религії при народныхъ школахъ въ Збаражи.

Ц. к. окружна Рада школына въ Збаражи розписала підъ днемъ 16. Мая с. р. Ч. 493. конкурсъ въ цѣли сталого замѣщенія посады учителя религії при 5-класовой школѣ мужеской въ Збаражи съ обовязкомъ удѣлювання тоїже науки въ тамошній 5-класовой школѣ женеской, съ рѣчною платою 450 злр. и 10% на помешкане.

Убѣгаючій ся о туу посаду священики мають свои дотычні, належито удокументовані поданя посредствомъ своихъ настоятельной власти внести до ц. к. окружной Рады школыни въ Збаражи найдальше до дня 6. Липня 1898.

Тое подає ся Веч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальнои Консисторіи

Львовъ, дна 9. Чертвя 1898.

III.

Ч. 5821. Розписує ся на конкурсъ посада гр. катол. катихита при 6-класовой школѣ въ Бродахъ.

Ц. к. окружна Рада школына въ Бродахъ розписала підъ д. 6 Чертвя 1898. Ч. 755. конкурсъ въ цѣли сталого замѣщенія посады гр. кат. катихита при 6-класовой школѣ мужеской въ Бродахъ съ рѣчною платою 600 злр. и 10% додаткомъ на помешкане. Обовязкомъ катихита буде удѣляти науки религії такожъ въ тамошній 4-класовой школѣ женеской.

Убѣгаючій ся о туу посаду священики мають свои дотычні поданя че резь свои настоятельной власти внести до ц. к. окружной Рады школыни найдальше до дня 27. Липня 1898.

Тое подає ся Веч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальнои Консисторіи.

Львовъ, дна 25. Чертвя 1898.

ХРОНИКА.

Архієрейску грамоту похвальну и узnanie за труды около будовы новои церкви получивъ:

Ч. 347/орд. — Іоанъ Соллогубъ парохъ Неслухова.

Архієрейске благословеніе по поводу 25-лѣтнаго ювилея священства получивъ:
Ч. 580/орд. — Евгеній Даевовичъ парохъ Бобрки.

Митроп. Консисторія на внесене ц. к. окружной Рады школыни въ Бобркѣ удѣлила
декретъ похвальный за ревне удѣляніе науки религії по школахъ 00:

Ч. 3014. Юліяну Ярымовичу пароху въ Ольховицѣ,
" " Володимиру Глѣбовицкому сотруд. въ Стрѣлкахъ,
" " Николаю Сенишину пароху въ Берездвяцахъ,
" " Іоану Боднару пароху въ Піддиѣстрианахъ,
" " Володимиру Булѣ сотруд. въ Борничахъ.

УЧІВЩЕННЯ.

а) Завѣдательства получили 00:

Ч. 4537. Михаилъ Форисъ въ Тернілівцѣ,
Ч. 4523. Володимиръ Була въ Борничахъ,
Ч. 4212. Ісидоръ Свистунъ въ Середопольцахъ,
Ч. 4903. Іоанъ Сухаровскій въ Станиславицѣ.

б) Сотрудничество получили 00:

Ч. 4741. Василій Владычина въ Бережанахъ,
Ч. 4792. Палицъ Свергунъ въ Дѣдиловѣ.

Введеній 00:

Ч. 3472. Казимиръ Савицкій въ сотруд. Сѣльца-Бенкѣвъ,
Ч. 3522. Михаилъ Левицкій въ сотруд. Могильницѣ,
Ч. 3537. Емиліянъ Білинкевичъ яко парохъ Фалиша,
Ч. 3715. Александръ Грегоровичъ въ сотруд. Студніки,
Ч. 3746. Алексей Пристай въ завѣд. Гологоръ,
Ч. 3748. Євстахій Нижанковскій яко парохъ Качанівка,
Ч. 3747. Андрей Вознякъ въ сотруд. Щѣшокъ,
Ч. 3807. Теодоръ Сахно въ завѣд. Кабаровецъ,
Ч. 3914. Володимиръ Ганницкій яко парохъ Рудна,
Ч. 3922. Володимиръ Андруховъ въ завѣд. Журова,
Ч. 3882. Іоанъ Созанський яко парохъ Черча,
Ч. 3941. Едуардъ Косановскій въ сотруд. Черніхова,
Ч. 4165. Андрей Дольницкій яко парохъ Підгорецъ,
Ч. 4166. Петро Соловій яко парохъ Покровецъ,
Ч. 4167. Теофіль Копистянскій яко парохъ Зарубинецъ,
Ч. 4205. Іоанъ Глодзинський яко парохъ Руды,
Ч. 4840. Михаилъ Форисъ въ завѣд. Терпилівка.

Увѣльненій 00:

Ч. 3616. Володимиръ Андруховъ отъ завѣд. Черча,
Ч. 3687. Алексей Пристай отъ завѣд. Підгорецъ,

Ч. 3749. Андрей Дольницкий яко парохъ Гологоръ,
 Ч. 3807. Іоанъ Глоданійський яко парохъ Кабаровецъ,
 Ч. 3922. Іоанъ Созанійський яко парохъ Журова,
 Ч. 4205. Теодоръ Сахно бѣ завѣд. Руды.

Ч. 2859. Митр. Консисторія предложила В. ц. к. Радѣ шкільний краевій въ пропозиції на посаду актуального катихита при V. гімназії въ Львовѣ ОО:

Д-ра Стефана Юріка заступ. катих. V. гімн. въ Львовѣ,
 Евгенія Громницкого дѣйств. катих. гімн. въ Тернополі,
 Іоана Рудовича катих. шкіль нар. въ Львовѣ,
 Амвросія Поляцького, пароха въ Любомицяхъ,
 Леоніда Лужницького кат. шкіль нар. въ Тернополі,
 Йосифа Гоцкого кат. шкіль нар. въ Львовѣ,
 Богдана Копытчака сотрудникка въ Болеховѣ,
 Іоана Туркевича заступ. кат. при академ. гімназії.

Зъ тыхъ кандидатбвъ поручає Митроп. Ординаріятъ до заміненования О. Д-ра Стефана Юріка яко найбѣтнійшого до тої гімназії.

Ч. 3481. Митроп. Консисторія предкладає ц. к. Радѣ шкільний окружній въ Бродахъ до заміненования на актуального катихита въ школѣ видачій въ Бродахъ О:

Юліана Дзеровича провізор. катих. тамже.

Презенты получили ОО:

Ч. 4390. Клементій Базилевичъ на Волю голобреку,
 Ч. 4528. Ізidorъ Конертийський на Перемышляни,
 Ч. 4529. Григорій Кармалита на Боршбвъ.

Вставлено ся до Выс. Президія ц. к. Намѣстництва взглядомъ інституції ОО:

Ч. 3419. Евгенія Свистуна на Болшовецъ,
 Ч. 4390 Клементія Базилевича на Волю голобреку,
 Ч. 4529. Григорія Кармалита на Боршбвъ,
 Ч. 4528. Іздора Конертийского на Перемышляни.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон. інституцію ОО:

Ч. 3840. Константина Яримовича на нар. св. Ап. Петра и Павла,
 Ч. 3841. Корнилія Лотоцкого на Рогачинъ,
 Ч. 4479. Евгенія Свистуна на Болшовецъ.

До канон. інституції возваній ОО:

Ч. 3841. Корнилія Лотоцкій на Рогачинъ,
 Ч. 4479. Евгеній Свистунъ на Болшовецъ.

Канон. інституцію получили ОО:

Ч. 3700. Петро Соловій на Покрбвъ,
 Ч. 4268. Корнилія Лотоцкій на Рогачинъ,
 Ч. 4809. Евгеній Свистунъ на Болшовецъ.

Декретъ увільнення бѣ испыта конкурсного парохіального на протягъ 6. лѣтъ получили ОО:

Ч. 4186. Александръ Мудрикъ сповѣдникъ Архикатедральний,
 Ч. 4678. Володиславъ Юзычинський парохъ Острова.

Позволене приступити до испыту конкурсного парохіального получили ОО:

Ч. 4216. Александръ Мѣйскій завѣд. Лукавицѣ нижаовъ,
 Ч. 4426. Євгеній Тымкевичъ завѣд. Ярославичъ,
 Ч. 4425. Ярославъ Гургула завѣд. Шумлянъ,
 Ч. 4427. Іларій Гучковскій завѣд. Вербовчика,
 Ч. 4512. Антоній Конертийський завѣд. Баворова,
 Ч. 4431. Ярославъ Мандичевскій сотрудник. въ Зарваници,
 Ч. 4615. Кипріянъ Дурбакъ сотрудник. въ Ладичинѣ,
 Ч. 4616. Іоанъ Гарматій сотрудник. въ Золотникахъ,
 Ч. 4644. Володимиръ Яцковскій парохъ Волѣ великої,
 Ч. 4655. Богданъ Домбчевскій сотрудник. въ Вербіловицяхъ,
 Ч. 4656. Николаї Кокурудза парохъ Баличнагорныхъ,
 Ч. 4643. Василій Лиско сотрудник. въ Буску,
 Ч. 4768. Василій Левицкій сотрудник. въ Струсовѣ,
 Ч. 4790. Миколаї Пасецкій сотрудник. въ Вишеницѣ,
 Ч. 4791. Петро Нижанковскій сотрудник. въ Тернополі,
 Ч. 4798. Йосифъ Гоцкій, катихитъ шкіль народа. въ Львовѣ,
 Ч. 4973. Ігнатій Глѣбовицкій сотрудник. въ Підкамени.

Позволене приступити до испыту квалификаційного на катихитовъ школъ середніхъ получили ОО:

Ч. 4177. Юліанъ Дзеровичъ, Теодозій Лежогубскій и Дамянъ Лозатинський.

Позволене приступити до испыту квалификаційного на катихитовъ школъ видачій народніхъ получили ОО:

Ч. 4387. Теодоръ Дзьоба, Андрей Вознякъ, Йосифъ Коменда, Платонъ Карпинський,
 Александръ Коренецъ, Володимиръ Соневицкій, Володимиръ Лешнівський,
 Михаїл Клюкъ, Вильгельмъ Белкотт и Максиміліанъ Кинашъ.

Митроп. Консисторія вставила ся до Выс. ц. к. Намѣстництва:

а) о плату зъ фонда рел. для приват. сотрудниківъ:

Ч. 678. въ Кудобинцяхъ,
 Ч. 920. въ Берлинѣ,
 Ч. 1460. въ Островѣ,
 Ч. 2050. въ Сосновѣ,
 Ч. 2092. въ Вербовчика,
 Ч. 2004. въ Сорокахъ,
 Ч. 2485. въ Дерновѣ,
 Ч. 2675. въ Оравчику,
 Ч. 2686. въ Болотнѣ,
 Ч. 2840. въ Мишковичахъ.
 Ч. 3066. въ Кобиловолокахъ,
 Ч. 3096. въ Студвицѣ,
 Ч. 3313. въ Боратинѣ,
 Ч. 3765. въ Зеленбвъ,
 Ч. 3849. въ Станиславчику,
 Ч. 3908. въ Липиці горїшній,
 Ч. 4306. въ Печевнѣ,
 Ч. 4299. въ Стрывицѣ,
 Ч. 4440. въ Вербовѣ,
 Ч. 4444. въ Прошовбвъ,
 Ч. 4492. въ Стадчи.

б) о запомогу зв фонда рел. для ОО:

- Ч. 563. Іоакима Федюка пароха Курянъ,
 Ч. 2846. Николая Курбаса пароха Илемя,
 Ч. 1731. Владислава Дорожинського пароха Музуня,
 Ч. 1828. Николая Піджарка пароха Гаївъ,
 Ч. 2406. Іоана Барановського пароха Дубча,
 Ч. 3097. Николая Левицкого пароха Сливокъ,
 Ч. 3415. Теодозія Лежогубського сотрудникника при Ц. св. Параскевії,
 Ч. 1096. Петра Єзерського пароха Гуминськъ,
 Ч. 3486. Григорія Алискевича пароха Осташовецъ,
 Ч. 3656. Володимира Чепця пароха Стрілкова.

в) о дарб ласки для свящ. сідеб:

- Ч. 11242/97. Михалини Мигуль, вдовы по бл. п. завѣд. въ Кривомъ,
 Ч. 11245/97. Михалини Мигович, вдовы по бл. п. пароху въ Покровцахъ,
 Ч. 633. Корнелии Гулла, вдовы по бл. п. пароху въ Чепеляхъ.
 Ч. 3306. Анины Бѣлинської вдовы по бл. п. пароху въ Русятичахъ
 Ч. 2357. — Митр. Консисторія асигнувала запомогу для вдбвъ и си-
 рбть по священикахъ за р. 1897. и виекспедівала по всѣхъ
 Вир. Уродахъ декавъ.—

Митроп. Ординаріятъ соглашає ся на принятіе въ новиція Ч. св. В. В.:

- Ч. 170/орд. Николая Лыска,
 Ч. 170/орд. Симеона Бурака.
 Ч. 2884. Василія Теодоровича.

**Митроп. Консисторія вставила ся до Вис. ц. к. Намѣстництва о системизованіе посады
 сотрудника:**

- Ч. 1370. въ Макуланцахъ, дек. Теребовельского.

Некрольогія.

- Ч. 4064. Сильвестръ Гардинський парохъ въ Середопльцахъ номеръ 27. Цвѣтня 1898,
 Ч. 4522. Михаїль Чикалюкъ парохъ въ Терпилівцѣ номеръ д. 13. Мая 1898,
 Ч. 4585. Іоанъ Юзычинський парохъ въ Бориначахъ номеръ д. 12. Мая 1898,
 Ч. 4902. Петро Дольницький парохъ въ Станиславчику номеръ д. 28. Мая 1898.
 Ч. 5179. Йосифъ Завадовський парохъ въ Вербівчику номеръ д. 3. Червня 1898.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Всіхъ Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 29. Червня 1898.

КАРДИНАЛЪ СЕМБРАТОВИЧЪ,
 Митрополитъ.

Львівсько-Архієпархіальний ВІДОМОСТИ

Рікъ 1898.

Выдано дня 15. Липня

Ч. IX.

Ч. 52.

Ч. 2125. — Інструкція і Планъ науки релігії въ школахъ доповняючо-промисловыхъ.

Въ розпорядженню Митрополитального Ординаріята зъ дня 17. Червня 1897. Ч. 3723 (см. Архіепар. Вѣд. зъ р. 1897 ч. X. ч. 63) були виданій загальний постановы, котрыхъ ОО. Катихиты при науцѣ релігії и вправахъ релігійныхъ въ школахъ доповняючо промисловыхъ держати ся мали, подробна же Інструкція і Планъ науки мали ся видати ажъ по отриманю справоздань ОО. Катихитовъ, що въ тыхъ школахъ учатъ. На підставѣ тыхъ справоздань отже, видає Митрополитальный Ординаріятъ слѣдуючу Інструкцію і Планъ науки, котрыхъ ОО. Катихиты, удѣляючий науку релігії въ школахъ доповняючо-промисловыхъ, на будуче держати ся мають.

Інструкція і Планъ науки релігії въ школахъ доповняючо-промисловыхъ.

I. Цѣль и способъ науки.

Цѣллю науки релігії въ школахъ доповняючо-промисловыхъ есть та, щоби молодёжь выходачи зъ той школы, винесла такій засбѣ правдъ вѣры

и моральности, який есть ей потребный, чтобы въ будучности могла оперти на нихъ свое религійно-моральное житѣ и могла крѣпко поборовати всѣ небезпечености, який грозить вѣрѣ и честнотѣ людемъ принадежнимъ до стану ремѣсничего, рукодѣльного, купецкого и промыслового.

Щоби туло цѣль осягнути, потреба, щоби молодѣжь не только присвоила себѣ певний кругъ правдѣ вѣры и моральности христіянської, але такожъ, щоби виробила въ собѣ переконане и почути христіянско-католицке, именно, щоби она високо цѣнила то, що есть молодежю христіянською и належить до Церкви католицкої, щоби полюбила обряды церковній и звичай христіянськихъ и щоби ихъ въ житї радо сповняла, бо они поддержують вѣру и честноту.

До той цѣли повинній отже прямувати и наука въ школѣ и вправы релігійній. При науцѣ о. катихитъ звертати буде часто увагу на тѣ небезпечености, який ихъ станови грозять и на тѣ пороки, въ який впадають люди того заводу, котрому молодѣжь тої школы посвящає ся, а заохочувати буде ихъ до тихъ честнотъ, який имть въ ихъ станѣ особливо суть потребний, якъ именно: справедливостъ, ретельностъ, честнотъ, трудолюбивостъ, єщадливостъ, тверезостъ, вытрвалостъ, надїя въ Бозѣ, память на будущій и т. п. — При вправахъ релігійнихъ буде о. Катихитъ наставати на то, щоби молодѣжь приписаний вправы релігійній точно виповнила, и не вдоволити ся о. Катихитъ поверховнимъ виповненемъ ихъ, але буде такожъ старати ся, щоби молодѣжь полюбила тѣ обряды, розуміла и поважала ихъ. Задля того пояснити имъ значене и красоту обрядовъ церковныхъ и звичаївъ христіянськихъ, поучити ихъ, що сповняючи тѣ обряды, они приносять Богу честь и покладають у Бога заслуги для дочасної и вѣчної щастливості.

II. Вправы релігійній.

Щодо вправъ релігійнихъ, то будуть ОО. Катихиты держати ся слѣдуючихъ правилъ:

1. Рѣкъ школьный має ся розпочати и закінчити торжественнымъ Богослуженемъ.

2. Молодѣжь повинна що недѣлѣ а по можности, и що свята приходить въ порядку и підъ надзоромъ до церкви, на Службу Божу. Де то есть можливе и де есть бѣльше молодежи, тамъ належить для іншій отпра- вити окрему Службу Божу въ означеномъ часѣ; — де то не есть можливе, або де число молодежи не въ велике, тамъ може она брати участіе въ Богослуженю разомъ съ молодежю іншихъ школъ, лише треба єй визначити окреме мѣстце.

3. Що тижднія належить держати для молодежи школы доповняючо-промыслової отвѣтну вѣкови и потребамъ єї, ексорту, — або пояснити дотичне Евангеліє съ доданемъ отповѣднихъ наукъ.

4. До св. Тайн Покаяння и пресв. Евхаристії повинна молодѣжь приступати три разы въ роцѣ, а то: съ початкомъ року школьнаго, около празника Рождества Христового и около празника Воскресенія Христового.

Передъ приступленемъ до св. Сповѣди належить молодѣжь приготовити, а передъ сповѣдю, що отбуває ся передъ Великоднемъ, належить зарядити короткїй реколекції, який після обставинъ будуть можливі.

5. О. Катихитъ заохотити молодѣжь до участія въ іншихъ богослуженяхъ, якъ именно въ Вечерні, Утрени (особливо, коли есть Всеночнє), въ процесіяхъ и т. п. якъ такожъ до вписування ся въ братство (молодше), яке при церквѣ находити ся.

6. О. Катихитъ буде наставати, щоби молодѣжь мала молитвеники и поучити ихъ звѣ тихъже користати.

7. Науку релігії розпочинати и кончiti буде молитвою або пѣснею. Такожъ науку катихизму перерывати буде разъ або два разы на годину, короткою побожною пѣснію. О. Катихитъ научить дѣтей, якъ мають ся заховати під часъ молитви и въ церквѣ під часъ Богослуженя, и буде наглядати ихъ заховане.

8. О. Катихитъ напомнє молодѣжь, щоби щоденно рано и вечеръ помолила ся побожно, рѣвновѣж передъ єдженемъ и по єдженю, що найменше перекрестила ся побожно; — щоби переходачи попри церковь або св. крестъ отдала почесть Богу, и щоби уживала христіянскаго поздоровленя „Слава Іисусу Христу.“ Тоже и О. Катихитъ стрѣчуючи ся съ молодцями повиненъ уживати того поздоровленя.

9. Належить почитати св. Іосифа яко Патрона молодежи и въ день Єго молодѣжь на Богослуженіе збратори.

10. О. Катихитъ постарає ся, щоби въ бібліотецѣ школьній находили ся пожиточнї книжки релігійно-морального змѣсту до читання, и щоби молодѣжь звѣ тихъ книжокъ користала. При томъ буде молодѣжь перестерѣгати передъ читанемъ книжокъ нерелігійнихъ и неморальнихъ и буде бачити на то, щоби молодѣжь такихъ книжокъ не дбставала и не читала.

11. Въ книці окружити О. Катихитъ молодѣжь свою печаливостю и поза школою, щоби она не входила въ товариства съ людьми нерелігійними и неморальными и не отдавала ся розпустѣ.

III. Планъ науки релігії.

При удѣлюваню науки релігії найбѣльшу трудність справляє та обставина, що молодѣжь до школы доповняючо промыслової приносить нервній вѣдомості катихизму и нервнє знане молитвъ; та, що молодѣжь по найбѣльшої часті не має книжокъ и дома не приготовляє ся на лекції. Задля того мусить О. Катихитъ ограничити ся переважно до устної науки въ школѣ. Треба прото устно викладати и вложене заразъ перепытати, а нѣмъ поступити ся дальще, треба впередъ выпытати попередне, — пытати часто и всѣхъ, щоби ихъ приневолити до уваги, та чогось навчити. Кромѣ того буде О. Катихитъ наставати и на то, щоби молодѣжь після можности мала книжку „Малий Катихизмъ“ и щоби задану лекцію перечитувала дома.

Понеже подъ взглядомъ религійного приготовленія молодѣжь нерѣвна приходитъ до школы доповняющо промысловои, то треба науку такъ попроявляти, щобы зъ неи могли всѣ користати. За подставу науки религії треба положити „Малый Катихизмъ“^{*)} и старати ся, щобы то, що въ нѣмъ находить ся, присвоили собѣ всѣ. Той матеріаль буде О. Катихитъ розширювати и пояснювати оповѣданіями зъ Исторіи бблійнои и пояснюванемъ обрядовъ церковныхъ. Той предметъ раздѣлить ся на поодинокій класы въ слѣдуючій способѣ :

Курсъ приготовляючий.

Позаякъ на курсъ приготовляючий приходить молодѣжь, котра не скончила школы народной иproto приносить дуже скupій вѣдомости религійній, proto належить на тѣмъ курсѣ науку такъ попроявадити, щобы она становила подставу до дальшои властивои науки, що удѣляти ся буде на першомъ и другомъ роцѣ. Тутъ треба вивчити молодѣжь найпотребнійшихъ молитвъ, якъ именно: Знамени св. Креста — Молитвы Господниои („Отче нашъ“) — Привѣту Ангельского („Богородице Дѣво“) — „Подъ твою милость“ — Трісвятої „Святого Боже“ „Слава Отцу“ — Молитвы Мытаревои: „Боже милостивъ“ — Символа Вѣры: „Вѣрую“. — Зъ Катихизму при помочи оповѣданій бблійныхъ, научить ся молодѣжь того курсу: О Бозѣ (кто есть Богъ?), — о сотвореню свѣта — о сотвореню чоловѣка — о грѣсѣ першихъ людій и наслѣдкахъ того, — о обѣтницѣ Спасителя, — народженю, науцѣ, страстехъ, крестной смерти Іисуса Христа и довершенню спасеня — о воскресеню и вознесеню Іисуса Христа, — о засланю св. Духа на Апостолівъ, — о установлению Церкви, — десять заповѣдей Божихъ и пять заповѣдей церковныхъ, — що есть грѣхъ? — и 4. послѣдній рѣчи — сѣмъ св. Тайнъ — щѣсть головинъ правдѣ вѣры.

Подчасъ науки научить О. Катихитъ молодѣжь деякій пѣсень церковныхъ, якъ именно: „Господи помилуй — Тебѣ Господи — Аминь — Подай Господи — Святый Боже — Подъ твою милость — Пречистая Дѣво — До св. Николая — Богъ предвѣчный“ и посли можности іншихъ отвѣтно до часу и подготовленія молодежи.

I-шій и II-гій роцъ.

Головнимъ предметомъ I. и II. року буде „Малый Катихизмъ“ такъ, що розложити ся его на два роки. Въ I. роцѣ возьметъ ся наука вѣры на подставѣ Символа вѣры и о молитвѣ, при чѣмъ пояснити ся молитву: „Отче нашъ“ и „Богородице Дѣво“ такоже деякій обряды церковній якъ именно: котрій суть головині частіи Богослуженія церковного (Вечерня, Утрена, Всеночне, Служба Божа), що есть Параства, Акафистъ? Передъ надходящими святами, пояснити имъ значене тыхже.

^{*)} новѣйшаго выданія.

Науку Катихизму пояснювати буде О. Катихитъ отвѣтными оповѣданіями зъ Исторіи бблійнои.

Въ науцѣ молитвѣ поступить О. Катихитъ далъше, а именно выучить ихъ молитви: „Царю небесному“ — „Пресвятая Тройце“ — „Прійдите поклонити ся“ — „Достойно есть“ — „Ослаби остави“ — „Преславна присно Дѣво“ — „Упованіе намъ Отецъ“ — и навчитъ ихъ въ якобъ порядку мають отмавляти щоденій молитви.

Зъ пѣсень навчитъ ихъ далъше: „Антифоны — Единородный Сыне — Аллілуя — Свѧтъ — Тебѣ поэмъ“ и іншихъ пѣсень, якъ: „О всепѣтная Мати — Всі тя хоры — Вселенная“ и т. п.

Въ II. роцѣ возьметъ ся друга часть Катихизму: О заповѣдяхъ, о св. Тайнахъ, о грѣсѣ и честнотѣ. При тѣмъ пояснити ся головні частіи Службы Божої и важнійшихъ обрядовъ тоїже, значене Иконостаса и Олтаря, які суть ризы церковній и значене св. креста, хоруговъ, плащаницѣ.

До молитвѣ належить ще додати Исповѣданіе грѣховъ, — молитву передъ св. Причастіємъ „Вѣрую Господи и исповѣдую“ — и посли можности: „Помилуй мя Боже“ (ис. 50.).

Зъ пѣсень церковныхъ выучать ся далъше: „Иже Херувимы“ — „Достойно есть“ — „Отче нашъ“ — „Единъ свѧтъ“ — „Да исполнятъ ся“ — „Буди имя Господнє“; — дальшихъ пѣсень до Пресв. Дѣвы и колядъ.

Передъ надходящими святами належить пояснити значене тыхже и значене обрядовъ, котрій особливій обряды въ то свято припадають, якъ и. п. свячене води на Богоявлене, — свячене вѣтей въ Цвѣтну недѣлю и т. д.

Велику вагу положать О. Катихиты на то, щобы выучити молодѣжь добре приготовити ся до св. Тайнъ Покаянія и пресв. Евхаристії и добре зъ нихъ користати.

Коли бы въ якобъ школѣ доповняющо-промыслової оба роки (I. и II.) разомъ побирали науку, то належить матеріаль науконый разложить на два лѣта посли выше сказаного.

Дуже користною рѣчею було бы повторити матеріаль зъ попереднаго року, наколи на то часъ позволить.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 30. Червня 1898.

Ч. 53.

Ч. 584. — О постѣ, на другій день весілья прилекаючомъ ся.

Понеже часто буває такъ, що гощенія весільний на другій день по вѣнчаню ще продовжуютъ ся, и день той неразъ єсть постный, длятого звертає увага Всі. Душнастрирвъ, щобы памятаючи на то, напередъ упоминали

тыхъ парохіанъ, котрій весілля спровадяють, аби въ разѣ, если той другій день єсть постный, побрасть належито заховали; або, если того не хотять, аби выбирави собѣ такій день на вѣнчане, по котрому другій не єсть постный. Въ томъ взглядѣ суть особливо пораднѣ на вѣнчаня тижднѣ загальний.

Ôтъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дnia 30. Червня 1898.

ХРОНИКА.

Архієрейське благословеніе и титулъ совѣтника Митроп. Консисторії по поводу 50-лѣтнього ювілея священства получивъ:

Ч. 638/орд. — О. Михаїлъ Фаціевичъ парохъ въ Ліщинѣ.

Архієрейське благословеніе и титулъ совѣтника Митроп. Консисторії получивъ:

Ч. 672/орд. — О. Тома Дуткевичъ парохъ въ Цѣшкахъ.

Архієрейське узnanie за точне и совѣтне сповідання обовязківъ яко Вицеректора, Со- вѣтника и Референта Консисторскаго получивъ:

Ч. 5630. О. Михаїлъ Мрыцъ, новоіменований крилошанинъ Перем. Епархії.

Іменовання.

Заступникомъ референта Митроп. Консисторії іменованій:

Ч. 5514. О. Михаїлъ Яцковскій префектъ Семинарії духовної.

На внесеніе Видѣлу професоровъ богословскаго факультету заявляє Митроп. Ординаріѧть Вис. ц. к. Намѣстництву свое согласіе на поручене суплементури догматики фундамен- тальної и христіянской філософії:

Ч. 5340. О. Д-ру Стефану Юрку,

а супlementури моральнаго богословія:

Ч. 5340. О. Д-ру Станиславу Параевскому.

УМІЩЕННЯ.

а) Завѣдательства получили ОО:

Ч. 5230. Іларій Гучковскій въ Вербовчику,
Ч. 5856. Іоазъ Рудницкій въ Лаховичахъ подорожныхъ.

б) Сотрудничество получили ОО:

Ч. 5982. Андрей Вознякъ въ Кудобинчахъ,
Ч. 5861. Максиміліанъ Кинашъ съ правомъ управлія пар. въ Дѣдиловѣ.

Введеній ОО:

Ч. 5201. Володимиръ Була въ завѣд. Борынчичъ,
Ч. 5766. Іларій Гучковскій въ завѣд. Вербовчикка,
Ч. 5875. Корнилій Лотоцкій яко парохъ Рогачина,
Ч. 5989. Євгеній Свистунъ яко парохъ Большовца,
Ч. 5332. Василій Владычинъ въ сотруд. Бережана,
Ч. 5411. Іоанъ Сухаровскій въ завѣд. Станиславчика,
Ч. 5414. Ізидоръ Свистунъ въ завѣд. Середополець.

Увільненій ОО:

Ч. 5171. Володимиръ Була бѣ сотрудникъ въ Борынчахъ,
Ч. 5278. Ізидоръ Свистунъ бѣ сотрудникъ въ Дѣдиловѣ,
Ч. 5331. Євгеній Свистунъ бѣ сотрудникъ въ Бережанахъ,
Ч. 5415. Василій Владычинъ бѣ сотрудникъ въ Вишневчичку.

Въ пропозиції умѣщений ОО:

Ч. 5337. на Заланбвъ: 1) Григорій Лонкевичъ, 2) Давідъ Зарицкій, 3) Еміліанъ Ваню, а въ списѣ: Степанъ Высоцанскій, Михаїлъ Гаврилюкъ, Герасимъ Семківъ, Еміліанъ Рудницкій, Амвросій Рыбакъ, Андрей Одъжанський, Володимиръ Рудавскій, Николай Винницкій и Володимиръ Була.
Ч. 5513. на Протесъ: 1) Володимиръ Кальба, 2) Александеръ Любинецький, 3) Александеръ Джузинський, а въ списѣ: Алексей Пристай, Александеръ Ротко, Володимиръ Була.
Ч. 5708. на Чепелѣ: 1) Еміліанъ Кузьма, 2) Димитрій Йосифовичъ, 3) Іоанъ Алискевичъ, а въ списѣ: Еміліанъ Гавришо.
Ч. 5709. на Лѣсники: 1) Григорій Діяковскій, 2) Николай Садовскій.
Ч. 5710. на Виписки: 1) Йосифъ Дацьбъ, 2) Еміліанъ Зарицкій.
Ч. 5757. на Кабарбвцѣ: 1) Теодоръ Сахно, 2) Юліанъ Борачокъ.
Ч. 5511. на Рѣвнѣ: Теофілъ Нижанковскій, 2) Ігнатій Гараевічъ, 3) Мелетій Дзеровічъ, а въ списѣ: Михаїлъ Олеський, Йосифъ Бандура, Петро Чикалюкъ, Степанъ Крижановскій, Антоній Целевачъ, Михаїлъ Гаврилюкъ, Володимиръ Глїбовицкій, Йосифъ Дацьбъ.
Ч. 5512. на Гологоры: 1) Ярославъ Стеткевичъ, 2) Михаїлъ Кмицікевичъ, 3) Михаїлъ Форисъ.

Презенты получили ОО:

Ч. 5909. Еміліанъ Ваню на Заланбвъ.

Вставлено ся до Вис. Президія ц. к. Намѣстництва взглядомъ інституції ОО:

Ч. 5909. О. Еміліана Ваня на Заланбвъ.

Вис. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон. інституцію ОО:

Ч. 5185. Климентія Базилевича на Волю Голобреку,
Ч. 5250. Григорія Кармалита на Боршбвъ,
Ч. 5401. Ізидора Копертинскаго на Перемышляни.

До канон. інституції возваній 00. :

Ч. 5185. Климентій Базилевич на Волю Гологорську,
Ч. 5250. Григорій Кармалита на Боршбвъ,
Ч. 5401. Ізidorъ Конертическій на Переяшляни въ мѣс. Вересні.

Канон. інституцію получили 00. :

Ч. 5650. Григорій Кармалита на Боршбвъ,
Ч. 5706. Климентій Базилевич на Волю Гологорську.

Декретъ увільнення бѣть испыту конкурсового парохіяльного на протягъ 6. лѣтъ получиль:

Ч. 5854. О. Теодоръ Леонтович парохъ въ Підлипахъ.

Испыть конкурсowy парохіяльny выдержаніи 00. :

Ч. 5682. Петро Нижанковскій, Кипріянъ Дурбакъ, Евгеній Тымкевичъ, Ігнатій Глѣбовичкій, Антоній Конертическій, Ярославъ Мандичевскій, Петро Минко, Николай Пасецкій, Іоанъ Дорожинський, Іоанъ Гарматій, Ярославъ Гургула, Іларій Гучковскій, Йосифъ Гоцкій, Богданъ Домчевскій, Василій Лиско, Василій Левицкій, Николай Кукурудза, Александръ Майкій.

Испыть квалификаційный на катихітобъ школъ середныхъ выдержаніи 00. :

Ч. 5168. Юліанъ Даєровичъ, Теодозій Лежогубскій, Даміанъ Лозатинський.

Испыть квалификаційный на катихітобъ школъ народныхъ и выдѣловыхъ выдержаніи 00. :

Ч. 5169. Вильгельмъ Белкоттъ, Андрей Вознякъ, Теодоръ Дзьоба, Максиміліянъ Кіаша, Михаїлъ Клюкъ, Йосифъ Коменда, Александръ Коренецъ, Володимиръ Лешнівський, Александръ Соневицкій.

Некрольогія.

Ч. 5764. Николай Ковшевичъ парохъ въ Ляховичахъ подорожныхъ померъ д. 19. Червня 1898.

Ч. 5771. Іоанъ Ганкевичъ смеритований парохъ въ Буцькахъ, номеръ д. 17. Червня 1898.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Кліра.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дия 15. Липня 1898.

КАРДИНАЛЪ СЕМБРАТОВИЧЪ,
Митрополитъ.

Накладомъ Митрополитального Ординаріята

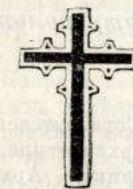
Типографія Ставронигійська

Львівсько-Архієпархіяльний ВѢДОМОСТИ

Рокъ 1898.

Выдано дня 12. Серпня

Ч. Х.

СІЛЬВЕСТЕРЪ св. Р. Ц. тит. св. Стефана на
холмѣ Целійск. Кардиналъ **СЕМБРАТОВИЧЪ**,

Божою Милостію и св. Апостольского Престола благословеніемъ Митрополитъ Галицкій, Архієпископъ Львівскій, Епископъ Каменецький, Єго цѣс. и кор. Апост. Величества дѣйствительный тайний Совѣтникъ, Раціаръ Ордена жезлъної короны I. кляси, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державної, Членъ Сойма Королевства Галичини и Володимирія съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ, Докторъ св. Богословія и проч. и роч.,

принявши св. Тайни и отримавши Апостольске благословеніе, по довгѣй и тяжкѣй недузѣ упокоивъ ся о Господѣ дня 4. Серпня о год. 3. м. 50. по пол. въ 62 роцѣ житя.

Тлійній останки збстали дия 7. Серпня о год. 5. по пол. перенесеній до Архикатедр. храма св. ВМ. Георгія, а дия 8. Серпня розпочавъ ся о год. 6. рано обрядъ похоронний — по отправленю котрого зложений збстали въ гробницѣ на котрый то обрядъ тяжко опечалена Митрополит. Капитула — Всечестне Духо-веньство и вѣрнихъ христовыхъ всѣхъ трехъ обрядовъ запросила.

До Всего Всечестного Духовенства мірского и монашеского и всіхъ

Вірнихъ львівської Митрополитальної Архідієцезії.

Подобало ся Всемогучому Сотворителеви въ Его непонятныхъ совѣтахъ, покликати нашего вселюбезиѣшаго Архипастыря, Его Еміненцію Сильвестра Кардинала Сембраторича, Митрополита Галицкого, Архієпископа Львівскаго и пр. эз сего дочасного житя до лучшио, блажениѣшої вѣчности. Въ дни 4. серпня с. р. о годинѣ 3. минутѣ 50. по полудни упокоивъ ся Его Еміненція по довгой и тяжкой недуѣ, въ Бозѣ. Похоронъ вѣдбувъ ся торжественно дnia 8. серпня.

Смерть покойного Кардинала покрыла тяжкимъ смуткомъ не только Капитулу и весь Клиръ архідієцезіі львівської, але такожъ цѣлу провинцію нашу церковну и весь народъ рускій, она опечалила цѣлый нашъ край, цѣлу державу и цѣлу Церковь католицку. Архідієцезіі бо стратила своего найлучшаго отца и архипастыря, который готовъ бувъ душу свою положити за овцы своя, который певною дорогою вѣвъ ихъ до свѣтла правды и до вѣчной щасливости, и въ той цѣлі звиджуваючи часто свою діецезію, учивъ словомъ и письмомъ, заохочувавъ священство до науки и до научкової працѣ и воспираючи мисіи духовній. Онъ не опустивъ эз свои опѣки навѣть тыхъ нашихъ сплеменниковъ, котрій переселили ся за море въ Америку, посылавъ имъ священниковъ, поносивъ выдатки и помагавъ усувати супротивности, якіихъ тамъ стрѣчали.

Провинція наша церковна и народъ рускій втратили въ покойномъ Архипастырю своего першого князя церковного, своего прозводника, покровителя и мецената. Его за задачею житя было, народови рускому запевнити дочасне и вѣчне щастя. Памятаючи на слова пророка Исаї, що народъ, котрый не служить Богу, погибне, старавъ ся Покойный утвердити въ народѣ святу вѣру католицку; Онъ высоко державъ народный прaporъ, на котрому стояли написаній найблѣйшій святощѣ народний: обрядъ и родне слово, вѣнь бравъ участъ во всѣхъ майже народныхъ товариствахъ и запомагавъ ихъ. Щобы же народови запевнити будучностъ черезъ выховане побожного и народолюбного покоаўнія, посвятивъ Онъ особлившу свою увагу новой у насъ інституції Служебниць, бурсамъ, реформѣ Василіанокъ и заведеню для выхованія дѣвчатъ. Якъ горячо любивъ Покойный свій народъ и якъ дуже бажавъ ему добра, видно изъ того, що не мало перетерпѣла душа Его задля него и що все свое майно заощаджене въ своїмъ скромнѣмъ и ѿщаднѣмъ житю; жертвувавъ на цѣли народній. — Край же и держава утратили въ Покойномъ найлучшаго своего горожанина, котрый всюди стяявъ миръ и згоду, самъ працюючи и другихъ заохочувавъ до працѣ для загальнаго добра, учивъ вѣрности престолови Его Величества и самъ давъ еи найкраснѣйшій примѣръ. А що Церковъ въ Покойномъ утратила найвѣриїшаго сына, котрый вѣрою, любовию

и другими християнскими чеснотами отльчавъ ся въ высокой мѣрѣ до конця свого житя, се загально вѣдомо.

Часъ той, въ котрому Его Еміненція Кардиналъ и Митрополитъ Сильвестр Сембраторичъ управлявъ архієпархію львівскою, хоть не такъ дуже довгій, бувъ богатый въ многій важній подѣлѣ для нашего церковного и народного житя. Въ томъ часѣ здѣстала отгорена нова діецезія станиславівска и Его Еміненція впроваджувавъ первого епископа бл. п. Юліана Пелеша па престолъ владычій, при чѣмъ лишь за Его старанемъ не звинено двохъ мѣстца крилошаньскихъ при архікатедральній Капитулѣ. — Онъ отпраївъ Синодъ провинціальний, котрый есть однимъ эз найважнѣйшихъ и въ наслѣдкахъ своихъ найденієнїйшихъ моментовъ въ житю нашомъ церковно-народнѣмъ и котрый на крѣпкихъ основахъ оперъ наше церковне жите. За Него обходжено два ювилеи папскій, ювилей цѣсарскій, 300-лѣтній ювилей нашої унії церковної, зъ чимъ були получений колькаразовий пѣдѣдки рускихъ депутатій до Риму и до Вѣдня, обходжено 50-лѣтній ювилей даної свободы нашимъ хлѣборобамъ и нашего отрдженія народного и сей рокъ есть рокомъ 50-лѣтнаго ювилея панованія Его Величества нашего Цѣсаря. — За Его Архіерейства засновано въ Римѣ колегію руску для выхованія молодого Клира а такожъ переводить ся реформа Чина Василіанъ и Василіанокъ. Во всѣхъ тыхъ подѣяхъ бравъ Покойный Кардиналъ Митрополитъ чинну участъ и проводѣ и пѣдѣївъ значене и повагу церкви рускої и народу руского wysoko. Бо такъ Его Святость Папа, якъ Его Величество Цѣсарь отзначили найвысшими достоинствами бл. п. Покойного Митрополита нашего, высокими достоинствами нашихъ Архіереевъ, многихъ священиковъ и мірянъ, якъ сего въ исторії нашего народа ще не бувало, заявляючи выразно, що тымъ хотять оказати свою милость и благоволене народови рускому, о котрого вѣрасти такъ для св. Церкви католицкої, якъ и для Престола цѣсарскаго, пересвѣдченій. Все то завдачувмо въ першомъ рядѣ мудрьмъ и невтомимымъ заходамъ покойного нашего Митрополита и Кардинала Сильвестра.

Тожъ и не давно, що такъ въ часѣ недуги, якъ и по смерти отзывали ся сочутя для Покойного. Его Святость Папа благоволивъ допытувати про станъ здоровья Его Еміненція и удѣлти Гму свое Апостольске благословене, рѣвно и Его Величество Цѣсарь зволивъ допытувати колька раздѣвъ про тойже станъ здоровья покойного Кардинала нашого. Такій допитъ приходили зъ р旣жихъ сторонъ и сферъ, духовныхъ и свѣтскихъ, правительственныхъ, автономичныхъ и приватныхъ, зъ всѣхъ околицъ, де живе нашъ народъ, а наші часописи безнастансно подавали вѣсти о станѣ здоровья та въ цѣлой Архідієцезії и провинції церковній заносили ся горячій молитви за те дороге всѣмъ здорове Еміненції.

Колижъ Всемогучому подобало ся покликати Кардинала Сильвестра до вѣчности, и вѣсть о смерти розбігла ся, заразъ наспіли заяви сочутя зъ всѣхъ сторонъ отъ найвысшихъ сферъ почавши: отъ Его Святості Папы, отъ Его Величества Цѣсаря, Аѣхікназія Леопольда Сальватора, отъ ихъ Еміненцій Кардиналівъ Пароского, Меченіого, Рамполія, Груші, Сарто, Галіярія, Кретоніого и отъ всѣхъ преосв. Архіереевъ краевихъ и многихъ позакраевихъ, отъ вис. Министерства, отъ Ексѣ. Намѣстника, и Маршалка краевого и Президентовъ урядовъ, отъ Рады мѣстской, отъ рускихъ Народныхъ Товариствъ и отъ многихъ а многихъ іншихъ Особъ высокодостойніихъ и высокоповажаныхъ духовныхъ и свѣтскихъ.

Тую почестъ для покойного Кардинала и Митрополита оказали и величавій похорони, якій отбули ся дnia 8. с. м. На тѣй бо похорони зволили Его Величество нашъ наймилостивѣйшій Цѣсарь прислати свого заступника, въ лицѣ найвысшого шамбеляна графа Абенсбергъ-Травна; — на тїхъ похорони прибули: Ексѣ. Министеръ Енджеевичъ, оба наши Преосв. Архіереи Станиславівскій и Перемышльскій зо своимъ Впр. Капитулами, Ихъ Ексѣленціи Архієпископъ Львівскій обр. лат. зъ своимъ преосв. Суфраганомъ и Архієпископъ обр. орм. оба зъ своимъ Впр. Капитулами, Ихъ

Ексц. Епископъ Перемислій і Князь — Епископъ Краківський обр. лат. — Єго Ексц. бувшій президентъ минист. Бадені, Єго Ексц. Намѣстникъ гр. Пініньскій і Єго Ексц. Краевый Маршалокъ гр. Бадені, комендируючій Генераль съ Генераліцею, Президенты Суда, Намѣстництва, Рады шкільної, Високодост. Президентъ мѣста столичного зъ членами свѣта, Рады мѣстской, іншій високій Достойники правительственій, войсковій і автономічній, Вп. Представителъ рускихъ народныхъ Товариства, Всеч. Сенатъ Університету, Всеч. Духовенство всѣхъ трьехъ обрядовъ мірське і монашеске, наші Почт. Брацтва львівській і позальвівській, Ч. Служебницѣ, Воспитанцѣ дѣвочого Заведенія СС. Василіянокъ, і многій десяткій тисячъ въ Вѣрнихъ, особливо же наше рууске Веч. Духовенство мірське і монашеске збрало ся въ такъ поважнѣмъ числѣ, що тов досягало половины тисячка. Та то громадна участь въ похоронахъ, то загальне сочуття і та незвичайна почесть всестороння для високого Покойника, зъ чимълучить ся і крѣпка наша надѣя, що бл. п. Кардиналь і Митрополитъ Сильвестръ, отлучавшійся за життя такъ високими християнскими чеснотами, щирою побожностю і надзвичайною терпеливостю та повною переданостю волі Божої въ часі своєї тижкої недуги, тѣшились ся вѣчнимъ блаженствомъ въ Бозѣ, — суть нашою єдиною нынѣ въ тѣмъ тяжкому горю, брадою.

Нынѣ намъ толькі заховати память Єго Еміненції Кардинала і Митрополита Сильвестра Сембратовича въ чести і передати ю потомності отъ рода въ родѣ, — та молити Всемилостивого Бога, щоби упокоївъ душу усопшого раба свого Кардинала Архієрея Митрополита Сильвестра і дѣже і єсть болѣзнь, і піраль, і воздиханіе, но жизнь безконечна. Прото розпоряджуємъ, щоби заразъ по отриманню сего нашого письма, Вч. Душпастиръ оповѣстили народови вѣрному о смерти Єго Еміненції Кардинала Митрополита Сильвестра, приказали черезъ три дни дзвонити довшій часъ і щоби отправили за блаженій упокой души бл. п. Преосвященого Кардинала Архієпископа Митрополита Сильвестра, котрого тлінній останки зѣстали зложени въ гробини Архикатедрального Храма св. Великомученика Георгія, отправили співсану заупокойну Литургію зъ Паастасомъ а около сорокового дня співану Литургію зъ Панахидою на котрій то богослуження належить запросити всѣхъ Вѣрнихъ Христомъ.

Щоби же управа архієпархії не утерпѣла жадної перешкоды, послия загальнаго права каноничного і послия статутовъ Митрополичної Капитулы, выбрала тая мою смиреність Вікаріємъ капітульнимъ і управителемъ Архідієцезії въ духовныхъ, а Впр. Крилошанина о. Іоанна Чапельського администраторомъ столовыхъ дббръ митрополичихъ. Тажже бремя вложено на мої рамена, і съ страхомъ і трепетомъ принявъ я тое на себе і лише та гадка що въ покойнѣмъ Кардиналь Митрополитъ просвѣчувше взорець найлучшої прави дієцезії, котрый наслѣдувати хочу і надѣя на Божу благодать котру въ горячій молитвѣ Всемилостивого Бога благаю і помочь Впр. ОО. Крилошанъ, Всч. ОО. Совѣтниківъ Консисторскихъ, Вч. ОО. Декановъ і Душпастирівъ, скрѣпляє мої силы. Тоже поручаючи ся Милости Божої, представительству Пресвятої Дѣви, Матери Божої, прошу о молитвѣ до Бога, такъ Всеч. Духовенства, якъ і Вѣрнихъ Архідієцезії, щоби мя просвѣчувавъ і спомагавъ свою благодатию, якъ і я не перестану молити Подателя всѣхъ благъ, щоби Всімъ намъ бувъ милостивий і дѣливъ намъ обильнѣсть своихъ благъ. —

Дано у Львовѣ при храмѣ св. Великомученика Георгія дnia 12. серпня 1898.

Андрей Бѣлецкій
Викарій капітулярний.

Львівско-Архієпархіяльний ВѢДОМОСТИ

Рікъ 1898.

Выдано днія 20. Серпня

Ч. XI.

Ч. 54.

Ч. 75/кан. — Обвѣщане конкурсное на 5 мѣсць зъ фундації бл. п. Кардинала Сембратовича въ рускому дѣвочому Інститутѣ підъ зарядомъ Іоакімъ чина св. Василія В. въ Львовѣ.

Розписує ся конкурсъ на 5. мѣсць зъ фундації бл. п. Кардинала Сембратовича въ рускому дѣвочому Інститутѣ підъ зарядомъ Іоакімъ чина св. Василія В. въ Львовѣ. Після акту фундаційного убѣгати ся могутъ дѣвчата сироты руско-кат. обряда; межи кандидатками маєть першеньство въ першій линії двѣ кандидатки сироты належачій до родини пок. Єго Еміненції, въ другій линії дѣвчата сироты по рускихъ священикахъ а въ третьїй линії сироты по свѣтскихъ русинахъ.

Кандидатки рефлексуючі на тій мѣсції мають внести належите составлений поданія свои до 27. и. ст. Серпня заошмотреній свѣдоцтвомъ крещенія, послѣднімъ свѣдоцтвомъ школу, свѣдоцтвомъ убожества і моральности, виставленымъ черезъ урядъ парохіяльный — до Кураторії повышеної фундації при Капітулѣ Митрополитальній въ Львовѣ.

Львовъ, днія 19. Серпня 1898.

Ч. 55.

Ч. 7219. — Обвѣщане конкурсное о принятії до Львівской духовной Семінарії кандидатовъ стану духовного.

Кандидаты стану духовного желаючі до тутейшої гр. к. Семінарії зъ Львівской Митроп. Архієпархії бути принятими, мають до 20-го и. ст. Вересня свои прошенія Митроп. Консисторії предложить и до нихъ слѣдуючі свѣдоцтва долучити:

1) Свѣдоцтво взглядного уряду парохіального, що проситель єсть синомъ законно вѣнчаныхъ родителѣвъ гр. к. обряду и въ тѣмъже обрядѣ окрещеный и миропомазанный.

2) Свѣдоцтво убожества бѣзъ взглядного уряду парохіального выдане, а ц. к. Старостомъ потверджене.

3) Свѣдоцтва зъ всѣхъ пѣврочій наукъ гімназіальнихъ съ залученемъ свѣдоцтва зрѣlosti, а если проситель про слабость або яку іншу причину въ теченію наукъ пѣвроче або довше школы бувъ залишивъ, то має свѣдоцтвомъ бѣзъ дотычного уряду деканального и бѣзъ ц. к. Старостства выданымъ доказати, где въ тѣмъ часѣ перебувавъ, и чимъ занимавъ ся.

4) Свѣдоцтво нравственности бѣзъ взглядного уряду деканального стверджене, въ котрому кромѣ поведенія просителя и то выраженнымъ бути має, чи тойже есть безженнимъ.

5) Свѣдоцтво лѣкарське о здоровію просителя и о бѣтутдѣй природнїй або щепленїй бѣспѣ посвѣдачаще.

6) Посвѣчене дотычно связи войскової.

Прошенія и свѣдоцтва мають бути приписаными марками штемпельными заосмотрени. Такожъ увѣдомляють ся кандидаты стану духовного, що дnia 29. и. ст. Вересня мають передъ 8-ою годиною рано въ Архикатедральнїй церквѣ св. Георгія явити ся, тамъже выслушати съ набожностю св. Літургію, котра о 8-й годинѣ для нихъ отправить ся, а по св. Літургії въ сали, до того призначити ся маючої, пѣддати ся испытуви изъ пѣнія церковного и началь вѣры християнської. При тѣмъ примѣчає ся, що знаючий пѣніе гармонійне при рѣвнѣхъ прочихъ условіяхъ будуть скоршѣ увзглядненій при принятію до заведенія, но за тое будуть обовязаній дальше въ гармонійномъ пѣнію упражняти ся, и на кожде завѣдуваннѣ Всч. Ректорату Семинарії въ тѣмъ же пѣнію безусловно участь брати. Дальше въ дни бѣзъ Всч. Ректората Семинарії въизначеномъ мають призначеній къ принятію пѣддати ся осмотру лѣкаря заведенія що до стану здоровїя.

Наконецъ має кожный кандидат стану духовного при принятію до Семинарії въказати ся власнимъ Молитвословомъ ерейскимъ и Изборникомъ службъ церковныхъ. Послѣдна точка обовязує такожъ тыхъ кандидатовъ стану духовного, котрї уже суть питомцами Семинарії.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львовъ, дnia 15. Серпня 1898.

ХРОНИКА.

Митроп. Консисторія вставила ся до Выс. ц. к. Намѣстництва

а) о плату зъ фонда рел. для приват. сотрудниківъ:

Ч. 5120. въ Олієвѣ,

Ч. 4833. въ Колтовѣ до кѣнця житя тамошнього пароха,

Ч. 4705. въ Боркахъ великихъ до кѣнця житя тамошнього пароха,
Ч. 5407. въ Грабкѣвцахъ.

б) о системизованѣ посады сотрудника:

Ч. 4777. въ Лапшинѣ,
Ч. 4495. въ Старомѣйщинѣ.

в) о експонованѣ посады сотрудника:

Ч. 4443. въ Суши.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисл. и просв. асигновало плату зъ фонда рел. для приват. сотрудниківъ:

Ч. 3859. въ Стрѣлкахъ на 1. рѣкъ,
Ч. 4301. въ Дерновѣ на 1. рѣкъ,
Ч. 4307. въ Берлинѣ на 1 рѣкъ,
Ч. 4406. въ Кудобинцахъ на 1 рѣкъ.
Ч. 5460. въ Острозвѣ на 2. роки,
Ч. 5780. въ Оравчику на 1. рѣкъ,
Ч. 5350. въ Пбдинхайлю на 1. рѣкъ,
Ч. 5374. въ Станиславчику на 1 рѣкъ.

Ч. 6037. Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисл. и просв. призволило на системизованѣ въ ц. к. реальнїй школѣ въ Тернополі осѣбної посады учительской для науки релігії гр. кат. обряда бѣзъ 1. Вересня 1898.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисл. и просв. призволило на системизованѣ посады З. сотрудника съ платою 350 злр. рѣчно, почавши бѣзъ д. І/І 1899:

Ч. 3406. въ Тернополі.

Декретъ квалификаційний на пѣвца церковного получили:

Ч. 926. Іоанъ Прійма,
Ч. 9726. Григорій Мысакъ,
Ч. 9737. Іоанъ Казимѣшевъ.
Ч. 3965. Тома Чмаликъ.

Щедрый даръ въ сумѣ 100 злр. зложивъ на фондъ вдовично-сиротинській :

Ч. 3844. Впр. О. Крилошанинъ Іоанъ Юзычинський, парохъ въ Борыничахъ.

Власть binandi одержали 00.:

Ч. 2377. Парохъ въ Берездовцахъ до кѣнця Марта 1899,
Ч. 3279. Парохъ въ Дунаевѣ до кѣнця Цвѣтня 1899,
Ч. 3564. первый Сотрудникъ въ Золочовѣ до кѣнця Мая 1899,
Ч. 3903. Сотрудникъ-катихъ въ Збаражі до кѣнця мая 1899,
Ч. орд/583. Парохъ въ Войниловѣ до кѣнця Мая 1899,
Ч. 4398. Парохъ и оба Сотрудники въ Тернополі до кѣнця Мая 1899.

Грамоты на благословение церквей, выдано:

- Ч. 3870. пар. св. ВМ. Георгия въ Боратинѣ,
Ч. 5714. пар. св. О. Николая въ Жуличахъ.

Вставлено ся до св. Апостольского Престола о бдусты для церквей:

- Ч. 3851. пар. св. О. Онуфрія въ Августовцѣ,
Ч. 3906. пар. Успенія П. Б. въ Струтинѣ (дек. Золочевского),
Ч. 4685. пар. Вознесенія Г. въ Витковѣ новомъ,
Ч. " фил. Преображенія Г. въ Витковѣ старомъ,
Ч. 5417. пар. Введенія П. Б. въ Чижевкѣ,
Ч. 5592. пар. Воззникненія Ч. Кр. въ Рудавѣ.

Одпусты на всегда получили церкви (посля церковного календаря):

- Ч. орѣ/666. пар. Успенія П. Б. въ Струтинѣ (дек. Золочевского) 15. Серпня,
Ч. орд/750. пар. Успенія П. Б. въ Олеську 15. Серпня.

Престолъ упривиліїваний на 7 лѣтъ отримали церкви:

- Ч. 2682. пар. Перенесенія мощій св. О. Николая въ Струсовѣ,
Ч. 3032. пар. Успенія П. Б. въ Струтинѣ (дек. Золочевского),
Ч. 3589. пар. Перенесенія мощій св. О. Николая въ Фразѣ,
Ч. 4686. пар. Вознесенія Г. въ Витковѣ новомъ,
Ч. " фил. Преображенія Г. въ Витковѣ старомъ,
Ч. 5180. пар. св. ВМ. Никиты въ Жуковѣ,
Ч. 5858. пар. Рождества П. Б. въ Бѣщанахъ.

Брацтва найсв. Тайнъ зостали канонно установленіи при церквяхъ:

- Ч. 2740. пар. Вознесенія Г. въ Березовиці великий,
Ч. 3091. пар. пресв. Тройцѣ въ Поморянахъ,
Ч. 3093. пар. св. Арх. Михаила въ Могильници новой,
Ч. 3229. пар. Покрова П. Б. въ Рожищтовѣ,
Ч. 3590. пар. св. Муч. Параскевы въ Пониковѣ великій,
Ч. 4173. пар. Рождества П. Б. въ Вороцовѣ,
Ч. 5963. пар. св. О. Николая въ Зеленой,
Ч. 8829. пар. св. Константина и Елены въ Підднѣстрянахъ,
Ч. " фил. Воззникненія Ч. Кр. въ Чарторыї,
Ч. 5859. пар. Покрова П. Б. въ Бѣлявяхъ.

Брацтво тверезости зостало канонно установлене при церквѣ:

- Ч. 5573. пар. св. Константина и Елены въ Підднѣстрянахъ.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 20. Серпня 1898.

Львівсько-Архієпархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рокъ 1898.

Выдано дnia 25. Серпня

Ч. XII.

Ч. 56.

Ч. 5831. — О оживленію и успѣванію братствъ найсв. Тайнъ.

Зъ поводу повзятои на однімъ соборчику деканальному ухвалы, щоби просити Митроп. Ординарія ваглядомъ оживленія братствъ найсв. Тайнъ чрезъ нові практики побожности для нихъ призначений — заявляє ся тутъ, що таке загальне призначене Митроп. Ординарія уважає яко непорадне. Але мають Всч. Парохи въ цѣлі оживленія и успѣванія тыхъже братствъ:

I. Самій перенятіи ся и старати ся о перенятії членовъ высокою и прекрасною цѣллю тогожъ Братства, якъ она въ §. 1. Статута есть выражена.

II. Дальше есть вже много практикъ побожности въ Статутѣ приписанихъ; по части публичныхъ, якъ Благословеніе найсв. Тайнами и „Подъ Твою милость“ при вечірніи всѣхъ недѣль и святы, процесія братска кождои третої недѣлѣ мѣсяца, въ великий четверть и въ празникъ або попразднѣство найсв. Евхаристії (розуміє ся, що при процесіяхъ тыхъ пѣсни не інші, але лише о найсв. Тайнахъ спѣвати ся мають); и набоженьства и сесіи братскій 4 разы до року. А по части практики приватнїй, якъ щоденій молитовки рано и въ вечеръ (съ многими бдустами), часта сповѣдь и св. Причастіє, и бтвѣджене найсв. Тайнѣ. Кромѣ того служить до удержання житя въ братствѣ въ загаль колегіальний устрій тогожъ въ 4-охъ отдельахъ, и выбирає старшихъ Братії и Сестрѣ, старане ся о церкви, а им. о всѣ то, що до найсв. Тайнъ бтносити ся, и рочна на тое жертва (котрої висота до волї кожного члена позбставлена), служене во свѣтломъ и завѣдоване скарбонаю церковною; такожъ значне число рбчныхъ бдустовъ, котрій повинній за кожный разъ напередъ оголошувати ся (им. кожного мѣсяця и въ великий четверть и въ празникъ найсв. Евхаристії повній бдустъ при процесії братской для членовъ, а заразомъ и частный бдустъ 20 днївъ для всѣхъ нечленовъ). Но и

съ прочими познавшими и частными бдостями и дотычными практиками братства треба членовъ добре познакомляти (ари такожъ Вѣдомости 1894. чч. 36 и 41, стор. 55 и 66) и щобы въ загалѣ розумѣли, якъ великий есть даръ бдостівъ для себе и для помершихъ, посла Вѣдомостей 1891 ч. 13 (стор. 37). Есть отже досить публичныхъ и приватныхъ практикъ братскихъ приписаныхъ.

III. Но могутъ поодинокѣ Душпастырь, если тое выдає ся въ якой мѣстцевости полезнымъ, и бѣльше упражнень такихъ вводити, якъ н. пр. вспоміній бѣздѣженія найсв. Тайнъ, вспоміній Словѣди братскїй 4 разы до року и т. п. Але загальне умножене упражнень для всѣхъ и всюди зъ припису Статуту не выдає ся пораднимъ.

Можна такожъ медалики для братства уживати, и упросити собѣ власть благословенія тыхъ же съ бдостями. При тѣмъ примѣчає ся, що въ Римѣ звичайно не дають власти тулу для кождоразового Наслѣдника братства разъ на всегда, але лише до особы священика на 5 лѣтъ (впрочемъ не лишь для членовъ братства, но для всѣхъ вѣрнихъ въ загалѣ), и о про- довженнѣ той власти може потому поновно просити.

Можна вѣдти братство тое до рѣжихъ благодѣтельныхъ цѣлій уживати въ границахъ, выраженныхъ въ Вѣдомостяхъ 1896, ч. 70 (стор. 186).

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 30. Червня 1898.

Ч. 57.

Ч. 6547. — Въ справѣ друковъ въ языцѣ рускому на выказы умершихъ.

Митрополитальна Консисторія подаючи низше завѣдомлене Выс. Президію ц. к. Вышшого Суду краевого дословно до вѣдомости Всч. Священства: През. 11653, 25/98. Одозва! „Дотычно цѣнної бдозви зъ дня 30. Червня 1898. Ч. 2749 маю честь завѣдомити Высокопреподобну гр. кат. Консисторію Митрополитальну, що всѣ суды заошмотреній збстави въ друки въ языцѣ рускому на выказы умершихъ. Схочуть протоі отповѣдній уряды парохіяльний зажадати тыхъ же друковъ отъ властивихъ суддівъ“. Зъ Президію ц. к. Вышшого Суду кр. Львовъ дня 12. Липня 1898. Тхоржницкій — поручач Всч. Священству поступати по мысли заудѣленого выс. рѣшеня.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львовъ, дня 25. Липня 1898.

Ч. 58.

Ч. 6540. — Въ справѣ складокъ на докбичене будовы церкви въ Липникахъ Перем. Епархії.

Комитетъ церковный зъ Мостискъ Перем. Епархії переславъ до Митроп. Ординаріята, съ прошенемъ о оголошеннѣ, слѣдуючу бдозуву:

Высокопреподобный и Всечестнѣйший Отче!

„Сумнимъ блескомъ засіяло весняне сонце въ день 5. (17) Цвѣтня с. р. рускимъ мешканцямъ Липникъ, села належачаго до матерної церкви въ Мостискахъ. День сей, то радостный празникъ для кожного Христіянина Русина, то день свѣтлого Воскресенія, коли кожный старый чи молодый, въ которого серци хоча іскорка христіянського чувства живе, спѣшить у храмъ Божій, щобы почути та вспомінно заспівати величавий імнъ побѣды Спасителя нашого надъ смертю, пѣсню воскресину, пѣсню триумфальну „Христосъ воскресе“.

И той то радости не стало сего року Липницкимъ Русинамъ, не судилось имъ „возрадовати ся и возвеселити ся въ сей день“, бо на мѣстці, где стояла ихъ церковь, церковь старенька, въ котрой крестили ся, вѣнчали и побѣбчъ котрон на сонцѣ вѣчній лягали цѣлій покоління — узрѣли пробудившись лишь дымачай ся згирища: огонь бо, що вибухъ въ ночі, знищивъ ихъ церковь до тла, не пощадивъ ничего.

Съ стисненімъ отъ жалю серцемъ споглядали бѣдолахи прослезеннымъ окомъ на мѣстце, где вчера ще клонили головы передъ Христомъ въ гробѣ лежачимъ, где раннимъ ранкомъ надіяли ся возрадовати ся о Его воскресенію; та не стало Божого Дому, не узрѣли свои церкви, — а склоняче сонце озарило лишь спопелѣлі ви останки.

Но хоча бѣль давивъ серце, а слезы заливали око, не отдавали ся розуцѣ, толькъ сейчасъ постановили отбудовати храмъ Божій и по силамъ своимъ взяли ся зо дѣла.

Але щожъ? — показало ся, що самій дѣла сего довести до кінця не въ силѣ, бо кошта воздвигненя нової церкви перейшли ихъ матеріальний средства, перевысшили ихъ хотубы и крайне пожертвоване. А и не много ихъ, тыхъ до жертви готовихъ: всего лишь 30 родинъ, а прочій мешканцѣ Липникъ то римо-католики.

Тожъ въ имени тихъ Русинівъ Липницкихъ, що хоча нечисленній и середъ латинського населенія, то твердо стоять при своимъ рускому обрядѣ и сильно бережутъ свои народній святощѣ, звертаються до звѣстної жертвовлювливості Русікіхъ Патріотівъ, до Васъ Высокопреподобного и Всечестнѣйшій Отче зъ прошенемъ, щобы зволили причинити ся хоча вдовиною лептою до довершена розпочатого дѣла, чи то зъ скарбони церковної, чи черезъ бѣправу акафиста або паракліса.

Въ надії, що бдомонъ сеи бдозви зворушить кожде серце въ рускій груды, засылаемъ вже зъ горы всѣмъ ласкавымъ дателямъ щироруске „Спасибогъ“.

Ласкаві жертви упрашає ся посылати до Всесвѣтлійшои и Высокопреподобної Митрополитальнай Консисторії. Мостища 15-го Липня 1898. За комітетъ: Левъ Левицкій, парохъ. Антоній Ваць. Іванъ Гопшта.

И тое подає ся до вѣдомости Всч. Архієпархіальною Клира.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ дня 10. Серпня 1898.

Ч. 59.

Ч. 7032.—Въ справѣ завязанія Агентурѣ Товариства взаимної помочи дяківъ Архієпархії Львівської.

Выдѣлъ Товариства взаимної помочи дяківъ церковныхъ Архієпархії Львівської рѣшивъ на засѣданію зъ дня 26. Липня с. р. отнести ся до Митроп. Консисторії съ прошенемъ о споводованіе завязанія Агентурѣ тогожъ Товариства во всѣхъ Деканатахъ. Прихиляючи ся до сего прошенія Выдѣлу, Митр. Консисторія поручас Всч. Настоятелямъ деканатовъ, щоби тую многоважну справу на найближшомъ Соборчику деканальному поднесли и поддали підъ розвагу Всч. Духовенства кондеканального — а при содѣйствію тогожъ, доложили всякої старанія, щоби по всѣхъ деканатахъ згаданій Агентури чимъ скорше збстави завязаний, бо лише при помочи агентурѣ Товариство взаимної помочи дяківъ буде могло успішно розвивати ся. О результатѣ донесе Всч. Урядъ деканальній въ своїмъ часѣ Митроп. Консисторії.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ дня 13. Серпня 1898.

Ч. 60.

Ч. 7220.—Въ справѣ отбити ся маючого на дніахъ 6. и 7. и. ст. Жовтня с. р. испыту конкурсовоого парохіального.

Іспытъ конкурсової парохіальной дотычно наукъ отбуде ся на дніахъ 6. и 7. и. ст. Жовтня 1898.

Получивши позволеніе приступити до того испыту мають о 1/8 год. рано дня 6. Жовтня въ церквѣ Архікатедральній въ цѣлії послуханія Службы Божої „о призваніе помочи св. Духа“ явити ся, потомъ въ сали засѣданія Консисторскихъ збратья ся, где на приготовленіи до того листѣ выпишуть свои імена и выкажуть ся позволенемъ до приступленія къ тому испыту.

Дальшій порядокъ оголосить ся устно передъ испытомъ.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дня 22. Серпня 1898.

Ч. 61.

Ч. 7595.—Въ справѣ маючихъ ся отбити на дніахъ 27, 28, 29. и 30. и. ст. Вересня с. р. реколекцій духовнихъ для Всч. Духовенства.

На прошеніе Выдѣлу Товариства св. Ап. Павла подає ся до вѣдомости Всч. Клира Архієпархіального, що реколекції духовній для Всч. Духовенства отбудуть ся на дніахъ 27, 28, 29. и 30. и. ст. Вересня с. р. въ рускій духовній Семинарії въ Львовѣ. Желаючі взяти участіе зволять отнести ся до Выдѣлу (ул. Коперника ч. 36) найдальше до 20. Вересня с. р. Перша наука реколекційна зачине ся въ второкъ дня 27. Вересня вечеръ. Кошта удержанія за цѣлій часъ винесутъ 5 злр.

Митроп. Консисторія має надію, що Всч. Духовенство въ тихъ реколекціяхъ якъ найчисленнійше участь возьметъ.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дня 22. Серпня 1898.

Ч. 62.

Обвѣщенія конкурсовій.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ:

a) піддн. днемъ 28. Липня 1898 съ речицемъ до 22. Вересня 1898.

Ч. 6652.—Голосковичъ съ прилуч. Глушкина, деканата Бродского, на-
дана приватного.

б) під днем 11. Серпня 1898 со речицем до 29. Вересня 1898.

Ч. 7040. — Середопольцѣ съ прилуч. Мукане, деканата Холоѣвскаго, на-
дана приватного.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

II.

Розписує ся на конкурсъ посада гр. катол. катихита въ Буску.

Ц. к. окружна Рада школына въ Каменецѣ обвѣстила під днемъ 8. Липня 1898, ч. 1437, конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при 5-клясовыхъ шко-
лахъ въ Буску съ поборами IV. клясы платы (11. арт. уст. въ р. 1896). Убѣгаючій ся о тую посаду Священики мають належито удокументованій по-
данія посредствомъ своихъ настоятельныхъ властей внести до высше сказа-
ніи ц. к. окружной Рады школынай найдальше до 31. Серпня 1898.

Тое подає ся до вѣдомости Веч. Архіепархіального Клира.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львовъ, дня 11. Серпня 1898.

ХРОНИКА.

Ч. 899/орд. — Викаріемъ каптулярнимъ (администраторомъ *in spiritualibus*) выбрано:
Всесвѣтлѣшого О. Архіпресвитера Андрея Бѣлецкого, а администраторомъ
in temporalibus: Высокопреподобного О. крилошанія Іоана Чапельского.

Архіерейскій грамоты похвальній съ правомъ уживанія экспозиторій крилошанськихъ
получили ОО:

Ч. 8311. Леонидъ Романовскій парохъ въ Рыпянцѣ по поводу 50-лѣтнаго юбилея свя-
щенства и за ревне та совѣтство трудолюбіе душпастирствѣ.

Ч. 847/орд. Юліанъ Серочковскій парохъ въ Прошовѣ по поводу 25-лѣтнаго юбилея
священства.

Архіерейску грамоту похвальну и узnanе за труды около окрашения церкви получивъ:
Ч. 579/орд. О. Іоанъ Лещинський парохъ въ Трухановѣ.

Именованія.

Ординаріятскимъ школынамъ Зборовскаго деканата именованый:

Ч. 3155. О. Мечиславъ Авдыковичъ парохъ Бѣлоголовъ.

Ординаріять Перемышльскій надавъ посаду вицеректора при духовній семинаріи
въ Львовѣ:

Ч. 7278. О. Теодотови Яремъ, сповѣдникъ при Катедральномъ храмѣ въ Перемышлі.

УМЪЩЕНІЯ.

а) Завѣдательство *ex currendo* получивъ:

Ч. 6739. О. Николай Кукурудза, парохъ Баличъ нагбрныхъ, въ Балицахъ подорожныхъ.

б) Сотрудничество получили ОО:

Ч. 6045. Іоанъ Потопникъ въ Сасовѣ,
Ч. 7329. Лука Захарасевичъ въ Мѣаунѣ.

Введеній ОО:

Ч. 6571. Максиміянъ Кнашъ въ сотруд. Дѣяловъ,
Ч. 6572. Григорій Кармалита яко парохъ Боршова,
Ч. 6746. Іоанъ Потопникъ въ сотруд. Сасова.

Увѣльненій ОО:

Ч. 3155. О. Євстахій Клюсевичъ яко ординаріят. школыній комисарь деканата Збо-
ровскаго,
Ч. 6747. Максиміянъ Кнашъ бѣтъ сотрудник. Сасова,
Ч. 6833. Дмитрій Лахъ яко префектъ студій духовної семинаріи, получивши посаду
П. проповѣдника при катедр. храмѣ въ Перемышли.

Въ пропозиції умъщеньї ОО:

Ч. 6042. на Чистопады: 1) Тома Бородайкевичъ, 2) Григорій Косарь, 3) Еміліянъ
Кузьма, а въ списѣ: Павло Кульчицкій, Александеръ Джуліньекій, Еміліянъ
Гавришъ, Ісидоръ Свистунъ.
Ч. 6002. на Должанку: 1) Іоанъ Редкевичъ, 2) Володимиръ Поховскій, 3) Іоанъ Ко-
лянковскій, а въ списѣ: Адамъ Марковскій, Йосифъ Гоцкій Левъ Бачинський,
Григорій Дычковскій, Євгеній Куачинський, Володимиръ Кальба, Теофіль
Луцікъ, Іоанъ Альскіевичъ, Николай Винницкій.
Ч. 6869. на Глещаву: 1) Петро Єзерскій, 2) Йосифъ Мельницкій.
Ч. 6651. на Дмитрівѣ: 1) Левъ Авдыковскій, 2) Йосифъ Цегельскій 3) Мелетій Дає-
ровичъ, а въ списѣ: Іоанъ Завадовскій, Іоанъ Боднаръ, Андрей Грыбъ, Іо-
сифъ Шапковскій, Павло Чмола, Михаиль Гаврилюкъ, Онуфрій Чубатый,
Димитрій Йосифовичъ.
Ч. 6868. на Ярославичѣ: 1) Онуфрій Чубатый, 2) Зенонъ Гучковскій, 3) Николай
Романюкъ, а въ списѣ: Іоанъ Альскіевичъ, Теодоръ Кузьмо, въ Теодоръ
Сажно, Євгеній Тымкевичъ.

Презенты получили ОО:

Ч. 6161. Йосифъ Дяківъ на Выпіски,
Ч. 6182. Станиславъ Бачинський на Володимиръ въ дорозѣ замѣни,
Ч. 6329. Юліяновъ Бачинський на Васинъ въ дорозѣ замѣни,
Ч. 6329. Юліяновъ Борачокъ на Кабарбіцъ,
Ч. 7062. Володимиръ Була на Протесы,
Ч. 7142. Володимиръ Поховскій на Должанку,
Ч. 7188. Іоанъ Альскіевичъ на Ярославичъ,
Ч. 7205. Александеръ Джуліньекій на Протесы.

Ч. 6209. — Выказъ всѣхъ жертвъ вплинувшихъ отъ 1. Цвѣтня до 30. Чертвины 1898 до канцелярии Митр. Консисторіи:

а) на потребы Святѣйшаго Отца:

дня 27/5	Впр. Урядъ парох. въ Лозинѣ	1 ар. — кр.
" 31/5	Вер. декан. Болеховскій	2 " 50 "
" 9/6	Веч. о. Константина Ярымовича сотрудникъ въ Львовѣ	10 " — "
"	Веч. Урядъ парох. въ Старомѣщинѣ	1 " 50 "

б) на институтъ св. Іосафата:

дня 2/4	Впр. о. Праздникъ Кобылянскій	— " 50 "
" 10/5	Хвалынѣ Товариство „Днѣстеръ“	100 " — "
" 18/5	Веч. Урядъ парох. въ Николаевѣ (Перем. Епарх.)	2 " — "
" 19/5	Веч. о. Иоанъ Коцюба парохъ въ Олешѣ (Стан. Епарх.)	1 " — "
" 31/5	Веч. о. Константина Ярымовича сотр. въ Львовѣ	10 " — "
" 14/6	Веч. Урядъ парох. въ Старомѣщинѣ	1 " 80 "
" 16/6	Н. Н.	33 " 50 "

в) на обходѣ Унії Берестейской:

дня 1/4	Впр. Урядъ декан. Журавенскій	4 " — "
" 4/4	" " Холоѣвскій	3 " — "
" 26/4	" " Калушскій	2 " — "
" 28/4	" " Зборовскій	1 " — "
" 28/5	" " Нараѣвскій	3 " — "
" 9/6	за двѣ брошюры а 5 кр.	— " 10 "
" 22/6	Веч. Урядъ парох. въ Старомѣщинѣ	1 " — "

г) для Службеницъ Пр. Д. Marii:

дня 2/4	Впр. о. Праздникъ Кобылянскій	— " 50 "
---------	---	----------

д) на мисію и Гробѣ Христовѣ въ се. земли:

дня 21/4	Веч. Урядъ парох. въ Фраѣ	— " 70 "
" 22/4	" " " Долгомъ (Кал. дек.)	1 " — "
" 26/4	" " " Чолганахъ	3 " 29 "
" " " " " Лозинѣ	1 " 40 "	
" " " " " Струтинѣ выжнѣмъ	1 " 60 "	
" " " " " Заводовичахъ	4 " 30 "	
" 12/5	" " " Выровѣ	4 " — "
" 14/5	" " " Вышеницѣ великой	2 " 12 "
" 23/5	" " " Жуапаню	4 " 15 "
" 4/6	Впр. Урядъ декан. Бобрецкій	1 " — "

е) на церковь въ Патрасѣ:

дня 23/5	Веч. Урядъ парох. въ Жуапаню	1 зр. — кр.
----------	--	-------------

ж) на Шкѣльну Помѣбѣ въ Львовѣ:

дня 18/5	Веч. Урядъ парох. въ Николаевѣ (Перем. Епарх.)	2 " — "
----------	--	---------

з) на Псалмы Любовица:

дня 1/4	Веч. о. Сироѣдовъ въ Богутинѣ	2 " 50 "
---------	---	----------

и) на фонды запомоги убогихъ церквей:

дня 16/4	Віч. П. Іоанъ Левицкій зъ Олексицѣ	— " 33 "
" 18/5	Веч. Урядъ парох. въ Теглевѣ (Перем. Епарх.)	1 " 50 "
" " " " " Ходоровѣ	3 " — "	
" " " " " Выбраовѣцѣ	2 " — "	
" " " " " Ладычинѣ	5 " 79 "	
" " " " " Дроговыжѣ	2 " — "	
дня 19/5	Веч. Урядъ парох. въ Кутискахъ (Стан. Епарх.)	— " 29 "
" " " " " Чукаовѣ	— " 34 "	
" " " " " Телячомъ	3 " 34 "	
" " " " " Хоросявѣ	— " 80 "	
" " " " " Ольшаницы (Стан. Епарх.)	1 " 68 "	
" " " " " Володимирячѣ	3 " — "	
" 20/5	Веч. Урядъ парох. въ Ветлинѣ (Перем. Епарх.)	— " 84 "
" " " " " Старомъ мѣсть (Перем. Епарх.)	1 " 29 "	
" " " " " Кошлякахъ	1 " 77 "	
" " " " " Икоманичахъ (Перем. Епарх.)	— " 80 "	
" 23/5	Веч. Урядъ парох. въ Кальницѣ (Перем. Епарх.)	2 " — "
" 25/5	Веч. Урядъ парох. въ Мильнѣ	1 " 20 "
" " " " " Схѣдницѣ (Перем. Епарх.)	2 " — "	
" " " " " Коломыї (Стан. Епарх.)	6 " 25 "	
" " " " " Нараевѣ	3 " — "	
" 28/5	Веч. Урядъ парох. въ Должанцѣ	— " 46 "
" " " " " Топоровѣ	1 " — "	
" " " " " Янчинѣ	1 " 68 "	
" " " " " Павловѣ	1 " — "	
" 31/5	Веч. Урядъ парох. въ Черници	1 " 50 "
" " " " " Васючинѣ	3 " — "	
" 1/6	Віч. Урядъ парох. въ Стубнѣ (Перем. Епарх.)	1 " 68 "
" " " " " Гребеновѣ	1 " 39 "	
" " " " " Кияжу (Стан. Епарх.)	1 " — "	
" " " " " Чорнокицячѣ (Стан. Епарх.)	1 " 68 "	
" 3/6	Віч. Урядъ парох. въ Таровѣ	1 " — "
" 4/6	Віч. Урядъ парох. въ Комаровѣ (Стан. Епарх.)	1 " 50 "
" " " " " Бобрецкій	1 " — "	
" " " " " Илемю	2 " 34 "	
" 8/6	Віч. Урядъ парох. въ Тростянцѣ	1 " 34 "
" " " " " Опбрци	1 " — "	

дня 11/6	Веч.	Урядъ	парох.	въ	Яковъ старбъ (Перем. Епарх.)	.	3 зр. 09 кр.
" 14/6	"	"	"	"	Городници (Стан. Епарх.)	.	— 75 "
" 16/6	"	"	"	"	Лисиничахъ	.	1 " 75 "
" 19/6	"	"	"	"	Ляцкѣмъ великомъ	,	1 " 50 "
" 21/6	"	"	"	"	Галичи	.	2 " 08 "
" 23/6	"	"	"	"	Сасовъ	.	— 84 "
" 25/6	"	"	"	"	Дунаевъ	.	5 " — "
" 27/6	"	"	"	"	Чорнѣмъ (Пер. Епарх.)	.	3 " — "
"	"	"	"	"	Ольховци (Стан. Епарх.)	.	1 " — "
"	"	"	"	"	Угрынѣвцахъ (Стан. Епарх.)	.	2 " — "
"	"	"	"	"	Шаековъ (Стан. Епарх.)	.	1 " 18 "
"	"	"	"	"	Галичевъ	.	2 " 73 "
"	"	"	"	"	Воскресицяхъ	.	3 " 60 "
"	"	"	"	"	Пеरенскы	.	2 " 30 "

i) на ремѣсничу бурсу въ Львовѣ:

" 2/5	Впр. о.	Прагать Кобылянскій	— * 50 "
" 16/4	Иванъ Левицкій зъ Олександъ	— * 33 "
" 18/5	Веч.	Урядъ	парох.	въ	Буцневъ	.	12 " 07 "
"	"	"	"	"	Медыцѣ (Перем. Епарх.)	.	1 " 80 "
"	"	"	"	"	Наварія	.	2 " 28 "
"	"	"	"	"	Глиннянахъ	.	3 " 34 "
"	"	"	"	"	Ібдгородицяхъ (Скблє, декан.)	.	5 " — "
"	"	"	"	"	Николаевъ (Перем. Епарх.)	.	3 " 50 "
"	"	"	"	"	Дрогогижу	.	2 " — "
"	"	"	"	"	Ладычинъ	.	5 " 79 "
"	"	"	"	"	Выранбѣцѣ	.	2 " — "
"	"	"	"	"	Ходоровъ	.	3 " — "
"	"	"	"	"	Золотникахъ	.	3 " 37 "
"	"	"	"	"	Белзци	.	3 " 40 "
"	"	"	"	"	Кутаскахъ (Стан. Епарх.)	.	— 29 "
"	"	"	"	"	Пук'вѣ	.	— 33 "
"	"	"	"	"	Телячомъ	.	3 " 33 "
"	"	"	"	"	Хороснѣ	.	— 80 "
"	"	"	"	"	Ольшаница (Стан. Епарх.)	.	1 " 66 "
"	"	"	"	"	Володимирцахъ	.	2 " 64 "
"	"	"	"	"	Долинянахъ	.	3 " — "
"	"	"	"	"	Бетлинъ (Перем. Епарх.)	.	— 83 "
"	"	"	"	"	Старомѣтѣ (Перем. Епарх.)	.	1 " 27 "
"	"	"	"	"	Кошлякахъ	.	1 " 75 "
"	"	"	"	"	Чижиковъ	.	3 " 70 "
"	"	"	"	"	Порховъ (Стан. Епарх.)	.	1 " — "
"	"	"	"	"	Струтинъ доль.	.	2 " — "
"	"	"	"	"	Якеманичахъ (Перем. Епарх.)	.	— 80 "
"	"	"	"	"	Мішанѣ	.	3 " — "
"	"	"	"	"	Мильнѣ	.	1 " 20 "
"	"	"	"	"	Схѣдница (Перем. Епарх.)	.	2 " — "
"	"	"	"	"	Веч. о. Николай Стисловскій сотрудникъ въ Роздолѣ	.	9 " 25 "
"	"	"	"	"	Веч. Урядъ	парох.	въ Ратыцу
"	"	"	"	"	Вербице (Перем. Епарх.)	.	4 " — "
"	"	"	"	"	Струтинъ (Золоч. декан.)	.	2 " 62 "
"	"	"	"	"	Должанцѣ	.	— 44 "

дня 28/5 Веч. Урядъ парох. въ Несторовицяхъ 2 зр. 20 кр.

"	"	"	"	"	"	"	Топоровъ 1 " — "
"	"	"	"	"	"	"	Янчинѣ 1 " — "
"	"	"	"	"	"	"	Павловъ 1 " — "
"	"	"	"	"	"	"	Лаховичахъ подор. 7 " — "
"	"	"	"	"	"	"	Васючинѣ 3 " — "
"	"	"	"	"	"	"	Чернчицї 1 " — "
"	"	"	"	"	"	"	Вар. декан. Бродскій 4 " 12 "
"	"	"	"	"	"	"	Веч. парох. въ Стубаѣ (Перем. Епарх.) 1 " 66 "
"	"	"	"	"	"	"	Гребеновъ 1 " 37 "
"	"	"	"	"	"	"	Княжу (Стан. Епарх.) 1 " — "
"	"	"	"	"	"	"	Чорнокницяхъ (Стан. Епарх.) 1 " 66 "
"	"	"	"	"	"	"	Тавровъ 1 " — "
"	"	"	"	"	"	"	Комаровъ (Стан. Епарх.) 2 " — "
"	"	"	"	"	"	"	Вар. декан. Бобрецкій 50 "
"	"	"	"	"	"	"	Веч. парох. въ Дубравцѣ 6 " 53 "
"	"	"	"	"	"	"	Телешницѣ Сян. (Перем. Епарх.) 3 " — "
"	"	"	"	"	"	"	Тростянци 1 " 33 "
"	"	"	"	"	"	"	Журовъ 3 " 04 "
"	"	"	"	"	"	"	Вар. декан. Городенскій (Стан. Епарх.) 3 " 15 "
"	"	"	"	"	"	"	Веч. парох. въ Махновицяхъ 4 " 70 "
"	"	"	"	"	"	"	Яковъ старбъ (Перем. Епарх.) 3 " 09 "
"	"	"	"	"	"	"	Городицї (Стан. Епарх.) — 75 "
"	"	"	"	"	"	"	Лисиничахъ 1 " 75 "
"	"	"	"	"	"	"	Волеонѣв (Ширец. дек.) 14 " — "
"	"	"	"	"	"	"	Соколовъ (Тереб. дек.) 5 " 50 "
"	"	"	"	"	"	"	Ляцкѣмъ великомъ 1 " 50 "
"	"	"	"	"	"	"	Городищу (Терн. дек.) 3 " — "
"	"	"	"	"	"	"	Галичи 2 " 07 "
"	"	"	"	"	"	"	Вишенецѣ величай 2 " 17 "
"	"	"	"	"	"	"	Винатынцахъ (Стан. Епарх.) 6 " 20 "
"	"	"	"	"	"	"	Сасовъ — 83 "
"	"	"	"	"	"	"	Дунаевъ 5 " — "
"	"	"	"	"	"	"	Чорнѣмъ (Перем. Епарх.) 3 " — "
"	"	"	"	"	"	"	Подгасцкій 3 " — "
"	"	"	"	"	"	"	Вар. парох. въ Радынчахъ (Перем. Епарх.) — 51 "
"	"	"	"	"	"	"	Швейковъ (Стан. Епарх.) 1 " 16 "
"	"	"	"	"	"	"	Сосновъ 3 " — "
"	"	"	"	"	"	"	Угрынѣвцахъ (Стан. Епарх.) 2 " 92 "
"	"	"	"	"	"	"	Ольховци (Стан. Епарх.) 1 " — "

k) на выкупно селянскихъ группахъ:

"	"	"	"	"	"	"	2/5 Впр. о. Прагать Кобылянскій 50 "
"	"	"	"	"	"	"	16/5 Ви. п. Иванъ Левицкій зъ Олександръ 33 "
"	"	"	"	"	"	"	18/5 Веч. Урядъ парох. въ Дроговыжи 2 " — "
"	"	"	"	"	"	"	Холоровъ 3 " — "
"	"	"	"	"	"	"	Выбранбѣцѣ 2 " — "
"	"	"	"	"	"	"	Ладычинѣ 5 " 79 "
"	"	"	"	"	"	"	Золотникахъ 3 " 36 "
"	"	"	"	"	"	"	Кутискахъ (Стан. Епарх.) 2 " 29 "
"	"	"	"	"	"	"	Пук'вѣ 3 " 33 "
"	"	"	"	"	"	"	Телячомъ 3 " 33 "

дня 19/5	Веч.	Урядъ парох.	въ	Хорошевъ			зр. 80 кр.
" "	"	"	"	Ольшаницы (Стан. Епарх.)		1	" 66 "
" 20/5	"	"	"	Володимирські		2	" 63 "
" "	"	"	"	Бетлинъ (Перем. Епарх.)		—	" 83 "
" "	"	"	"	Старобільскъ (Перем. Епарх.)		1	" 27 "
" "	"	"	"	Копильськъ		1	" 75 "
" 23/5	"	"	"	Яксманічахъ (Перем. Епарх.)		—	" 80 "
" 25/5	"	"	"	Мильнъ		1	" 20 "
" "	"	"	"	Схидниць (Перем. Епарх.)		2	" — "
" 28/5	"	"	"	Ратищъ		3	" — "
" "	"	"	"	Должанцѣ		—	" 44 "
" "	"	"	"	Топоровъ		1	" — "
" "	"	"	"	Ячинъ		1	" 66 "
" "	"	"	"	Павловъ		1	" — "
" 1/6	"	"	"	Стубиць (Перем. Епарх.)		1	" 66 "
" "	"	"	"	Гребеновъ		1	" 37 "
" "	"	"	"	Княжу (Стан. Епарх.)		1	" — "
" 3/6	"	"	"	Тыравъ сбланій (Перем. Епарх.)		2	" 14 "
" "	"	"	"	Чорнокиць (Стан. Епарх.)		1	" 66 "
" "	"	"	"	Тарновъ		1	" — "
" 4/6	"	"	"	Комаровъ (Стан. Епарх.)		1	" 50 "
" "	Впр.	декан.	Бобринскій			1	" — "
" "	Веч.	парох.	въ Тростяни			1	" 33 "
" 11/6	"	"	" Яжовъ старобіль (Перем. Епарх.)		3	" 09 "	
" "	"	"	Городиць (Стан. Епарх.)		—	" 75 "	
" 14/6	"	"	" Лядківъ великомъ		1	" — "	
" 16/6	"	"	Винятинцахъ (Стан. Епарх.)		6	" 20 "	
" "	"	"	Галичъ		2	" 07 "	
" 19/6	"	"	Сасовъ		—	" 83 "	
" 23/6	"	"	Швейковъ (Стан. Епарх.)		1	" 16 "	
" "	"	"	Угринківцахъ (Стан. Епарх.)		2	" — "	
" "	"	"	Ольховць (Стан. Епарх.)		1	" — "	

Некрологія.

Ч. 6739. Василій Марчакъ парохъ въ Баличахъ подорожныхъ померъ д. 19 Липня 1898.
Ч. 7063. Еміліянъ Целевичъ сотрудникъ въ Музумі померъ д. 1. Серпня 1898.

Душі ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Клира.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 25. Серпня 1898.

Львівсько-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

Роць 1898.

Выдано дня 9. Вересня

Ч. XIII.

Ч. 63.

Ч. 7330 — Взывають ся Веч. Уряды деканальний до исправления вытичкъ Шематизма.

Поручася пересланій вже вѣсмъ Веч. Урядамъ деканальными вытички Шематизма на 1899 роць поправити и подати имена Совѣтниківъ Консисторскихъ, отличенныхъ отзнаками крылошанськими, Деканівъ и Вице-деканівъ, Комисарівъ Ординаріяцкихъ, сервитутовихъ и школънихъ, властителівъ и патроновъ поодинокихъ парохій, душпастирей, докладно ихъ роць рожденія, рукополаганія, дотації парохій, податокъ и конгруу або сколькість доплачувану до фонду релігійного, дальше судъ повѣтовий, урядъ податковый, староство и остатну почту. Особено належить звернути увагу на число душъ такъ матерныхъ якъ и дочерныхъ церквей, якъ такожъ на виказаніе Катихітівъ. Въ загалѣ належить все выше наведене докладно, выразно и совѣтно навести, а Веч. Уряды деканальний мають такъ поправлений вытички изъ Шематизма до 30. Вересня с. р. непереступно Митроп. Консисторії предложити.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львовъ дня 26. Серпня 1898.

Ч. 64.

Ч. 4166. — При супружествахъ съ угорскими поддаными въ случаяхъ грозячи смерти не потреба бѣть теперъ жадати предложенія свѣдоцтва способности до заключенія супружества.

Высоке ц. к. Намѣстництво заудѣлило підь днемъ 29. Цвѣтня с. р. Ч. 27434. ту слѣдуюче: „Зъ ц. к. Намѣстництва, Ч. 27434. Ц. к. Низпо-Австрійске Намѣстництво справозданемъ въ дні 18. Жовтня 1897 Ч. 84034 запытало Высоке ц. к. Міністерство спрашъ внутрѣшніхъ, чи въ тихъ случаяхъ заключанія супружествъ поддаными угорскими въ Австрії, въ которыхъ по мысли реєскрипту згаданого Міністерства въ дні 15. Липня 1897. Ч. 14906

въ разѣ недуги грозячи близкою смертю одного зъ нареченныхъ (такожъ не угорского), можна звѣнчати безъ гоношения оповѣдей на Уграхъ, взгядно такожъ безъ узысканя диспензы отъ гоношения оповѣдей — есть допускаеме що до угорскихъ жениховъ отступлена такожъ отъ жаданя свѣдоцтва способности до заключеня супружества.

На тое запытане повѣдомило Высоке ц. к. Министерство внутрѣшнихъ справъ въ порозумѣю съ Высокимъ ц. к. Министерствомъ справедливости ц. к. Низшо-Австрійске Намѣстництво въ Вѣдни рескриптомъ зъ дня 3. Марта с. р. Ч. 5999., що въ тыхъ случаихъ есть допускаеме улекшене того рода и що супружество таке може быти заключене при застосованіи ся до постановъ §. 86. п. уст. цв. такожъ безъ предложенія такого свѣдоцтва изъ стороны угорскаго жениха.

То подае ся Высокопреподобнай Консисторії отповѣдно до рескрипту Высокого ц. к. Министерства внутрѣшнихъ справъ зъ дня 15. Липня 1897. Ч. 14906. заудѣленого тутешнмъ рескриптомъ зъ дня 9. Серпня 1897 Ч. 64 234. до вѣдомости и до оповѣщенія всѣмъ урядамъ парохіальнымъ въ Дієцезії. — Львовъ, дня 29. Цвѣтня 1898 За ц. к. Намѣстника. Лѣдль.“

То подае ся Всч. Духовенству до вѣдомости и до застосованія ся въ даныхъ случаихъ.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дня 1. Вересня 1898.

Ч. 65.

Обвѣщене конкурсове.

Розписує ся на конкурсъ посада гр. катол. катихита въ Підгайцахъ.

Ц. к. окружна Рада школъна въ Підгайцахъ обвѣстила підъ днемъ 2. Вересня 1898 ч. 1038 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при 5-класовій школѣ мужескій въ Підгайцахъ съ обовязкомъ преподаванія науки релігії и въ школѣ женській стаєлою платою кляси IV. по мысли уставы зъ дня 5. Мая 1890. — Убѣгаючій ся о тую посаду Священики мають на лежито удокументованій поданія посередствомъ своихъ настоятельныхъ властей внести до выше сказаної ц. к. окружної Рады школъної найдальше до 31. Жовтня 1898.

То подае ся до вѣдомости Всч. Архієпархіального Клира.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дня 6. Вересня 1898.

ХРОНИКА.

Ч. 899/орд. — **Викаріемъ капітулярнымъ до заряду АЕпархії въ справахъ духовныхъ зоставъ выбраний Всеесвѣтлѣйшій и Высокопреподобный О. Андрей Бѣлецкій Архіпресвитеръ Митрополитальной Капитулы.**

Ч. 899/орд. — **Адміністраторомъ добреь столовыхъ тут. Митрополії зоставъ выбраний Высокопреподобный О. Іоанъ Чапельскій Крылошанинъ Митропол. Капитулы.**

Учителемъ гр. кат. релігії при ц. к. V. гімназії въ Львовѣ именованый:

Ч. 967/орд. О. Д-ръ Стефанъ Юрикъ.

Декреть на провізоричныхъ катихитовъ получили 00.:

- Ч. 7133. Вильгельмъ Белкотъ при 5 класовыхъ школахъ мужескій и женській въ Збаражи,
- Ч. 7316. Іоанъ Рудовичъ при школахъ им. Пиромовича, женській Елісаветы и мѣшаній Шашкевича,
- Ч. 7316. Богданъ Коштычакъ при школѣ св. Мартина,
- Ч. 7500. Володимиръ Соневицай при 6-класовій школѣ мужескій въ Теребовлі.

Увѣльченій:

Ч. 7045. О. Лука Захарясеевичъ бть сотрудникъ въ Тейсаровѣ.

Презенты получивъ:

Ч. 7638. О. Петро Єзерскій на Глещаву.

Зъ презенты резигнуавъ:

Ч. 7123. О. Володимиръ Була на Протесы.

Вставлено ся до Выс. Президіи ц. к. Намѣстництва взглядомъ інституції 00:

- Ч. 6161. Йосифа Дякова на Вишніки,
- Ч. 6182. Станіслава Бачинського на Володимирацъ,
- Ч. 6183 Юліана Бачинського на Васичинъ,
- Ч. 6329. Юліана Борачка на Кабарбовцъ,

Ч. 7142. Володимира Поховекого на Должанку,
Ч. 7205. Александра Джулінського на Протесы.
Ч. 7188. Іоана Алиськевича на Ярославичъ.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашас ся на канон. институцію ОО.:
Ч. 6301. Еміліана Ваня на Заланбвъ,
Ч. 6740. Йосифа Дякова на Вишевки,
Ч. 6887. Станислава Бачинського на Володимирцвъ,
Ч. 7187. Юліана Бачинського на Васчинъ.
Ч. 7367. Володимира Паховекого на Должанку.

До канон. институції возваній ОО.:

Ч. 6301. Еміліанъ Ваню на Заланбвъ на мѣсяцъ Вересень,
Ч. 6740. Йосифъ Дяквъ на Вишевки,
Ч. 6887. Станиславъ Бачинській на Володимирцвъ,
Ч. 7187. Юліанъ Бачинській на Васчинъ.

Канон. институцію получили ОО.:

Ч. 7023. Йосифъ Дяквъ на Вишевки.
Ч. 7595. Еміліанъ Ваню на Заланбвъ.

Декретъ увильненія ѿ испыту конкурсового парохіального на протягъ 6. лѣтъ получивъ:

Ч. 6615. О. Вакторъ Гарухъ парохъ Грабозов.

Декретъ на капелляна Сст. Василіянонъ въ Львовѣ получивъ:

Ч. 914/орд. О. Іеромонахъ Несторъ Веселый.

Декретъ на капелляна війскового получивъ:

Ч. 7083. О. Михаїль Свѣтенькій катихітъ шкбл. нар. въ Львовѣ.

ОТЪ МИТРОПОЛИТАЛЬНОГО ОРДИНАРІЯ.

Львовъ, дня 9. Вересня 1898.

Андрей Бѣлецкій

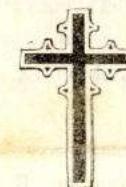
Викарій капитулярний.

**Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ**

Рокъ 1898.

Выдано дня 12. Вересня

Ч. XIV.

До

Всеч. Духовенства мірского и монашеского и всѣхъ Вѣрнихъ
Архієпархії львівської.

Ч. 998/орд.

Ч. 66.

Страшна и несподѣвана вѣсть розйшла ся въ суботу дня 10-го с. м.
по цѣлому свѣтѣ и болестнимъ отгомономъ отбила ся въ кождомъ людскому
сердцю а глубокимъ и невысказанимъ жалемъ покрыла Австро-угорску Монархію,
того бо дня около 3. години пополудни ухокоила ся въ Бозѣ

**Си цѣс. и кор. Величество Найдостойнѣйша
ЦѢСАРЕВА ЕЛИСАВЕТА,**

упавши жертвою скрытоубѣйчого замаху въ Женевѣ въ Швайцарії!

Вѣстъ та стає ся тымъ страшнѣйшою и тымъ больше переймающою, что той злочинный замахъ выканано на зовсѣмъ невинной, найблагороднѣйшои особѣ, якою була покойна Цѣсарева, котра въ цѣломъ Своѣмъ житю не зробила нѣкому найменшого зла а толькo всѣмъ добре творила и отзначала ся побожностю, добротою сердца и иными многими прекрасными чеснотами а до того була терпляча, недужа и задля поратованя здоровья перебувала въ тыхъ сторонахъ, где злобна рука закаменѣлого анархиста протяла нитку Єї житя.

Смерть Єї Величества бл. п. Цѣсаревої Елисаветы наповнила неописаннымъ болемъ сердце Го Величества Найслѣпѣйшаго Цѣсаря и Найдобротливаго Пана, котрый съ Нею утративъ Свою горячо люблену Достойну Супругу, тяжко засмутила цѣлый пануючій Домъ Габсбургскій а грозою и неутолимымъ жалемъ переймила и потрясла всѣ подъ вселаскѣйшимъ скриптуромъ Го Величества щасливо проживающій народы и то власне въ хвили, коли они приготовлялись до торжественнаго звеличаня 50-лѣтнаго юбилею всеславного панования своего сѣдоглаваго Монарха!

И нашъ народъ рускій, котрый въ своѣмъ сердцю носить незычертаній чувства вдячности и сыновской любви для Габсбургской Династіи и для милости во пануючаго Цѣсаря Францъ Іосифъ I, своего наибѣльшаго Добродѣя, принялъ страшну вѣсть о смерти Єї Величества бл. п. Цѣсаревої Елисаветы съ тяжкимъ горемъ и нынѣ стоитъ биь съ слезами щирого жалю надъ могилою своей дорогой Цѣсаревої, надъ насильною, невинною смертію великой Матері-мученицѣ!

А понеже здѣланый злочинъ направити не есть въ нашей силѣ, то лишася намъ лише молитва до Господа Бога, щобы принявъ душу покойнои бл. п. Цѣсаревої Елисаветы до царства небеснаго *иѣже неѣсть болѣзнь ни печаль, ни воздиханіе, но жизнъ безконечна* и въ той цѣли розпоряджає ся слѣдующе:

1. По отrimанію того завѣдомленія має кождый душнастырь зарядити, щобы въ церквѣ, взгладно въ церквяхъ до єго парохіи належачихъ, черезъ три по собѣ наступаючій дни ззвонено въ всѣ ззвоны по три разы денно, т. є. рано, въ полуночи и вечеръ.

2. По оголошеню сеніи сумнои вѣсти парохіянамъ въ найблизыу Недѣлю або Свято заразъ слѣдуючого дня має ся отправити заупокойна Служба Божа

спѣвана съ паастасомъ за душу то же бл. п. Цѣсаревої Елисаветы, на котре то Богослужене кромѣ завѣдомленія правительственныхъ або автономичныхъ Властей и школы, где то можно — вѣрній якъ найчисленнѣйше згромадитись винній.

Поручає ся такожъ Веч. въ Христѣ братямъ, щобы въ молитвахъ своихъ упрашали у Бога щедротъ и всякои утѣхи — мира и успокоенія для болѣючого сердца Го цѣс. и кор. Апостольскаго Величества Найясенѣйшаго нашего Цѣсаря и Пана въ той таѣ тяжкой добѣ испытана, якъ такожъ щобы Всевышній удержувавъ Го намъ всѣмъ таѣ дуже дороге здоровье, вскрѣплявъ Го вѣру, котрою Своимъ подданымъ таѣ прекрасно просвѣчує и щобы въ правдивой любви Своихъ вѣрныхъ народовъ Австро-угорской Монархіи находивъ силы до дальнихъ подвиговъ и працѣ для добра и славы всѣхъ подъ мылостиемъ Го скриптуромъ стоячихъ.

Господи спаси Царя и услыши ни въ онъзсе аще день призовемъ Тя. (Пс. 19, 10.).

Дано во Львовѣ при Архикатедральній церкви святого Великомученика Георгія, дня 12. Вересня 1898.

Андрей Бѣлецкій

Викарій капітулярный.

Львівсько-Архієпархіяльний ВѢДОМОСТИ

Роць 1898.

Выдано дня 10. Жовтня

Ч. XV.

Ч. 67.

Ч. 941/орд. — О підвищенню потенцій побиранихъ и наданю новихъ дарбъ зъ ласки для вдовъ и сиротъ по гр. кат. священикахъ.

Выс. ц. к. Намѣстництво заудѣлило тутъ слѣдуюче: „Ч. 74.712. — Его цѣсарско и королевско Апостольске Величеству Найвышшимъ Постановленіемъ зъ дня 3. Липня 1898. благоволили милостивѣше вдовамъ по гр. кат. свя-щеникахъ, котрій вже побирають рѣчный даръ зъ ласки зъ фонда релігійного, позволили бѣ 1. Сѣчня 1899 підвищене того побору на рѣчныхъ 200 злр.

Заразомъ Его Величество уполномочили милостивѣйше Г. Е. Пана Ми-нистра Вѣроисповѣданъ и Просвѣты, щоби тымъ вдовамъ назначавъ датки на виховане не заосмотреныхъ малолѣтніхъ дѣтей въ сумѣ по 40 злр. для кожданої итини ажъ до укінчення 24. року житя, або попередного заосмотрення, однакожъ съ тымъ условемъ, що суна датківъ для одної родини не може вносити бѣльше якъ 200 злр.

Даръ зъ ласки може бути признаний павѣть тымъ вдовамъ, котрыхъ померший мужъ менше якъ 10 лѣтъ повнivъ обовязки душпастирськї, а та-кожъ сиротамъ безъ родичевъ и сиротамъ, котрыхъ мати не побирає дару зъ ласки въ сумѣ по 40 злр. бѣ одного лица а не менше якъ 100 злр. на одну родину.

О томъ маю честь завѣдомити Всеесвѣтлѣйшій Ординаріятъ въ слѣдствіе реєскриту Г. Е. Пана Министра Вѣроисповѣданъ и Просвѣты зъ дня 16. Липня 1898. Ч. 1728. съ примѣченемъ, що ц. к. Намѣстництво заряджує що потреба, щоби підвищений поборы могли бути съ днемъ 1. Сѣчня 1898. истинно асигнованій. — Львівъ, дна. 20. Серпня 1898.“

Подаючи підвищене выс. рѣшене, котре содергитъ въ собѣ новый мону-ментальний доказъ любви и бѣцѣвской печаливости Г. ц. и к. Апост. Вели-чества Найяснѣйшого Пана и Цѣсара Францъ Іосифа I. для Веч. Духовенства а тымъ самимъ и для народа нашого, Митроп. Ординаріятъ съ найбольшою пріємностю вихбеновув ся тою способностю, аби дати выразъ чувствъ, якій живитъ всегда цѣлый рускій народъ, непоколебимої вѣриности, найциршого привязаня и найгорячѣйшої любви, якъ такожъ найлучшої вдачности для Наймилостивѣйшого Нашого Цѣсара и Пана за всѣ нечисленній ласки и до-

бродѣйства отриманій зъ отцѣвской милости Б. ц. и к. Апост. Величества съ тымъ найунизенішими, пайсмирениїшими запевненемъ, що якъ всѣ дары и добродѣйства такъ и сей послѣдній даръ Найвысши ласки запишуть всѣ Русини въ найвдачнѣшими своїхъ серцахъ, запише золотыми буквами Исторія Церкви и народа руского на своихъ картинахъ и съ чувствами найглубшии вдачности всѣ Русини такъ духовній якъ и свѣтскій будуть якъ дотеперь безпрерывно такъ и на дальнѣ заносити найгорячайши молитви передъ Престолъ Наймилостивѣшаго Отца Небеснаго, щоби утримавъ, вскрѣплявъ и пайщедрѣшими благословеніями надѣлявъ Б. ц. и к. Апост. Величество и Всеславну Его Династію и сохранивъ Его цѣла, честна, здрава, долгоденствующа и правоправища для добра всѣхъ Австр. народовъ и народа руского въ якъ найдовшій лѣта!

Отъ Митрополитальнаго Ординарія.

Львовъ, дnia 30. Вересня 1898.

Ч. 68.

Ч. 8422. Обѣщане конкурсово взглядомъ пристято до колегіи греко-руської въ Римѣ.

Въ колегіи греко-руської въ Римѣ есть опорожнено одно взглядно два мѣсяця для кандидатовъ стану духовного зъ АЕпархії Львовской. Кандидаты зложивши испытъ зрѣлости, або що найменше укбнчивши VIII. класу до гимн. — желаючъ убѣгти ся о одно зъ тыхъ мѣсяцъ, мають до 20. Жовтня с. р. внести до Митрополитальнай Консисторії свои прошения заошмотреній въ:

- 1) метрику крещенія и миропомазанія,
- 2) всѣ школьній свѣдоцтва (взглядно и свѣдоцтво зрѣлости),
- 3) свѣдоцтво здоровія и щепленіи бспи выставлене отъ повѣтового лѣкаря,
- 4) свѣдоцтво моральности,
- 5) свѣдоцтво убожества и тогоже дnia (20. Жовтня) явити ся лично въ Митрополитальному Ординарію.

Отъ Митрополитальнаго Ординарія.

Львовъ, дnia 30. Вересня 1898.

Ч. 69.

Ч. 8306. — О богослужебныхъ стипендіяхъ зъ фундації бл. п. Григорія Шашкевича на р. 1899.

Совѣтъ управляючій Институтомъ „Народный Дѣмъ“ зъ 22. Вересня 1898 — Ч. 909 завѣдомивъ Митроп. Консисторію по мысли уступа VIII. грамоты для богослужебныхъ фундацій бл. п. Григорія Шашкевича, що на рокъ 1899 буде вольныхъ 5 богослужебныхъ стипендій изъ той фундації по 50 злр. а. в. — призначеныхъ для Архідієцезії Львовской.

Подаючи тое до вѣдомості Всч. Священству, поручас ся намѣряючимъ убѣгти ся о тій богослужебній стипендії предложить прошенія до Митроп. Консисторії до 15. Листопада 1898.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ дnia 1. Жовтня 1898.

Ч. 70.

Ч. 8508. — О Набоженствѣ Жовтневомъ сего року.

Пригадує ся Всч. Священству приписане на кождый рокъ набоженство, котрое черезъ мѣсяць Жовтень після церковнаго численія отправляти ся мас, після Лінтарх. Вѣдомостей р. 1897 — Ч. 71 — стор. 138—142.

Отъ Митрополитальнаго Ординарія.

Львовъ, дnia 3. Жовтня 1898.

Ч. 71.

Ч. 6780. Взывають ся Всч. Уряды деканальни поновно до поданія назвисъ судовъ повѣтовыхъ тутошній АЕпархії.

Тутешному препоручено зъ 16. Червня 1898. Ч. 5410. выпечатаному въ АЕпархіальнихъ Вѣдомостяхъ зъ р. 1898 Ч. VIII (ч. 48. стор. 93.), котримъ заудѣлено до вѣдомості Одозву ц. к. Статистичної центральної Комисії въ Вѣдні зъ дnia 8. Червня 1898. Ч. 8515, не удовлетворили Всч. Уряды деканальни дотеперь, — хотій означеній речинецъ до предкладанія зажаданихъ дать упливъ, — зъ той причини, пригадуючи выше покликане поручене Всч. Урядамъ деканальнимъ, взываю ся поновно заряджений спрапозданія предложить въ непреступномъ речинци до 1. Листопада 1898.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ дnia 4. Жовтня 1898.

Обвѣщенія конкурсовій.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдуючі парохіи:

а) підъ днемъ 3. Жовтня 1898 съ речинцемъ до 1. Студня 1898.

Ч. 7730. Ляховичъ подорожній съ прилученными Демня, Маринка, Издорівка и Крехівъ, деканата Журавенського, надана приватного.

б) підъ днемъ 15. Вересня 1898 съ речинцемъ до дня 10. Листопада 1898.

Ч. 7933. Тернілівка съ прилученою Климківцѣмъ, деканата Збаражскаго, надана приватного.

в) підъ днемъ 6. Жовтня 1898 съ речинцемъ до 1. Листопада 1898.

Ч. 8410. Бобшаны съ прилученою Нестюки, деканата Золочевскаго, надана приватного.

Ч. 8597. Станьківцѣ съ прилученными Підгібрцѣ и Тужанівцѣ, деканата Ходорівскаго, надана приватного.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

II.

Ч. 8290. — Оголошує ся конкурсъ на посаду учителя релігії обр. гр. кат. при школѣ видаєловій мужескої им. св. Анни въ Львовѣ.

Ц. к. Рада шкльна окружна мѣстска у Львовѣ зъ дня 7. Вересня 1898 Ч. 2085. оголошує конкурсъ на посаду учителя релігії обр. гр. к. въ школѣ видаєловій мужескої им. св. Анни зъ рѣчною платою 900 злр. и рѣчнимъ додаткомъ на мешкане 90 злр.

Обовязкомъ учителя релігії буде удѣляти науки релігії кромѣ школы видаєловової мужескої им. св. Анни, такожъ въ школахъ народныхъ звѣзкихъ у Львовѣ, а то въ высотѣ годинъ тижнево означеной въ §. 1. Уставы зъ 1. Грудня 1889 ден. у. кр. Ч. 71.

Подана заошмотреній потребными документами службовыми належить вносити посредствомъ предложеніи Власти до ц. к. Рады шкльної окружної въ термінѣ до 31. Жовтня 1898.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 4. Жовтня 1898.

ХРОНИКА

Именованія.

Ординаріятскимъ комисаремъ для монастыря Сестеръ Ч. Св. В. В. въ Словитѣ съ філію въ Львовѣ іменованый:

Ч. 997/орд. О. Іеромонахъ Іеронимъ Малацкій,

Умѣщенія.

а) Завѣдательства получили ОО.:

- Ч. 7928. Володимиръ Чепель въ Кропивнику,
- Ч. 7579. Александеръ Ротко въ Ляховичахъ подорожныхъ,
- Ч. 7579. Александеръ Джулінський въ Протесахъ,
- Ч. 7965. Теодоръ Сахно въ Станківцахъ,
- Ч. 8112. Іоанъ Бордунъ въ Стрѣлковѣ,
- Ч. 8187. Онуфрій Чубатый въ Несторівцахъ.

б) Сотрудничество получили ОО.:

- Ч. 7789. Николай Винницкій въ Болеховѣ,
- Ч. 7851. Іоанъ Рудницкій въ Володимирцахъ,
- Ч. 8012. Юліанъ Баравовскій въ Липиці горѣшній,
- Ч. 7930. Іоанъ Ілевичъ въ Побужанахъ.

Введеній:

- Ч. 8042. О. Еміліанъ Ваньо яко парохъ Заланова.

Увѣльненій:

- Ч. 8042. О. Николай Винницкій бѣ завѣд. Заланова.

Презенту получивъ:

- Ч. 7850. О. Михаїлъ Кмицкевичъ на Гологоры.

Вставлено ся до Вис. Президія ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. інституції:

- Ч. 7850. О. Михаїла Кмицкевича на Гологоры.

Вис. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон. інституцію ОО.:

- Ч. 7901. Александра Джулінського на Протесы,
- Ч. 7902. Юліана Борачка на Кабарівцѣ.

До канон. інституції возваний ОО.:

- Ч. 7577. Володимиръ Поховскій на Должанку,
- Ч. 7901. Александеръ Джулінський на Протесы,
- Ч. 7902. Юліанъ Борачокъ на Кабарівцѣ.

Канон. інституцію получили ОО.:

- Ч. 7843. Станиславъ Бачинський на Володимирицѣ,
- Ч. 7849. Юліанъ Бачинський на Васчинъ,
- Ч. 8008. Юліанъ Борачокъ на Кабарівцѣ,
- Ч. 8187. Володимиръ Поховскій на Должанку.

Позволене приступити до испыту конкурсового парохіального получивъ:

- Ч. 7700. Маріянъ Клодзинський, сотрудникъ въ Сорокахъ.

Декретъ на актуального катихита при етатовой школѣ женской им. св. Софіи въ Станиславовѣ получивъ:

Ч. 7998. О. Тома Бородайкевичъ, парохъ въ Шинкевичахъ.

Декретъ на провизоричного катихита при школѣ мужской въ Бродахъ получивъ:

Ч. 7800. Андрей Войнякъ, сотрудникъ въ Цышкахъ.

Выс. ц. к. Намѣстництво повѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство Вѣроисп. и Просв. асигновало плату зъ фонда рел. для приват. сотрудниковъ:

Ч. 6450. въ Печениѣ отъ 10/6 1898 до 9/6 1899.

Ч. 6674. въ Стадчя отъ 5/1 1898 до 4/1 1899.

Ч. 6751. въ Денисовѣ отъ 1/7 1898 до 30/6 1899.

Ч. 7352. въ Стыровѣ отъ 15/7 1898 до 14/7 1899.

Ч. 7353. въ Зеленой отъ 10/6 1898 до 9/6 1899.

Ч. 7355. въ Сущинѣ на 1 рѣкѣ.

Ч. 7356. въ Токахъ отъ 1/5 1898 до 30/4 1899.

Ч. 7357. въ Боратинѣ отъ 27/3 1898 до 26/3 1899.

Ч. 7583. въ Студнїцѣ на 1. рѣкѣ,

Ч. 7924. въ Боркахъ великихъ отъ 8/5 1898 до 7/5 1899.

Ч. 8129. въ Кобыловолокахъ отъ 8/3 1898 до 7/3 1899.

Митроп. Консисторія вставила ся до выс. ц. к. Намѣстництва о системизованѣ посады сотрудниковъ:

Ч. 5665. въ Залановѣ,

Ч. 6685. въ Воробіївцѣ,

Ч. 7354. въ Старомѣсяцѣ,

Ч. 7939. въ Струсовѣ.

Митроп. Консисторія вставила ся до выс. ц. к. Намѣстництва:

а) о плату зъ фонда рел. для приват. сотрудниковъ:

Ч. 5561. въ Дуббовицахъ,

Ч. 5871. въ Серетці;

Ч. 6157. въ Незлановѣ,

Ч. 6015. въ Струсовѣ,

Ч. 6778. въ Уши,

Ч. 6946. въ Божиковѣ,

Ч. 7508. въ Журавнѣ.

б) о запомогу зъ фонда рел. для ОО:

Ч. 3495. Іоана Илевича завѣдателя Перемышлянскаго судовищка.

Ч. 5887. Теодора Даубы сотрудника Монастыря.

в) о дарѣ ласки для селян. вдовъ:

Ч. 6493. Юліі Завадовской, вдовы по пароху въ Глубовичахъ сеўрекахъ.

Ч. 8007. Савины Марчакъ вдовы по пароху въ Баличахъ подорожныхъ.

Ч. 7859. Катарини Вербянской, вдовы по пароху въ Чанижѣ.

Ч. 8035. Цецилії Сподарикъ, вдовы по пароху въ Ярославичахъ.

Митроп. Ординаріятъ соглашає ся на принятіе въ новиціяхъ Ч. Св. В. В.:

Ч. 7282. Васілія Пронектъ.

Ч. 7853. Стефана Будного.

Архієрейскіи грамоты похвалніи и благословеніе за жертволовіе для храму Божого получили:

Ч. 579/орд. Іоанъ Лопата начальникъ громады, Теодоръ Мурда пѣвецъ церковный, Василь Туркевичъ и Андрей Шавлишинъ провизоры церковні — всѣ въ Труханова.

Власть binandi на оденъ рѣкъ получили ОО:

Ч. орд. 868. Сотрудникъ въ Болеховѣ,

Ч. орд. 952. Парохъ въ Красномъ (дек. Скал.),

Ч. 8189. Парохъ въ Бѣльмъ Каменя.

Грамоты на благословеніе церквей выдано:

Ч. 6230. фвл. Преображенія Г. въ Реневѣ,

Ч. 7677. пар. Рождества П. Б. въ Сервирахъ,

Ч. 8019. пар. Рождества П. Б. въ Стегнибовицахъ,

Ч. 8462. фвл. св. Космы и Даміана въ Забойкахъ.

Вставлено ся до св. Апостольского Престола о отпусты для церквей:

Ч. 6167. фвл. св. ВМ. Параксевія въ Бубиницѣ.

Отпусты на всегда получили церкви

(послѣ церковнаго календаря):

Ч. орд. 800. пар. Воведенія П. Б. въ Чижаковѣ 21. Падолиста,

Ч. орд. 811. пар. Воздвиженія Ч. Кр. въ Руднѣ 14. Вересня,

Ч. орд. 853. фвл. св. ВМ. Параксевія въ Бубиницѣ 28. Жовтня.

Престоль упривилегійный на 7 лѣтъ отримали церкви:

Ч. 6332. пар. Рождества П. Б. въ Малковичахъ,

Ч. 6479. пар. Воздвиженія Ч. Кр. въ Руднѣ.

Братства найсв. Тайнъ зѣстали канонно установленій при церквахъ:

Ч. 6021. пар. св. Арх. Михаила въ Рудникахъ,

Ч. 6166. фвл. св. ВМуч. Параксевія въ Бубиницѣ,

Ч. 6232. пар. св. О. Николая въ Болотнѣ.

Некрологія.

Ч. 7852. О. Константінъ Чепель, парохъ Кропивника, померъ дня 5. Вересня 1898.

Душа его поручас ся молитвамъ Веч. Клира.

ОТЪ МИТРОПОЛИТАЛЬНОГО ОРДИНАРІЯТА.

Львовъ, дня 10. Жовтня 1898.

Андрей Бѣлецкій

Викарій капітулярний.

Накладомъ Митрополитальнаго Ординаріата.

Типографія Ставронігійская.

Львівсько-Архієпархіяльний ВІДОМОСТИ

Рікъ 1898.

Выдано дня 4. Листопада

Ч. XVI.

Ч. 73.

Ч. 1106/орд. — Въ дѣлѣ Ювиля Его ц. и к. Апостольского Величества.

Высока Президія ц. к. Намѣстництва заудѣлила тутъ підъ ч. 11102/пр. изъ 19. Жовтня с. р. слѣдуюче:

Наслѣдкомъ смерти Найяснѣйшої Панѣ Цѣсаревої и Королевої Елісаветы, Єго цѣс. и корол. Апостольське Величество зволивъ наймилостивѣйше розпорядити, щоби всѣ задля 50-лѣтнього Ювиля панования Найяснѣйшого Пана проектированій торжества двбрскій були занехани.

Такоже всѣ ниші у Вѣдні и въ мѣстахъ головныхъ якъ и въ краю въ загалѣ задля Ювилю намѣрений офіціяльний торжества мають бути занехани.

Не супротивляло бы ся натомість Найвысшимъ інтенціямъ Найяснѣйшого Пана, еслибы въ всѣхъ мѣсцяхъ, де є урядовій осѣдки Властей державнихъ, бтбули ся въ дни 2. Грудня с. р. торжественій богослуженія.

Комуникуючи се въ наслѣдокъ рескрипту Г. Е. П. Міністра внутрѣшніхъ справъ маю честь упрашати Высокопреподобный Ординарій о выданнѣ въ той мѣрѣ вскаズовокъ підвладному духовенству.

Тое подас ся отже до Вѣдомости Всч. Клира съ тымъ, що заряджене взглядомъ набожнѣства 2. Грудня послѣдує познѣйше.

Ôтъ Митрополитального Ординаріята.

Львівъ, дня 1. Листопада 1898.

Ч. 74.

Ч. 8376. — Літургії фонда релігійного рестанцій, замѣсть Службъ за „Якова-Людвика“, на рікъ 1899.

Якъ після Вѣдомостей 1897 ч. 99 и 112 (ст. 181. и 214.), въ р. 1898, такъ мають ще и въ р. 1899 всѣ тіи Душпастирї, котрими були придѣленій Служби фонда рел. за „Якова-Людвика“, замѣсть кихъ отправляти Літургії рестанцій; однакоже съ слѣдуючими двома змѣнами:

1) Въ каждой дотычной мѣстечности мають въ р. 1899 ино щѣсть чи-
танихъ Литургій рестанційныхъ служити ся; а тамъ, де окромъ Службъ
за „Якова-Людвика“ ще и ииній були призначеній, належить лише тін іиній
въ присланомъ своїмъ числѣ отправити, Литургіи же рестанційній цѣлкомъ
отпадутъ. — И

2) терміни рестанцій, за котрій править ся, замѣсть „по конецъ 1896“
має бути: по конецъ 1897. Має ся отже отправити: на інтенцію всѣхъ
въ Архіепархії бѣ самога початку отправы Службъ фондово-
выхъ ажъ до конця 1897 р. залишившихъ ся рестанцій.

Литургії сіи належить въ звичайний спосѣбъ, съ покликомъ на число и
дату предлашачого рѣшення, въ протоколь Службъ фондовыхъ вписати, и вы-
казъ заразъ по отслуженню а найдальше до 10. дній по скінченомъ роцѣ че-
резъ Всч. Урядъ деканальній тутъ надбслати.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львовъ, дня 17. Жовтня 1898.

Ч. 75.

Ч. 8888. — Переходъ Апостоловъ и Евангелій зъ р. 1898 на 1899.

Подав ся тутъ Всч. Священству до однообразного заховання переходъ
Апостоловъ и Евангелій литургійнихъ зъ р. 1898 на 1899 для недѣль,
суботъ празничныхъ и седмиць въ загалѣ. Для лекшого орієнто-
вання ся кладуть ся тутъ даты ино латинського календаря. Выхасть и, пр.
„седмица 30. або отпадає“ значить, що въ разѣ, если есть на Литургії Ап.
и Ев. Святому або намѣреню, то вже Ап. и Ев. дневне (рядове) можна
опустити, позаякъ седмица тая ще разѣ повторяє ся; бо межи двома по собѣ
наступаючими Пасхами въ поодинокихъ рокахъ, або жадна седмица не по-
втаряє ся, або 1. або 4. або 5. (сего року будуть 4 повторяти ся).

Сесть же переходъ сей слѣдуючій:

Въ мѣсяци Грудні.

Дня 18. нед. 28, но Ап. 28, Ев. 29 и св. Николаю
седмица 29

25. нед. Праотецъ (=Ап. 29, Ев. 28) и св. Евстратію и прочимъ
седмица 30 або отпадає
31. суб. передъ Рожд.

Въ Свінні.

1. нед. Отецъ
седмица 31 або отпадає
7. суб. по Рожд. и Собору
8. нед. по Рожд. и св. Стефану
седмица 28 або отпадає
14. суб. передъ Богоявл.

15. нед. передъ Богоявл.

седмица 29 або отпадає

21. суб. по Богоявл.

22. нед. по Богоявл.

седмица 30

29. нед. 30. и св. Антонію

седмица 31

и такъ дальше по порядку: нед. 31, седмица 32 и пр.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 18. Жовтня 1898.

Ч. 76.

Ч. 8789. — Въ дѣлѣ Проповѣдей празничныхъ и страстныхъ Вс. О. Д-ра I. Bartoшевскаго.

Митрополитальний Ординаріятъ припоручає Всч. Духовенству Проповѣди празничній и страстній Вс. О. Д-ра I. Bartoшевскаго, професора пастырського богословія на ц. к. львовскому всеучилищи. Проповѣди тіі за-
слугують на припоручене тымъ бѣльше, що суть составленій ясно и попу-
лярно, опирають ся на доказахъ зъ св. Письма и Переданія, такожъ на до-
казахъ розумовихъ и зъ опыта, и поясняють всѣ правды вѣры и довжности
християнській за помочию примѣрівъ и другихъ дидактическихъ узмисловлень.
Тымъ способомъ стають ся тіі проповѣди занимаючими для слушателівъ и
могутъ бути ними легко и на довгій часъ задержаній въ памяті. А и тое
належить поднести, що помянутій проповѣді обговорюють выбраний пред-
метъ всесторонньо и вичерпуючи, подаючи проповѣдникovi ихъ уживаючому
великій засобъ матеріалу проповѣдничого а тымъ способомъ улегають
трудну задачу, яку має душпастирь яко учитель побоїть другихъ своїхъ
трудныхъ занятій до сповіненія.

Проповѣди празничній въ цѣнѣ 2 зл., а проповѣди страстній
въ цѣнѣ 1 зл. бѣ примѣрника, можна получить або у автора або въ ту-
щешній книгарнії Ставроціїгійской

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 20. Жовтня 1898.

Ч. 77.

Ч. 8375. — О виказахъ отправленихъ Литургій фонда религійного и о скорбмъ предкладанію ихъ
черезъ Всч. Пароховъ и Декановъ.

Точне и совѣстне въ своїмъ часѣ отправленіе Литургій фонда религійного
обовязує підъ грѣхомъ смертнимъ всѣхъ тихъ Душпаstryвъ, котрій побирають
додатокъ до своєї конгресу изъ фонда религійного и котримъ отпрова тыхъ-

же Литургій приделеною зостала. Для того мають тіи Душпастирѣ выказы отпраffеныхъ Литургій фондовыхъ заразъ по отпраffению а пайдальше до 10 лат. Свѣчия по скбнченімъ родѣ Митр. Консисторіи черезъ Урядъ деканальній предкладати. Всч. же Деканы обовязуютъ ся, щобы самі пришильнивали безпроволочне предложение выказа вѣ въ, если бы котрѣ изъ Священиковъ деканата тіже въ означеномъ терминахъ не надслали.

Выказы тіи мають мѣстити въ собѣ въ надписи число и дату дотичного розпорядження консисторскаго, число Листа литургійного, мѣстцевѣсть и часъ (рѣкъ), за котрый Литургій правлено. А въ самомъ выказѣ належить навести дни отпраffы, интенцію и имя отпраffляющаго. Все тое мае находити ся также въ протоколахъ Службъ фондовыхъ, котрій належить во всѣхъ дотичныхъ парохіяхъ точно провадити; а що до Листа литургійного, мае въ протоколѣ не лишь число, но и отпись цѣлого Листа умѣстити ся. — При тѣмъ пригадує ся, що після розпорядження въ Вѣдомостяхъ зъ р. 1898 ч. 43 (ст. 81) треба до интенції сихъ Литургій такъ при отпраffѣ, якъ и въ протоколахъ и выказахъ давати: після обовязку фундації. Еслибы що зъ того тутъ наведеного въ предкладаныхъ выказахъ браковало, то мае Всч. Настоятель деканата самъ якъ найскоріше дополнене споводовати.

Для улекшения дѣловодства для Всч. Парохіевъ и Декаповъ при предкладанію щорочнихъ выказовъ, зносить ся дотеперѣшній присыпанія до Урядовъ деканальныхъ разомъ съ выказами также протоколовъ Службъ фондовыхъ, съ выняткомъ, если ходить о ремунерациіи для Завѣдателівъ. Мають отже Всч. Настоятель деканатовъ щорочній выказы пересмотрѣти, чи належито суть составлений, и на нихъ дати число и підпись Уряда деканального; но не потребуютъ надальше вже выражати потверждене сходства съ протоколами Службъ сихъ, съ выняткомъ выказовъ въ цѣли ремунерациіи подаванихъ. Але при щорочныхъ визитахъ належить всегда въ протоколы тіи вглядати, ихъ підписовати, и при змѣнѣ Священика такъ протоколь якъ и Листъ литургійный новому Душпастирю передавати. — Додає ся ще, що въ разѣ присыпанія выказа въ цѣли одержання ремунерациіи за часъ завѣдательства, належить другій особный выказъ за часъ цѣлого року въ цѣли провадженія тутешнії евиденції предкладати, если цѣлорочна отпраffа вже есть скбнчена.

Отъ Митрополитальной Консисторії.

Львовъ, дня 21. Жовтня 1898.

Ч. 78.

Ч. 8839. — Взываютъ ся Всч. Уряды деканальній до предложенія выказу вдовъ и сиротъ побирающихъ запомоги зъ фонда вдов.-сирот., якъ и присланія обовязковыхъ вкладокъ и выказу залагающихъ або оттингающихъ ся священиковъ съ уплатою тыхъ же до сего фонда.

По поводу зближающаго ся кінця року, Митр. Консисторія поручас Всч. Урядамъ деканальнымъ предложити: 1) выказъ вдовъ и сиротъ свещеническихъ, перебувающихъ въ тамошнѣмъ деканатѣ, а управненыхъ до побираранія запомоги въ 1898 р. — до 1. Студня 1898. 2) сплаченій обовязковой вкладки до фонда запомогового черезъ Всч. Священство въ 1898 р. якъ и залеглі за попередній лѣтѣ съ выказами до 10. Студня 1898 и 3) съ по-кликомъ на тутешнє вѣзване зъ дня 19. Свѣчия 1898 Ч. 264, выказы оттингающихъ ся съ уплатою звычайныхъ вкладокъ, — якъ такожъ и залагающихъ съ уплатою тыхъ же до фонда вдов.-сирот. до 20. Студня 1898 р.

Отъ Митрополитальной Консисторії.

Львовъ, дня 25. Жовтня 1898.

Ч. 79.

Ч. 8708 — О святахъ котрѣ мають переносити ся на Недѣлю.

Пригадує ся всему Всч. Священству, що після приказу Синода (ст. 137. руского видання) окрімъ Празника Найсвятѣшої Евхаристії, ще слѣдуючї Свята мають ся переносити на Недѣлю и съ Всеночнимъ отпраffляти ся; при чомъ додає ся, що окрімъ вынятку низше при 26. IX. скажаного, переношене має діяти ся на найближшу наступаючу Недѣлю (закріплюють ся такожъ даты лат. календара):

23. IV. (5 V.) Св. В. М. Георгія.

8. (20.) V. Св. Ап. и Ев. Іоанна Богослова.

20. VII. (1. VIII.) Св. Прор. Іллії.

29. VIII. (10. IX.) Усікновеніе Ч. Главы св. Іоанна Крест.

26. IX. (8. X.) Преставленіе Св. Іоанна Богослова — съ тымъ додаткомъ, що Свято тое, если выпаде въ понедѣлокъ або второкъ, має перенести ся на Недѣлю попередиу.

1. (13.) X. Покровъ І. Б.

31. X. (12. XI.) Св. Священномуч. Іосафата.

Кромѣ того и храмовий празникъ, если не есть загально урочистымъ святомъ и такожъ після мѣстцевого звичаю въ свой власний день не святкує ся, має правильно (після Вѣдомості 1891 ч. 28. ст. 78) перенести ся на слѣдуючу (не попередніу) Недѣлю, съ выняткомъ, если есть выражана рубрика книги богослужебныхъ съ точнимъ означенемъ іншого дня на перенесеніе або выражне дозволене Митр. Ординаріята; такъ що при інакшомъ перенесенію безъ такої рубрики або дозволенія навѣть и утративъ бы ся отпустъ, если празникъ той есть отпустомъ надѣленый.

При переношении тыхъ Святъ на Недѣлю належитъ заразомъ Святого, въ ту Недѣлю припадающаго, перенести на день сихъ наведенныхъ Святъ. То має ся заховати также взглядомъ Святого, который въ Недѣлю Евхаристіи припадає т. е. биь має перенести ся на попередний четверть; съ выняткомъ, если въ Недѣлю туу выпаде Рождество Св. Иоанна Крестителя або Храмовый Святый, который тогда разомъ съ Празникомъ Найсвятѣйшио Евхаристіи отправляти ся мають, посли типика св. Иоанна Богослова, если выпаде на Вознесеніе. Въ иныхъ же случаяхъ належитъ правити въ Недѣлю самому ино празнику Евхаристіи, яко великому Господскому святу, безъ службы воскресной, а Апостоль и Евангеліе рядове вычитати днемъ напередъ. Що же дотычить памяти Святыхъ Апостолбъ Словенъскихъ Кирила и Методія (котори суть лишь поліелейными Святыми), то таїжъ має правити ся въ самъ день 23. VI. (5. VII); позаякъ взглядомъ сказаного въ Синодѣ переношения Ихъ на недѣлю зайшла помылка.

Ще примѣчяє ся, что наведеній повысшій даты лат. календара бѣтъ 1. Марта 1900 посунуть ся всѣ о оденъ день напередъ.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дnia 15. Жовтня 1898.

Ч. 80.

Ч. 8576. — Инструкція для Веч. Декановъ и Завѣдателѣвъ парохії взглядомъ поданъ о ремунерацію за Службами фонда рел., въ часѣ завѣдательства отправленій.

Буди вже выпадки що выс. ц. к. Намѣстництво зовсѣмъ не уваглядяло выказы отслуженыхъ черезъ Завѣдателѣвъ Литургії фонда религійного, если тіі посредствомъ Уряда деканальнаго съ просьбою о ремунерацію бдразу до ц. к. Намѣстництва збстали предложений. Оказовали ся такожъ значий трудности въ дѣловодствѣ, если выказъ поборбъ епитрахильныхъ не бувъ разомъ поданий. Щоби отже таїкъ и тымъ подобній недогодности въ интересѣ левшого и скоршого одержания ремунераціи ухилити, подає ся тутъ до вѣдомости и застосованія ся Веч. Декановъ и Завѣдателѣвъ парохії слѣдуюча инструкція взглядомъ поданъ о дотычній ремунерації:

1) Подане о ремунерацію за отправленій въ часѣ завѣдательства Литургії фонда религійного має ся вносити безъ стемпла черезъ Урядъ деканальный до Митр. Консисторіи. Залучити належить выказъ тыхже Службъ, заразомъ такожъ рахунокъ поборбъ епитрахильныхъ за часѣ завѣдательства. Мають отже Веч. Настоятель деканатовъ при способності увѣльненія Завѣдателѣвъ два поданія тутъ предкладати: **одно** съ доносомъ о тѣмъ же увѣльненію: и **друге осібне** съ залученемъ рахунку поборбъ епитрахильныхъ, а если Завѣдатель просить о ремунерацію за Литургії фондовъ, то кромѣ вспомненого рахунку належитъ до того другого поданія такожъ дотычне его подане и выказъ отслуженыхъ Службъ фондовъ получити.

2) Выказъ отслуженыхъ Литургії має мѣстити въ надписи число и дату дотычнаго розпорядженія консисторскаго, число Листа литургійного, мѣстцевѣсть и часъ завѣдательства. А въ самомъ выказѣ належить навести дни отправы, інтенцію и имя отправляющаго, и заосмотрити єго підписомъ и печатю парохіальною. — До интенції такъ при отправѣ якъ и въ выказѣ має ся (посля Вѣдомості 1898 Ч. 43. ст. 81.) додати: підсля обовязку фундації.

3) Разомъ съ выказомъ Литургії належить Всч. Настоятелю деканата предложить протоколъ фондовъ Службъ, и тойже має на выказѣ сходство выказа съ тымъ же протоколомъ підписю и печатю деканальною ствердити. Має такожъ Настоятель деканата въ сопровождению навести день введенія въ завѣдательство и увѣльненія, взглядно день інституції нового Пароха; а если увѣльненій Завѣдатель одержавъ вже нове умѣщене, то въ туу нову посаду, мѣстцевѣсть и деканатъ. — Въ концѣ

4) если въ часѣ завѣдательства есть цѣлорочна отправа скончена, то окрімъ выказа въ цѣли одержания ремунераціи, который дошло ся до ц. к. Намѣстництва, належить въ цѣли евиденції для Митр. Консисторіи залучитище и другій выказъ тоижъ цѣлорочної отправы.

Додає ся, що будуть ремунерованій лише Литургії въ часѣ завѣдательства pro rata temporis отслуженій; щоби конечнимъ есть вже длятого, позаякъ бѣтъ нового підвыщенія контруи почавши, ремунерація за сіи Литургії такожъ въ фасію Пароховъ буде вложена.

Отъ Митрополитальной Консисторії.

Львовъ, дnia 17. Жовтня 1898.

Ч. 81.

Ч. 9209. — О надежданыхъ зъ заграницѣ метрикальныхъ вытягахъ австрійскихъ подданныхъ.

Выс. ц. к. Намѣстництво переслало тутъ підь днемъ 30. Вересня 1898. Ч. 77177. съ покликомъ на свой рескриптъ зъ дnia 21. Жовтня 1879. Ч. 51211. слѣдуюче розпорядженіе Выс. ц. к. Министерства для справъ внутрішніхъ въ отписи:

K. k. Ministerium des Innern. 5303.

An die k. k. Statthalterei in Lemberg.

In der Absicht, die Gebarung mit den aus dem Auslande infolge der bestehenden Matriken-Austausch-Conventionen einlangenden Matrikalauszügen österreichischer Staatsangehöriger zu einer gleichförmigen und thunlichst nutzbringenden zu machen, findet das k. k. Ministerium des Innern anzurufen, wie folgt:

1) Hinsichtlich jeder aus dem Auslande einlangenden Civilstandesurkunde eines österreichischen Staatsangehörigen ist in erster Linie seitens der politischen Bezirksbehörde durch geeignete Umfrage die Heimatsgemeinde des

betreffenden Individuums festzustellen und derselben der betreffende Civilstandesfall mitzutheilen.

Die Einleitung einer förmlichen Heimatrechtsverhandlung hat aus diesem Anlasse — es müssten denn ganz besondere Gründe hiefür vorliegen — in der Regel nicht stattzufinden.

2) Die Geburtsmatriken-Auszüge sind von derjenigen politischen Bezirksbehörde, in deren Bereich das Kind als heimatberechtigt erforscht wurde, nach den Geburtsdaten jahrgangsweise unter fortlaufender Nummerirung zu sammeln und zu indicieren.

Auf jedem einzelnen Geburtsmatrikenauszuge ist die erforschte Zuständigkeitsgemeinde ersichtlich zu machen.

Der hierortige Erlass vom 6. Oktober 1879 Zl. 9397, welcher die Übermittlung der aus dem Auslande einlangenden Geburtsmatrikenauszüge österreichischer Staatsangehöriger an den Matrikenführer des Heimatortes anordnete, wird aufgehoben.

Die hiermit angeordnete jahrgangsweise Sammlung der auf Grund der Matriken-Conventionen einlangenden Geburtsmatrikenauszüge wird, insoweit diese Auszüge auf männliche Individuen sich beziehen, es der politischen Bezirksbehörde in Zukunft ermöglichen, auch über die im Auslande geborenen Wehrpflichtigen eine Evidenz zu gewinnen.

Hinsichtlich Ungarns tritt dieser Sammlung die in den Wehr- (Landsturmorganisations-) Vorschriften vorgesehene jährliche Mittheilung der Stellungsbeziehungsweise Landsturmpflichtigen an die Seite und werden beide Massnahmen in ihrem Nebeneinanderstehen geeignet sein, sich gegenseitig zu ergänzen, bezw. zu controlieren.

3) Todtenscheine männlicher Individuen unter 24 Jahren, welche in Österreich geboren sind, sind an denjenigen Matrikenführer, in dessen Geburtsmatrik der Geburtsact eingetragen ist, zu leiten.

Dies hat auch dann zu geschehen, wenn es nicht gelungen ist, die Zuständigkeit des betreffenden Individuums auszuforschen.

Dem Matrikenführer obliegt es, den Tag und Ort des Sterbefalles in der Geburtsmatrik anzumerken, den Matrikenauszug aber bei den Matrikenacten aufzubewahren.

Ist das im Auslande verstorbene männliche Individuum unter 24 Jahren auch im Auslande geboren und dessen Geburtsmatrikenauszug in der nach der Vorschrift sub 2 seitens der politischen Bezirksbehörde anzulegenden Sammlung von Geburtsmatriken-Auszügen enthalten, so ist der Sterbmatriken-Auszug dem betreffenden Geburtsmatriken-Auszuge anzuhæften.

Auf alle Fälle ist, wenn das verstorbene männliche Individuum unter 24 Jahren in einem Stellungs- oder Landsturmoperate eingetragen ist, die Anmerkung des Todesfalles daselbst unter Beisetzung der Protocollszahl der politischen Bezirksbehörde zu veranlassen.

Was die Todtenscheine männlicher Individuen über 24 und bis zum vollendeten 42. Lebensjahre anbelangt, so hat eine Anmerkung dieser Todesfälle in den Matriken, beziehungsweise eine Evidenznahme bei der nach der

Vorschrift sub 2 anzulegenden Sammlung nicht platzzugreifen, wohl aber ist gegebenen Falles, sowie hinsichtlich des männlichen Individuums unter 24 Jahren die Anmerkung in dem Stellungs- oder Landsturmoperate durchzuführen.

4) Wie dies bereits mit dem hierortigen Erlass vom 8. Jänner 1878. Zl. 17699 ex 1877, angeordnet wurde, ist auch in Hinkunft von jenen im Auslande eingetretenen Todesfällen österreichischer Staatsangehöriger, hinsichtlich welcher Anhaltspuncte für die Annahme vorliegen, dass sie Anlass zu einer abhandlungs- oder pflegschaftsbehördlichen Thätigkeit im Innlande geben könnten, dem competenten Gerichte (in dessen Sprengel der Verstorbene seinen letzten Wohnsitz im Innlande hatte, in dessen Sprengel unbewegliches oder bewegliches Nachlassvermögen sich vorfindet), im Zweifel dem Gerichte des Zuständigkeitsortes oder jenem, in dessen Sprengel nahe Angehörige des Verstorbenen wohnen, Mittheilung zu machen.

Wird der betreffende Sterbmatriken-Auszug zu einem der sub 3 behandelten Zwecke benötiget, so ist dem Gerichte ein, die wesentlichen Daten (darunter insbesondere auch das Amt, welches den Matrikenauszug ausgefertigt hat, sowie das Datum der Ausfertigung) enthaltender Auszug, in allen anderen Fällen die Originalurkunde selbst zu übermitteln.

5) Legitimationsmittheilungen, bezüglich welcher eine Eintragung in einer hierländischen Geburtsmatrik in Frage kommt, sind sowohl der Heimatgemeinde, als auch dem Matrikenführer, in dessen Geburtsmatrik die Legitimation vorgemerkt werden soll, bekannt zu geben.

Letzterer hat die betreffende Urkunde auch bei den Matrikenacten aufzubewahren.

Was speziell die schweizerischen Legitimationsmittheilungen anbelangt, so wird in dieser Hinsicht auf den hierortigen Erlass vom 5. Dezember 1892 Zl. 17325, hingewiesen.

Kommt die Anmerkung einer Legitimation in einer hierländischen Matrik nicht in Frage, weil das Kind in Österreich nicht geboren ist, so hat lediglich eine Mittheilung an die zuständige Gemeinde zu erfolgen.

6) Civilstandesurkunden, welche im Sinne der vorstehenden Normen nicht für besondere Zwecke benötigt oder bei den politischen Bezirksbehörden aufbewahrt werden, so insbesondere Trauungsscheine und unter gewissen Voraussetzungen auch Todtenscheine, können der Zuständigkeitsgemeinde belassen werden.

7) Civilstandesurkunden, hinsichtlich welcher die Zuständigkeitsgemeinde nicht erforscht werden konnte und welche auch sonst im Sinne der vorstehenden Normen keine Verwendung finden können, sind im Sinne des hierortigen Erlasses vom 8. Jänner 1878 Zl. 17699 ex 1877, anher in Vorlage zu bringen.

Was schliesslich die auf Grund besonderer Abmachungen mit einzelnen Staaten zugleich mit den Matrikenauszügen einlangenden Naturalisations-Urkunden, betreffend die Naturalisation österreichischer Staatsangehöriger in fremden Staaten anbelangt, so sind dieselben an die ehemalige österreichische

sche Zuständigkeitsgemeinde des Naturalisierten zu leiten und können bei derselben auch belassen werden.

Die k. k. Statthalterei wird angewiesen, zur Durchführung der vorstehenden Anordnungen das Weitere zu veranlassen.

Wien, am 12. August 1898.

Thun mp.

Подаючи повыше розпоряджене Веч. Урядамъ парохіальнимъ и експози-
турамъ до вѣдомости, поручає ся точне перестерѣгане тогоже.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львовъ, дня 28. Жовтня 1898.

Ч. 82.

Обвѣщення конкурсовій.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдуючій парохіі:

а) підъ днемъ 20. Жовтня 1898 съ речинцемъ до 1. Студня 1898.

Ч. 8768. — Бориничъ съ прилученою Дроговичъ, деканата Ходорівскаго,
надана приватного.

Прошенія компетентовъ першого розписання на конкурсъ зостають важ-
ними и на тепер.

б) підъ днемъ 20. Жовтня 1898 съ речинцемъ до дня 15. Студня 1898.

Ч. 8991. — Несторівцъ, деканата Залозецкаго, надана приватного.

ПРИМЪЧАНІЕ.

Въ ч. XV. Львівско-АЕпарх. Вѣдомостей зъ р. 1898 на сторонѣ 140.
ошибочно видруковано підъ ЧЧ. 8410 и 8597 що парохіі: **Бобищани**
и **Станьковцъ** виставлений на конкурсъ съ речинцемъ до 1. Ли-
стопада 1898., такъ якъ парохіі тії виставлений суть на кон-
курсъ съ речинцемъ до 1. Студня 1898.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

II.

Ч. 8801. — Розписує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при школѣ
мужескої им. Пиромовича въ Львовѣ.

Ц. к. Рада школъна окружна мѣстска въ Львовѣ зъ дня 28. Вересня
1898 Ч. 2048. оголосував конкурсъ на посаду стального катихита обр. гр. кат.

въ школѣ мужескої им. Пиромовича съ рѣчною платою 800 злр. и рѣчнимъ
додаткомъ на мешкане въ сумѣ 80 злр.

Обовязкомъ катихита стального школы им. Пиромовича буде удѣляти на-
уки релігії въ тѣй школѣ, а такожъ въ іншої школѣ мѣстской въ Львовѣ,
въ вимѣрѣ годинъ, означеномъ въ §. 1. Уставы зъ 1. Грудня 1889. (Д. У.
кр. Ч. 71).

Заразомъ розписує ц. к. Рада школъна окружна конкурсъ на таку саму
посаду катихита обр. гр. кат. при іншої школѣ народнїй въ Львовѣ при
тѣй способності опорожнити ся могучої.

Поданія належито удокументованій, належить вносити до ц. к. Рады
школьної окружної мѣстскої въ Львовѣ посередствомъ Власти предложеніи
въ речинци до 30. Листопада 1898.

О тѣмъ повѣдомляє ся Веч. Духовенство АЕпархіальне.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 21. Жовтня 1898.

III.

Ч. 9129. — Розписує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при школахъ
народныхъ въ Галичи.

Ц. к. окружна Рада школъна въ Станиславовѣ розписала підъ днемъ
20. Вересня с. р. Ч. 1013. конкурсъ въ цѣлі стального замѣщення посады гр.
кат. катихита въ 5-клясової школѣ мужескої съ обовязкомъ удѣлювання на-
уки релігії такожъ въ 4-клясової школѣ женської въ Галичи за рѣчною
платою 450 злр. и 10% додаткомъ на помешкане. Убѣгаючої ся о тую по-
саду священики мають свои дотичній поданія, заоштрафованій въ належитій до-
кументами, посередствомъ своєї настоятельної власти внести до вище сказаної
ц. к. окружної Рады школъна найдальше до дня 16. Листопада нов. ст. с. р.
Тое подає ся Веч. АЕпархіальному Клиру до вѣдомости.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львовъ дня 22. Жовтня 1898.

IV.

Ч. 9130. — Розписує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при школѣ
6-клясової мужескої въ Калуші.

Ц. к. окружна Рада школъна въ Калуші розписала підъ днемъ 24. Вересня
1898. конкурсъ въ цѣлі стального замѣщення посады гр. кат. катихита въ 6-кля-
сової школѣ мужескої въ Калуші съ обовязкомъ удѣляти науки релігії
такожъ въ тамошній 6-клясової школѣ женської за рѣчною платою 450 злр.
и 10% додаткомъ на помешкане.

Священики убѣгаючія ся о тую посаду мають свои належито удокументованій поданія посредствомъ свои настоятельной власти внести до вышне сказанои ц. к. окружной Рады школьнай найдальше до дня 23. Листопада нов. ст. 1898.

Тое подае ся Всч. АЕпархіяльному Клиру до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисторії.

Львовъ, дня 22. Жовтня 1898.

V.

Ч. 9131. — Розписує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при 5-клясовыхъ школахъ въ Бѣбрцѣ.

Ц. к. окружна Рада школьнай въ Бѣбрцѣ обвѣстила підъ днемъ 30. Вересня 1898 Ч. 1554. конкурсъ въ цѣли замѣщенія посады гр. кат. катихита въ 5-клясовыхъ школахъ мужеской и женскай въ Бѣбрцѣ съ рѣчною платою 450 злр. и додаткомъ на помешкане въ сумѣ 45 злр. рѣчно. Убѣгаючія ся о тую посаду священики мають свои належито удокументованій поданія посредствомъ свои настоятельной власти внести до вышне сказанои окружной Рады школьнай найдальше до дня 23. Листопада нов. ст. 1898.

Тое подае ся Всч. АЕпархіяльному Клиру до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисторії

Львовъ дня 22. Жовтня 1898.

VI.

Ч. 9486. — Розписує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита шкільна народныхъ въ Буску.

Ц. к. окружна Рада школьнай въ Каменецѣ струмиловской разписала підъ днемъ 30. Вересня с. р. Ч. 2172. конкурсъ въ цѣли стадого замѣщенія посады гр. кат. катихита при 5-клясовыхъ школахъ, мужеской и женскай въ Буску съ поборами IV. класы платъ. Убѣгаючія ся о тую посаду священики мають свои належито удокументованій поданія посредствомъ свои настоятельной власти найдальше до дня 30. Листопада с. р. внести до вышне реченои ц. к. окружной Рады школьнай.

Тое подае ся Всч. Клиру АЕпархіяльному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисторії.

Львовъ, дня 27. Жовтня 1898.

ХРОНИКА.

Именование.

Ординаріятскимъ комисаремъ школьнымъ для дек. Бобрецкого, по увольнению Всч. О.

Володимира Глининского пароха въ Підмонастыри, именованый:

Ч. 7666. Иполитъ Шторгинъ, деканъ и парохъ въ Стрѣлкахъ.

Всесв. Перемышльскій Ординаріять именувавъ префектомъ студій въ духовной семинаріи въ Львовѣ:

Ч. 8573. О. Константина Вандзилака.

Всесв. Станиславовскій Ординаріять именувавъ префектомъ студій въ духовной семинаріи въ Львовѣ:

Ч. 9049. О. Антонія Котецкого.

Умѣщенія.

Сотрудничества получили ОО:

Ч. 7580. Михаиль Горчинський въ Нараевѣ.

Ч. 8223. Ігнатій Глѣбовицкій въ Підмихайлію,

Ч. 8416. Ярославъ Мандичевскій яко I. сотр. въ Зарваніци,

Ч. 3755. Романъ Красицкій яко II. сотр. при церквѣ Успенія Пр. Богородиць,

Ч. 8755. Іоаннъ Давидовичъ яко I. сотр. при церквѣ Успенія Пр. Богородиць,

Ч. 8793. Григорій Пришлякъ при церквѣ св. Ап. Петра и Павла,

Ч. 9080. Алексей Пристай въ Конюхахъ.

Введеній ОО:

Ч. 8254. Йосифъ Дяківъ яко парохъ Выпинськъ.

Ч. 8282. Николай Винницкій въ сотруд. Болехова,

Ч. 8446. Юліанъ Борачокъ яко парохъ Кабаровець,

Ч. 8631. Теодоръ Сахно въ завѣд. Станковець,

Ч. 8813. Іоаннъ Іліевичъ въ сотруд. Побужанъ съ правомъ управы духовнои парохію.

Ч. 8814. Юліанъ Бараповскій въ сотруд. Липниць,

Ч. 8842. Онуфрій Чубатый въ завѣд. Несторовець,

Ч. 8951. Станиславъ Бачинський яко парохъ Володимирець,

Ч. 8952. Михаиль Горчинський въ сотруд. Нараева,

Ч. 9059. Александеръ Ротко въ завѣд. Ляховичъ,

Ч. 9059. Іоаннъ Рудницкій въ сотруд. Володимирець

Ч. 9062. Романъ Красицкій яко II. сотр. при церквѣ Успенія Пр. Богородиць,

Ч. 9063. Константинъ Ярымовичъ яко парохъ при церквѣ Св. Ап. Петра и Павла,

Ч. 9064. Іоаннъ Давидовичъ яко I. сотр. при церквѣ Успенія Пр. Богородиць.

Увѣльненій ОО:

Ч. 8282. Богданъ Конитчакъ бѣтъ сотруд. въ Болеховѣ,

Ч. 8446. Теодоръ Сахно бѣтъ завѣд. Кабаровець,

Ч. 8477. Соневицкій бѣтъ сотруд. въ Нараевѣ,

Ч. 8529. Станиславъ Бачинський яко парохъ Васичина,

Ч. 8530. Юліанъ Бачинський яко парохъ Володимирець,

ж) на фондъ запомогъ убогихъ церквей:

дня	8/7	Веч. Урядъ парох. въ Ходачковѣ великомъ	7 злр. — кр.
"	"	" " " " " Воронѣ (Стан. Епарх.)	— " 68 "
"	13/7	" " " " " Гаяхъ выжныхъ (Перем. Епарх.)	1 " — "
"	15/7	" " " " " Кустыни	1 " 50 "
"	23/7	" " " " " Теребовля	5 " — "
"	23/7	Вир. О. Іоанн Залудкій деканъ и парохъ въ Теревовлї	10 " — "
"	Веч. Урядъ парох. въ Микулинъцахъ	1 " 50 "	
"	4/8	" Стадчи	2 " — "
"	30/8	" Высѣп	2 " — "
"	4/9	" Долгомъ (Калуш. дек.)	1 " 50 "
"	22/9	" Должанцѣ	2 " 18 "

з) на ремесличу бурсу въ Львовѣ:

дня	3/7	Веч. Урядъ парох. въ Воли Кучинськїй (Перем. Епарх.)	6 " — "
"	5/7	Вир. " декан. Ходорбекій	12 " 70 "
"	8/7	Веч. " парох. въ Ходачковѣ великомъ	7 " — "
"	"	" Воронѣ (Стан. Епарх.)	— " 66 "
"	13/7	" " " " " Гаяхъ выжныхъ (Перем. Епарх.)	1 " — "
"	15/7	" " " " " Кустыни	1 " — "
"	23/7	" " " " " Теребовля	4 " 60 "
"	23/7	" " " " " Микулинъцахъ	1 " 50 "
"	4/8	" Стадчи	2 " — "
"	30/8	" Высѣп	1 " — "
"	3/9	" Бориничахъ	1 " — "
"	22/9	" Должанцѣ	1 " 50 "

и) на выкупно селянскихъ грунтовъ:

дня	8/7	Веч. Урядъ парох. въ Воронѣ (Стан. Епарх.)	— " 66 "
"	13/7	" " " " " Гаяхъ выжныхъ (Перем. Епарх.)	1 " — "
"	15/7	" " " " " Кустыни	1 " 50 "
"	23/7	" " " " " Теребовля	5 " — "
"	23/7	" " " " " Микулинъцахъ	1 " 20 "
"	4/8	" Стадчи	2 " — "
"	3/9	" Бориничахъ	2 " — "
"	22/9	" Должанцѣ	1 " 50 "

Некрольогія.

Ч. 8653. О. Николай Кучинський, парохъ въ Лучинъцахъ, померъ дnia 30. Вересня 1898.
Душа его поручае ся молитвамъ Веч. Клара.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дnia 4. Листопада 1898.

Андрей Вълецкій

Викарій капітулярний.

Накладомъ Митрополитального Ординаріята.

Типографія Ставронігійська.

Львівсько-Архієпархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1898.

Выдано дnia 16. Листопада

Ч. XVII.

Ч. 83.

Ч. 1130/орд.

Архієпископы и Епископы Австрії

Вѣрнимъ своихъ Епархій

Миръ, поздоровленіе и благословеніе о Іисусѣ Христѣ Господѣ нашомъ!

Возлюбленій о Господѣ!

Мы надѣяли ся съ вами обходить торжественно великій радостный
праздникъ, и забирали ся вже, чтобы вѣсъ до достойного обходу тогоже за-
вѣзвати. Се бо передъ 50 лѣтами дnia 2. Грудня 1848 р. совершило ся въ
княжеско-Архієпископскій палатѣ въ Оломоуци событие достопамятне, а для
судьбы Австрійскаго Цѣсарства приносяче благословеніе. Цѣсарь Фердинандъ
зложивъ корону и скіптиръ а найбльше управненій до наслѣдія престолу
Архікнязъ Францъ Кароль, перенѣсъ свои права на своего найстаршаго Сына,
который тогоже дnia яко Цѣсарь Францъ Іосифъ I. вступивъ на достопочтѣ-
ный престолъ Габсбурговъ.

Бувъ то поважный и небезпечный часъ, коли молодой Володѣтель взявъ
за скіптиръ державу. Головній підвальніи монархіи були сильно всколебани;
всюды кипѣли политичній пристрасті, роздуваній ворохобниками, а пригноб-
лене яке тогды викликували въ умахъ, тлумило надѣю на мирні дни, и
вспиняло працю надъ великими задачами державы.

Въ тыхъ бурливыхъ часахъ покликало Провидѣнє нашего Найдостой-
нійшаго Монарха на загроженій небезпеченѣствами Тронъ, сильною рукою взявъ

молодый Водоносецъ съ повиной надѣю на Бога, и съ сильнымъ живымъ довѣріемъ въ будучибѣ Австрии. Тую силу вѣру высказавъ Онъ сейчасъ на вступѣ своего панована въ своїмъ манифестѣ, въ котрому выявляе силу волю, что „на основе правдивой свободы, на подставѣ рѣвноуправненія всѣхъ народовъ державы и здѣшнанія всѣхъ горожанъ передъ закономъ, якъ такожъ при участіи заступниковъ народа въ законодавствѣ, мае на ново поистати отчина въ давнѣмъ величию; але въ обновленій силѣ, яко непохитна будова въ бурливыхъ часахъ, и просторе мешкага для рѣжноязычныхъ племенъ, которыхъ подъ скіптромъ Нашихъ Предѣдовъ лучить отъ столѣтій братскій союзъ.“

Пятьдесятъ лѣтъ минуло отъ часу того. Великѣ подѣи, тяжкій войны, далекосягаючій политичнѣ змѣни принесла половина вѣку, на которую народы Австрии отъ часу того вступленія на Престоль споглядаютъ, старѣй сильной Монархіи, але и вложила на юно такожъ и деякѣй болестнѣ жертвы. Но всѣ тѣ приключенія, всѣ тѣ внутреннѣй и внѣшнѣй борбы, перемѣны и испытанія, успѣхи и радости учинили звязь, которою Провидѣніе Боже тогоже дня 2. Грудня 1848 р. сполучило Цѣсаря Францъ Іосифа I-го съ его народами, еще тѣснѣйшою, сильнѣйшою и больше нерозривною. Коли вѣрнѣи народы Австрии, повинъ надѣи, въ тѣмъ дни молодого Цѣсаря радостно витали, то мають они теперь по упльвѣ 50-лѣтнаго панована тымъ больше причины, чтобы съ повиной почестію выявити Вседостойнѣйшому Монархови чувства найщирѣйшой подяки за неутомимый трудъ и печалѣвѣсть, яку Его Величество черезъ 50 лѣтъ посвящали для добра своихъ народовъ и за правдиво отцѣвску любовь, оказану монархіи и народамъ черезъ путь вѣку въ найвѣрнѣйшѣмъ похретвованію.

И дѣйстнно вже въ протягу сего року народы и краѣ Австрии съ похвалною запобѣгливостю взяли участіе въ оканю вѣличной любви черезъ рѣжнѣ обходы, особливо же — отповѣдно желанию Найдостойнѣйшаго Монарха — черезъ засноване различныхъ фундацій на добродѣйнѣ загально полезнѣ цѣли. Но мы не заспокоилибы справедливыхъ надѣй, якіи нашъ Монархъ въ тѣмъ Ювилейномъ роцѣ плекавъ, слыбы мы такъ якъ Онъ самъ не паматали на туу правду що „Всѧко даяніе благо и всѧко даръ совершиенъ свыше есть“^{*)} и що „Аще не Господъ сохранитъ градъ всуе бѣ стрегай“^{**)})

Длатого, Возлюбленій о Господѣ, мали мы намѣрене покликати васъ до жертвенниковъ, щобы вы тутъ разомъ съ нами подяковали Господу Богу за покровительство, съ якимъ Онъ такъ наглядно надѣтъ тымъ такъ дорогимъ житѣмъ чувавъ; щобы вы съ нами вспѣльно зложили подяку за все добро, якое Онъ черезъ пануючого надѣя нами Цѣсаря Ювилята своимъ народамъ оказалъ, и щобысьте поручили опѣцѣ Всевышнѣго и дальше щасте та добре поводжене такъ Его якъ и Найвышнаго Цѣсарскаго Дому. Такъ есть — сегорбчній Ювилей домагає ся винеслого церковнаго торжества, длатого не може тутъ

^{*)} Яковъ I. 17.

^{**)} Псаломъ 126. 1.

обйтися безъ найбѣльше и найвзнеслѣйше оказаної радости, любви и вѣчности. Тажъ очи Найдостойнѣйшаго Ювилята були всегда въ упльнувшихъ 50-ти рокахъ зверненій къ Богу, Ему передовсѣмъ отдававъ Онъ честь, у Него шукавъ Онъ порады и помочи въ многихъ тяжкихъ рѣшеніяхъ дотычачихъ добра своихъ народовъ. „Я уважаю собѣ то за честь,“ такъ какъ Онъ публично, „дѣломъ“ вызнавати мою вѣру и надѣю на Того, кото-рымъ царѣ царствуютъ.“ Якъ отже Достойный Ювилять самъ въ по-кѣрнѣ вѣрѣ и повибѣмъ упованію ожидавъ и умолявъ свѣтла и силы отъ „Отца свѣтловъ“, такъ само належать ся и намъ спѣшити въ Его Ювилейный день къ жертвенникамъ Царя Небеснаго и молити Его, щобы крѣпнѣвъ Его сердце, и дарувавъ Ему то щастѣ, щобы вже тутъ тѣшивъ ся плодами и надгородою за 50-лѣтній трудъ около славы Божи и блага своихъ наро-довъ. А если мы собѣ за цѣль поставимо тое велике Ювилейне свято молитвами, благодареніями и прошеніями праздновати, то тогды покажемъ, що памятасмъ на приказъ Господа Бога, который въ третій книзѣ Мойсея при-казує „абысь святковавъ пятьдесятъ рокъ“.*)

Такъ мы собѣ укладали и мали надѣю, за благодатию Божою и благо-словенемъ Церкви тое рѣдкѣ свято разомъ съ вами обходить.

Але о горе! страшный допустъ ставъ на перешкодѣ и знищивъ нашій святочнѣ радости. Отъ руки лютого нечестивого убийца скончила жите Най-вѣрнѣйша Подруга Найдостойнѣйшаго Ювилята, наша Улюблѣнѣйша Цѣ-сарева Елизавета, и сей смертный ударъ прошибъ глубоко и сердце Най-яснѣйшаго нашего Пана. Якоже моглибы мы споглядаючи сумнимъ окомъ въ могилу, въ котрой похоронились що ино тлѣній останки Любимои Матери всѣхъ народовъ державы, празднувати веселѣ праздники, якъ могли-бысьмо мати надѣю забудити въ сердци Найдостойнѣйшаго Ювилята веселе расположение, въ сердci тѣмъ, котре то еще закровавлене завданою рапою злочинцемъ для 10. Вересня. Нѣ, Возвлюбленій о Господѣ! мы не можемо ани вашому ани нашему сердцу насилия творити и запрашати васъ до радости тамъ, где все еще грозою и смуткомъ переповине.

Однакъ хотъ радостъ передъ жалобою уступити и замовкнути мусить, то все таки мае жите бѣльшій права отъ смерти, котріи и самъ страхъ смерти ухилити не потрафитъ. Такоже Его Величество нашъ Наймилостивѣйшій Цѣ-сарь не спустивъ зъ ока посередъ тѣни найстрашнѣйшаго выпадку родинного обовязкѣвъ, котріи на Него старансъ о добро державы накладає. Такъ само и мы не можемъ такожъ подъ враженемъ страшнаго приключенія и великое бо-лестнои страты выпустити зъ уваги тыхъ вспоминивъ, котріи съ днемъ 2-го Грудня суть сполученій, и не можемъ замкнути ушай на тѣ наставленія, якіи то важкѣ событія для нашихъ часовъ удѣляє.

Св. Апостолъ Павель напоминае „творити молитви и моленія, прошенія, благодаренія за Царя и за всѣхъ, иже во власти суть, да тихов и безмолнов житіє поживемъ во всякому благочестіи и чистотѣ“^{**)}) Мы поступаемъ пслія

^{*)} Левит. XXV. 10.

^{**) I. Тимофей 2. 1. 2.}

того упомнеия; не лише чувство любви и благодарности побуждае насъ, що-
бы мы нашего Высокодостойного Монарха всегда вспоминали въ нашихъ
молитвахъ, но также Церковне розпоряджене и побожный звичай зъбовя-
зуютъ насъ до того. Для благодарного узнанія вѣрности, привязанія и печа-
ливости о святую вѣру, яку нашъ Цѣсарь подобно своимъ Предкамъ всегда
оказавъ дѣломъ, поручаетъ намъ св. Церковь вспоминати Его Имя при св.
Литургіи, на Утрени, на Вечерни и въ прочихъ Богослуженіяхъ на многихъ
а многихъ мѣсцяхъ. Черезъ тое она хоче всѣмъ, що въ нашемъ Цѣсарю
чутъ своего Монарха пригадати, что Онъ печалитъ ся не только о добро-
дочаснѣ своихъ народовъ, але такожь и о вѣчнѣ, яку Онъ самъ то выскажу-
тыми золотыми словами: „Желанемъ Моимъ есть, щобы повѣреній менѣ на-
роды мали добра земскїй, а не утратили вѣчныхъ.“ Нашъ Высокодостойный
Цѣсарь не залишивъ ніякои способности, щобы публично и явно назначити
тое, якъ велику вагу кладе Онъ на утримане духа религійного у своихъ
народовъ и вѣрности для Церкви, якъ Онъ болестно жалѣе, если привязане
до Церкви и религіи ослабляє ся або цѣлковито заникає. Було бо се завсѣгда
Его сильнымъ пересвѣдченіемъ, що боязнь Божа и жива вѣра въ Бога яко
Найвысшаго управителя, Наймудрѣшаго законодавца и Найправедлившаго
судіи есть подстовою порядку и ладу въ державахъ, подстовою щастя наро-
довъ. И въ самой рѣчи: „Благеніе языка вмуже есть Господь Богъ его“.*)
каже Псаломникъ. Щасливѣй тѣ народы, котрій въ свѣтлѣ вѣры ходять, и
котрымъ заповѣды Божія становлять правило для публичнаго житя и для
особистаго ихъ поступованія. Где Найвыше Боже величіе узнае бувае, тамъ
никто не важить ся беззаконно нарушати корону, котру Его заступникъ по-
ситъ, бо силу и власть панована отнимавъ Онъ бѣть Бога.

Якъ довго живою зѣстас вѣра на вѣчну отплату и справедливость въ
народахъ, такъ довго повстанутъ межи ними спокой и довѣре, такъ довго будуть
пристрасти держати ся въ карбахъ и такъ довго не буде низке само-
любіе и несправедливый гнетъ подрѣвати и затроювати взаимныхъ отношеній
межи людьми. Возьмѣтъ же тую вѣру въ сердце народовъ, а выкличете
вѣйнѣхъ противъ всѣмъ, вы погубите людску суспільность, знищите
щастие народовъ.

И чиже мы того власне не мусѣли въ тѣмъ Ювилейномъ роцѣ въ такъ
страшный способъ досвѣдчити?

Длятого нема ничего болѣше потрѣбнаго, ничего болѣше будуючаго,
якъ коли Пануючій самъ даютъ своимъ подданнымъ примѣръ привязанія до
вѣры и совѣтнаго повненія своихъ обовязкѣвъ. А чиже потребуемъ мы като-
ликамъ Австріи въ память приводити, якъ оказавъ ся Найвысшій Ювилѣ-
я въ півстолѣтію своего панована яко вѣрный Сынъ католицкои св. Церкви?
Чиже не видите вы своего Цѣсаря и Пана при церковныхъ торжествахъ
и религійныхъ обходахъ? при явномъ вызнаванію вѣры черезъ выполнене при-
писвъ св. религії? Чиже не мавъ Онъ все тепле сердце и отворену руку,

*) №. 32. 12.

коли ходило о вспоможеніе церковныхъ институтовъ и религійныхъ цѣлей?
Все то есть въ сердцахъ Австрійскихъ католиковъ позатертими буквами вы-
рыте, и длятого дякуютъ они Ему, тому Найдостойнѣшому Монархови въ день
Ювилея съ великою радостю и вдячнымъ сердцемъ.

Найкрасшимъ отличіемъ христіянскаго князя есть оказовати милость,
боронити слабыхъ, улекшати нужду и убожество, оказовати прощене и ла-
гдѣстъ. Рѣчь певна есть, що „Онъ носитъ мечъ на укаранѣ злочинцевъ, щобы
тотъ, що зле дѣлаютъ, боли сѧ“*. Всегда однакъ, где добро загалу не вы-
магає строгой справедливости, вступає ся Его лагднє сердце за помилованіемъ.
Съ героичнымъ самоотверженіемъ знавъ Онъ прощати, забувавъ такожь тяжкій
провини противъ Монархіи и Династіи, подававъ съ готовостю руку до згоды
та помиренія и стараєтъ ся лише все о то, щобы добро своихъ народовъ по-
перти и взмаганія всѣхъ для величыни и силы Державы сполучити. Тѣй Богомъ
даній власности, такъ охочо прощати и забувати, котру всюды и всегда
часто въ житю нашего Цѣсаря здѣбаемъ, завдячує наша Монархія не въ ма-
лой мѣрѣ мирный розвѣй державныхъ справъ и добро народовъ. Якъ щасли-
вими були бы мы, а радше якъ щасливымъ бувъ бы Найвысшій Ювилѣя
на нашемъ Цѣсарскѣмъ тронѣ, еслибы всѣ Его народы той высокій примѣръ
мали все передъ очима и тои лагдности и самоотверженія, того прощенія и
забуванія, того мудрого умѣркованія и повного взгляду подчиненія подъ за-
галнѣ добро бѣть того свѣтло-ясеніючого взбрця хотѣли учiti ся.

А що жъ маемъ вамъ сказать о иной сторонѣ Его лагдн旈о сердца, о Его
бѣцѣвской любви для бѣдныхъ и терпящихъ нужду? Где толькo ходить о тобѣ,
щобы усмирить нужду чи то душевну чи то тѣлесну, принести скору помочь въ
потребахъ и ударахъ судьбы, щобы улегчити убожество, дати опущеному си-
ротамъ притуловиско въ хорымъ и помочи потребуючимъ печаливый и свѣдо-
мый доглядъ, тамъ всюда оказалось добре сердце и щедра рука нашего
Цѣсаря. Або чи маемъ мы вѣсль провадити до Монаршої Палаты и показо-
вати тысячѣ просъбъ щодня вилывающихъ зъ цѣлои державы? Надѣ вѣми
спочиває Его бѣцѣвске око и ничъ не есть Ему болестнѣшімъ, якъ то, що
не може всѣхъ задоволити. А длятого всѣ народы зрозумѣли бажанія Его
сердца, коли краї, громады, товариства, корпораціи робжнаго рода часто безъ
всякого порозумѣнія ся а таки въ однѣ мысли взаимно себе впереджали
въ закладанію институтовъ на памятку того памятнаго Ювилейнаго року
въ честь Ювилія, котрій зѣстали призначеній для бѣдныхъ, слабыхъ, опущен-
ыхъ, коротко сказавши, потребуючихъ всякою помочи.

Тяжко спочиває корона на головѣ Найдостойнѣшаго Монарха. Богате
въ журбы и труды, повне тяжкои отвѣтальности есть Его щоденне занятіе—и
що за занятіе! Оно обѣймає старане о правленнѣ державою, котра обнимавъ
роздличнѣ народы съ розличными обстоятельствами. И що же есть програмою
Его панована? „Австрія повинна бути забороломъ всѣхъ народовъ“, такъ звучить
привѣдна мысль (девіза) Цѣсарска. „Австрія має бути великою бѣчиною, котра

*) Рим. 13, 4.

есть покликаною обняти всѣ свои рѣжнороднѣ народы, якою бы они бесѣдою и не говорили, и то съ рѣвною спрачедливостю, съ рѣвною живчливостю и съ рѣвною печаливостю о ихъ интересы и особливѣй прикметахъ". Такъ выражаетъ Онъ самъ въ однѣй зѣ бесѣдѣ троновыхъ цѣль, которую хоче осягнуть.

Наша Монархія есть великою родиною народовъ, въ которой различнѣ племена и народности суть съ собою сполучені; она есть „простора свѣтлица для рѣжнородныхъ племенъ“, якъ говоритъ ся въ вступлѣніи манифестѣ Его Величества. Такъ есть Возлюбленій о Господѣ! Народы и народности нашей всиблѣйшой отчины творять одну великую родину, а нашъ Цѣсарь есть всиблѣйшъ Отцемъ той родины. Такъ задивляє ся на нашу Монархію самъ Достойный Ювилятъ. „Я горджу ся тымъ и есмь щасливымъ заразомъ, что можу уважати народы, якія та держава обнимает, за мою великую родину“. За таку родину повиннѣ уважати ся и самій Австрійскій народы; бо такъ напоминавъ Найдостойнѣйшій Монархъ заразъ на початку своего панованія: „Якою бесѣдою народы той великои державы и не послуговали бы ся, то я маю надѣю, что всѣ они вызнавати ся будуть и остоять ся яко вѣрніи сыны всиблѣйшои отчины“. Тотѣ слова повнѣ надѣї и любви означаютъ докладно взаимній отношенія а то отгадане мыслей народовъ подчиненныхъ зѣ горы т. е. зѣ стороны Цѣсаря и вѣриность для Цѣсаря та любовь до отчины зѣ долины т. е. зѣ стороны народовъ.

Але такъ якъ въ маломъ кружку родины, такъ такожъ веде ся и въ великой родинѣ Австрійскихъ народовъ. Рѣжнороднѣ суть властивости народовъ, различнѣ ихъ виційнѣ отношенія, на подставѣ которыхъ то ихъ народные житѣ розвивати ся має. Помимо того повиннѣ всѣ уважатись за одну родину, жити въ згодѣ побѣдѣ себѣ и разомъ трудити ся. Но „*приѣде врагъ и всѣя плачеви**“), каже св. Евангеліе, а того досвѣдчазъ и мы можи собою. Выступаютъ интересы, котрѣ часто остро стираютъ съ собою, взмаганія, котрѣ ся взаимно поборюють, жажданія, котрѣ оправданія желанія другихъ оскорбляютъ. Длятого ходить о то, чтобы противостоячій интереса вырѣвнати, противности злагодити, самолюбій взмаганія съ добромъ загалу погодити, коротко, чтобы до супокойного розвитку всѣхъ поединчихъ народовъ, а зараномъ до удержанія та вскрѣпленія всиблѣйшои Монархіи причинити ся.

При такомъ станѣ рѣчій потребуетъ Владѣтель той державы особлившаго просвѣченія, великои старанію все розважаючи оглядности, непохитнои вѣрности въ обвязкахъ, корта ся не дастъ змѣлти въ всѣхъ трудностяхъ а навѣть въ неповодженіяхъ при стремленію до великои цѣли. А кгожъ, Возлюбленій о Господѣ, може глянути безъ зачудования на Найдостойнѣйшу особу нашего Цѣсаря Ювилята, котрого 50 лѣтнє панованіе въ нашѣй душѣ перевесува ся, съ всѣми споминами на тое, что Онъ замѣрявъ и осягнувъ, что досвѣдчивъ и перетериѣвъ — се истинно взнеслый образъ непохитнои вѣрности обвязкамъ безграницнаго пожертвованія для своеи державы и для своихъ народовъ, се правдиво героична вытревалѣсть въ всѣхъ розличныхъ выпадкахъ.

*). Мат. 13, 25.

Не всегда свѣтило сонце щастя надъ тымъ пятьдесѧтлѣтнмъ панованиемъ, бѣльше якъ однѣ разъ сягала тверда и неумолима рука нещастя жестоко и болестно въ тое жите. Ахъ! Возлюбленій о Господѣ, еще тече кровь зѣ той раны, пайновѣйши и найтяжши, котрую Его Величеству и намъ задало страшне приключение дні 10. Вересня и разомъ съ Нимъ еще проливаемъ слезы въ тяжѣомъ смутку за нашою такъ печальною памъ выдергою Цѣсаревою. Однако якъ тяжко и не страдало надъ тымъ Его сердце, якъ болестно и не жалѣть Онъ съ своими народами при тѣмъ неизслѣдимѣмъ допустѣ Божомъ, якъ повнѣй жалости и не поддава ся Онъ въ послѣднѣмъ извѣдженю на хвилю чувству, что Ему Богъ въ тѣмъ житю ничего страшнаго зѣ помежи тыхъ всѣхъ ударовъ судьбы заощадити не хоче, то все таки не стративъ Онъ надѣи на Бога, не стративъ нѣколи вѣры въ будучибѣстъ Австріи ани въ тыхъ послѣднѣхъ дняхъ при страшнѣй смерти свои вѣрнои подруги житя.

Такимъ бувъ Онъ въ всѣхъ пятьдесѧти рокахъ того своего многими испытаніями зазначеного Панования. Хотякъ гдекотрѣ парѣкали и надѣю стратили, то зѣ помежи маловѣрныхъ и безнадѣйныхъ выставала всегда геройска постать нашего Улюблена Цѣсаря, котрого слово зломаній силы на ново оживляло, котрого оглядна мудрость дорогу способу знайшла, щобы зѣ развалинъ старого нове збудовати и котрого просвѣчуочій примѣръ до новои многонадѣйной працѣ загрѣвавъ. Сеть то особливша ласка Божа, котрою Богъ сердце нашего Цѣсаря поблагословивъ: надѣи нѣколи не тратити, а все надѣю мати. Сеть то геройча честнота: нѣколи не устазати, а все для силы державы и для добра народовъ працювати. Жадна подяка не може бути длатого досыть цирюю, щобы могла достойно Бога возвеличити за ту ласку, що Онъ даровавъ нашѣй Отчинѣ въ часѣ великихъ и страшныхъ переворотвъ того власне нашего Цѣсаря Франца I.

Що за грѣзій напбмненя дають тотї примѣрѣ и душевнї успосбленія народамъ Австрії власне въ нашихъ дняхъ, въ которыхъ мы пѣдь гдекотрѣми злidiями и замѣшаннами вздыхаемъ, а котрѣ, поминувши вже пайновѣе сумнє приключение у Нашого Найдостойнѣйшого Монарха, такожъ нашу Ювилийну радость придушууютъ а Его Благороднє сердце журбою наповняютъ. Чижъ не були бы намъ тѣ неспокої и злidiї заощаджений, еслибы Его примѣръ и Его успосбленіе всюда наслѣдовало ся? Справедливостъ есть цѣлое нашего Цѣсаря, а правду творити и слушѣсть свѣдчти Его радостію. Съ далеко сиающими ввормомъ розважає Его умъ, що Его народамъ есть на пожитокъ и вынаходитъ дороги, щобы суперечнѣ себѣ интереса погодити, управненій домаганія заспокоити, та полагодити споры выкликаній предрозсудками, страсти и непорозумѣніемъ. Кождому хоче дати Цѣсарь то, що ему слушно и справедливо належитъ ся и чого историчнїй розвитокъ домагає ся; всѣ однако повиннї мати на памяті, що лише въ мирнѣмъ порозумѣнїи и всиблѣдѣланю всѣхъ щастя и поступъ поодинокихъ дастъ ся осягнути. Добро цѣлости зависить бѣ гармонїйного уложенїя розвитку поодинокихъ членовъ, але и члены отримують жите и силу бѣ цѣлости. Щасливый розвитокъ поодинокихъ племенъ зависитъ бѣ могучои силы цѣлои Монархіи, котрую вскрѣпляти и въ повнѣмъ блеску уtrzymувати есть неустанною журбою нашего Цѣсаря. Такъ

то повинна Австрійска держава зъ рôжныхъ народовъ зложена, представляти межи державами Европы красный мозайковый образъ, въ которомъ всѣ части принадлежне занимаютъ мѣстце, и такъ до красы загального образа причиняютъ ся.

Але сповнити ту велику задачу тымъ бôльше утрудняє ся и неможливию стає ся, чимъ бôльше поодинокі члены безъ всякого огляду на добро цѣлости свои жаданія подносять и въ пристрастной борбѣ зап辩证я то, що держава за конечність до удержанія цѣлости уважати мусить. Зъ тыхъ то неспокоївъ, котрій настъ раздѣлюють и ослабляють, може настъ уратовати одинъ толькь духъ христіянской справедливости та миролюбивости, которої небѣдродно дочерю есть мирна згода. „Правда возвышаетъ языка,“ читавъ въ книзѣ Притчей,* а „любовь есть союзъ совершенства“, учить св. Апостоль въ посланію къ Колосамъ.**) Нема протое въ Австрії бôльше патріотично-го дѣла, якъ въ любзѣ и справедливости о тое старати ся, щобы рôжнородній народъ спокойно и згдоливо побочь себе жили и одинъ напередъ другого взаимно собѣ и черезъ то и цѣлости помагали. То становитъ правдивий Австрійскій патріотизмъ. Такъ оказавъ ся днъ уже часто въ тяжкихъ дняхъ въ перебѣгу исторіи побѣдъю и спасаючимъ; кобыжъ то днъ и теперь зановъ затрумовавъ надъ неизгодою та спорами, кобы помежи радостными заявами того Ювилейного року и доказами любви та привязанія ставъ ся тымъ найкрасшими приносомъ, котримъ бысмо сердце всѣми Улюбленою Ювилія могли звеселити.

Хоть не есть нашою задачею мѣшати ся въ политичній споры, судити о тѣмъ, що ся стало, та спорити о тѣмъ, що ся стали повинно, то все таки есть то нашимъ и покликаныхъ проповѣдникомъ св. Евангелія святимъ обовязкомъ, въ той важній и уроочистой годинѣ поднести голось и повѣренымъ намъ вѣрнымъ засады св. Евангелія пригадати, щобы свѣтлый день нашего Цѣсара гдно обходили. Кобыжъ то той многоважній день ставъ ся святымъ примиренія для народовъ Австріи, котрій теперь въ въ рѣвнѣ почести и любви на свого Цѣсаря Ювилія споглядають и котрыхъ що ино теперъ вспійный смутокъ при мощахъ Матери державы съ Его Величествомъ сполучивъ. О кобы то они не лише въ тѣмъ смутку були одного сердця и одної мысли, но щобы такожъ въ рѣвнѣ єдности вспомагали благородній замѣры и высокій цѣли, до котрыхъ Цѣсарь Ювилія въ проминувшихъ 50 рокахъ свого панования все стремѣвъ, и утѣшили тымъ тяжко зранене Его сердце!

О Возлюбленій о Господѣ! чи мы протое оглянемъ ся на протягъ того пятьдесятлѣтнаго панования, або чи напередъ споглянемо въ заслонену будничність, само зъ себе тисне ся на уста желане: О Высокій Монархо, дай Ти Боже еще довго а довго прожити! И зъ сердца переполненого вдячностю подносимъ нашъ голось до Достойнаго Ювилія и кличемъ на Его Ювилей словами: Ты еси надѣя Австріи, Ты еси сильна зашита и еси сила, Ты не-

*) Притч. 14. 34.

**) Кол. 3, 14. Тому же вѣдущимъ споминаю что въ посланнѣ св. Павла

розривна звязь народовъ! О кобы то Всемогущій продовживъ Твои дни ажъ до найдальшихъ границъ людскаго житя! О кобы Марія Цариця Святыхъ и всѣ наші святій Покровитель у престола Божого прилучили ся до нашихъ молитвъ и вымолили намъ у Бога, щобы Достойнѣйшому Ювиліатови на Цѣсарському престолѣ Австрії довгій вечеръ житя бувъ дарований, та щобы той вечеръ все освѣчувало сонце спокою и незаключеного щастя. Аминь.

Дано дня 1. Листопада въ р. Спасенія 1898.

Францъ де Павля кардиналъ Шенборнъ, князь-Архіепископъ Прагскій.
Антонъ Іосифъ кардиналъ Груша, князь-Архіепископъ Вѣденський.

Георгій кардиналъ Коппъ, князь-Епископъ Вратлавскій.
Іоанъ Ев. кардиналъ Галлеръ, князь-Архіепископъ Сольногородскій.
Фульгентій Царевъ, Архіепископъ, Епископъ Лесницкій.

Ісаакъ Николай Ісаковичъ, Архіепископъ Львівскій обр. орм.
Северинъ Моравскій, Архіепископъ Львівскій обр. лат.

Яковъ Миссія, князь-Архіепископъ Горицкій.
Григорій Райчевичъ, Архіепископъ Зары.

Теодоръ Конь, князь-Архіепископъ Оломуцкій.
Лука Солецкій, Епископъ Перемышльскій обр. лат.

Ігнатій Лобостъ, Епископъ Тарнівскій обр. лат.
Емануилъ Іоанъ Шебель, Епископъ Лютомирскій.

Францъ Сал. Бауеръ, Епископъ Берненський.
Симеонъ Айхнеръ, князь-Епископъ Бриксенський.

Іоанъ Крест. Фляппъ, Епископъ зъ Паренцо-Поля.
Мартинъ Іосифъ Ржига, Епископъ Будовицкій.

Іоанъ Пузина, князь-Епископъ Краковскій.
Евгений Кароль Валюсі, князь-Епископъ Тридентскій.

Іосифъ Кань, князь-Епископъ зъ Гуркъ.
Францъ Марія Доппельбауеръ, Епископъ Линцкій.

Михаїлъ Напотникъ, князь-Епископъ Лявантскій.
Филипъ Накичъ, Епископъ зъ Спалято-Макарска.

Юліанъ Куиловскій, Епископъ Станиславовскій обр. гр. кат.
Кольманъ Бельопотоцкій, тит. Епископъ зъ Трікалі, Апостольскій Викарій

польний.

Іосифъ Григорій Марчеличъ, Епископъ зъ Рагузы.
Едвардъ Іоанъ Неп. Бринихъ, Епископъ Кралевоградскій.

Леопольдъ Шустеръ, князь-Епископъ Секавскій.
Іоанъ Крест. Ресслеръ, Епископъ зъ Ст. Пельтенъ.

Андрей Марія Штеркъ, Епископъ зъ Тріесту-Капо д' Истрія.
Матей Заноні, Епископъ зъ Себенико.

Францъ Учелліні, Епископъ зъ Катаро.

Константинъ Чехозичъ, Епископъ Перемышльскій обр. гр. кат.

Антоній Магничъ, Епископъ зъ Велії.

Антоній Бонавентура Єгличъ, князь-Епископъ зъ Любляны.

Андрей Бѣлецкій, Викарій Капитулярный Львовскій обр. гр. кат.

Въ мысль сего Посланія для отпovѣдного торжественнаго церковного отправленія Ювиляя разпоряджає ся слѣдующе:

1) Щобы сей Паstryрский листъ дnia 27. Листопада и. ст. т. е. въ Недѣлю 25. по С. св. Д. вѣрныхъ въ часъ торжественнаго Богослуженія отчитати.

2) Заповѣсти, що въ Навечеріе т. е. 1-го Грудня и. ст. має ся разпочати Торжество черезъ цѣлу годину треваючимъ дзвоненемъ.

3) Въ самъ день Торжества отпра вить ся въ Архикатедральному храмѣ и въ всѣхъ церквахъ Торжественна св. Литургія спѣвана на намѣреніе Найаснѣшаго Пана Его Величества Цѣсаря Франца І. съ дополненiemъ Службы „Благодаренія о получении прошенія и о всякомъ благодѣяніи Богомъ“, котра находитъ ся въ Литургиконѣ. При єдини же св. Литургії отпѣває ся Молитва Благодарственна св. Амвросія „Тебе Бога хвалимъ“ съ многоголосіемъ въ честь Его Величества и „Имъ народный.“

4) По полудни того дня о год. 4. має ся отпра вить на намѣреніе Его Величества „Параклисъ“ до Пр. Богородицѣ съ супликацію.

5) Належить ся такожъ въ Амвона завѣзвати вѣрныхъ, щобы въ той день Ювиляя св. Причастіе, молитви, милостынѣ и другій богоугодній дѣла на намѣреніе Его Величества жертвовали.

6) О тѣмъ Богослуженію належить напередъ Уряды и Власти повѣдомити.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дnia 8. Листопада 1898.

Ч. 84.

Ч. 1105/орд. — Апостольска диспенза бѣ посту и воздержанія для всѣхъ вѣрныхъ на день 2. Грудня с. р.

По поводу 50. лѣтнаго Ювиляя панованія нашего Найаснѣшаго Монарха благоволивъ Святѣйшій Отецъ удѣлiti всемилостиво всѣмъ вѣрнымъ нашои Монархіи диспензу бѣ посту и воздержанія на день 2-го Грудня с. р. О тѣмъ завѣдомила Ап. Нунціатура въ Вѣдніи Митрополитальний Ординарія письмомъ зъ дnia 28. Жовтня 1898. Ч. 2124., котре въ рускѣмъ переводѣ гласитъ, якъ слѣдує:

„По поводу зближаючои ся щастливои 50-лѣтнай рѣчи того дня, съ которымъ почало ся владѣніе Его Апостольскаго Величества надъ народами Австро-Угорскими уважавъ я за м旤 обовязокъ повѣдомити Святѣйшаго Отца о той радости, якою при той щастливѣйшей случайности суть перенятія всѣ народы, великодушному Цѣсареви и Королеви подвреженій. Вѣсть туу прニアвъ Святѣйшій Отецъ дуже радо, такъ якъ зъ взаимныхъ чувствъ, якими Владѣтель и народы суть перенятія, выходать для християнськои державы миръ и щастіе. А зъ уваги, що той памятный день припадає на Пятницу посту Рождественскаго, где то кат. вѣрній обовязанъ суть до посту и воздержанія, благоволивъ Его Святѣсть въ тымъ болѣшій доказъ своимъ живлости для Пануючого и Его народовъ удѣлiti всемилостиво диспензу бѣ посту и воздержанія на помянутый день для цѣлои области Австро-Угорской.“

Повыше прецѣнне письмо подає ся нынѣшимъ до вѣдомости Вс. Клира АЕпархіального съ препорученіемъ подати то же до вѣдомости и своимъ вѣрнымъ, а взглядно заповѣсти подчасъ Богослуженія, що по поводу 50. лѣтнаго Ювиляя панованія нашего Найаснѣшаго Монарха, въ день 2. Грудня с. р. припадаючого, Святѣйшій Отецъ благоволивъ удѣлiti имъ всемилостиво на той день диспензу бѣ посту и воздержанія.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дnia 12. Листопада 1898.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дnia 16. Листопада 1898.

Андрей Бѣлецкій
Викарій капитулярный.

Львівсько-Архієпархіяльний ВІДОМОСТИ

Роць 1898.

Выдано дня 28. Листопада

Ч. XVIII.

Ч. 85.

Ч. 8625. — Постановляє ся щорочна отправа служби Б. за помершу Цесареву Елісавету, а зносить ся дотеперішня отправа за Цесареву Марію Анну.

Выс. Президія ц. к. Намісництва заудбила тутъ підъ днемъ 30. Вересня 1898 — Ч. 10.905/пр. вѣ отписъ слѣдуючій реєстріть Г. Екс. Пана Министра справъ внутр. зъ дня 26. Вересня 1898 — Ч. 7407/М. в., до Г. Екс. Пана Намісника Галичини:

Laut einer Mittheilung des Obersthofmeisteramtes Seiner k. und k. Apostolischen Majestät vom 22. September l. J. Zl. 8091 haben zufolge Allerhöchster Anordnung die Sterbegedächtnis-Andachten für weiland Ihre Majestät die Kaiserin und Königin Elisabeth am 9. und 10. September jeden Jahres in der üblichen Weise stattzufinden, daher von nun an der 9. September (Vorabend des Sterbetages) als neuer Hofnormatag zu gelten hat.

Gleichzeitig wurde die Allerhöchste Bestimmung getroffen, dass die Sterbegedächtnis-Andachten für weiland Ihre Majestät die Kaiserin und Königin Maria Anna aufzuhören haben, wonach auch der bezügliche Hofnormatag d. i. der 3. Mai künftighin entfällt.

Weiters haben Seine k. und k. Apostolische Majestät mit Allerhöchstem Handschreiben vom 21. September d. J. die Mitglieder des Hofstaates weiland Ihrer Majestät der Kaiserin und Königin Elisabeth in Gnaden Ihres Dienstes zu entheben und allergnädigst anzuordnen geruht, die Kammer weiland Ihrer Majestät aufzulösen.

Ich beeubre mich Hochdemselben hievon zur Kenntnisnahme und gefälligen weiteren Veranlassung die Mittheilung zu machen.

Подаючи тое до відомости Всїх Святынств розпоряджає ся, щоби всї Всї. Душпастирї отправляли щороку въ кождой парохії на дни 9. Вересня и. ст. службу Божу за упокой души Імператриці і Королеви Елізавети и о томъ богослужеженю повѣдомляли напередъ способомъ звичайнимъ своихъ парохіянъ и мѣстцевъ Уряды и Власти.—При томъ надміняє ся, що — якъ повышше сказано — дотеперішня щорочна отправа служби Божої за бл. п. Цесареву Марію Анну на будуще отпадає.

Отъ Митрополитальнои Консистории.

Львівъ, дня 2. Листопада 1898.

Ч. 86.

Ч. 1111/орд. — Власть означования престоловъ упривилейованныхъ на дальшихъ 7 лѣтъ продовжена.

Святый Отецъ продовживъ письмомъ св. Конгрегаціи Пропаганды изъ 28. Жовтня с. р. Ч. 8817 для Митр. Ординаріята на дальшихъ 7 лѣтъ власть означования въ кождй парохіальй або соборной церквѣ и въ такихъ філіальныхъ церквахъ, въ которыхъ парохіальний функціи отбываються ся, одного престола упривилейованого; о чомъ зри Вѣдомости 1891 ч. 13 (ст. 37).

Тое подає ся Всч. Клиру до вѣдомости.

Ôтъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 1. Листопада 1898.

Ч. 87.

Ч. 1115/орд. — О обовязку щоденного отчитовання Часовъ канонныхъ або Правила церковного.

Пригадує ся всему Всч. Священству Архіепархії, що бть часу оголошення Синода щоденне отчитовання Часовъ канонныхъ або Правила церковного після скорочення въ Витягу зъ додатку до Синода на ст. 6—8 наведено, есть вже у насъ выразнымъ, всѣхъ Діаконовъ и Священиківъ підъ грѣхомъ обовязуючимъ закономъ церковнымъ (зри гл. III, підъ 5. ст. 119) такъ, що до тои рѣчи, подобно якъ до прочихъ заповѣдей церковныхъ, относить ся слова Христові: „Слухай васъ. Мене слушають, а отмечаетъ ся васъ, Мене отмечаетъ ся, отмечаетъ ся же Мене, отмечаетъ ся Пославшаго Мѧ”. И есть выразно въ тѣмже Синодѣ означено и сказано, що опущене того отчитовання безъ слушнихъ извиняючихъ причинъ становить грѣхъ тяжкій, и то не лише опущене цѣлого денного Правила, але хотбы лишь и одної изъ осѣмъ частей его, отже хотбы лишь одного Часа церковного.

Найважиїшій, бть тогоже отчитовання извиняючій причини суть особливо двѣ: 1) Тяжка хороба, и если кто по такої хоробѣ ще достаточнно до силъ не пришовъ, хотбы вже мбгъ отправляти и дѣйстно бы отправлявъ св. Литургію. — 2) Извиняютъ такоже занятія душнастyrскій такїй, котрой не по-зоставляють часу на отчитане Правила, що особливо може мати мѣстце въ недѣлѣ и свята передъ полуднемъ. Но въ разѣ, если священикъ предвиджує перешкоду, то обовязаний Правило напередъ отчитати, если тое безъ великої трудности зробити може (въ прочомъ нема обовязку, Утреню днемъ впередъ отчитовати, если въ послѣдующій день перешкода предвиджує ся). — Але занятія въ господарствѣ не извиняють бть обовязку отчитовання; и треба занятія ти такъ уладити, або на толькo перервати, щоби Правило уважно и набожно отчитати.

Ôтъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 16. Листопада 1898.

Ч. 88.

Ч. 9764. — О пересланю выказа свящ. вдовъ и сиротъ до Всесв. гр. кат. Епископ. Консисторія въ Станиславовѣ.

Взывають ся Всч. Уряды деканальни, щоби конечно до дня 15. лат. Студня 1898 заподали впростъ до Всесв. Епископ. Консисторія въ Станиславовѣ выказъ въ деканатѣ проживающихъ свящ. вдовъ и сиротъ гр. кат. Станиславовской Епархії съ добавленемъ, чи и котрой зъ выказанныхъ побирають — и въ якoй высотѣ — даръ ласки бтъ Его Величества Цѣсара.

Ôтъ Митрополитальной Консисторіи.

Львовъ, дня 17. Листопада 1898.

Ч. 89.

Ч. 10123 — „Памяти покойного Кардинала Сильвестра Сембраторича“.

Съ нынїшнимъ числомъ АЕпархіальнихъ Вѣдомостей розсылає ся да-ромъ брошюра о. Крылошанина Пюрка підъ заг.: „Памяти покойного Кардинала Сильвестра Сембраторича“.

Евентуальний добровольний датки, якій бы за тую брошюру до Урядовъ деканальнихъ вплинули, мають Всеч. ОО. Деканы переслати Митроп. Консисторії на рѣчу Інституту св. Іосафата.

Ôтъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 25. Листопада 1898.

Ч. 90.

Ч. 1.170/орд. — Оголошує ся речинець къ рукополаганю въ Пресвітери.

Для рукополаганя въ Пресвітери визначає ся речинець на день 8. Студня н. ст. 1898, въ котрому то дни желаючі принять тую св. Тайну о 8. годинѣ рано въ церквѣ архикатедральнїй служби Божої выслушати а по тойже въ тутейшомъ Митроп. Ординаріятѣ особисто явити ся мають. Въ цѣли узysкання принятia до дому пресвітеріального обовязаній кандидаты стану духовного внести свои поданя до Митроп. Ординаріята въ непереступномъ речинци до дня 6. Студня н. ст. 1898 включно посредствомъ дотичного Уряду деканального и заосямотрити тія поданя слѣдуючими свѣдоцтвами:

- 1) Свѣдоцтвомъ нравственности и поведения выставленнымъ черезъ взглядный Урядъ деканальный въ запечатаної ковертѣ.
- 2) Свѣдоцтвомъ убожества потвердженомъ черезъ дотичне ц. к. Статство.
- 3) Оженившій ся свѣдоцтвомъ вѣнчаня.

4) Урядовимъ посвѣдченемъ бѣ дотычного ц. к. Староства що проси-
тель або не належить до стану вѣйскового, або що ему прислугує увзгляд-
нене §. 25. закона о общій краевѣй оборонѣ.

Примѣчає ся, що лише ті кандидати къ посвященю припущеній будуть,
котрій при посереднѣмъ испытѣ къ тому належито успособленими окажуть-
ся и що після позволенїа Св. Отца рукополагане отбуде ся въ Станиславовѣ.

Ôть Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 26. Листопада 1898.

Ч. 91.

Обвѣщенія конкурсовій.

Ч. 10.112. — Розписує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при школѣ
5-класової мужескої въ Рогатинѣ.

Ц. к. окружна Рада школъльна въ Рогатинѣ розписала підъ д. 9. Жовтня
1898 Ч. 2212 конкурсъ въ цѣлі стадого замѣщенїя посады гр. кат. катихита
въ 5-класової школѣ мужескої въ Рогатинѣ съ обовязкомъ учити релігії
такожъ въ тамошній 6-класової школѣ женської. Священики убѣгаючі ся
о тую посаду, до котрої привязана есть рѣчна плата 450 зл. и 10% дода-
токъ на помешканіе, мають свои належито удокументованій поданія посеред-
ствомъ своєї настоятельной власти внести до вищє сказаної окружної
Рады школъльної найдальше до дня 21. грудня с. р.

Тое подає ся Веч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости.

Ôть Митрополитальної Консисторії.

Львовъ, дня 24. Листопада 1898.

Ôть Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 28. Листопада 1898.

Андрей Бѣлецкій
Викарій капитулярный.

Львовско-Архіепархіяльний

ВѢДОМОСТИ

Рокъ 1898.

Выдано дня 14. Студня

Ч. XIX.

Ч. 92.

Ч. 293. — Взываютъ ся Веч. Настоитель деканатовъ до якъ найскоршого стягненїя всѣхъ даткъ въ
къ фонду вдовично-сиротинському.

Комісія управляюча Архіепархіяльнимъ фондомъ вдовично-сиротинськимъ
предложила підъ днемъ 25. Жовтня 1898. Ч. 429, низше помѣщене спра-
воздане: Якій есть тецерь станъ касы головної фонда и яка ко-
нечна потреба що до розпорядженїя грбшми съ концемъ 1898 р.
Ізъ сего довжно бы узнати и оцінити, чи въ виду, въ два мѣсяцѣ передъ
концемъ року, бракующихъ еще що пайменне 10,000 злр. а. в., буде можли-
вымъ позбутти при висотѣ 60 злр. запомоги звичайної за р. 1898. — а
если оно дѣйстно есть неможливимъ, чи не належало бы острѣйше наста-
вати, щобы для удержанїя и на р. 1898. висоты 60 злр. звичайної запомоги,
еще въ тѣмъ вправдѣ короткобѣмъ частъ такої постягати заходячї датки, дуже
скупо дотеперъ випливущий изъ деканатовъ.

Консисторія и на хвилю не усумнївав ся виступити истинно съ помя-
нутымъ острѣйшимъ завозванемъ, щобы не послѣдовали слушній жа-
лобы и нарѣканія, що за р. 1898. о много менше якъ попередно, конечно
стало призначити звичайної вдовамъ и сиротамъ запомоги.

Высше покликане Справоздане:

- Випливнуло до дня 20. Жовтня 1898 до касы головної фонда:
 I. Изъ деканатовъ: за I. кварт. 2900 злр., за II. кварт. 26 злр., за III. кв.
 1170 злр. — всіго разомъ = 4330 злр.
 II. Отъ поодинокихъ лицъ: за I. кв. 180 злр., за II. кв. 400 злр., за III. кв.
 180 злр. — разомъ = 760 злр.
 III. Изъ надзвичайныхъ даткъ: за I. кв. 1080 злр., за II. кв. 440 злр.. за
 III. кв. 280 злр. — разомъ = 1800 злр.
 IV. Отъ благодѣтельствъ: за I. кв. 100 злр., за II. кв. 110 злр., за III. кв. —
 разомъ = 210 злр.
 V. Зверненій запомоги: за I. кв. 160 злр., за II. 60 злр., за III. кв. — ра-
 зомъ = 220 злр.
 VI. Процента и провизії: за I. кв. 710 злр., за II. кв. —, за III. кв. 3780 злр.
 разомъ = 4490 злр.

VII. Изъ каменицѣ: за I. кв. 1960 злр., за II. кв. 1760 злр., за III. кв. 1780 злр. — разомъ = 5500 злр. однакъ
отшибнувшіи ту розхдъ 2570 злр.
появстане тѣлько 2930 злр.

Такъ отже въ загальнѣй сумѣ въ всѣхъ трехъ кварталахъ 1898 року вплинуло до касы головної фонда 14.740 злр.

Але потреба на:

Статутову уплату до фонда (1000 злр.), на администрацію (выше 1000 злр.), на запомоги надзвычайній (що найменше 200 злр.) и на звичайну запомогу за р. 1898 для (приблизительно) 390 лицъ (вдовъ и сиротъ), рахуючи якъ дотеперь по 60 злр., отже кругло обчисливши, потреба 25000 злр., а коли на тое есть дотеперь лише 14700 злр.

то бракує высше 10000 злр.

а то еще бы збрести конечно; бо зъ вартостныхъ папербвъ бѣльша сума виплыне доперва по 1-дмъ Сѣчня 1899.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львовъ, дня 1. Студня 1898.

Ч. 93.

Ч. 10.419. — Повѣдомляє ся Всч. Духовенство, що въ найближнѣихъ дняхъ оголошене буде розпоряджене выполноче до уставы зъ дня 19. Вересня 1898 о дотації духовенства парохіального и що терминъ установленный повышшою установою до предложенія фасії доходбвъ продовжено до дня 1. лют. Марта 1899.

Высоке ц. к. Намѣстництво заудѣлило тутъ пôдъ днемъ 29. Листопада 1898. — Ч. 107.607 слѣдуюче:

Высоке ц. к. Министерство вѣроисповѣданія и просвѣти заявило реєскриптомъ зъ дня 23-ого Листопада 1898. Ч. 2744, що въ найближнѣихъ дняхъ оголошене буде розпоряджене выполноче до уставы зъ дня 19-ого Вересня 1898. Ч. 176. о дотації духовенства парохіального и продовжило терминъ установленный въ §. 8. повышшою установы до предкладанія выявбвъ доходбвъ управненого до доповненія конгресу духовенства до дня 1-ого Марта 1899.

Ц. к. Намѣстництво визыває ввѣчливо Высокопреосвященный гр. кат. Митрополитальний Ординаріятъ о повѣдомленнѣ півладного духовенства о змѣствѣ повышшого реєскрипту и оголошеннѣ его въ обѣжнику діецезальному.

Тоє подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства съ тымъ примѣчаніемъ, що повышше наведене въ министеріальне розпоряджене выполноче, содержаче приписы фасіонованія доходбвъ, збстало уже выдане и буде въ коротцѣ Всч. Духовенству оголошене.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 10. Студня 1898.

ХРОНИКА.

УМѢЩЕНІЯ.

а) Завѣдательство получивъ:

- Ч. 8987. О Лука Побоярскій въ Лучинцахъ,
Ч. 10138. Алексей Пристай въ Лагодовѣ.

б) Сотрудничество получили ОО:

- Ч. 9549. Йосифъ Коменда въ Залещахъ новыхъ,
Ч. 9551. Михаилъ Горчинський въ Болотнѣ,
Ч. 9555. Йосифъ Яросевичъ въ Дерновѣ,
Ч. 9658. Савинъ Дурбакъ въ Стадчи,
Ч. 9888. Володимиръ Гургула въ Збаражѣ,
Ч. 9882. Людовикъ Савицкій въ Ковюкахъ,
Ч. 10100. Савинъ Дурбакъ въ Нараевѣ.

Введеній ОО:

- Ч. 9171. Іоанъ Бордунъ въ завѣд. Стрѣлкова,
Ч. 9234. Ярославъ Мандичевскій въ систем. сотруд. въ Зарванци,
Ч. 9285. Володимиръ Поховскій яко парохъ Должанки,
Ч. 9286. Володимиръ Чепіль въ завѣд. Кропивника,
Ч. 9318. Лука Побоярскій въ завѣд. Лучинецъ,
Ч. 9504. Григорій Пришлякъ въ сотр. при церквѣ Св. Ап. Петра и Павла,
Ч. 9505. Ігнатій Глѣбовичкій въ сотр. Підміхайлія,
Ч. 9577. Михаїлъ Кміцкевичъ яко парохъ Гологоръ,
Ч. 10195. Алексей Пристай въ Конюхахъ.

Увільненій ОО:

- Ч. 9172. Володимиръ Чепіль яко парохъ Стрѣлкова,
Ч. 9234. Ярославъ Мандичевскій отъ прис. сотруд. въ Зарванци,
Ч. 9257. Лука Побоярскій отъ сотруд. въ Конюхахъ,
Ч. 9247. Ісидоръ Коноптиринський отъ I. сотр. въ Зарванци,
Ч. 9187. Іоанъ Бордунъ отъ сотруд. въ Підміхайлію.

Въ пропозиції умѣщений ОО:

- Ч. 8771. на Гоззівъ: 1) Павло Кульчицкій, 2) Герасимъ Семківъ,
Ч. 9342. на Присѣбцѣ: 1) Іоанъ Пелехатый, 2) Онуфрій Чубатый, 3) Євгеній Гарасимовичъ,
Ч. 9614. на Гребенбвъ: Петро Минко,
Ч. 9953. на Середопольцѣ: 1) Вакторъ Гарукъ, 2) Володимиръ Яцковскій, 3) Андрій Оджинський, 4) Дмитрій Ісаїовичъ, 5) Ісидоръ Свистунъ.

Презенты получили ОО:

- Ч. 9745. Теофіль Нижанковскій на Рівню,
Ч. 9746. Левъ Авдыковскій на Дмитровѣ,
Ч. 10301 Ергеній Герасимовичъ на Присѣбцѣ,
Ч. 10362. Петро Минко на Гребенбвъ.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон. институцію ОО:

- Ч. 9432. Петра Єзерекого на Глещаву,
Ч. 9748. Григорія Косара на Ратище.

До канон. институції воззаній 00.:

- Ч. 9432. О. Петро Єзерський на Глецаву,
 Ч. 9745. Теофіль Нижанковський на Ревну на мѣс. Мартъ,
 Ч. 9746. Левъ Авдійковскій на Дмитровъ на мѣс. Мартъ,
 Ч. 9748. Григорій Косаръ на Ратыще на мѣс. Мартъ,

Канон. Институцію получивъ :

- Ч. 10438. О. Петро Єзерський на Глецаву.

**Декретъ увільнення дѣтъ испыту конкурсового парохіального на протягъ 6. лѣтъ
 получили 00.:**

- Ч. 8823. Петро Яцишишъ парохъ Олеконичъ,
 Ч. 9493. Василій Молчко парохъ Серваръ,
 Ч. 9795. Іоанъ Хавадка парохъ Тухольки.

Митроп. Консисторія вставила ся до выс. ц. к. Намѣстництва :*а) о плату зъ фонда рел. для приват. сотрудникіовъ:*

- Ч. 8870. въ Струсовѣ,
 Ч. 7806. въ Вербовѣ,
 Ч. 8544. въ Доброводахъ,
 Ч. 8604. въ Луцѣ,
 Ч. 9421. въ Раковѣ,
 Ч. 9620. въ Черніевѣ,
 Ч. 9844. въ Дерновѣ.

б) о системизоване сотрудничества :

- Ч. 8547. въ Ладичинѣ.

**Выс. ц. к. Намѣстництво гавѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство
 вѣроисл. и просв. асигновало плату зъ фонда релігійного для приват. сотрудникіовъ:**

- Ч. 9206. въ Болотинѣ бѣтъ 20/III 1898 до 19/III 1899,
 Ч. 9245. въ Лапицї на 1 рѣкѣ,
 Ч. 9534. въ Лапшинѣ бѣтъ 26/III 1898 до 27/III 1899,
 Ч. 9667. въ Байквзяхъ на 1 рѣкѣ,
 Ч. 9779. въ Колтсвѣ бѣтъ 29/IX 1898 до 26/IX 1899,
 Ч. 9922. въ Серетцї бѣтъ 1/IX 1898 до 31/VIII 1899,
 Ч. 10069. въ Дубквзяхъ бѣтъ 24/IX 1898 до 23/IX 1899.

Некрольогія.

Ч. 9906. О. Николай Левицкій парохъ Лагодова, померъ въ Львовѣ днія 12. Листо-
 пада 1898.

Душа его поручасє ся молитвамъ АЕпархіального Клира.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовъ, днія 14. Студня 1898.

Андрей Вълецкій

Викарій капітулярний.

21.593
1898

1898.